

ကျွန်ုပ်

ရည်းစားဦးကျိန်စာ

BURMESE
CLASSIC
.COM

GRAPHIC DESIGN THEIN SHWE KIN

ဒို့စာဆို အနုပညာများ
 ပြည်ထောင်စု မြို့ရွာခွဲများ
 တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မြို့ရွာခွဲများ
 အချမ်းသာခြာအာဝဏ တည်တံ့နိုင်မြဲများ
 ဒို့စာရေး
 ဒို့စာရေး
 ဒို့စာရေး
 - ပြည်သူ့အသံအသား -

ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ကို အစိုးရပြင်ပဦးစားအား ဆန့်ကျင်ကြ
 နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို မျှော်လင့်မက်ပျောက်ဆုံးသူများအား
 ဆန့်ကျင်ကြ

နိုင်ငံတော်မြို့ပြတွင်ခရုကို ဝယ်ယူရန်အားလုံးပျောက်ဆုံးသော ပြည်ပမြို့ပျားအား ဆန့်ကျင်ကြ
 ပြည်တွင်းပြည်ပအစုအဝေးများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ဆန့်ကျင်ကြ

နိုင်ငံရေးအကြောင်း (၄) ရပ်

နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး၊ ရုပ်ဂြုဏ်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် စာနာပညာပေးပို့မှုရေး
 အမျိုးသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုကိုပေးရေး

စည်းကမ်းပြည့်ဝသော စီမံကိန်းရေးဆွဲမှုနှင့် ရှင်သန်နိုင်စွမ်းအား စည်းဆောင်ရေး
 ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး နိုင်ငံတော်သစ်တည်ဆောက်ရေး

ဇီဝဘူမိရေးအကြောင်း (၅) ရပ်

စိုက်ပျိုးရေးကို ပိုမိုမြို့ပျားတိုးတက်အောင်ဆောင်ရွက်ပြီး ခေတ်မီစိုက်ပျိုးစနစ်တို့အား အခြားစီမံ
 ရေးကဏ္ဍများအားလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး

ရေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပိုမိုဖွံ့ဖြိုး တြိဂံပိုင်ဆိုင်ရေး
 ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အထက်တန်းပညာရေးတိုးတက်ရေး၊ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် စတင်
 ဆောက်ရေး

နိုင်ငံတော်စီမံကိန်းဥပဒေအရတစ်ရပ်ရပ်ကို ပုံမှန်စီမံခန့်ခွဲမှုနှင့် အားထုတ် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူ
 တို့ ထက်စပ်တွင်ရေး

ကျေးဇူးတင်စာအုပ်များ (၄) ရပ်

တစ်မျိုးသားဝန်း၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် တေးဂျွန်အေးချိဏ္ဍာ ပြင်ပရေးရေး
 အမျိုးဂုဏ် တာဝီထွယ် မြင့်မားရေးနှင့် ဆွတ်ကျေးရွာအမွေအနှစ်များ ရေးရေးသားရေးလက္ခဏာများ

ပပျောက်ပျက်အောင် ဆိန်သိမ်းအောင်ရေးအုပ်စု
 ပပျက်သောမျိုးချစ်စိတ်အတိတ်ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဆောင် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး

ကမ်းပျိုသားဝင်း ရေးရေးအကြံပြုရေးနှင့် ပညာရည် မြင့်မားရေး

စာအုပ်

ရှင်းစာဦးကျိန်စာ

ပုံနှိပ်နှစ်ထမ်း

ထုတ်ဝေသူ

ပေါ်ပြင်မြိုင်စီ (ပြု-ဝ ၄၅၁၆) (ဗျူဟာဝေ)

အမှတ် (၅၁)၊ အခန်း (၃၀၁)၊ ဆရာစံထမ်း ဝဟန်းဦးနယ်။

ဆောင်ရွက်မှုစနစ်ပုံနှိပ်

ဦးကျင်ရင် (ပြု-ဝ ၄၅၄၁) (ခေတ်သစ်ပုံနှိပ်တိုက်)

အမှတ် (၁၂)၊ သင်္ဃာတိုက်၊ ဘေး/အောက် ရင်တောင်

အလုပ်ငြိမ်းနယ်၊ ရန်ကင်းမြို့

မူတင်သူ ခုံပေးပြီးချိန်

သိန်းကျော်စင်

အတွင်းဝင်

ကိုယ်စား (Image Art Work)

ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမထုတ်ဝေ

၂၀၁၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ

ထန်စိုး - ၁၀၀ ကျပ်၊ အုပ်စု - ၅၀၀

မြိုင်ချိုဇေ

ဗျူဟာဝေ

၀၁-၈၅၀၀၆၉၆၊ ၀၉-၃၃၀၀၀၅၄၊ ၀၉-၅၀၀၀၀၀၆၊ ၀၉-၅၀၀၀၀၀၄

<p>လုံးပေ ရည်းစားဦးကျင်စိန်စာ / လုံးပေ - ရန်ကင်း ဗျူဟာဝေ၊ ၂၀၁၃ ၂၄၀ - စာ၊ ၁၂ X ၁၈ စင်တီမီ (၁) ရည်းစားဦးကျင်စိန်စာ</p>	<p>၇၅၅ - ၈၃</p>
--	-----------------

အခန်း (၁)

“အင်း အိမ်ပေးပေး”

“အမလေး၊ ဘာသိလဲ”

ငှက်ခိုင်းထိုးသံလို ကြောက်စရာကောင်းပေမယ့် ယောက်ျားတစ်ယောက် ဝမ်းနည်းပက်လက် အားရပါးရ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ငိုနေသံ မှီ ဘားများဖြစ်ထွန်းခဲ့ပြီး ရင်ထိတ်သွားမိတာပါ။ နားစိုက်တောင်မိရင်း ဒီလိုသံက ကြားနေရစေ။

“ထူးဆန်းလိုက်တာ”

ထက်သန်တဲ့ ထူးဆန်းနေတာမှီ ပါးစပ်ကတောင် အသံထွက်သွားသည်။ ထိုသို့ ဘယ်ကထွက်လာတာလဲ။ ဘယ်သူက ဘာလုပ်လို့ ဘာလဲ။

စိတ်ဝင်စားမှုများဖြင့် ဘောပင်လေးကို စာအုပ်ကြားညှပ်ခြေဆန့်ထက်ဆန့်လုပ်ပြီး ထရပ်ကာ ဟိုမျှန်ဒီမျှန် ချောင်းမြောင်းသည်။

“ဟင်”

သည်းသည်းထန်ထန် ငိုနေသော ဟိုဘက်ကုက္ကိုပြင်အကွယ်က ထွက်လာတာပါလား။ တခြားသူတွေ ငိုသလိုငိုသံက နားထောင်နေဆို့ဘဲ စွဲစွဲနစ်နစ်ရှိလာတာမို့ နွဲ့ယိမ်းခင် ပို၍စိတ်ဝင်စားနေမိသည်။

ယောက်ျားလေးအစစ်ဆိုလျှင် ဒီလောက်သည်းသည်းထန်ထန် ရင်ပွင့်ထွက်မတတ် ငိုမှာမဟုတ်။ သူမ ခြင်္သေ့ပျားသမီးဆိုလျှင် ယောက်ျားလေးတွေက အဖေ အမေသေတာဘောင် မျက်ရည်တုန်ရုံပဲကျတတ်ကြတာ။

“ဟိတ်”

“ဟင် အမလေး”

အနားရောက်သွားကာ သူမ အသံပြုလိုက်တော့ ကောင်လေး ထိတ်ပျာလန့်ဖျပ်သွားကာ ထရပ်အံ။ ချက်ချင်းသွားသလို မျက်ရည်တွေကို လည်း ပွတ်သပ်သုတ်သည်။

ဘယ်နှယ် ယောက်ျားရှာလည်းမဟုတ်။ မိန်းမရှာလည်းမဟုတ် ယောက်ျားစစ်စစ်ကြီးပါ။ ထရပ်လိုက်သော အရင်အမောင်းက သူမထက် ခေါင်းနှစ်လုံးစာလောက် မြင့်ပြီး ဘော်ဒီလည်း ခင်တောင်ထောင့် မျက်နှာကလည်း မိတ်ကပ်တွေဘာတွေ့ ငြင်ဆေးဘဲ ယောက်ျားပီပီသသပါ။

အနက်ရောင်ဂျင်းဘောင်းဘီအကျင့်နှင့် စပွင့်ရိမ်းနီအရောင်လေး ဝတ်ထားတာလည်း ဆွဲဆောင်မှုရှိသည်ဟု လက်ခံမိသည်။

“ခင်ဗျား ဘာကြည့်နေတာလဲဗျ”

“ဪ ဟိုလေ ငိုသံကြားလို့”

“အဲဒါ ခင်ဗျားနဲ့ဘာဆိုင်လဲ”

“ဪ ဘာများဖြစ်နေသလဲလို့ အကူအညီပေးသင့်ရင်လည်း

ပေးရအောင်ပေါ့၊ ခွင့်မိဘတွေ့ သေလို့လားဟင်”

“ဘာ”

ဘာမဆိုညာမဆိုင် ပါးစပ်သရမ်းလိုက်သော မိန်းကလေးကို မော်ကွန်းထင် ထောက်တော်ပေါက်သွား၏။ အရင်အမောင်းက မိန်းကလေး ထဲမှာ စံချိန်စံညွှန်းမီသည်ဟု ပြောလိုနေပေမယ့် ကိုယ်နှင့်ဆိုလျှင်တော့ ငိုကြည့်ရသည့် အနေအထားမျိုးပါ။

လက်အောက်ရောက်နေသည့် ဆံခွယ်ပျော့ပျော့တွေကို ကန်ရေပြင်က ထည့်သွန်းလိုက်နေသည့် လေနှင့်မလွင့်အောင် ခေါင်းစည်းကြိုး၊ ငွေဖြင့် ချည်နှောင်ထားတာမို့ ထပ်ပြည့်ဖောင်းအိမ်နေသော မျက်နှာလေးကို ငေါ်လွင်စေသည်။

ထင်စားထားတာက ခေတ်မီမိန်းကလေးဆိုသော်လည်း ဟော့ဟော့ရမ်းရမ်း အတိုအကျပဲမဟုတ်။ ရိုးလွန်းတာလည်းမဟုတ်ဘဲ မျက်စိထဲ အေးအောင်ကြည့်ကောင်းသည်ဟု ထင်မိသည်။

“ဘာလဲ ဇေတနာနဲ့ မေးတာကို လူကို မျက်လုံးပြူးနဲ့ဘာလို့ စိုက်ကြည့်နေတာလဲ”

သူမရဲ့ကလေးစားချေ မေးခွန်းကြောင့် မော်ကွန်းထင် အသိပြန်စင်ကာ

“ဘာလို့ ငိုမိဘတွေ့သောရမှာလဲကွ”

“ဪ ငှက်ဒီသောက် ယောက်ျားတန်မဲ့ အသည်းအသန်ရှိကြီးတင် ငိုနေတာ ခွင့်မိဘ ဒါမှမဟုတ် ခွေမျိုးသားချင်းညီအစ်မ မောင်းနှံ တစ်ယောက်ယောက်သေလို့မဟုတ်ဘူးလား”

“အဲလိုချိုး ဟုတ်ခွင့်တောင် အိမ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် သင်္ချိုင်းကင်

ပဲဖြစ်ဖြစ် ငိုမှာပေါ့”

“ဒါဆို ရည်းစားသေလို့လား”

“ဟာ ခင်ဗျား တော်တော်စပ်စုတာပဲ”

“စပ်စုရကျိုးနပ်အောင် မြေကြည့်လေ၊ ဟုတ်မဟုတ်”

“ကျွတ်”

မော်ကွန်းထင် တကယ်ကို ကျွတ်ကျဲသွားသည်။ ဘယ်လိုမိန်းကလေးလဲ။ ဒီလိုနေရာမှာ သူ့ကိုလာပြီး စပ်စုနေတာ ဂျာနယ်လစ် သတင်းထောက်များလားလည်း မသိ။

“ဒီမယ် ခင်ဗျား သတင်းထောက်လား။ စာမူခရီး ဇွတ်အတင်း အမေးအမြန်းထူးပြီး လုပ်စားတော့မလို့မဟုတ်လား”

“ရှင် ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ”

“မသိဘူးလေ၊ မင်း ဒီလောက်စပ်စုနေတာ”

“ရှင်ငိုသံကြားလို့ စေတနာနဲ့လာမေးတာပါဆို၊ ယောက်ျားတစ်ယောက် ဒီလောက်သည်းသည်းထန်ထန်ငိုတာ ဒီတစ်ခါပဲ မြင်ဖူးတယ်”

“ဟုတ်တယ် ငါ့ရည်းစားက ငါ့ကိုပစ်သွားလို့ အသည်းခွဲသွားလို့ ငိုတာ၊ ကဲ သိပြီလား ကျေနပ်ပြီလား”

“ဟင် တ တကယ်လား”

“တကယ်ပေါ့၊ မင်းကို ဘာလိမိပြောစရာရှိလဲ၊ ကျွတ် မင်း ရှုပ်တာနဲ့ ဖီးလ်ပျက်လိုက်တာ၊ သွားကွာ မင်း ဒိုးတော့”

ဒိုးတော့ဆိုကာမှ သူ့ရှေ့ကို ခြေစုံရပ်တိုးကာ တအံ့တဩ သူ့မျက်နှာကို သေချာကြည့်နေ၏။

“ဘာလဲဟ”

“အံ့ဩလို့”

“ဘာအံ့ဩတာလဲ မင်းက”

“မိန်းကလေးတစ်ယောက် ပစ်သွားတာများ ရှင် အဲလောက်ထိ ဝမ်းနည်းပက်လက်ငိုတယ်”

“ဘာဖြစ်လဲ အဲဒါ၊ မင်းကြည့်နေမှ ငါ ရှက်တောင်ရှက်လာပြီ”

“ဟုတ်တယ် ရှင်ရှက်သင့်တယ်၊ ယောက်ျားလေးက အသည်းမာရမှာပေါ့ ဘယ်နှယ်”

“ဟ မင်းဘယ်လိုမိန်းကလေးလဲ၊ ဘာလှိုင်းကြီး လာဝေဖန်နေတာ မင်းလွန်နေပြီထင်တယ်”

“ဟင်း ဟင်း ရှင်ရန်တွေလည်းကောင်းတယ်၊ ကျွန်မအတွက်တော့ ကုန်ကြမ်းရပြီ”

“ဘာ”

မော်ကွန်းထင် စိတ်တိုဒေါသဖြစ်သွားကာ မထိတခိုပြီးနေသော ထိုမိန်းကလေးကို လက်သီးနှင့်ပင် ပစ်ထိုးလိုက်ချင်၏။ ဒါပေမဲ့ စာရေးဆရာတွေဆို လေးစားတတ်သည့် စိတ်အရင်းခံကြောင့် လက်သီးဆုပ်ကိုင် ဖြည်းဖြည်းချင်း ဖြေလျှော့လိုက်ရသည်။

“မင်း ငါ့အကြောင်း စာအုပ်ရေးရင် လျော်ကြေးပေးရမယ်”

“ဘယ်လောက်လဲ”

“ဘာ”

ခပ်တည်တည်ပြန်မေးတာမို့ ကသိကအောက်ဖြစ်သွား၏။ တော်ကြီးထံမှာ လူရှုပ်သောနေရာတွေ မသွားဘဲ ဒီလိုလူသူကောင်းရှင်းသည့်နေရာလေးလာပြီး စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ငိုမိခါမှ

အရှက်ကိုယ်ခွဲသည့်ကိန်းပေါက်နေသည်။

ဒါပေမဲ့ သူမနှင့်စကားပြောနေသည့်အချိန်အတွင်းမှာ မမင်း ကိုမေ့ပျောက်သလို ရိုတာနဲ့ စိတ်ထဲအနည်းငယ်မျှပါးလာသည်။ စနောက် ချင်သည့် စိတ်ကလေးကလည်း ခြုံနေကာ

“မင်း စာရေးတာ တစ်အုပ်ဘယ်လောက်ရလဲ”

“အဲဒါ ရှင်သီစရာမလိုပါဘူး။ အခု ရှင်အကြောင်းတွေပြော ပြရင် ထိုက်သင့်တဲ့အခကြေးငွေ ရှင်ကိုပေးမယ်”

“အခကြေးငွေပို သုံးနှုန်းတာက နည်းနည်းနည်းတယ်လို့ မထင် ဘူးလား။ မင်းနဲ့ငါက အလုပ်ရှင်နဲ့အလုပ်သမားမဟုတ်တာ၊ ဉာဏ်ပူဇော် ခဆို တော်သေးတယ်”

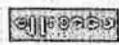
“ဉာဏ်ပူဇော်ခလို့ပြောရအောင် ရှင်က ပညာရှင်လား”

“ဘာဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်ပြောမယ့်အကြောင်းအရာကြောင့် မင်းငွေ ရမှာပဲလေ။ ကိုယ့်ကို ဆရာတင်သင့်တယ်”

“အမလေး မပြောချင်လည်းနေတော့ ကျွန်တို့စာရေးဆရာတွေ အတွက် ဦးနှောက်ထဲမှာ အနုညာအမှတ်တွေရှိနေတဲ့အတွက် တတ်လမ်း ဆိုတာ မရှားဘူး”

“ကြီးကျယ်လိုက်တာ။ မင်းတော်တော် ဘာပင်မြင်တာပဲ။ ကံပါ မင်းဆီကရလာမယ့်ငွေကိုလည်း ကိုယ် မမက်မောပါဘူး။ ဒီတန်ဆောင်ကြီး ထဲကဆိုင်မှာ ကိုယ့်ကို တစ်ခိုင်းတော့မယ်ဆိုရင် ကိုယ့်အကြောင်းကို ပြောပြမယ်”

“အစတည်းက အဲလိုပဲပျံ့နှံ့နိုင်နိုင်း လှင်လိုက်ရင်ပြီးရေး အခု ဂျားမှာလား”

“အင်းပေါ့ ကိုယ်လည်း ငိုလိုက်ရလို့ ဝိုက်ဆာနေပြီ”

သူမ မျက်စိစောင်းလေးပေလိုက်ကာ စာရေးသည့်စာအုပ်တွေ ဘော့မနဲ့တွေ့ အိတ်ထဲထည့်ကာ သိမ်းဆည်း၍ ခေါက်စားပွဲလေးကို ထိုင်လေးတွေချိုးခေါက်လိုက်၏။ ကောင်လေးက နောက်ကလိုက်လာကာ

“မင်းကလည်း အောက်လိုက်တာ၊ ကွန်ပျူတာနဲ့စာရိုက်တာ မဟုတ်ဘူးလား။ လက်ပံတော့ပဲလေးကို သွားလေရာဆွဲသွားရင် ဒီလို စားပွဲတွေ ဘာတွေထောင် လေ့ဘူး”

“အဲဒါတော့ မသိဘဲနေပါမလား။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မက တစ်မျိုး စာအုပ်နဲ့ရေးချင်တဲ့စိတ်ပေါက်ရင် စာအုပ်နဲ့ရေးတယ်။ ကွန်ပျူတာရိုက် ချင်စိတ်ပေါက်ရင် ချိတ်လိုက်တယ်။ အခုနောက်ပိုင်း မျက်စိအားနည်း ပေမယ့် မျက်မှန်မတင်ချင်တာနဲ့ စာအုပ်နဲ့ပဲ ရေးဖြစ်နေတာ။ ကံ စားပွဲ လေးတွေက ကုသယ်ပါဦး”

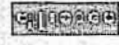
“ဗျာ ဒါကို ကျွန်တော်က”

“အင်းလေ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ပါပြီး မိန်းကလေးက ဒါကြီးကိုပဲသွားနေရမယ်ဆိုရင် သင့်တော်ပါ့မလား”

“မင်းတော်ဆောင်လည်တာပဲ”

အောင်သက်သက်နှင့်ပင် သူမစားပွဲကို သယ်လာခဲ့ရသည်။ တော်တော်လေး လမ်းခဏ္ဍာကလိုက်မှ စားသောက်ဆိုင်ကို မြင်လိုက်ပြီး သူ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်လေး ဖြစ်သွား၏။ ရင်နဲ့နှစ်ပြီး ငိုလိုက်ရလို့ ဝမ်းက ဟာနေတာ။

ဒီမိန်းကလေးကိုခိုက်စက်ဖို့ စိတ်ကူးရှိနေတာပဲ ဒီဝမ်းပြည့်အေ တော့ ...။

ကဏ္ဍစာအုပ်အစီအစဉ်

အခန်း (၂)

အားမနာလျှာမကျိုး သွားခြံနားခြံထားနေလိုက်တာ အမြင်ကတ် စရာကောင်းလှသည်။ အသားငါး အဆီအစိမ့်တွေ နင်းကန်စားပြီး သွေးတိုးမှာစိုးလို့ သံပုရာရည်တောင် နှစ်ခွက်မှာထားတာမို့ နွယ်ငါးခင်း သိင်္ဃိ မသထာချင်တော့။

ကိုယ့်မှာတော့ ပါလာသည့်ပိုက်ဆံနှင့် မသောက်ဖုန်းစားလို့ ကော်ဖီလေးတစ်ခွက်တောင် မျိုလို့မပြောဘူး

“အော့”

စားသောက်ပြီး စားဖိုးနှင့်ကာ လေချဉ်တက်လိုက်တာမို့ ယိမ်းနွဲ့ခင် ရွံရှာစွာ နှာခေါင်းလေးရှုံ့လိုက်မိသည်။

“ကဲ စားသောက်ပြီးလည်း ပြောစရာရှိတာပြောတော့ အခုလို အချိန်ပေးလိုက်ရတာ ကျွန်မအတွက် ဘယ်လောက်နစ်နာသွားပြီ ထင်လဲ”

“မသိဘူးလေ မင်းက မင်းအနုပညာကြေး ဘယ်လောက်ရ တယ်ဆိုတာ ပြောမှမပြောတာ၊ နာရီအပိုင်းအခြားနဲ့ဆိုရင်”

“အခဲလေး တော်ပါ၊ စားလို့ဝင်ပြီမဟုတ်လား၊ ပြော ရှင့် အကြောင်း”

“ဟုတ်တဲ့”

တိုးသွားသောအသံနှင့်အတူ မော်ကွန်းထင် မျက်နှာက ပိုင်းညှို့ချီထေကာ ကရုဏာကြီးဘက်ကို ငေးမောသွား၏။

“ကိုယ်နဲ့သူက ဆယ်တန်းနှစ်လောက်မှာဆိုပြီး တက္ကသိုလ် အရောက်မှာ ချစ်သူတွေဖြစ်သွားကြတယ်၊ ချစ်သူသက်တမ်း သုံးနှစ် တာကာလအထိ အဆင်ပြေပြေပဲ တွဲဖြစ်ခဲ့ကြတာ”

“ထောင် မနည်းဘူး၊ ရှင်တို့ အရမ်းချစ်ကြရဲ့နဲ့ ဘယ်လိုဖြစ် သွားတာလဲ”

“သူ သစ္စာဖောက်နေတယ်ဆိုတာ ကိုယ် ဒီနေ့မှသိလိုက်ရတာ”

“ဟင် ဘယ်လို”

“အွန်လိုင်းကနေ ချစ်သူထားတာ၊ ဘယ်လောက်တောင် ကြာ နေပြီလဲ ကိုယ်တကယ်မသိဘူး။ သယ်သိပါ့မလဲ၊ နိုင်ငံခြားမှာအ ဟပ် သွားလုပ်နေတဲ့ဘောင်တဲ့၊ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် မင်္ဂလာဆောင်မှ ချိတ်ထားတဲ့စာတိုပုံ၊ အဲဒီကောင်ဆီရောက်သွားတာက စတာပဲ၊ ကိုယ့်ကို တော့ သူ့အရမ်းပီရိသယ်၊ ကိုယ်နဲ့ကျောင်းမှာ တစ်နေကုန်တွေပြီး ညက ရင်တော့ ဟိုကကောင်နဲ့ အွန်လိုင်းပေါ်မှာ အိမ်ကလီလုပ်ကြတယ်”

“ကြားစကားအတွဲများ ဖြစ်နေမလားရှင်၊ ရှင်က သဘောထ သေးပြီး အထင်လွဲတာလည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ”

“ဟိတ် မင်း ကိုယ့်ကိုးမခတ်ဘူးနဲ့”

သူ ပိတ်အော်လိုက်တော့ သူမ ဇက်ဘလေးထုဝင်သွားကာ

“မအော်ပါနဲ့ အထင်လွဲတာရှိရင် ပြေလည်အောင်လို့ ပြောတာပါ”

“မပြောနဲ့ ပြေလည်ရာအကြောင်းမရှိဘူး။ သူ ဒီနေ့ အဲဒီကောင်နဲ့ အတိအလင်း စေ့စပ်လိုက်ပြီး”

“ဟင်”

“အဲဒါကြောင့် ကိုယ်အသည်းကွဲနေတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ သူ့ကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရလို့တော့ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်နဲ့တစ်ရက်မပျက် အတူရှိနေရင်းက သူ ဒီလိုလုပ်ရက်တာကို ကိုယ်ခံစားရတာ မင်း စဉ်းစားကြည့် သူငယ်ချင်းတွေက ကိုယ့်ကိုလျှောင့်ကြဲတယ်။ မင်း ရှိပုံနဲ့မကြီးဖြစ်နေလို့ ထားခဲ့တာနေမှာပေါ့တဲ့ တော်တန်နို့နို့ သုံးနှစ်လောက်တွင်တော့ချစ်စရာကားခဲ့ပါ့မလားတဲ့ သူ သစ္စာမဲ့တာကို ကိုယ်ကပဲ သောက်ဖျားပါမိမပြည့်ဝသလို အပြစ်ဖြစ်ရသေးတယ်”

ပါးစပ်လေးကို လက်ဖုံးနှင့်အုပ်၍ သူမ ခွီးခနဲရှယ်တော့ သူ ပိတ်တိုသွားသည်။ သူမကပါ ကိုယ့်ကိုးလှောင်ချင်နေသည့် သဘောလား။

“မင်းက ဘာရယ်တာလဲ”

“မဟုတ်ပါဘူး ရှင်ဒေါက်မယ်ဆိုလည်း ဝေါက်လောက်တာပဲ ဒီ တွေးမိလို့ပါ။ ဘာတဲ့ ရှိပုံနဲ့မကြီး”

“ဟိတ် ကိုယ် ဆက်ပြောတဲ့ ထားလိုက်မယ်နော်”

“ရှင်ကလည်း စိတ်ကြီးပဲ ကျွန်မ မရယ်တော့ဘူး။ ဆက်ပြော”

“အေး ပြီးရော ကိုယ် ဝမ်းနည်းပြီး ငိုမိတာကတော့ အရမ်း

ရှက်မိလို့ပဲ။ ပြီးတော့ ကိုယ်အသည်းနုတယ်”

“ဘာ”

“ဪ အသည်းနုတယ် ခံစားလွယ်ပါတယ်ဆို ဝမ်းနည်းစရာရှိရင် အရမ်းဆမ်းနည်းတယ်။ ငိုရမယ်ဆိုလည်း သူများထက်ပိုတတ်တယ်။ ပိတ်တိုစရာရှိလည်း သူများထက်ပိုတိုက်တာပဲ။ သံယောဇဉ်ကြီးရမယ်ဆိုလည်း ပြကြီးတာပဲ။ ချစ်မိပြီးရင်လည်း သူများထက် ပိုချစ်တတ်တယ်”

“အင်းဒေါ့လေ အဲလိုချစ်တတ်တဲ့သောက်ဖျားကို ထားခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးကို အံ့ဩမိပါရဲ့။ အခုခေတ်မှာ ရှင်လိုချစ်တတ်တဲ့ယောက်ျားက များသွားပြီ။ ဒါနဲ့ ရှင် သူ့အတွက် ဘယ်အချိန်လောက်ထိ ခံစားမှာလဲ ဟင်။ ဒီနေ့မှ သူ သစ္စာဖောက်တာ သိလိုက်ပြီးစေတယ် ထားပါတော့။ များကို ဘယ်နှစ်ရက်ထိပဲမှာလဲ။ ခုနစ်ရက်လား”

“သူကသေသွားလို့ ခုနစ်ရက်တည်းငိုရမှာလား။ သူ့နဲ့ကိုယ်က လုံးနှစ်တောင်တဲ့ခွဲဘာဆိုတော့ အမှတ်တရတွေက အများကြီးပဲ။ အဲဒီတုနားတစ်ခုတွေကို သတိရနေသရွေ့ ငိုမိမယ်ထင်တယ်။ စေ့စပ်တယ်ဆိုတာ လက်ထပ်တာမဟုတ်တဲ့အတွက် သူ့အကြောင်း စဉ်းစားပြီး ကိုယ်ဖွားနေသလည်း ငရဲမကြီးအသားဘူး။ သူ လက်ထပ်မသွားမချင်း ကိုယ်လျှမ်းပြီးကြောင့်နေရာ”

“ဪ”

စာကယ်ကို လူထူးလူဆန်းပါလား။ ဒီလို လူမျိုး သူမဘဝမှာ မရှိပါဘူးဘူး။

သူ့သူငယ်ချင်းတွေပြောသလို ရှိပုံနဲ့မကြီးများ ဖြစ်နေလား။ ယောက်ျားစစ်စစ်သာဆိုလျှင် အဲဒီမိန်းကလေးကို သူ့အပေါ် သစ္စာပုံရ

မလား။ လုပ်ရက်ရသလားဆိုပြီး ဝန်းဒိုင်ကြ ပေါက်ကွဲလို့လည်းရသည်။ မခွဲနိုင်လျှင် ခိုးပြေးလို့လည်း ရသည်။

အခုတော့ သတိရတိုင်း ဝိုမည်တဲ့။ အခုထိ အငိုမျက်နှာနှင့် မျက်လုံးတွေ နီရဲနေပြီး မျက်လုံးလေးတွေက ဖောင်းအစ်အစ်လေးတွေနှင့် ကြည့်လို့ပဲကောင်းနေသလိုလို။

ဒါကို သူမစိုက်ကြည့်တာကို သိသွားသော ကောင်လေးက မသိချင်ယောင်ဆောင်လိုက်ပြီး

“ကဲ ပြောလို့ပြီးပြီ၊ ကိုယ်ပြန်တော့မယ်”

“ဟင် ရှင်ဟာက တိုးလို့တန်းလန်ဖြစ်မနေဘူးလား။ ကျွန်မက ဒါလေးပဲရေးလို့ ဘယ်လိုလုပ် ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ရမှာလဲ”

“အဲဒါတော့ ကိုယ်မသိဘူးလေ၊ ကိုယ် ပြောသင့်သလောက် ပြောပြီးပြီ”

“ရှင် စားပြီးနားမလည်တော့ မလုပ်နဲ့၊ ရှင်ကောင်မလေး လက်မထပ်မချင်း ရှင် ဘယ်လိုခံစားမယ်၊ ဘယ်လိုတွေ လွမ်းမယ် နာကြည်းမယ်၊ ပြောင်းလဲမယ်ဆိုတာ ပြောပြမှ ကျွန်မ ဇာတ်သိမ်းရေးလို့ ရမှာပေါ့”

“ဟ အဲဒါတော့ ကြိုသိပါ့မလား။ အရင်က ချစ်သူတွေအဖြစ်နဲ့ အမှတ်တရတွေရှိခဲ့တာ မှန်ပေမယ့် အခုသင်တန်းတက်ရင်း ဆံတဲအခါ ကိုယ့်ကို အကန်တွေနဲ့ ကန်ထုတ်မလား။ လေပြည်လေးနဲ့ နားလည်ပေးပါ လို့ တောင်းပန်မလား။ ဒါမှမဟုတ် သူ့သတိသားလောင်း အထင်လွဲမှာ စိုးလို့ သင်တန်းမတက်ဘဲ နေတော့မလား။ ဘာမှန်းမသိတော့ ကိုယ် ဘယ်လိုခံစားရမလဲဆိုတာ ဘယ်သိပါ့မလဲ”

“သူက သူမှားသွားပါပြီဆိုပြီး လာတောင်းပန်ရင် ပြန်တွဲမှာ ပေါ့”

“မပြောတတ်သေးဘူး။ မင်း ကိုယ့်ကို အရမ်းမစားနဲ့ကွာ၊ သိချင်ရင် တစ်ပတ်တစ်ခါတော့ ဒီနေရာလေးကို ကိုယ်ပုံမှန်တော့ ရောက် ဖြစ်လိမ့်မယ်။ သူနဲ့အခြေတမ်း ဒီနေရာလေးကို လာထိုင်နေကျလေ၊ အမှတ် ထရတွေရှိတယ်။ ဒါနဲ့ မင်းကို ကိုယ့်အကြောင်းသာ ပြောပြနေတာ မင်း ကလောင်နာမည်တောင် မသိရသေးဘူး”

“နွဲ့ယိမ်းခင်”

“ဘာ”

“နွဲ့ယိမ်းခင်ပါဆို၊ ရှင်ကလည်း နားလေးကျနေတာပဲ၊ ဒါနဲ့ ရှင့်နာမည်ကဏှော့”

“မော်ကွန်းထင်”

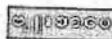
နာမည်က အမြင့်ကြီးပဲဟု ရွဲ့သလို တီးတိုးပြော၍ ထိုနာမည် ကို မှတ်မှတ်ထင်ထင် ဖြစ်သွား၏။ မော်ကွန်းထင်က ထရပ်ပြီး

“ကိုယ်သွားတော့မယ်၊ မင်းရော တစ်ယောက်တည်းပြန်မှာ လား”

“ဟယ် ဟုတ်ပါရဲ့၊ ကျွန်မသူငယ်ချင်း ပန်းချီဆရာမတစ် ယောက်နဲ့လာတာ။ သူ့ ထခြားနေရာ လိုကေးရှင်းသွားကြည့်တုန်း ရှု ခဲ့ ထွက်လာခဲ့တာ ဒုက္ခပါပဲ”

အခုမှ နွဲ့ယိမ်းခင် ပျာယာခတ်သွား၏။

သူ့ချားအကြောင်း ဒီလောက်စပ်စုချင်တာ ဒီလိုလည်းဖြစ်လေ ဦးမှ။

အခန်း (၃)

“ဒီကိစ္စ ငါကျေနပ်တယ်များ ထင်မနေနဲ့၊ ငါ့မှာတော့ ငါ့သူငယ်ချင်းလေး ပြန်ပေးဆွဲခံရသလားလို့ ရဲစခန်းတောင် လူပျောက်တိုင်ရတော့လားလို့၊ ဖုန်းဆက်တော့လည်း မကိုင်ဘူး”

“ဖုန်းက ဘာထွက်ခေါင်းနေတာ၊ ငါ မသိလိုက်ဘူး၊ သူ့ဇာတ်လမ်းက စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းလို့ ငါမေ့သွားတာ”

“သေဦးမယ် ငါတကယ်စိတ်ဆိုးတယ်နော်၊ ငါ ပန်းချီရေးတယ်ဆိုတာ ပရော်ဖက်ရှင်နယ်မဟုတ်ဘူး၊ ဝါသနာပါရုံလောက်နဲ့ နင့်ကိုစိတ်ချလို့ နင့်နောက်ကိုလိုက်နေတာ၊ နင့်ကတော့ ငါ့ကိုတစ်ယောက်တည်း စိတ်ထားပြီး မေ့နေတယ်ဆိုတော့ မလွန်လွန်းဘူးလား”

ပြုံးပြုံးမွန် နှုတ်ခမ်းထော်ကာ တကယ်စိတ်ဆိုးနေတာ ဖြစ်ပါတယ်။ မော်ကွန်းထင်နှင့်လမ်းခွဲပြီး အိမ်ရောက်မှကို ပြုံးပြုံးမွန်ကို ဖုန်းခတ်ကြိတ်တာပါ။

အခုတော့ စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့် အိမ်ကိုရောက်လာပြီး ရန်တွေ့နေသည်။ အိမ်မှာက လူပိုများများစားစားမရှိ။

မမက အိမ်ထောင်ကျကာ အစိုးရဝန်ထမ်းမို့ တာဝန်ကျရာ ပြို့နယ်မှာပဲ အနေများသည်။ မေမေကတော့ ကျောင်းဆရာမတာဝန်က အနားယူပြီး ရိပ်သာဝင်ကာ တရားစခန်းဝင်တာတို့နှင့် အိမ်အတွက် တောင် သိပ်အချိန်မပေးနိုင်။

မေမေမရှိတဲ့နေ့ဆို ကိုယ့်တာသာ ချက်စားချင်ချက်စား၊ မစားချင်ဝယ်စားပြီး ပြုံးပြုံးမွန်ကို အဖော်လုပ်ပြီးနေရတာ။ အခု ပြုံးပြုံးမွန် ရောက်လာတော့ အံ့ကိုက်ဖြစ်သွားသည်။

“ကဲပါ သူငယ်ချင်းရယ် စိတ်မဆိုးပါနဲ့၊ နင် ဒီနေ့ဘာစားမှာလဲ ကြိုက်တာဝယ်ကျွေးမယ်နော်”

“အပိုတွေပြောမနေနဲ့၊ ဒီအိမ်ရောက်ကတည်းက ငါ စားချင်တာ စားရမယ်ဆိုတာ သိပြီးသား၊ ဒေါ်လေးရှိရင် ငါ မငတ်ဘူး၊ နင်ကျွေးပုစားရမယ့်လူမှတ်နေလား”

“အေး ပုန်ကန်တယ်ပေါ့၊ မေမေက ဥပုသ်နေ့မို့ မယ်သိလှရှင် ကျောင်းမှာပဲ အိမ်မှာ၊ အိမ်တောင်ပြန်မလာဘူး၊ ငါ့ကိုစိန်ခေါ်ရင် ငတ်သွားမယ်”

“ဟယ် ဟုတ်လား ဥပုသ်နေ့မှန်းမသိလို့ပါဟယ်၊ ဘွားတေးနော် ငါ စိတ်မဆိုးတော့ဘူး၊ နင့်ကို ပုန်လည်းမကန်တော့ဘူး၊ ဘယ်သူနဲ့တွေ့ပြီး ဘယ်လိုဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာပြောပြ၊ နင်မှာရည်းစားမရှိတော့ ငါ မယ်ကောင် ဟိုတယ်မှာ သွားမအိပ်ဘူးဆိုတာ ငါသိပါတယ်”

“ပြောတော့မယ် ပါးစပ်သရမ်းချက်က အဲဒါကြောင့် အရပ်က

ပုသထက်ပုနေတာ”

“သူက ဘယ်လောက်ရှည်တာကျနေတာပဲ၊ ကဲမိ ဘယ်သူ သူ့နာမည်”

“မော်ကွန်းထင် တဲ့ နာမည်ကလန်းတယ်၊ လူကလည်း စမတ် ကျတယ်ဟ၊ ယောက်ျားပီသတဲ့ရုပ်နဲ့၊ ငိုတာက စိတ်ဝင်စားစရာကောင်း တာ၊ မျက်နှာကနီရဲပြီး မျက်လုံးလေးတွေက ပူးအစ်နေတာပဲ”

“အညွန့်ကောင်းပေးမယ့် ဝယ်စားလို့ရတဲ့ဟာ မဟုတ်ဘဲနဲ့ နင်မို့တဖွဲ့တနွဲ့”

“ဟဲ့ ငါ့အတွက် ကုန်ကြမ်းကောင်းတစ်ခုပဲ၊ စာရေးဆရာ တစ်ယောက်အတွက် ဓာတ်ဖရိုန့်တစ်ခုရတာ နည်းတဲ့ကောင်းခြင်းလား၊ ဦးနှောက်သိပ်စားစရာမလိုဘဲ အသာလေးကောက်စားရုံပဲ”

“အေး အစားမတော်မှ လည်နှင်နေဦးမယ်၊ ဟိုကတွယ်မိတွယ် ရာ တွယ်လို့ ခွာမရဖြစ်ရင် ဒုက္ခရောက်မှာ၊ နင် တွေးမပူဘူးလား”

“အတွယ်ခံရတော့လည်း အဖတ်တင်တာပေါ့ဟယ်”

“မိန်းမ အကြောပြောင်နေသေးတယ်၊ နေပဲဦး နင်က အဲဒီ ကောင်နဲ့တစ်ပတ်တစ်ခါ သွားတွေ့မလို့လား”

“အရင်ကလည်း ငါ အာရုံကျတဲ့နေရာဆို နေ့တိုင်းသွားချင်ရင် သွားနေတာပဲ”

“ဒါဆို အဲဒီ မော်ကွန်းထင်နဲ့တွေ့မယ့်နေရာကို နင် အာရုံကျ နေတယ်ဆိုပါတော့”

ပြီးပြီးမှန် မျက်စောင်းဝင့်အမေးမှာ နွဲ့ယိမ်းခင် စပ်ဖြဲဖြဲ ခေါင်း ညှိတ်ပြလိုက်သည်။ ပြီးပြီးမှန်က ရေခဲသေတ္တာထဲက ရေတစ်ဘူးယူကာ

ဖန်ခွက်ထဲအပြည့်ထည့် မော့သောက်ပြီး မှန်စားပွဲပေါ် ခွပ်ခနဲမြည်အောင် ဆောင့်ချ၍

“နင့်အစား ငါ ရင်ပူလိုက်တာ ယိမ်း၊ ယောက်ျားလေးတစ် ယောက်နဲ့ တွေ့ဖန်မြင်ဖန်များ အနေရင်းနီးသွားရင် ငြိတွယ်သွားတတ် ကြတယ်၊ ကိုယ့်အပေါ် ပတ်သက်မှုရှိလာရင်တောင် ကိုယ့်က ရှောင်ရမှာ”

“ငါ့ကို ဘာလို့ သတိပေးနေတာလဲ၊ ငါ အပြစ်ကျူးလွန်မို့ ကြီးစားနေတာမဟုတ်ဘူး၊ သူက သဘောကောင်းပါတယ်၊ နောက်တစ်ခါ ဆုံရင် နင်နဲ့မိတ်ဆက်ပေးမယ် သိလား”

“တော်ပါ တခြားမိန်းမကို အသည်းအသန် ချစ်ပြနေတဲ့ ယောက်ျားလေးကို စိတ်မဝင်စားပါဘူး”

“အံ့ပါရဲ့ ဟိုကရော နင်ကိုစိတ်ဝင်စားမှာမို့လား၊ သူ့ချစ်သူကို ဘယ်လောက်ချစ်တဲ့အကြောင်း သူ့ချစ်သူအတွက် ဘယ်လောက်တောင် ခံစားရတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းတွေကို ပြောပြမှာကို ငါက နားထောင်ပြီး ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဖြစ်အောင် ငါကရေးမှာ၊ နင့်လို ဒါအကြောင်း စဉ်းစားနေတာ မဟုတ်ဘူး”

နာခေါင်းကို လက်မလေးနှင့်ပွတ်ဆွဲပြတော့ ပြုံးပြီးမွန် တင်း သွားသည်။ နွဲ့ယိမ်းခင် လက်မောင်းလေးကို နာကျင်အောင် ဆွဲဆိတ် လိုက်ပြီး

“ငါ ဒါသမားဆိုရင် ယောက်ျားရတာကြာလှပြီ၊ နင် မသိဘူး လား မိန်းမနော်၊ ကျုပ် စိတ်ဆိုးပြီး အိမ်ပြန်လိုက်တော့မှာ”

“ဟင်း ဟင်း စတာပါသူငယ်ချင်းလေးရဲ့၊ လာ တို့ညစာအတွက် ပြင်ဆင်ရအောင်၊ ရေခဲသေတ္တာထဲမှာ အသားငါး အသီးအရွက် အ

ရှိတယ်”

“တော်ပြီ ကန်တော်ကြီးထဲမှာ တော်ကိုယ်တော်ကုသတာ ပင်သန်း လို့ ကိုယ့်ဘာသာ အပင်ပမ်းခံ လုပ်မလားဘော့။ ဟိုတယ်ကမှာကျော့ ချင်ကျော့”

“ကဲပါဟယ် နင်ကြိုက်တဲ့ဆိုင်သာ ဖုန်းဆက်ပြီးမှာလိုက်တော့ ရောက်လာရင် ငါ့ကိုလာခေါ်”

“နင်က ဘာလုပ်မလို့လဲ ဘယ်သွားမလို့လဲ”

“အခန်းထဲသွား စာရေးမလို့ ဒီနေ့အာရုံများသွားလို့ သိပ် မရေးရသေးဘူး”

“ကြုံကြုံ ကျုပ်လည်း ဒီနေ့ လိုကေးရင်းကြည့်နေရင်း ဝေဟ် ပျောက်သွားလို့ တစ်ပုံတောင် မဆွဲရသေးဘူး။ ကျွန်က ကြေးနဲ့လုပ်ထား တာမဟုတ်တဲ့ ဝါသနာရှင်အဆင့်ဆိုတော့ သိပ်ပြီးအားသွန်ခွန်ပိုက် ကြီး စားစရာမလိုပါဘူး။ ပွဲတော်အုပ်ကို ချွင်းအခန်းထဲထိရောက်အောင် ဗို့ပေ၊ မယ် ဟုတ်ပြီလား”

“ကောင်းလေစွ ငယ်ကျွန်ကြီး”

သူကရွံ့တော့ ကိုယ်က ပိုငေါ့လိုက်သည်။ အဲဒါမှ ပြုံးပြီးမှန် က အတည်ဖြစ်သွားပြီး မျက်နှာလေး ပြုံး၊စေ့စေ့ဖြစ်လာတာဖြစ်၏။ ဒါဟာ ဟိုငယ်ငယ်က အကျင့်အတိုင်း ...

အခန်း (၄)

“မင်းအကျင့်က မပျောက်ဘူးကွာ၊ တစ်ယောက်တည်း အော် ကြီးဟစ်ကျယ် သွားပိုနေရလားဟ၊ မင်း မရှက်ဘူးလား”

“ငါလည်း ငါတို့နှစ်ယောက်ချိန်းတွေ့တုန်းက အဲဒီနေရာက လျှင်တော့ လူမရှိလောက်ဘူးထင်ပြီး စိတ်လွတ်သွားတာပေါ့၊ သူကလည်း စားရေးပို့ တိတ်ဆိတ်အေး၊ ချွင်းတဲ့နေရာဆိုပြီး ရွေးလိုက်တာထင်တယ် ငါ ရေလည်ကျွတ်သွားတာ”

“တော်သေးတာပေါ့ ရှက်တတ်လို့ ငါက အသည်းကွဲဝေဒနာ ကြောင့် မင်း ရှက်ကြောပါ ပြတ်သွားပြီထင်တာ”

ဘိယာခွက်ကို ကိုင်မြှောက်ရင်းဖြင့် စိုးနောင် ငေါ့၏။ မင်းသူ ဘိယာတစ်ခွက် သူ့ရှေ့တိုးပေးကာ

“အဲဒါ ထားလိုက်၊ တော်ဝင်သူနဲ့ပတ်သက်တာ လွမ်းရှားစရာ”

ရင် နာစရာနဲ့ဖြေ၊ ဝမ်းကိုးတူးကမ်းပေါက်ကွား၊ ဇယားကျားလေးက ထားဆံ့ရ တာဖြစ်ဖြစ် ကျန်ခဲ့တာဖြစ်ဖြစ် အရှုံးမရှိပါဘူး။”

“အေးလေ ငါတို့ယောက်ျားလေးတွေအတွက်၊ စိတ်ဖြေစရာတွေ အများကြီးပါ။ အခုလို ဘီယာသောက်လော့။ သွားမလား၊ ကာရာဆိုဘော မှာပေါက်မလား၊ နိုက်ကလပ်တက်ပြီး ကြိုက်ရာနဲ့လည်း တွဲလို့ရသေး တယ်”

“မြှောက်ပေးမနေနဲ့၊ ဘီယာသောက်တာရင်ထောင် ငါ့ဦးလေး နဲ့ ကျိုင့်မှာ”

“မင်းဦးလေးလည်း ခွက်ပုန်းပါ၊ ငါ့လှေ့သူ့လှေ့တော့ ဘုရား သမား တရားသမားလိုလိုနဲ့”

“လူကြီးတွေမှာတိုင်း လူငယ်တွေလိုကမ်းမှားရတူးတဲ့ ငါ့ဦးလေး ဆုံးမထားတာ၊ အရက်သေစာမသောက်စားရတူး၊ သူများသားသမီး မစော်ကားရတူး၊ သူတစ်ပါးကို ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်း မလုပ်ရတူး။ ပြီးတော့”

“တော်ပြီ မင်းဦးလေးတရား မင်းယဲနား၊ ငါတို့က မင်းသေဒနာတို့ သက်သာလိုသက်သာငြား ကုစားပေးဖို့ စေဘနားနဲ့ ခေါ်လာတာ”

“ဒါဆို ဒီနေ့သောက်သမျှ မင်းတို့နှစ်ကောင် ရှင်းမှာသား”

“ဟင် အဲဒါတော့”

“သူငယ်ချင်းကလည်း ချစ်လို့စတာကို”

စိုးနောင်နှင့်မင်းသူ မျက်နှာအမူအရာ ချက်ချင်းပြောင်းသွား ။ ကိုယ့်ကိုလှောင်ပြောင်ထားပြီးမှ ဘီယာသောက်ချင်လို့ ဒီဆိုင်ခေါ်လာ ကာ မသိဘဲနေပါလား။

ဒါပေမဲ့ သူလည်း ဒီကောင်တွေကို တမင်စနေတာပါ။ ဒီလိုနေ့ မျိုးမှာ ဘီယာများများသောက်ပြီး မှောက်သွားမှ တော်ဝင်သူနှင့် အမှတ် တရတွေ အနည်းငယ်ပေးပျောက်နိုင်မှာမဟုတ်လား။

“ဟ ဂွတ်ခေခနဲ့လေ၊ အဲလိုသောက်ရင် မြန်မြန်မှားမှာပေါ့၊ ဖီး လေးနဲ့ တဖြည်းဖြည်း အချိန်တက်လာတာကို စံစားစမ်းပါ”

“မြန်မြန်မှားတော့ မြန်မြန်မှေးတော့ပေါ့ကွာ”

“မင်း တော်ဝင်သူကို ဒီလောက်ချစ်လျက်နဲ့ ဘာလို့ ပိုင်ဆိုင် အောင် မချုပ်တာလဲ”

“ဘာကိုချုပ်ရမှာလဲ ငါက”

“ဟ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ကိုယ့်ဆီက ခွာမသွားအောင် ဖာပိုင်ချုပ်ထားတဲ့နည်းကို ငါကပြောပြချဉ်းမှာသား၊ မင်းတို့ကန်တော်ကြီး ထဲမှာ ချိန်းတွေ့တော့ ဘာတွဲလုပ်ကြလဲ”

“ဘာလုပ်ရမလဲ ဆိုစကားပြောတာပေါ့၊ မှန်တွေဝယ်သွားတာ ကို စားထမ်း၊ တစ်ခါတလေ ထောက်ခင်သူက အိပ်ချင်တယ်ဆိုပြီး ငါ့ ယေးလေးငေါ်မှာအိပ်တယ်”

“ဒါပဲလား”

“တစ်ခါတလေတော့ သင်တန်းက နားမလည်တာတွေ ဆွေး ခြွေးကြဲတယ်လေ၊ ပျင်းလာပြီဆိုရင်တော့ ရှစ်ရှင်သွားကြည့်မယ်ဆိုပြီး သွားလိုက်ကြတာလဲ”

“ရှင်ရှင်ရုံထဲရောက်တော့ရော”

“ရှင်ရှင်ရုံထဲ သွားငါထယ်ဆိုမှ ရှင်ရှင်ကြည့်တာပေါ့ဟ၊ ဟာယ ကားဆို တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် လက်တို့ပြီး ရယ်ကြတယ်၊ ဒဂုန်ပု

ဆိုရင်တော့ စကားတောင် မပြောနိုင်တော့တဲ့ ငိုကြွတယ်။ အပြင်ထွက် လာရင် မျက်ရည်တွေရွဲလို့”

“အေး ချစ်သူဘဝမှာ လုပ်သင့်တာတွေ မလုပ်လို့ တော်ဝင်သူ က လက်ရဲကော်ရဲ သုတ်သွားတဲ့ကောင်နောက် ပါသွားတာ။ နည်းတောင် နည်းသေးတယ်။ လူရိုးကြီးလုပ်နေတော့ ခံလိုက်ပေါ့”

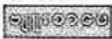
မိုးနောင်နှင့်မင်းသူ ဘာကိုချုပ်စေချင်မှန်း အခုမှ မော်ကွန်းထင် နည်းနည်းသဘောပေါက်သလို ရှိလာသည်။ ဒါပေမဲ့ ဒီလိုမလုပ်လို့ တခြား တစ်ယောက်နောက် ပါသွားတာမျိုးဆိုလျှင်တော့ မော်ကွန်းထင် နောင်တ မရပါ။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဆိုတာ မိန်းမပီပီသသ ရိုးသားနေရ မည်။ သစ္စာရှိနေရမည်။ ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းပြီး သိက္ခာရှိနေရမည် မဟုတ်ပါလား။

“မင်း ဘာစဉ်းစားနေတာလဲ။ နောင်တရနေတာလား”

“မဟုတ်ပါဘူး။ အဲလိုမချုပ်လို့ ပါသွားတာဆိုရင် ငါ နောင်တ မရဘူး။ အင်တာနက်ခေတ်မှာ အွန်လိုင်းပေါ်ကနေ အီစီကလီလုပ် ရှည် စားတွေဖြစ် ဟိုတယ်မှာချိန်းတွေ၊ မဖြစ်မနေဖြစ်လာတော့ လက်ထပ်၊ သိပ်မကြာခင်မှာ ဒါကိုပဲ အထင်မြင်သေးစရာတွေဖြစ်လာပြီး စကားများ ပြဿနာဖြစ်၊ ကွာရှင်း အရမ်းကို တဏှာရမ္မက်ကို အခြေခံတဲ့ အိမ် ထောင်ရေး၊ ကြက်သီးထမီကောင်းတယ်”

“ခေတ်နောက်ပြန်ခဲ့ပြီး လျှောက်တွေးနေတယ်ကွာ။ ဘာကို အဲလောက် အလေးအနက် မထားစမ်းပါနဲ့။ ကိုယ်က ယောက်ျားလေး။ နှစ်နာစရာ ဘာအကြောင်းမှမရှိဘူး”

“နမသားချင်း စာနာရမယ်ဆိုတဲ့ အသိတရားက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တစ်ယောက်အနေနဲ့ ထိန်းသိမ်းရမယ့် ဆင်ခြင်တုံတရားပဲကွာ။ ငါတော့ အဲလို ဆင်ခြင်ထိန်းသိမ်းလို့ အသည်းကွဲရမယ်ဆိုလည်း ဆယ်ခါပြန်ကွဲ ပစေကွာ။ မမေ့ဖျောက်နိုင်ရင် အရက်နဲ့စိမ်မယ်။ လွမ်းနာကျရင် ငိုပစ် မယ်။ ရင်ထဲမှာ တင်းကျပ်နေရင် တစ်ယောက်ယောက်ကို ရင်ဖွင့်မယ်”

“အေး ကြိုက်သလိုလုပ်”

“ထည့်ကွာ”

ဘီယာတွေ တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် ဆင့်သောက်ပစ်လိုက်၏။ အခုချိန်မှာ ဦးလေးကို ခဏမျှမေ့ထားသည်။ တော်ဝင်သူကိုလည်း အနည်း ငယ် မေ့သွား၏။

ဒါပေမဲ့ နွဲ့ယိမ်းခင်ဆိုသည် စာရေးဆရာမရဲ့စပ်စုလွန်းသည် မျက်နှာလေးကတော့ ဘီယာခွက်ထဲမှာပေါ်လာသည်။

“အဲဒီမိန်းမ တော်တော်စပ်စုတာပဲ”

“ဘယ်သူလဲကွာ”

“ကန်တော်ကြီးထဲမှာ ဆုံခဲ့တဲ့ စာရေးဆရာမလေး၊ စာရေးဆရာ ပီပီ သူတို့ဗဟုသုတ အတွေ့အကြုံဉာဏ်ပညာရဖို့အတွက် တော်တော် စပ်စုတတ်တာပဲလို့ ပြောတာ”

“မင်းကဓရာ အရှက်မရှိ ကိုယ့်အကြောင်းပြောရလား”

“သူနဲ့စကားပြောနေတဲ့အချိန်မှာ တော်ဝင်သူနဲ့ပတ်သက်ပြီး ခံစားနေရတာတွေ နည်းနည်းမေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ရှိလို့ကွာ။ ငါ ရင်ဖွင့်တ ကို ဒီအတိုင်း ငြိမ်နားတောင်တာ မဟုတ်ဘူး။ အမေးအဖြေနဲ့တူ တစ်ခါတလေ ငါ့ကိုနှိပ်ကွပ်လိုက်သေးတယ်။ ပြောရရင် ပျင်းစရာမကေ

ဘူးပေါ့”

“အောင်မာ ငါတို့နှိုက်ကွပ်တော့ ရှက်သလေး နာသလေးနဲ့”

“မတူဘူးကွ သူက မင်းတို့လို မကောင်းတာလုပ်ဖို့ တိုက်တွန်းနေတာမဟုတ်ဘူး။ တော်ဝင်သူကို အထင်လွှဲနေတာမျိုးလည်း ဖြစ်နိုင်လို့ ပြန်ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းကြည့်ပါဦးလားတဲ့”

“ဒါကတော့ မိန်းကလေးဆိုတော့ မိန်းကလေးဘက်က တွေးပြီး နာပေးတာဖြစ်မှာပေါ့။ သူတို့မိန်းကလေးတွေကမှ ပိုပြီးသစ္စာမဲ့တတ်ကြတာ ပြောပြလိုက်ပါလား”

“အေး ဟုတ်တယ် မိန်းကလေးတွေက အားနဲ့သူတွေဆိုပြီး အညာလွယ်တယ်၊ အညာလွယ်တော့ ပိုပြီးသစ္စာမဲ့တတ်ကြတာပဲ။ တော်ဝင်သူကို အဲလိုလုပ်ရက်လိမ့်မယ်လို့ ထင်မထားဘူးကွာ၊ ငါ့ကို အချို့သတ်ပြီး ထားခဲ့တာ၊ ငါဆိုတဲ့ကောင်ကရော သူ့ဘက်က တခြားတစ်ယောက်တွေ့ပြီး သစ္စာမဲ့တာကို ဘာလို့ သတိမထားမိရတာလဲ”

ဘီယာခွက်ကို ကိုင်မြှောက်သောက်ရင်းပြောတော့ မင်းသူ နှုတ်ခမ်းမဲ့သွားသည်။

“တော်ဝင်သူ ဖုံးဖုံးဖိဖိနဲ့ အရမ်းပီရီလို့ မင်းမသိလိုက်တာ၊ မင်းအမှားမဟုတ်ပါဘူး။ ဒါနဲ့ မနက်ဖြန် သင်တန်းတက်လို့ သူနဲ့ဆုံရင် မင်းဘယ်လိုမျက်နှာချင်းဆိုင်မှာလဲ”

မော်ကွန်းထင် သက်ပြင်းချကာ ခေါင်းတစ်ချက် ယမ်းလိုက်ပြီး

“မသိဘူးကွာ သူငယ်ချင်းလို ဆက်ခင်ခွင့်ပေးပါလို့ တောင်းဆိုကြည့်ရမလား”

“အာ မင်းမှားတာမဟုတ်ဘူး၊ သူက သစ္စာမဲ့တာ၊ ဘာမှ

တောင်းဆိုရော တောင်းပန်စရာမလိုဘူး၊ သူကြင်မှ ကိုယ်ကြင်ပေါ့ကွ”

“ငါတို့အနေစိမ်းသွားရင် တခြားသင်တန်းသားတွေ ဘယ်လိုဝေဖန်ကြလဲ ရှက်စရာကြီးကွာ”

“အပြစ်ရှိတဲ့သူက ရှက်ရမှာ၊ မင်းက ဘာလို့ရှက်ရမှာလဲ၊ ဒီမှာခမော်ကွန်းထင် မင်း ယောက်ျားမဟုတ်ဘူးလား”

မော်ကွန်းထင် ခေါင်းယမ်းမိမလိုဖြစ်ပြီးမှ ကပျာကယာ ခေါင်းညိတ်မြဲပြီး

“ငါ ယောက်ျားပါ။ ဒါပေမဲ့ ရှက်တာကတော့ ရှက်တာပဲ။ မိန်းကလေးဘစ်ယောက်က စွန့်ပစ်တာခံရတယ်ဆိုတာ ရှက်ဖို့ကောင်းတာပေါ့ကွ”

“အဲဒါဆို မင်းက ဘာလုပ်ချင်လို့လဲ၊ တခြားသူနဲ့ စေ့စပ်ပြီး တာတောင် မင်းက တွယ်ကပ်နေချင်သေးလို့လား”

မော်ကွန်းထင် ဘာမှမပြောဘဲ ဘီယာခွက်ကို ကောက်မော့လိုက်၏။ ပါးစင်ထဲမှာ ခါးသက်သက်ဆိုပေမယ့် လည်ချောင်းထဲကနေ ရင်ထဲစီးဆင်းသွားသည့်အခါမှာတော့ ပုဂ္ဂိုလ်ရိုင်းဖြင့် ဝေဒနာတို့ သက်သာသွားသည်ထင်ရ၏။

အမြဲတမ်း သက်သာချင်လည်း ဒီလိုအမြဲတမ်း သောက်နေရတော့မည်လား။

အခန်း (၅)

“သောက်လာတယ်၊ မင်းအရက်သောက်လာတယ် ဟုတ်လား
မောင်ကွန်း၊ ဘယ်လိုဖြစ်လို့လဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ အရက်သောက်တာလဲ”

ယိုင်ထိုးစွာ ဝင်လာသော မော်ကွန်းထင်ကို ဦးထင်ကျော် ပန်း
ကိုင်လှုပ်ကာ ဇွတ်အတင်းမေးသည်။ မော်ကွန်းထင်က ဆိုဟာခုံပေါ်
ပုန်း ခနဲပစ်ထိုင်ချပြီး

“အသည်းကွဲလို့ အသည်းကွဲလို့ လေးလေးချေ ကျွန်တော့်ရည်း
စားက ကျွန်တော့်ကိုပစ်သွားလို့”

“ဟ မင်းလိုဥစ္စာပေါ့ ရှုပ်ချောကောင်ကို ဘာလို့ပစ်သွားတာလဲ”

“သူငယ်ချင်းတွေပြောတာတော့ လက်ခံရက်ရဲ အနိုင်မချင်နိုင်
တဲ့လေ၊ ကျွန်တော့်ဘဝတော့ လေးလေးလို့ လူပျိုကြီးဖြစ်ရင်တော့
သွားပါပြီ လေးလေးရယ်”

“အေး ဟုတ်တယ် မင်း ငါ့လိုလူပျိုကြီးဖြစ်လို့တော့ မဖြစ်ဘူး။
ငါက မင်းလိုတူတစ်ယောက်ကုန်သေးလို့ လူဖြစ်သေးတယ်၊ မင်းက
ပျိုဆက်ကျေနဲ့ရင် သာတုန်းမှာ”

“အခုလည်း ဟဲ့နေပါပြီ လေးလေးရယ်၊ ကျွန်တော်လေ ရည်း
စားလေးတစ်ယောက်ထားပြီး သူ့အပေါ်သစ္စာရှိခဲ့ပါတယ်၊ ရိုးသားခဲ့တာ
မပြစ်လား လေးလေးချာ”

“အေး မင်းလည်း ငါ့ကံဇာတာမျိုးပါလား၊ ငါ့တူ ငါလည်း
ပျစ်သူကားပျော်ကြပြီး ထားခဲ့လို့ အခုလို တစ်ယောက်တည်းဖြစ်နေရတာ၊
ပြီးသော့ မင်းဘို တစ်ခုငန့်ခံစရာရှိတယ်”

ဦးလေး ဘာပြောမလဲဟု စိတ်ဝင်စားကာ ခေါင်းကိုမတ်မတ်
ထောင်ပြီး နားစိုက်လိုက်၏။ ဆိုဟာခုံကိုချီထိုင်နေသော လေးလေးဆီမှ
လက်ပြင်းချသံတွေ ထိုးထွက်လာကာ

“အဲဒီအချိန်သည်းက လေးလေး၊ အရက်သောက်တတ်ခဲ့တယ်
မိလေး မင်းမိဘတွေ မရှိတော့တဲ့အချိန်မှာ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းတွေကို
မီးလုပ်နေရတဲ့အတွက် ဂုဏ်ထိက္ခာတွေကို ထိန်းရင်း ခွက်ပုန်းအရက်
လဲဟာဖြစ်နေရတာ”

“ကျွန်တော်လည်း သိတော့သိပေမယ့် ဒါကြောင့်လို့တော့ မဝင်
ပါဘူး၊ လေးလေးက အသည်းကွဲဝေးနာကို အရက်နဲ့ကုခဲ့တာပေါ့၊ ကျွန်
တော်လည်း အဲလိုပဲလုပ်တော့မယ်၊ လေးလေးရယ်”

“ဟာ ဟိတ်ကောင် မင်း အဲလိုလုပ်လို့မရဘူး၊ မင်းအသက်
ပယ်ငယ်လေးပဲရှိသေးတယ်၊ ကျုပ်စိန့်မခံနဲ့ နောက်ထပ်ရည်းစားထား
မိန်းမတွေဟုပစ်လိုက်စမ်းပါ”

“လေးလေး”

“အေး ပြော”

“ကျွန်တော် တစ်သက်မှာတစ်ခါပဲ ချစ်ဖူးတယ်၊ ဒီတစ်ယောက် နဲ့ အသည်းကွဲရတယ်၊ ကျွန်တော် အချစ်ကိုကြောက်သွားပြီ လေးလေး”

“ကျွတ် မင်း အလိုက်တာကွာ”

လေးလေးက ရေခဲသေတ္တာထဲက အရက်ပုလင်းသေးသေးလေး ကိုယူပြီး ဖန်ခွက်ထဲထည့်၍ ရေခဲတုံးလေးတွေပါ ယူထည့်ပြီး တစ်ဝိုင်းခန့် မော့သောက်၏။ အရင်ကဆို သူ့ရှေ့မှာ အရှိအသေတန်မှာစိုး၍ ဘယ် တော့မှ သူ သိအောင်မသောက်ပေ။ အခုလည်း သူ့ကိုအဖော်ညှိမှာတော့ မဟုတ်ပါ။

“လေးလေး ကျွန်တော် အရှိန်ကျသွားပြီ၊ ကျွန်တော့်ကို နည်း နည်းတိုက်ပါဦး”

“ဟိတ်ကောင် မော်ကွန်းထင် ငါ့ကိုမင်းမိဘတွေမဟုတ်လို့ လေးစားစရာမလိုဘူးဆိုပြီး အရက်တောင်းသောက်ခဲ့တာလား၊ ငါ့တူလေး အားမငယ်ရအောင် သူငယ်ချင်းပေါင်း ပေါင်းမိလို့ အရှိသေတန်တာလား ကွ”

“လေးလေးကလည်း ဘာတွေအထင်လို့နေတာလဲ၊ ကျွန်တော် က လေးလေးကို ချစ်ကြောက်ရိုသေလေးစားပြီးသားပါ၊ ဖေဖေခန့်မေမေ မရှိတော့လို့ လေးလေးကိုပဲ အားကိုးပြီး နေလာခဲ့တာ လေးလေး မသိဘူး”

“သိတယ် ဒါပေမဲ့”

“အခုလိုအချိန်မှာ လေးလေး ကျွန်တော့်ကို ဆူရမှာမဟုတ်ဘူး”

အားပေးရမှာ၊ ဖြေသိခိုရမှာ နှစ်သိခိုရမှာ”

“အခု ငါက ဘာလုပ်နေလို့လဲ”

“ဒီအရက်လေးသောက်ပြီး တော်ဝင်သူကိုမေ့နိုင်အောင် ကြိုး စားပြီး အိပ်လိုက်ပါ၊ ငါ့တူရယ်လို့ ပြောရမှာလေ”

“ဪ ဦးလေးက တူကို အရက်တိုက်ရမှာပေါ့၊ ငါပြောဆို ဆုံးမခဲ့တာတွေ အလကားဖြစ်အောင်လုပ်ရမှာလားကွ ပြောစမ်းပါဦး၊ လာ မင်းအိပ်ပျော်အောင် ငါ သိချင်းဆိုသိပ်မယ်၊ ငါ ဒါပဲလုပ်ပေးနိုင်မယ် ဟော့ကောင်”

“ဦးလေးရာ”

သူ့ကိုခွတ်တွဲထူ၍ အိပ်ခန်းထဲရောက်အောင်လိုက်ပို့တော့ သူ ဘာမှမတတ်နိုင်ပေ။ ခုတင်ပေါ်ရောက်တော့ သူ့ကိုသေချာစောင်တွေ ဘာတွေခြုံပေးပြီး သိချင်းကိုအစပျိုးကာ စဆို၏။

“မွှေးလွန်းသည့်ပန်း... မနမ်း... ဝံ့ပြီ၊ လှလွန်းသည့်ပန်း... မနမ်း... ဝံ့ပြီ၊ မာယာပရိယာယ်နှစ်သွယ်ယှက်လို့ ရက်စက်မှုအပေါင်း သရဖူဆောင်းခဲ့ပြီ၊ အသံလွှာမြေမဟိ၊ ဒေဝီသခင်မတစ်ပါး၊ သင့်အား တုဖက်ပြိုင်၊ ကျွန်တော်မျိုးတော့ဖြင့် မနိုင်ပါပြီ၊ ဆုံးရှုံးခြင်းသာ ရင်မှာ ပိုက်လို့”

“လေးလေး ဟာဗျာ”

ခုတင်ပေါ်က လူးလဲထ၍ မော်ကွန်းထင် အော်ဟစ်လိုက်သည်။ လေးလေး ဖီးပျက်ကာ တိုးလိုးတန်းလန်း ဖြစ်သွားလျက်

“ဘာလဲကွ”

“လေးလေးရာ အသည်းကွဲနေတဲ့သူကို ဘာသိချင်းတွေလား”

ဆိုပြနေတာလဲ၊ ဒီမှာ ငိုချင်လာပြီ”

“အေး အဲဒါ သိချင်ကိုင်က ခံစားချက်ပါလို့မျှော့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်အတွက် အသည်းကွဲနေတဲ့အချိန်မှာ ဒီသီချင်းက အလိုက် ဖက်ဆုံးပဲ၊ ဒီသီချင်းက ငါငယ်ငယ် အသည်းကွဲတဲ့အချိန်က စတင်တာ၊ ခံစားလို့ကောင်းသလား မမေးနဲ့”

“ကျွန်တော်က အဲဒါကို ခံစားချင်တာ မဟုတ်ဘူး၊ မေ့ချင် တာ၊ သတိမရချင်တာ”

“မင်းဒဏ်ရာရသွားပြီဆိုရင် ဘယ်တော့မှ မေ့လို့ရမှာမဟုတ် ဘူး၊ စိတ်သာချ၊ မေ့နိုင်ပြီဆိုရင် မေ့ချင်တယ်လို့တောင် ပြောဖို့ သတိရ မှာမဟုတ်ဘူး၊ အနာဆိုတာ ဖြစ်ဖြစ်ချင်း ချက်ချင်းကျက်ပါ့မလား၊ ငါ့တူ ရယ်၊ အချိန်ဆိုတဲ့ သမားတော်က မင်းကိုကုစားပေးပါလိမ့်မယ်၊ အခု တောင် မင်း ငိုချင်လည်း ငိုချလိုက်၊ လွမ်းချင်ရင်လည်း သည်းညှက်ဖို့မှ အားမနာဘဲ လွမ်းပါ၊ မင်းက ချစ်ခဲ့မိတာကိုး၊ ငါ့တူရယ်”

လေးလေးနှစ်သိမ့်မှ သူ စာအားငိုချင်လာသည်။
နွဲ့ယိမ်းခင်ရေ ငါငိုတော့မယ်။

အခန်း (၆)

ညက သောက်ထားသောအချိန်၊ ငိုထားသောအချိန်နှင့် သူ နှက်လုံးတွေ နိမ့်အင်နေသည်။ သင်တန်းမတက်တော့ဘူးလို့ နေပေမယ့် နီးနောင်နှင့်မင်းသူ ဇွတ်အတင်းလာခေါ်၍ လိုက်လာခဲ့ရခြင်းပင်။

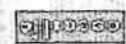
သူပြိုင်ကားလေး သင်တန်းကျောင်းရှေ့ ရောက်သွားသည်ဆို ပုံပင်

“ဟိတ်ကောင် မော်ကွန်းထင်၊ ဟိုမှာတော်ဝင်သူလည်း သင် တန်းတက်တယ်ကွ၊ သူ့သူငယ်ချင်း စိုးစိုးနွဲ့ ကင်နိုတင်းဘက်သွားနေတာ တွေလား၊ ငါတို့လည်း ကင်နိုတင်းသွားရအောင်”

“အာ မသွားချင်ပါဘူး”

“ဟာ မင်းရင်မခိုင်ခဲ့ဘူးလား၊ မင်းအမှားလုပ်ထားတာ မဟုတ်ဘူး၊ ရင်ဆိုပြီ၊ ပေါက်ကွဲပစ်လိုက်သို့ရတယ်၊ မင်းဘာလုပ်ချင်လဲ”

“ဟုတ်တယ် မင်း၊ စိတ်ကျေနပ်အောင် တစ်ခုခုတော့ လုပ်”

လိုက်၊ ဘာလို့ ဒီလိုသစ္စာမဲ့ရတာလဲဆိုတာလည်းမေး။”

“အေး ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါတော့ မေးသင့်တယ်”

သူ ကားပေါ်က ခုန်ဆင်းပြီး သူငယ်ချင်းနှင့် ရယ်ကာမောကာ လျှောက်လာနေသော တော်ဝင်သူရှေ့က ပိတ်ရပ်လိုက်သည်။ အခုမှ သူ့ကိုမြင်သွားပုံရသော တော်ဝင်သူမျက်နှာလေးက ချက်ချင်း မျက်နှာ သေလေးဖြင့် ညှိုးကျသွား၏။

“မော်ကွန်း”

“မင်းမှတ်မိသေးသားပဲ သူ့သူ၊ မင်း ဘာကြောင့် ငါ့ကိုဒီလို လုပ်ရက်တာလဲ၊ ငါ ဘာတွေမှားခဲ့လို့လဲ”

“သူ့သူ့ကို အထင်မလွဲပါနဲ့ မော်ကွန်း၊ မိဘတွေဆန္ဒကို မလွန် ဆန်နိုင်လို့ပါ”

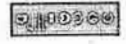
“မင်းဆင်ခြေက မရိုးလွန်းဘူးလား။ ချစ်သူ့ကို သစ္စာမဲ့တာတတ်တဲ့ ယောက်ျားတိုင်း မိန်းမတိုင်းသုံးနေကျ စကားကြီးပဲ၊ မင်းတို့အွန်လိုင်းမှာ တွေ့ပြီး ချစ်ခဲ့ကြတာဆို ပတ်သက်ရင်းနှီးခဲ့ကြတာဆို”

“ကြားစကားတွေကို ယုံပြီး ပြောနေတာဆိုရင်တော့ တို့လည်း မတတ်နိုင်တော့ဘူး မော်ကွန်း၊ တို့လည်း ဒီလောက်ပဲ ရှင်းပြတတ်တယ်”

“အခုမှတော့ ဒီစကားပဲ ပြောတော့မှာပေါ့၊ မင်း အရမ်းကို မာယာများတယ် တော်ဝင်သူ”

“နင်ပြောလို့ပြီလား မော်ကွန်း၊ နင်ပြောသမျှ ခံဒယ်လို့ ငါ ဆုံးဖြတ်ပြီးသားပါ၊ ဒီစေ့စပ်ပွဲ ငါ့မျက်ရည်တွေနဲ့ပြီးပြောက်ခဲ့တယ်ဆိုတာ တော့ နင် သိမှာမဟုတ်ဘူး”

“ဘာ”

တော်ဝင်သူ အပြောကြောင့် မော်ကွန်းထင် အကြည့်များ မင်းသူဆီ ရောက်သွားသည်။ အွန်လိုင်းကနေ ငြိခဲ့သည်ဆိုသော သတင်း က မင်းသူသယ်လာတာ။

မင်းသူ တစ်ခုခုပြောဖို့ မြင်နေဆဲမှာ မော်ကွန်းထင် အကြည့် များ တော်ဝင်သူဆီပြန်ရောက်သွားတော့ မျက်ရည်များပင် ဝဲနေကာ

“နင်နဲ့ငါက သုံးနှစ်လောက်တဲ့ခဲ့တဲ့ ချစ်သူတွေပါ။ နင်က ငါ့ ထက်တောင် ငိုပြီး ပြည့်စုံချမ်းသာတဲ့သူပဲ၊ မက်မောမှုနဲ့ကြည့်ဖြစ်ရင် စေတင် နှင့်မှာတာချို့တဲ့မှုမှမရှိဘူး။ ငါက နင့်ကို ဘာလို့အပြစ်ရှာပြီး ထားခဲ့ရမှာလဲ၊ ငါ့မိဘတွေနဲ့ ပတ်သက်တာပါ။ မိဘချင်းစကားကျွံထား တာတွေနဲ့လို့ စေ့စပ်လိုက်တာ၊ နင်သိထားဖို့က ငါ နင့်ကို မုန်းလို့မဟုတ် ဘူး”

“တော်ဝင်သူ”

ရင်မှာဟုတ်ထိကာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ သူမနောက်ကို လိုက်ပြ ဘယ်လိုစကားလုံးတွေနဲ့ ငေါက်ကွဲရမလဲ။

ရင်ထဲမှာပြောစရာစကားလုံးတွေ အပြည့်ဖြစ်နေပြီ။

မင်း နားထောင်မလား နွဲ့ယိမ်းခင်။

“အမျိုးမျိုးပဲ ကျွန်မဘယ်လိုရေးရမှာလဲ၊ ဒီမိန်းကလေးကို နာကြည်းပြီး အသည်းကွဲနေတယ်လို့လား။ ဒါမှမဟုတ် လက်စားချေဖို့ ပေါက်ကွဲဖို့ ရှင်မှာဆန္ဒရှိနေလား။ ဇာတ်ဖရိုန့်ဘယ်လိုပြောင်းရမှာလဲ”

“နေဦး! သူပြောသလိုသာ အမှန်ဆိုရင် သူ့ကိုယ့်ကိုချစ်နေ ထုန်းပဲ”

“ဘာ”

“ကိုယ့်ကိုချစ်နေလျက်နဲ့ ဇိဘာဆန္ဒကို မလွန်ဆန်နိုင်လို့ လက်ခံ လိုက်ရတာဆိုတော့ မချစ်မနှစ်သက်တဲ့သူနဲ့ တစ်သက်လုံး အတူနေရ တော့မယ့် သူ့တဝက ဘယ်လောက်တောင် သနားစရာကောင်းလဲ”

“ဪ ဖြစ်ပြန်ပြီ”

“ကိုယ်ထွက် အားပေးချင်တယ်”

“အင်း”

အခုကျတော့ တကယ်အားမာန်အပြည့်ဖြင့် ယောက်ျားတစ် ယောက်နဲ့ တူသွားပြန်သည်။ မျက်ဝန်းထဲမှာ မျက်ရည်ရိပ်တွေမရှိ။ မေးခွန်းများက တင်းရင်းလက် ထူးဆန်းနေသော မျက်ခုံးနှစ်ခုခုကျတော့ သည်မှာ ချစ်သူကို အသေအကြေကာကွယ်တော့မည့် ပုံမျိုးပင်။

ချွန်သားခွဲရတာထက် အနာအကျင်မရှိတော့၊ စိတ်ဝင်စား စရာကောင်းနေပြန်သည်။ မော်ကွန်းထင်က စိတ်ကနာမငြိမ်သလို ထရပ်ပြီး ပု သစ်မြစ်ဆုံကြီးမှာ ပြန်ထိုင်ကာ

“သူ့ကိုမချစ်မနှစ်သက်သူ လက်ထဲက ကယ်တင်ရာလည်း ညောက်အောင် သူ့ကိုကိုယ်ချီးမြှောက်လိုက်ရရင် ကောင်းမလား”

“ကျွန်မကို ထိုင်ပင်နေတာလား”

အခန်း (၇)

“ဘာ ပထမတစ်ခါတွေ့တုန်းကပြောတော့ အွန်လိုင်းကနေ ချစ်သူတွေဖြစ်ပြီး ရှင်ကိုသစ္စာမဲ့သွားတာဆို၊ အခုက မိဘတွေဆန္ဒကို ရှင်ကိုချစ်နေလျက်နဲ့ လက်ခံလိုက်ရတာတဲ့လား”

မော်ကွန်းထင် ခေါင်းညှိတ်ပြတော့ နွဲ့ယမ်းခင် ခေါင်းကိုကုတ် ကာ နှာခေါင်းလေးရှုံ့သွား၏။

“အဲဒါကြောင့် တစ်ဖက်သတ်ကြားစကားနဲ့ အထင်လွှဲနေတာ ဖြစ်နေပါလိမ့်မယ်ဆိုတော့ ရှင်မယ့်ဘု။ မိန်းမတွေနဲ့ ကင်းနိုင်တာလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့၊ အထင်သေးလိုက်တာလွန်ရော”

“ကိုယ့်သူငယ်ချင်း မင်းသူက အတိအကျပြောတော့၊ ကိုသိ လည်း ယုံလိုက်တာပေါ့၊ ကိုယ်လည်းထင်တော့ထင်ပါတယ်၊ တော်ဝင်သူ က အဲလိုမိန်းကလေး မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့”

“မင်းစာရေးလို့ရအောင် အသိပေးကြည့်တာလေ။ တိုင်ပင်တဲ့ သဘောလည်း ပါတာပေါ့ကွာ။ မင်းယ့်ဟိုနေ့က သူ့ထက်ကာကွယ်နေသေး တာမဟုတ်လား”

“အဖော်လာမည့်ပါနဲ့ ရှင်မပြတ်သေးနဲ့ ဗနာကျင်နိုင်သူဆိုရင် ဒီလိုလုပ်ဖို့ သူ့ကိုဆွေးနွေးပေါ့။ သူ့သာရှင်ကို တကယ်ချစ်တယ်ဆိုရင် ရှင်နောက်ကို လိုက်မှာပဲ”

“အင်း မင်းပြောတာဟုတ်တယ်။ ဟား ဒီနေ့ကိုယ် စိတ်ပျော် သွားပြီ။ မင်းဘာစားချင်လဲ ကိုယ်ကျွေးမယ်”

“ကျွန်မတစ်ယောက်တည်းတော့ မရဘူး။ သူငယ်ချင်းကိုပါ ကျွေးရမှာ”

“ဘယ်မှာလဲ မင်းသူငယ်ချင်း”

“ဟိုမှာရေခဲမုန့် သွားဝယ်နေတာ။ လာနေပြီ ရှင်နဲ့ဇိတ်ဆက် ပေးမယ်။ သူကပန်းချီဝါသနာပါတယ်”

ပြီးပြီးမှန်က ရေခဲမုန့်နှစ်ခုကိုင်ကာ အနားရောက်လာရင်း မော်ကွန်းထင်ကို မသင်္ကာသလို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်၏။

“မွန်မွန် ဟိုနေ့က ဝါပြောတယ်လေ။ သူက မော်ကွန်းထင်တဲ့ မော်ကွန်း သူကကျွန်မသူငယ်ချင်း ပြုံးပြီးမွန်၊ ကျွန်မလို့ပဲ မွန်မွန်လို့ခေါ် ပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့ တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ်။ ကျွန်တော်အော်ကွန်းထင် ပါ”

မော်ကွန်းထင်ရဲ့ ဖော်ရွေမှုကြောင့် ပြုံးပြီးမွန် မျက်နှာထင်းမာ မှုတို့ လျော့ရဲသွား၏။ ရေခဲမုန့်တစ်ခုကို နွယ်မိခင်လက်ထဲထည့်၍ သူမ

လက်ထဲကတစ်ခုကို မော်ကွန်းထင်ရှေ့ ထိုးပေးကာ

“စားပါဦးလား”

“တော်ပါပြီဗျာ။ တလေးအတွက်နေတာပဲနော် ရေခဲမုန့်ဝယ်စား ထယ်”

“ကိုယ်ကြိုက်ရင် လျှောက်အစားအစာ ကလေးအစားအစာရွေး နေလို့ ဖြစ်မလား။ စားချင်တာဆို ဆွဲပစ်လိုက်တာပဲ”

“ဪ ခြောက် ကောင်းပါတယ်။ ဒါနဲ့နွယ်မိခင်က သူငယ်ချင်း ကို ခေါ်ခဲ့မလို့ဆို”

“ဪ ဟုတ်တယ်။ ဟဲ့မွန်မွန်၊ သူကဝါတို့ကို မုန့်လိုက်ကျွေး မလို့တဲ့ လိုက်မှာလား”

“ဟဲ့ စာသာရေးတာ။ စာမရေးဘဲ ဘယ်လိုကဲသွားမလို့လဲ”

“သူ့ချစ်သူနဲ့ ပတ်သက်တာကို ငါကအကြံပေးလိုက်လို့ ရေး ဖူးတင်ပြီးအကျွေးမှာ ဟုတ်တယ်နော် မော်ကွန်း”

“အင်း ဟုတ်ပါတယ်”

မော်ကွန်းထင်ကို ထင်ကူခေါ်လိုက်သည့်အခါ မော်ကွန်းထင် ကလည်း အလိုက်အလိုက် ထောက်ခံပေး၏။ ပြုံးပြီးမွန်က မျက်နှာလေး ပဲ့သွားပြီး

“ငါကတော့ မလိုက်တော့ဘူး။ ငန်းချီခွဲဖို့နေခဲ့မယ်။ စေတနာ ရှိရင် ပါဆယ်လေးဝယ်လာခွဲ”

“အင်း အဲဒါလည်းဖြစ်တာပဲ။ ဝယ်ခဲ့ပါမယ်။ တစ်ယောက်တည်း ဝယ်ရဲတယ်မဟုတ်လား”

“အဲဒါသွားမပြောနဲ့ မွန်မွန်က သရဲကလွဲရင် ဘာမှမကြောက်

ဘူး”

“ဟုတ်လား ကျွန်တော်သည် သရဲအရမ်းကြောက်တာ၊ ငယ်ငယ်ကဆို ဖေဖေကပြောတယ်၊ သရဲဆိုတာကြောက်ရင် ငိုကြောက်တယ်၊ အဲဒါ စိတ်ချောက်ချားမှု တစ်မျိုးပဲတဲ့လေ”

“ဟုတ်မယ်၊ မကြောက်ဘူး၊ မကြောက်ဘူးလို့ စိတ်အားတင်းနေရင်းက ဟိုနေရာကရိပ်ခနဲ၊ ဒီနေရာကလွှင့်ခနဲ၊ ပြီးရင် ကိုယ့်အနားပဲ ရောက်လာတော့မလိုလိုနဲ့ ဇောဇွေးတွေပါ ပြန်လာရော၊ အမယ်လေး ပြောရင်းနဲ့ မနေရဲတော့ဘူး၊ ငါလည်းလိုက်မယ်၊ ကုက္ကိုထင်ကြီးက အုပ်အုပ်ဆိုင်းဆိုင်းနဲ့ ကြောက်စရာကြီး”

ပြုံးပြုံးမွန် မြစ်ပျက်ပုံကြောင့် နှစ်ယောက်သားရယ်လိုက်မိကြသည်။ နွဲ့ယိမ်းခင်နှင့်ဆုံတိုင်း ဒီလိုပေါ့ပေါ့ပါးပါး ဖြစ်သွားရတာပါ။ ငါ့ဟာ အကြောင်းရေစက်တစ်ခုကြောင့် ...။

အခန်း (၈)

“ရွတ် ရွတ် တော်ဝင်သူ”

သင်တန်းခန်းမရဲ့ လှေကားထစ်ထောင့်ချိုးလေးကနေ သူ့ခေါ်လိုက်တော့ အသံလာရာ ဟိုကုန်အိရာဖြင့် သူ့ကိုတော်ဝင်သူ မြင်သွားသည်။ လက်ယပ်ပြီး ထပ်ခေါ်လိုက်တော့ တော်ဝင်သူ သူ့အနားရောက်လာ၏။

“ဘာလဲ မော်ကွန်း”

“ငါနဲ့ခဏလောက် စကားပြောရအောင် တို့ထိုင်နေကျ ကင်နက်ကိုင်သွားမယ်”

“ဘာ ဘာတွေပြောမလို့လဲ”

“ပြောစရာရှိလို့ပါဆိုတာ ဟိုကျသိမှာပေါ့”

“ဟင့်အင်း ပြောစရာရှိရင် ဒီမှာပဲပြောပါ၊ ငါကစေ့စပ်ပြီးသား”

“ဟိုတော့ သူများတွေ တစ်ချိုးထင်သွားရင် မကောင်းဘူး”

“ဘာမကောင်းစရာရှိလဲ၊ နင်နဲ့ငါ ချစ်သူတွေဆိုတာ တစ်

ကျောင်းလုံးသိတယ်။ အခုနစ်မချစ်မနှစ်သက်တဲ့ သူနဲ့ မိဘတွေဆန္ဒ အရ လက်ထပ်ရမှာကို ငါအဖြစ်မခံနိုင်ဘူး။ နှင့်ကို့ငါ မိုးငြေးမယ်”

“ဘာ”

“တို့နှစ်ယောက်လုံး စိတ်ဆင်းရဲနေရမယ့်အစား ဒီလို ဆုံးဖြတ် လိုက်တာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။ မိဘတွေဆိုတာ လက်ထပ်ပြီးဘာနဲ့ ခွဲနေ ရမှာ။ သူတို့နှစ်ယောက်လုံးသင်းရမှာမှ မဟုတ်ဘဲ။ နှင့်လည်းငါ့ကို ချစ်နေလျက် နဲ့ တခြားသူကို ယူလိုက်ရလို့ တစ်နေ့မှစိတ်ချမ်းသာရမှာ မဟုတ်ဘူး။”

“ဟင့်အင်း အဲလိုလုပ်လို့မရဘူး”

“ဟင် ဘာဖြစ်လို့လဲ”

တော်ဝင်သူ အပြေရခက်နေဟန်ဖြင့် အကြားကြီး စဉ်းစားနေ၏။ ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲဆိုတာတွေ မော်ကွန်းထင် မခန့်နွှန်းတတ်ပေ။

“ငါတို့အမျိုးထဲမှာ မိုးရာလောက်ပြေးတယ်ဆိုတာ ရာပေဝင်မရှိ ဘူး။ မိဘစကားကို လွန်ဆန်တယ်ဆိုတာလည်း တစ်ပေတက်မှမရှိဘူး”

“မဟုတ်ဘူးလေဟာ နှင့်စိတ်ဆင်းရဲနေမှာပိုလို့” ပြီးတော့ ငါလည်း”

“လက်ထပ်ဖို့ရည်ရွယ်ချက်တွေထားပြီး နှင့်နဲ့ငါ ချစ်ခဲ့ကြတာ မို့လား”

“ဘာ ဘာပြောတယ်”

“ဒီအတိုင်း သမီးရည်းစားတွေ ဖြစ်ကြတဲ့သူတိုင်း လက်ထပ် ဖြစ်ကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ နှင့် ငါ့ကို နားလည်ပေးပါ”

“နှင့် အဲလိုပြောမှ ဘယ်လုံးနားလည်ပေးမုန်း မသိတော့ဘူး တော်ဝင်သူ။ ငါ့ကိုချစ်ခဲ့တာ လက်ထပ်ဖို့ရည်ရွယ်ချက် မရှိဘူးတဲ့လား”

ဒါဆို ဘာလို့သုံးနှစ်လောက်တောင် တွဲလာခဲ့သေးလဲ”

“နှင့်လည်းသစ္စာမခံ၊ ငါလည်း သစ္စာမခံလို့ ဒီလောက်အချိန် တွေ ကြားခဲ့တာပေါ့။ ဘာလို့ငါ့ကို အပြစ်တင်နေတာလဲ”

“ပြောမပြောတတ်ပေလေ တော်ဝင်သူရယ်။ နှင့်အရမ်း စိတ် ဆင်းရဲပြီး ခံစားနေရမယ်ထင်လို့ ဒီလိုစွန့်စားကြည့်ဖို့ နှင့်ကိုတိုင်ပင်တာ မှ။ အခုတော့ နှင့်စိတ်က ဘယ်လိုလဲဆိုတာ ငါသိသွားပြီ”

ထလိုက်လို့က ငမ်းနည်းလာကာ ပြောလိုက်တော့၊ တော်ဝင်သူ ပျက်နာရတည်းကလေး ပြန်သွားပြီး

“နှင့်ဘယ်လိုထင်ထင် ငါမတတ်နိုင်တော့ဘူး မော်ကွန်း။ ဒီအ ချိန်မှာ ငါ့အတွက် ငါ့မိဘက အရေးကြီးနေတယ်။ မတော်တဆ သူတို့ သေသွားရင် ငါတစ်ယောက်လုံး နောက်ထရနေရမှာ”

“နှင့် အဲဒီကောင်အပေါ်မှာ စိတ်မပါရင် အဲလိုဆုံးဖြတ်မှ မဟုတ်ပါဘူး။ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား”

တော်ဝင်သူမဖြေ၊ ဟိုတက်မိဘက သင်တန်းသူ သင်တန်းသား တွေ ရွတ်သျှက်ခတ်လာတာကို ကြည့်ပြီး

“ငါသွားတော့မယ် မော်ကွန်း။ ခေ့ဝပ်ပြီးသား မိန်းကလေး က ရည်းစားဟောင်းနဲ့ ချိန်းတွေနေတာမျိုးဆိုရင် ငါသိကွာကျလိမ့်မယ်။ နှင့်လည်း နောက်တစ်ယောက်ရှာပြီး စိတ်ချမ်းသာအောင် ပျော်အောင် မသေပါ”

“တောက်”

တော်ဝင်သူ အသေးကိုချောက်သွားမှ တက်ခေါက်ဖို့သတိရမယ်။ ကျန်ခဲ့ရတဲ့ ဒီကောင်မှာတော့ သိက္ခာမရှိတော့ဘူးလား။ အချစ်တော်

၄၆ ◊

လှပ

ပေါ့ပျက်ပျက် ခံစားတာထက် ကိုယ့်မာနကို ချိုးတာဟုခံစားရ၏။
ခြေလှမ်းတွေက သူငယ်ချင်းတွေရှိနေမည့် ကင်နိုတင်းဆီကို
ဒေါ်ကြီးမောကြီး...။

အခန်း (၉)

“ဟ ဘာဖြစ်နေတာလဲ”

စားပွဲခုံကို ဒုန်းခနဲ ထိုးချပြီး ဝင်ထိုင်လိုက်၍ မင်းသူတအံ့တည်
ပေး၏။ စိုးနောင်က ရေအေးအေးတစ်ခွက် ဖန်ခွက်ထဲထည့်၍ သူ့ရှေ့တိုး
ပေး၏။

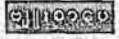
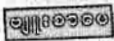
“ဘာတွေပေါက်လာပြန်တာလဲ၊ ရေခဲရေခဲ အရင်ငြိမ်း ပြီးရင်
ပျဲ”

“တော်ဝင်သူ လုံးဝသောက်ချိုးမပြေဘူး”

“မင်းက ဘာသွားလုပ်လိုက်လို့လဲ”

“သူ မချစ်မနှစ်သက်သူနဲ့ ပေါင်းသင်းရမှာမျိုးဆိုရင် စိတ်ဆင်း
နားရိုးလို့ ခိုးပြေးမယ်လို့ သွားပြောတာ၊ ငါ့ကိုပေါက်လွှတ်လိုက်တယ်၊
အစာမကြေဘူး”

“နည်းတောင်နည်းသေးတယ်၊ ဟိုနေ့က နင့်ကို မုန်းလို့မဟုတ်

ပါဘူး။ မိဘတွေဆန္ဒကို နာခံလိုက်ရတာပါဆိုတဲ့ စကားကို သွားကြောတာကိုး”

“ငါပြောပါတယ်။ သူတို့ချင်းငြိမ်းမှ မိဘတွေချင်း ခင်မင်ရင်းနှီးတာပါသိပြီး ဒီလိုတွေထိ စိန်ခွဲခြစ်တာပါဆိုတာကိုး။ ဟိုက အတည်တွေ ကျွေးတာ သွားယုံတယ်။ မင်းကို ငွေခအလို့ ကျယ်ရာမှာဟားနေဦးမယ်”

“မိန်းကလေးတစ်ယောက်က အဲလိုပြောင်ပြောင်တင်းတင်းကြီး။ သိက္ခာမဲ့ရဲလိမ့်မယ် မထင်လို့ပေါ့ကွာ။ အခုလည်း မိုးကိုးချစ်လို့တွေ့မဟုတ်ဘူး။ သူတို့မျိုးရိုးရားစင်မှာ သင်နေတာလိုက်ပြေးတယ်။ မိဘစကား လွန်ဆန်တယ်ဆိုတာ မရှိဘူးတဲ့ သူကဆွေပဲငြီးသားဆို ရည်းစားဟောင်းဖြစ်တဲ့ ငါနဲ့စကားပြောတာအတိုင်း ပတ်ဝန်းကျင် အထင်လွှဲရင် သူသိက္ခာကျမှာ စိုးရိမ်နေသေးတယ်။ မင်းတို့တွေ့ကြည့်။ ငါပေါက်သံပျံ့လား”

သူ့အပြောကို ခိုးနောင်တို့ နှုတ်ခမ်းမဲ့ကြသည်။ သူခံပြင်းအနုတကိုပဲ လှောင်ချင်သလိုလို။

“မင်း သေသင့်တယ် မော်ကွန်း၊ ဒီတိစ္ဆ ဒီလိုသွားပြောမယ်ဆိုတာ ငါတို့ကို မတိုင်ပင်တာ၊ သူထင်ချင်အတွက် မင်းဆယ့်လို မဟုတ်ဘာ။

“မဟုတ်ပါဘူးဘွား”

“တာ့မှာဖိုးရိမ်တာတွေ မင်းမငြင်းခွဲ တော်ဆင်သူကို အကောသေးလို့ အဆိပ်မရှိဘူး မင်းထင်နေတာတော့။ မင်းပြသနာရှာမှာ ဖိုးလည်ကုပ်ကလေးကိုပွတ်ပြီး အချို့သတ်နေတာကို အဟုတ်မှတ်မနေနဲ့”

“အဲလောက်ကြီး မပြောပါနဲ့ မင်းသူ့ရာ၊ ငါမအာတတ်လို့ မဟုတ်ပါဘူး။ သုံးနှစ်လောက်တို့လာတာကွ။ နှမသားချင်း ကိုယ်ချင်းစာသ

တယ်လို့ထင်လို့”

“ဟိုက သံယောဇဉ်လက်ကျန်တောင် မရှိလို့ မင်းကိုခွာထုတ်တာ၊ ဘားတွေစာနာနေသေးတာလဲ”

“မသိဘူးဘွား၊ ငါအခု အရက်သောက်ချင်တယ်။ သူပြောလိုက်တာတွေ မေ့ပစ်ချင်တယ်”

“ဟ ဒီအထဲမှာ ဘယ်လိုလုပ်အရက်ဆိုင်ရှိမှာလဲ”

“အဲဒါဆို အပြင်သွားမယ်၊ သွားမယ်ကွာထ”

မော်ကွန်းထင်က ဇွတ်တရွတ်။ အခုကောင်းလိုက်၊ အခုမကောင်းလိုက်ဖြင့် သူ့ကိုကစိတ်မငြိမ်တာ။

ဒီလိုနှင့် သပ်တန်းနှင့်အေးသော ဘိယာဆိုင်ကို သုံးယောက်သား ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ ဘိယာထစ်ဂျားမှာလိုက်ရင်း မော်ကွန်းထင် မျက်နှာကို ကြည့်ရတာ စိတ်မသက်သာ။

မော်ကွန်းထင် ပခုံးကို မင်းသူ ဖော်ခနဲပုတ်လိုက်ပြီး

“မင်း အရမ်းဆိတ်ပျော့ပြီး ခံစားလွယ်လွန်းတယ် မော်ကွန်း။ တော်ဝင်သူကို ကိုယ်နဲ့မထက်ဆိုင်တော့တဲ့ သူလို့ သဘောထားလိုက်ရင် မင်းအဲလောက် ခံစားရမှာမဟုတ်ဘူး။”

“နာကျင်ရတဲ့ ဒီရင်အတွက် ဘာမှတုံ့ပြန်နေတာနဲ့မှ မတူတာ၊ သူကချောရင် ပေ့ဥသွားလို့က်၊ သူက မာရင်ပေါက်ကွဲလိုက်နဲ့ အမျိုးမျိုး ကြိုးဆုန်ခဲစားနေတာ”

“တောက် အဲလိုတွေဖြစ်မှန်းသိရင် ရည်းစားမထားခဲ့ပါဘူး”

“နောင်တရမပြန်နဲ့ မင်းကင်းအောင်နေနိုင်ဖို့ အရေးကြီးတာ”

မော်ကွန်းထင် ဘာမှမပြော၊ ဖိုးနောင်ထည့်ပေးသော ဘိယာ

ခွက်တစ်ဝက်လောက်ကုန်အောင် မော့သောက်ပြီးမှ

“မိန်းမတွေ မာယာများတယ်ဆိုတာ ကြားဖူးနားဝရှိပေမယ့် လက်တွေ့ကြုံရတော့ ခံရခက်တယ်ကွာ၊ ငါနဲ့ချစ်သူဖြစ်တာ လက်ထပ်ဖို့ ရည်ရွယ်တာမဟုတ်ဘူးတဲ့လေ၊ သမီးရည်းစား ဖြစ်တဲ့သူတိုင်း ချစ်သူဖြစ် တိုင်း လက်ထပ်ဖြစ်ကြတာ မဟုတ်ဘူးတဲ့၊ သူ့ကိုနားလည်ပေးပါတဲ့၊ ဒီ အကြောင်းတွေ နွဲ့ယိမ်းခင်ကို သွားပြောရမယ်”

“ဘာ ဘာလို့သွားပြောနေမှာလဲ”

“ငါဟိုနေ့က တော်ဝင်သူကို အားပေးချင်တယ်၊ သနားတယ်၊ ခိုးပြေးမယ်လို့ သွားပြောခဲ့တာကွ၊ သူက တော်ဝင်သူကို ငါခိုးပြေးပြီလို့ တောင် ထင်နေမှာ”

“ဟာ မင်းကတော့ကွာ၊ မသေချာသေးတာလည်း သွားပြောနေ တော့”

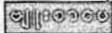
“မရှူးပါဘူး၊ နွဲ့ယိမ်းခင်တို့နဲ့ အပေါင်းအသင်းဖြစ်ရတာ၊ ရယ်စ ရာ ပျော်စရာကောင်းတယ်ကွ၊ ပွင့်လင်းတယ် လွတ်လပ်တယ်၊ ငါရင်ဖွင့် ရင် နားထောင်ပေးတယ်”

“နားထောင်ပေးမှာပေါ့၊ ဟိုကစာရေးဆရာမဆိုတော့ ကုန် ကြမ်းရှာနေတာကို”

မင်းသူတို့က တွေ့ဖူးဆုံဖူးခြင်းမရှိ၍ အကောင်းမမြင်သေး။ မော်ကွန်းထင်က ဘီယာတွေတစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် သောက်ပြီးချိန်မှာ သိုင်နဲ့စွာဖြင့် ထရပ်သည်။

“ ငါ့လျှော့မလို့လား”

“နွဲ့ယိမ်းခင်တို့အိမ်သွားမလို့”

“အာ ဒီပုံနဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အိမ်သွားလို့ ဖြစ်မလား”

“ဖြစ်တယ် ငါအသည်းကွဲတာကို နားလည်ပေးထားတာပဲ”

“အဲလိုတော့သွား မလုပ်နဲ့ကွာ၊ မင်းမှာသူ့ဖုန်းနံပါတ်ရှိတယ် ပဟုတ်လား၊ ငါတို့ဖုန်းဆက်ပေးမယ်”

“ဆက် သူမလာရင် ငါလာမယ်လို့ပြောလိုက်၊ ရင်ဖွင့်ပြောပြစရာ ပဲကွ ရှိတယ်လို့”

အာလေးလျှာလေး ဖြစ်နေသော မော်ကွန်းထင်ကို မင်းသူတို့ ပယ်နိုးနိုင်။ မော်ကွန်းထင်ဖုန်းထဲမှာ၊ နွဲ့ယိမ်းခင် ဖုန်းနံပါတ်ကိုရှာပြီး ထက်လိုက်ရသည်။

“ဟယ်လို မော်ကွန်းလား”

ဖုန်းနံပါတ်မှတ်ထားဟန်တူသော နွဲ့ယိမ်းခင်က ချက်ခင်းပင် မော်ကွန်းထင်ဖုန်းမှန်းသိ၏။ မင်းသူက မော်ကွန်းထင်ဘက် တစ်ချက် ကြည့်ပြီး

“မော်ကွန်းထင် မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော် သူ့သူငယ်ချင်းပါ။

ဟာ စားသောက်ဆိုင်မှာ၊ မော်ကွန်းပေါက်နေလို့ဗျ၊ အဲဒါ နွဲ့ယိမ်းခင်အိမ် ပျားပြီး ရင်ဖွင့်စရာတွေရှိတယ် လုပ်နေလို့ ဖုန်းဆက်လိုက်တာပါ”

“ဟယ် သူတော်တော်မှူးနေတာလား၊ တော်ဝင်သူကို ခိုးပြေး

အဆင်မပြေတာများ ရှိနေလား”

“အဲဒါသူနဲ့တွေ့ပြီး သူပြောတာ နားထောင်လိုက်ပါ၊ အဲဒီကိုလာ ပုလင်းပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ နွဲ့ယိမ်းခင် အနေခက်မှာစိုးလို့ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်မလာခဲ့ပါ့မယ်၊ လိပ်စာပြော”

မင်းသူ လိပ်စာပြောပြီး ဖုန်းပိတ်လိုက်သည်။ မော်ကွန်းထင်

က ရီဝေသော မျက်ဝန်းများဖြင့် မျက်ခုံးပင့်ပြတော့

“လာလိမ့်မယ်စောင့်နေ၊ နည်းနည်းပါးပါးလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို ထိန်းဦး၊ မိန်းကလေးက စားသောက်ဆိုင်ကို လိုက်လာရမှာ”

“ငါသိပါတယ်”

“အေး မင်းကတော့ ခုတ်ရာတခြား ရုရာတလွဲ ဖြစ်ကုန်တော့ မယ်”

“ဖြစ်တော့လည်း ကောင်းတာပေါ့။ ဝေးနာသက်သာနို့အရေးကြီးတယ်”

မင်းသူနှင့်စိုးနောင် ဘယ်လိုအမိပွယ်တွေနှင့် ပြောနေမှန်း မော်ကွန်းထင် သိပ်နားမလည်ပေ။

မှေးစင်းရီဝေနေသော မျက်ဝန်းများက နွဲ့ယိမ်းခင်လာရာလမ်းကို မျှော်ငေးကြည့်ရင်း ...။

အခန်း (၁၀)

“ဟိတ်ကောင်တွေ နွဲ့ယိမ်းခင်လာနေပြီ၊ ဟိတ်ဟိတ်ကြေ”
နွဲ့ယိမ်းခင် ဆိုင်ထဲဝင်လာတာ မြင်လိုက်သည်နှင့် ခေါင်း...

ထိတ်ခနဲတောင်ထွား၏။ စိုးနောင်နှင့်မင်းသူက အနားရောက်လာသော မိန်းကလေးကိုကြည့်၍ အံ့သြမှတ်တတ်နေကြသည်။

စာရေးဆရာမဆိုပြီး အသက်ကြီးကြီး ပုံဆိုးပန်းဆိုးလည်း မဟုတ်။ မျက်မှန်နှင့်ထိမ်းတစ်ချောင်း ချိုင်းကြားညှပ်လို့ လမ်းတကာ လျှောက်နေသော စာရေးဆရာတွေကိုသာ မြင်ဖူးတာမို့ ငယ်ငယ်ချောချော နွဲ့ယိမ်းခင်ကို မြင်လိုက်ရတော့ မအံ့သြဘဲမနေနိုင်။

“နွဲ့ယိမ်းခင် ထိုင်လေ”

“ခော်ကွန်းထင် ရှင်ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ”

“ငြီးရင်ပြောမှာပေါ့၊ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အရင်မိတ်ဆက်ပေးမယ်၊ ဦးနောင်နဲ့မင်းသူတဲ့ ဟိတ်ကောင်တွေ စာရေးဆရာမကြီး နွဲ့ယိမ်းခင်

ခင်တဲ့ မင်းတို့မှတ်ထားကြ”

“ဟုတ်ကဲ့ အားနာလိုက်တာပု၊ ကျွန်တော်တို့က စာရေးဆရာဆိုတော့ ရုပ်ဆိုးဆိုးမဟုတ်တောင် အသက်တော့ နည်းနည်းကြီးမယ်ထင်ပြီး ဒီကိုခေါ်လိုက်တာပါ”

“ရပါတယ်၊ သူ့အိမ်လိုက်လာရင် ဒီပုံနဲ့ဆို ရှင်းရခက်နေဦးမှာ၊ ရှင်တို့ကို မင်္ဂလာပွဲအကြို ညှော်ခဲနေတာတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်တယ်”

“သေချာတာပေါ့၊ သိပ်ကိုသေချာတယ်၊ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်နဲ့တော်ဝင်သူ ဘယ်တော့မှ လက်ထပ်ဖြစ်တော့မှာ မဟုတ်လို့ဘဲ”

ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ပြောလိုက်သော မော်ကွန်းထင် စကားကြောင့် နွဲ့ယိမ်းခင် ရှက်ရွံ့သွားကာ၊ ဟိုဒီဝေဝဲကြည့်ပြီး

“တိုးတိုးပြောပါ၊ ဘာလို့ဒီလောက်အော်ရတာလဲ”

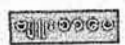
“မင်းကိုရင်ဖွင့်ပြနေတာလေ၊ မင်းစာရေးမယ်ဆို”

“ဘာဖြစ်ဖြစ်လေ မော်ကွန်းထင်၊ တကယ်ဆို ဒီနေရာကို ကျွန်မကိုမခေါ်သင့်ဘူး၊ ပြောစရာရှိလည်း နောက်နေ့မှကန်တော်ကြီးမှာ ချိန်းပေါ့၊ အခုတော့ အိမ်ကိုလာမှာစိုးလို့ ကျွန်မလိုက်လာရကယ်”

“အခုလိုဆိုကိုလာရတာ မင်းသိက္ခာကျတယ်လို့ ထင်နေတာလား၊ ဒါဆိုပြန်တော့ မင်းပြန်တော့”

“စိတ်ညစ်လိုက်တာ၊ ဘယ်သူက သိက္ခာကျမှာကို စိုးရိမ်နေလို့လဲ၊ မိန်းကလေးတစ်ယောက်က ရှင်လို့ပူးရှူးနေတဲ့လူကို လာတွေ့ရတာ မသင့်တော်ဘူးလို့ပြောတာ၊ နည်းနည်းပါးပါး ထိန်းဦးမှပေါ့”

“မမူးပါဘူး၊ ကိုယ်မမူးပါဘူး၊ ကိုယ်အလတ်ကြီးရှိသေးတယ်”

ပစ္စည်းသေးဘူး”

နွဲ့ယိမ်းခင် တော်တော်လေး စိတ်ညစ်သွားသည်။ မမူးဘူးဆို သည့်လူက မျက်ဝန်းတွေက ရီဝေမှေးစင်းနေပြီး စကားတစ်လုံးနှင့် တစ်လုံးပြောတိုင်း လက်လေးလုံးလောက်ခြား၏။

သူမအတွက် အရက်သောက်ထားသောသူနှင့် စကားပြောဖူးတာ ဒါပထမဆုံးအကြိမ်။

ကြားဖူးနားဝအနေနှင့် ဆိုလျှင်တော့ အရက်မူးသမားတွေက ဖရစ်ရှည်တတ်လွန်းလို့ အတိုက်အခံ အပြိုင်အဆိုင်မပြောတာ အကောင်းဆုံးတဲ့။

ဒါဆို မော်ကွန်းထင်အလိုကျ သူပြောတာတွေ အလိုက်သင့် ဘူးထောင်ပေးတာ အဆင်ပြေလိမ့်မည်ထင်သည်။

“ဟုတ်ပါပြီ ရှင်မမူးသေးပါဘူး၊ အခုဘာဖြစ်လို့ အရက် သောက်လောက်အောင် စိတ်ညစ်စရာတွေ ရှိနေလို့လဲ၊ တော်ဝင်သူက ဝိုးရာမလိုက်လို့လား”

“ဝိုးရာမလိုက်လို့ မပိုင်ဆိုင်ရတာ ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ သူပြောတာကို မခံစားနိုင်ဘူး”

“ဘာတွေပြောလိုက်လို့လဲ”

“သုံးနှစ်လောက် တွဲလာတာတောင် ကျွန်တော်ကိုလက်ထပ်ဖို့ ပျည်ရွယ်ပြီး ချစ်ခဲ့တာမဟုတ်ဘူးတဲ့လေ၊ ချစ်သူတိုင်း ညားကြလို့လား၊ လို့လည်း အမေးခံရသေးတယ်၊ ပြီးတော့ သူတို့မျိုးရိုးရာဇင်မှာ မိဘကားကို လွန်ဆန်ပြီး ဝိုးရာလိုက်ပြေးတယ်ဆိုတာ မရှိဘူးတဲ့”

“အင်း အဲလောက်ထိပြောတာတော့ တော်ဝင်သူ လွန်တယ်”

တကယ်လို့ ခိုးရာမလိုက်ချင်တောင်၊ မိဘတွေကို မသေခင် စိတ်ချမ်းသာ သွားစေချင်လို့ပါ။ ဒီလိုလုပ်လိုက်ရင် နှစ်ဖက်မိဘအရှက်ရ သိက္ခာကျစရာ တွေ ဖြစ်မှာစိုးလို့ပါဘာညာနဲ့ ဖြေသိမ့်စကားလေး ပြောရမှာပေါ့။”

“ကျွန်တော်လည်း အဲဒါပြောစေချင်တာ။ ပထမတစ်ခါ နင့်ကို မုန်းလို့မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလိုဒီအကြောင်းကြောင့်ပါလို့ နှစ်သိမ့်ခံရတော့ သူ့ကိုသနားပြီး သူ့စိတ်မဆင်းရဲရအောင် ခိုးပြေးဖို့ ဘာညာသွားဆွေး နွေးခဲ့တာ။ အဲဒါကျွန်တော်အလွန်လား။ နွဲ့ယိမ်းခင် စဉ်းစားကြည့် ကိုယ် လွန်လား။”

ကိုယ်ပြောလိုက် ကျွန်တော်ပြောလိုက်ဖြင့် မော်ကွန်းထင် ဗလုံး ဗထွေးဖြစ်နေသည်။ သူမမှာသူ့စိတ်ကြိုက် ခေါင်းယမ်းပြုလိုက်ရတာ

“မလွန်ပါဘူး မော်ကွန်း ဘယ်လွန်ပါ့မလဲ။ ယောက်ျားတစ် ငါ့ဘက်ရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်လို့ ကျွန်မယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ဘက်က ပြတ်သားပြီဆိုရင် ကိုယ့်ဘက်ကလည်း ပြတ်ပြတ်သားသား မေ့ပစ်လိုက် ဖို့ စဉ်းစားရမယ်။ သူကပျော်ပြီး ကိုယ်ကအလွမ်းသမား။ အဆွေးသမား အရက်သမားကြီး ဖြစ်သွားတော့ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“ဟာ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့လည်း အဲဒါပဲပြောနေတာ မနွဲ့ယိမ်းခင်”

မင်းသူတို့ဝင်ပြောတော့ ရင်းနှီးစွာပင် နွဲ့ယိမ်းခင် ခွင့်ပြုလိုက် ၏။ သူမကို ခပ်စိမ်းစိမ်းကြီး မဆက်ဆံစေချင်လို့ပါ။ မင်းသူတို့ကာလည့် သူမကို ခင်မင်သွားပုံရပြီး

“ဟုတ်ကဲ့ယိမ်း ကျွန်တော်တို့က ဒီကောင်ကို တော်ဝင်သူ၊ ပတ်သက်ပြီး မခံစားစေချင်ဘူး။ ဟိုကပိုပြီး ဝမ်းသာကောင်းရုံပဲရှိမယ်”

သူငိုနေလည်း ဟိုကသူ့ကိုသနားပြီး ပြောင်းလဲလာမှာမဟုတ်ဘူးလေ”

“အဲလိုပြောရင်း တော်ဝင်သူကို အရမ်းချစ်နေတဲ့သူ့ကို မစာ နာရာ ရောက်နေမလားမသိဘူးနော်”

“အလကား ဒီကောင်ချစ်သူဘဝတုန်းက ဒီကောင်အလေး အနက်မရှိလို့၊ မင်းတော်ဝင်သူကို တကယ်ချစ်တာမှ ဟုတ်ရဲ့လားလို့ ကျွန်တော်တို့မေးရသေးတယ်။ မိန်းကလေးဘက်က ဒီလိုလုပ်သွားတာ လည်း အရမ်းလွန်တယ်လို့ ပြောလို့မရဘူး”

မင်းသူတို့ပြောမှ သူမတွေတွေလေး ချင်ချိန်စဉ်းစားမိ၏။ ကိုယ့် အပေါ် အလေးအနက်မရှိလျှင် မယုံကြည်ရဲသည့် မိန်းကလေးတွေက အပြောင်းအလဲ ဖြစ်သွားနိုင်သည်။ ဒါပေမဲ့ အခုလို ခံစားနေရတာက တော့ဖြင့် တော်ဝင်သူကို တကယ်မြတ်မြတ်နိုးနိုး ချစ်နေသည့်ပုံစံပါ။

“သူ့စိတ်ထဲကို ကျွန်မတို့ဝင်ကြည့်မရတာက သူ့အချစ် ခန့် မုန်းလို့မရဘူးဖြစ်နေတာ။ တကယ်တမ်းဆို မိန်းကလေးတစ်ယောက် အတွက် ရှိက်ကြီးတင်ခံစားခိုနေတဲ့သူ့ကို ကျွန်မ ပထမဆုံးတွေ့ဖူးတာပဲ”

“ယိမ်းက ဒီကောင်ဒီလိုဖြစ်တာကို သနားနေတာလား။ ဒီကောင် က အင်္ဂါသန်လို့ပါ။ တစ်ခုခုအတွက် ဝမ်းနည်းပြီဆို အဲလိုပဲ ရှိက်ကြီးတင် ကသံထွက်ပိုတတ်တယ်လေ။ ဆယ်တန်းမှာ ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်း တွေ စာမေးပွဲကျတော့ အဲလိုပဲပိုင်တယ်။ လုံးဝချော့လို့မရဘူး”

“ဟုတ်လား။ အဲဒါကြောင့် အသည်းနုတယ်လို့ပြောတာ ဖြစ် ပယ်”

သူမတို့တွေ ပြောနေတာကို ဘာမှဝင်မပြောဘဲ မော်ကွန်းထင် ဝီယာခွက်ကိုလက်လှမ်း၏။ သူမဖန်ခွက်ကို ဆွဲယူလိုက်ပြီး

“မသောက်နဲ့တော့မော်ကွန်း၊ ယိမ်းကိုပြန်လိုက်ဖို့ဦးမယ်လေ”

“နေပါစေ ကျွန်မကားပါလာတယ်၊ ဟိုသို့တာသာမောင်းပြန်လို့ ဖြစ်တယ်၊ ရှင်တို့သူငယ်ချင်းကိုသာ ရှင်တို့လိုက်ဖို့လိုက်”

“ယိမ်းက ပြန်ချင်နေပြီလား၊ ကျွန်တော်တာမှ မပြောရသေးဘူး”

“နောက်နေ့မှ ကန်တော်ကြီးကိုလာခဲ့လေ၊ ယိမ်း စောင့်နေမယ် အဲဒီကျမှ မော်ကွန်းပြောချင်တာပြောမယ်”

“ဟင့်အင်း ကျွန်တော်အင်ထဲမှာ အရင်းခံစားနေရတယ်၊ ကျွန်တော်က အသုံးမကျတဲ့ကောင်လားနဲ့၊ ငိန်ကလေးတစ်ယောက်က အဲလိုပစ်ပစ်ခါခါ အပြောခံရလောက်တဲ့ အဖြစ်မရှိတဲ့ကောင်လား”

“မော်ကွန်း”

တအိအိ ငိုချလိုက်တာနဲ့ နွယ်မိခင်ပျာပျာသလဲ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိဖြစ်သွားသည်။ ကျောက်ပွတ်သပ်ပြီး နှစ်သိမ့်ရတလား၊ မျက်ရည်တွေ သုတ်ပေးရမှာလား။ မင်းသူတို့က အားနားနားနဲ့

“ယိမ်း ဒီကောင်ဘာဖြစ်နေမှန်း မသိဘူး။ အားနားလိုက်ထားဗျာ”

“ရပါတယ်၊ အဲလိုလိုက်ရင် သူ့ရင်ထဲမေ့ချင် ပြောသွားမှာပေါ့ ငိုပါစေ”

“ယိမ်း”

“ဟင် ဘာလဲ မော်ကွန်း”

“ကျွန်တော့်ကို စိတ်ကုန်သွားပြီလား”

“ဟင် ဘာ ဘာကိုစိတ်ကုန်တယ် ပြောဘာလဲ”

www.burmeseclassic.com

“ကျွန်တော့်ကို ဒီလိုခွဲနေတာမြင်ပြီး ကျွန်တော်ရင်ဖွင့်တာတွေ နားမထောင်ချင်တော့ဘူးလားလို့ ပြောတာပါ”

“ဪ ကျွန်မအတွက် ကုန်ကြမ်းရပါတယ်၊ စာရေးဆရာဆိုတာ အရက်သမားအင်အားကောင်းချိန်ထက် အရက်သမားကိုလည်း မပေါင်းသင်းထားရမယ် မဟုတ်လား”

“ဟာ ကျွန်တော် အရက်ကိုကြိုက်လို့သောက်နေတဲ့ အရက်သမားမဟုတ်ဘူး”

“ဟုတ်ပါပြီ အရက်သမား မဟုတ်ဘူးပဲထားပါ၊ အခုတော့ အရက်သမားပုံ ပေါက်နေတယ်လေ၊ ခေါင်းတောင်မထူနိုင်တော့ဘူး”

“ယိမ်း အဲလိုပြောတော့ ကျွန်တော်ဝမ်းနည်းတယ်ဗျာ”

“ဟယ်တော်”

ကြိတ်ကြိတ်ရှိက်ပြီး ငိုချတာနဲ့ မော်ကွန်းထင် ခေါင်... ဘေးကို သုမပန်းခေါ်တင်ကာ ဖွဖလေးပွတ်သပ်၍ ချောမြမြခိုသည်။

“အလကားစတာပါ မော်ကွန်းရယ်၊ မော်ကွန်းက အရက်သမားမဟုတ်ပါဘူး၊ တိတ်နော်မငိုနဲ့ ကလေးခလေးကျနေတာပဲ ဖိုးချွဲလေး”

ကလေးတစ်ယောက်လို ချောနေတာနဲ့ မင်းသူတို့နှစ်ယောက် ပြုံးစေ့စေ့ဖြစ်နေကြသည်။ ကြောင်ခံတွင်းပျက်နှင့် ဇရက်တောင်ပံကျိုး တွေနေသားဟု ခပ်ခိုင်းခိုင်း အတူ မသမုတ်ချင်။

နွယ်မိခင်က ကယ့်အရိုးခံစိတ်ထား ပြုစင်သူလေးပါ။ မော်ကွန်းထင်ပဲ ဒီကောင်...။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၁)

“ဒီကောင် အလိုလိုက်လို့ အပိုက်ခတ်ကားနေတာလား၊ မော်ကွန်းထင် ဟင်ဟိတ်ကောင်၊ ရည်စားလင်ယူမှာ မင်းအဲခေလက်ထောင် ခံလို့ မပြီးတော့ဘူးလား၊ မင်းအတွက် ဒီနိုးမက အလောက်တောင် ရှားနေလားကွ”

“လေးလေးမှာရော ဘယ်နှစ်ယောက်တောင် ရှိခဲ့လို့လဲ”

“ဘာကွ”

ဦးထင်ကျော် အသံကျယ်ကျယ်အော်ရင်း ခေါင်းစိုက်ဆိုက် ပြန်နေသော မော်ကွန်းထင်အနား ပြုံးနဲ့ခနဲ ဝင်ထိုင်လိုက်၏။ သူငယ်ချင်းတွေ အိမ်အထိ တွဲပို့ရသည့် အခြေအနေမျိုးထောင် ပြစ်လာပြီမို့ မော်ကွန်းထင်ကို ဒီအတိုင်းလွှတ်ထားလို့ မဖြစ်တော့။

“ဟိတ်ကောင် ငါ့မျက်နှာကိုကြည့်စမ်း၊ မင်းအမေရဲ့ အစ်ကို မင်းရဲ့ဦးလေးဖြစ်တဲ့ငါက၊ ဆုံးမသွန်သင်နေတာကို မင်း မနာခံတော့ဘူးလား ပြောစမ်း”

“ဘယ်သူက မနာခံဘူးပြောလို့လဲ၊ အခုလို လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ကြီး အသည်းကွဲတဲ့အချိန်မှာတော့ နည်းနည်းပါးပါး လေးလေးနားလည်ပေးသင့်တာပေါ့၊ လေးလေးရည်း၊ အသည်းကွဲဖူးတာပဲ ဥစ္စာ”

“အေး၊ ငါ့အသည်းကွဲဖူးတယ်၊ အရှက်လည်းသောက်ဖူးတယ် ဒါပေမဲ့ မင်းလို ငါမရူးဘူး”

“ကျွန်တော်က ဘယ်မှာရူးလို့လဲ”

“မင်းအရှက်မရှိ စိုဝယ်ဆို၊ ငါက သိချင်းတွေ နားထောင်ပြီး အရှက်ကို ဇီးလိအပြည့်နဲ့ ငြိမ်ငြိန်လေးသောက်တာ၊ မင်းလိုအရှက်မရှိ အပြန်မလိုဘူး”

“အဲလိုအိုကောင်အသို့ နှစ်သိမ့်တတ်တဲ့ ကောင်းမလေးကိုတွေ့ရတာပေါ့၊ လေးလေးရော၊ ဘာမှန်းလည်းမသိဘူး”

“ဘာကွ ဘယ်မှာလဲ အဲဒီကောင်မလေး၊ နှစ်သိမ့်တတ်တာကို ရင် အဲဒီကောင်မလေးနဲ့ မင်းကိုပေးစားမယ်၊ မင်းကို ဒီအတိုင်းလွှတ်ထားလို့မဖြစ်တော့ဘူး၊ သူ့နာမည် ဘယ်သူလဲ”

လေးလေးခွတ်ငြောမှ မော်ကွန်းထင် အဖူးပြေကာ မျက်လုံးပြုံးပွားရသည်။

“လေးလေး အဲဒီကောင်မလေးနဲ့ကျွန်တော်က အဲလို ပတ်သက်ပူမျိုးမဟုတ်ဘူး၊ မိုးရိုးသားသား၊ သီကွမ်းရုံးရုံးပျံသေးတယ်”

“အခုစားချင်လို့ အခုတာကလေးကြော်၊ အခုဆီထမင်းမရမှန်းတော့ ငါလည်းသိတာပေါ့ကွ၊ မင်းကိုငါ့လို အသည်းကွဲလူပျိုသိုးကြီး ပြစ်ခိုအတွက် ဒီကောင်မလေးကို ရင်းနှီးပတ်သက်လာအောင် ကြိုးစားရမယ်၊ အဲဒီကောင်မလေး၊ ဗီတာတွေဆိုမှာ ငါကသွားပြီး နားဖောက်မယ်”

“ဟာ လေးလေး ဇွတ်ကြီးနော်၊ အဲလိုလုပ်လို့မဖြစ်ပါဘူးဆို၊ သူက ကျွန်တော့်ချစ်သူနဲ့အဆင်ပြေအောင် ကျွန်တော်အရမ်းမခံစားရအောင် အားပေးနေတာ”

“အေး အဲဒါကြောင့်ကို ငါကတွေ့ချင်တာ၊ မင်းခေါ်လာခဲ့” တကယ်ကို မော်ကွန်းထင် အမှူးပြေသွားသည်။ ရင်တွေလည်း အရက်ဝင်ထားတာထက်ပိုပြီး ပူလောင်နေတာမို့ ရေခဲသေတ္တာထဲက ရေတစ်ဘူးကို တစ်ဝက်လောက်ကုန်အောင် မော့သောက်ပစ်လိုက်သည်။ လေးလေးက ကျန်တစ်ဝက်ကိုဆွဲယူ၍

“ပေး ငါလည်း မင်းကြောင့် ရင်တွေပူလို့ ရေအေးအေးလေး သောက်မှဖြစ်မယ်”

ပြောပြီး ရေတွေကုန်သွားအောင် မော့သောက်ပစ်လိုက်၏။ နေ့ခင်းခိုအခန်းထောင့်က အမှိုက်ပုံးထဲ လှမ်းပစ်ထည့်ပြီး မဝင်ဘဲ ပြန်ကန်ထွက်လာတော့ ဒေါသတကြီး ဘူးခွံကို ခြေထောက်နှင့် ကန်ထုတ်ပစ်လိုက်သည်။

“အပေါက်ထဲဝင်အောင် မထည့်နိုင်လို့ လေးလေးလူပျိုကြီး ဖြစ်နေတာ”

“ဟိတ်ကောင် ဘာပြောတယ်”

“ဪ အဲလို လေးလေးစိတ်မရည် ဒေါသကြီးလွန်းလို့ လူပျိုကြီးဖြစ်နေတာလို့ပြောတာ၊ ချစ်သူဘဝတုန်းက အဲလိုတွေ ဒေါသကြီးလို့ မတော်လိုက်ရတဲ့ ဒေါ်လေးက လေးလေးကိုကြောက်လန့်ပြီး ထားခဲ့တာ ဖြစ်မယ်”

“အောင်မာ မင်းက ဘာသိလို့ ပြောနေတာလဲ၊ ငါ့မှာချစ်သူရှိ

ကုန်းက နူးညံ့သိမ်မွေ့လိုက်တာမှမပြောနဲ့၊ ရယ်တာတောင် သွားမပေါ်ဘူး၊ ချစ်သူက တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် လူကြီးဆန်တာကို သဘောကျတယ် လို့လို့လေ၊ သူ့သဘောကျ၊ သူ့စိတ်တိုင်းကျပဲ ငါနေခဲ့တာပါ”

“ဒါတောင်မှ ထားခဲ့ရက်တယ်ဆိုတော့ လေးလေးချစ်သူ တော်မတ်ဆိုးတာပဲ၊ ဒါတောင် လေးလေးအခုထိ မမေ့နိုင်သေးဘူးနော်”

“ငါလည်း မင်းလိုပါပဲ၊ မေ့ဖို့ကြိုးစားလေ သတိရလေပါပဲကွာ၊ ဒီဝေဒနာက အရမ်းဆိုးတယ်၊ အဲဒါကြောင့် တူလေးကို ဒီဝေဒနာတွေ မခံစားစေချင်လို့ မိန်းမယူပါလို့ တိုက်တွန်းနေတာပေါ့၊ မဟုတ်ရင် ငါ့လို အရက်ခွက်ပုန်းသောက်ရင်သောက် အဲလိုမှမဟုတ်လည်း မင်းအရက်လဲစားကြီးဖြစ်တော့မယ်”

စိတ်မကောင်းသလိုပြောတော့ ဝမ်းနည်းလာကာ လေးလေးကို ဖက်ခိုချလိုက်မိသည်။ တအိအိအသံထွက်လာတော့ လေးလေးလည်း စိတ်မကောင်းဖြစ်နေ၏။

“တို့တူအရီး အချစ်ရေးကံမကောင်းကြဘူး၊ သား ခံစားနေရတာကို လေးလေးမကြည့်ရက်ပါဘူး သားရယ်၊ သားကို စာရေးဆရာလေးနဲ့ အဆင်ပြေအောင် လေးလေးကြိုးစားပေးပါမယ်”

“လေးလေး”

“နေစမ်းပါ၊ လေးလေးရင်ခွင်ထဲမှာ ငြိမ်ငြိမ်နေစမ်းပါ ငါ့တူရယ်” ခေါင်းထောင်လို့မရအောင် ဖိထားခံရကာ အသံပါထွက်လို့ များကင် ဖြစ်နေသည်။

သူ့မှာတော့ အသက်ရှူမဝအောင် မွန်းကျပ်လို့ ...။

အခန်း (၁၂)

“နင် ဒီနေ့မလိုက်ခဲ့တော့”

“ဟဲ့ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“အိမ်မှာ မေမေမရှိလို့ဟ၊ နင်အိမ်စောင့်လိုက်ပါ။ ဝရန်တာမှာ နင် ပန်းချီထွက်ရေးလိုက်အော်”

“မော်ကွန်းထင်နဲ့ ကန်ထော်ကြီးမှာ သွားတွေ့မလို့မဟုတ်ဘူး စာလည်းရေးဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘဲနဲ့”

“သူပြောစရာရှိလို့ဘဲဟ၊ အဲဒါကြောင့်သွားမှာ”

ပြုံးပြုံးမွန် မျက်စောင့်တွေပြီး စားသက်စပန်းကန်တွေ သိပ် ဆည်းပေး၏။ ဘာစင်မှာ ပန်းကန်တွေဆေးနေရင်းက

“နင့်ကိုတော့ ငါ့သိပ်မပြောချင်တော့ဘူးနော်၊ မော်ကွန်းထင် နင်ဒီလို ခဏခဏတွေနေတာ မလွယ်ဘူး”

“ငါတို့ အခုဘာဖြစ်နေလို့လဲ”

“နင့်ကိုလည်း အချစ်ဖြစ်နေတယ်လို့ မပြောပါဘူး။ ဒီလို တွေ့ဆုံ မင်းနဲ့အတူနေ ဟိုလိုဒီလို ဗက်သက်အတွေ့ရှိသွားကြတာပဲ။ နင်စိတ်ထဲမှာ ပျိုးရောချိုးရဲ့လား၊ ယိမ်း”

လက်သုတ်ရင်းနဲ့ သူ့မအနားစင်ထိုင်ကာ မျက်နှာကိုကြည့် ပြုံးမေး၏။ ထိုမေးခွန်းကြောင့် ရင်ထဲလုပ်နေတော့ ဖြစ်သွားသည်။

“ဟဲ့ မျက်နှာကလည်း ဘာဖြစ်သွားတာလဲ၊ တစ်ခုခုကို နင်တွေ့ လိုက်တာ မဟုတ်လား”

“အာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလိုပဲ စဉ်းစားမြင်လိုက်တာ၊ သူ့ကိုချစ် ဖက်တဲ့ ယောက်ျားလို့ပြောရပေလား။ အသည်းနှုန်း ဝိုတတ်တဲ့ ယောက်ျား ပို့ ထူးဆန်းနေတာလား”

“ရင်ထဲရောဂါနဲ့နဲ့ပြီ ဆိုပါတော့”

နွဲ့ယိမ်းခင် ကပျာကယာ ခေါင်းညှိတ်မိကာ

“သူငိုလို့ချော့ရတဲ့ ခံစားမှုကတစ်မျိုးဟာ”

“တခြားမိန်းကလေး တစ်ယောက်အတွက် ခံစားပြီးငိုတာများ ဟယ်၊ ယိမ်း နင်ဒီတိစ္ဆရင်လိုက်တော့”

“ပီအားမပေးပါနဲ့ မွန်မွန်ရယ်၊ ခံစားမှုအတိုင်း ငါစီးမျောကြည့် ပျက်လို့ပါ။ ဒီယောက်ျားကို ချစ်လို့ဘာသာကိစ္စတာ မဟုတ်ဘဲ၊ ထူးဆန်းမှုကို သတိထားမိရင်းက ရင်နှီးမှုနှောက်မှာ ဘာတွေထင်ဖြစ်လာမလဲ ငါစိတ် ဝင်စားတယ်”

“အာရူးစရာရဲ့ စင်စုမုကာ ဒီတစ်ခါ နင်ကိုယ့်ဂျူးကိုယ်ပတ်ပြီး ပျာထောက်တော့မယ်”

“အဲဒီဒုက္ခက ချိုငြိန်နေမယ်ဆိုရင်”

“ဟဲ့ ဘာမှမပြောတော့ဘူး။ ကြည့်ပြီးချင်ရာမြန်းပြီး ပြန်မလာလည်း ဒီအိမ်ကို ငါမောင်ဦးစီးထားလိုက်မယ်”

“ဟင်းဟင်း ကြိုက်သလိုသာလုပ်ထားလိုက်၊ မောက်လိုမောက်လှန်လိုလှန်၊ မေမေ ခိုပ်သာတာ ပြန်လာရင်သာ ကြည့်တောင်းအောင် ဖြေထားလိုက်”

နွဲ့ယိမ်းခင် ကားသော့တွဲလေးကို လက်ညှိုးမုှာချိတ်ယမ်း၍ ရွှင်မြူးစွာပဲ ထွက်လာခဲ့သည်။ ကားမောင်းပြီး ထွက်လာချိန်မှာ မော်ကွန်းထင်ဆီမှ သူ့ရောက်နေပြီဆိုသည့်အကြောင်း မုန်းဆက်လာ၏။ သူအကြာကြီးဆောင့်နေရာမှဖိုး၍ စိတ်စောကာ ကားတိုအမြန်မောင်းဆီသည် ထိုင်နေကျနေရာလေးကို ရောက်သွားချိန်မှာတော့ ထိုင်ခုံတန်းလေးကို နောက်မှိုလျက် မှိုင်တွေအေ့ဦးစွာ ထိုင်နေသော မော်ကွန်းထင်ကို ကြည့်လိုက်ရသည်။

တော်ဝင်သူ အကြောင်းပဲ ဝဉ်းစားနေတာပဲဖြစ်မှာပါ။

“မော်ကွန်း”

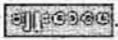
“ပြော ယိမ်း”

ခုံတန်းလေးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်တော့ မော်ကွန်းထင်က တစ်ဖက်ကို နည်းနည်းတိုးရွေ့ပေး၏။

“ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမလဲ ယိမ်း”

“ဒီဖေခွန်းအတွက် ယိမ်းက ဘာပြောတတ်မှာလဲ၊ မော်ကွန်းလုပ်ချင်တဲ့အရာကိုပဲ ယိမ်းက အားပေးမှာပါ”

“ကျွန်တော်လေ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ဇော်ကားခံတာကို တန့်နဲ့ ဖြစ်နေရတာပဲ။ ကျွန်တော်ဘယ်လိုမျိုး၊ မှားယွင်းမှု

အနုထိုင်လာခဲ့သလဲလို့ပေါ့”

“ကိုယ့်ဘက်က များဘဲနဲ့ တစ်ဖက်ကမှားရင်လည်း အပြောင်းမလဲ ဖြစ်တတ်တာပဲလေ၊ အဲဒါကို နာကျင်ပြီး ခံစားနေမယ့်အစား အပုပ်လိုက်ပါလား”

“ယိမ်း”

“ယိမ်းတိုက်တွန်းတာ ဇော်ကွန်းအတွက်ပါ၊ မော်ကွန်း ဘယ်လောက်ပဲ ခံစားပါစေ ဟိုတစ်ယောက်က သူ့တာဝန်သူ ပျော်နေတယ်ဆိုရင် ဇော်ကွန်းနှစ်ခါ ထပ်ရှုံးတာပဲလေ မဟုတ်ဘူးလား”

မော်ကွန်းထင် ခဏငြိမ်သွား၏။ ငြိမ်အသံတွေက တုန်ခတ်လာတာ

“တော်ဝင်သူကို ကျွန်တော်အိလို မိန်းကလေး ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ယထင်မိဘူး၊ ချစ်သူဘဝမှာ ကျွန်တော်တို့ မိုးချိုးရှင်းရှင်းပဲ ဖြတ်ယူခဲ့ကြတာပါ။ ကျွန်တော့်အပေါ် သူ့တကယ်ချစ်ခဲ့ပါတယ်”

“မိန်းကလေးတွေက ဦးစားပေးခံချင်ကြတယ်၊ မော်ကွန်းထက် မာရုစေ့ဆပ်လိုက်တဲ့ထင်ယောက်က သူ့အပေါ် ငိုချစ်နိုင်တယ်ထင်လို့ သူ့ပျူချည်းလိုက်တာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်”

“ကျွန်တော့်ကို ချန်ထားခဲ့လောက်တဲ့အထိတော့ သစ္စာမပဲ့သင့်ပါဘူး။ ကျွန်တော်လည်း သူ့နဲ့ပတ်သက်နေခဲ့တဲ့ အတောအတွင်းမှာ ကြားမိန်းကလေးတွေနဲ့ သစ္စာမဲ့တတ်မှ မဟုတ်တာ၊ တော်ဝင်သူ အရမ်းပျက်စက်တယ်ဗျာ”

“မော်ကွန်းရယ်”

မျက်ရည်တွေကျလာပြီ ငြိမ်သော မော်ကွန်းထင်အတွက် သူမ

စိတ်မကောင်းပေ။ ဆံပင်လေးတွေ သပ်ထား၍ မျက်ရည်တွေကို ဖွပ္ပလေပွတ်သပ်သုတ်ပေးမိသည်။

တကယ်ကို ကလေးတစ်ယောက်လို အပြစ်ကင်းလှသော မိကွန်းထင် မျက်နှာလေးကို သူမ တစ်ဖန်စိမ့်လည်း ငေးကြည့်မိသည် ထိုအချိန်မှာ ရင်ထဲတလှုပ်လှုပ်ဖြင့် ကတုန်ကယင်ဖြစ်လာ၏။

ချစ်သူအတွက် မျက်ရည်ကျလောက်အောင် ခံစားနေသော ဒီယောက်ျားအပေါ် သူမ ဘာလို့များ ဒီလိုတွေ့ဖြစ်နေတာပါလဲ။

“ယိမ်း”
“ဟင်”

“တော်ဝင်သူက ယိမ်းလိုကြင်နာထတ်တဲ့ မိန်းကလေးဖြစ်သလို ကောင်းမှာပဲနော်”

“သူ့အကြောင်း ခဏလောက်မတွေးဘဲ ပျော်ပျော်နေကြည့်လား မော်ကွန်းရယ်၊ အခုမော်ကွန်း ဘာလုပ်ချင်လဲ၊ ကစားကွင်းသို့မလား”

“ကစားကွင်း ယိမ်းက ဘာကစားထတ်လို့လဲ”

“လုပ်ကြည့်မှာပေါ့၊ မော်ကွန်းအဖော်ရအောင် ယိမ်းဆွေးမယ်လေ၊ မကောင်းဘူးလား၊ စိတ်အပြောင်းအလဲ ဖြစ်သွားတာပေါ့”

“အင်း သွားမယ်”

မော်ကွန်းထင်က ယိမ်း လက်ကို ဖျတ်ခနဲဆွဲကာ ထရပ်ဒီရင်ထဲ ဘယ်လိုဖြစ်သွားမည်ဆိုတာ မော်ကွန်း နည်းနည်းလေးမျှ မိပုံမပေါ်။

ဟိုဟာဒီဟာ အမျိုးမျိုးကစားကြတော့လည်း ပန်းချင်းပုံ

လက်ချင်းတိုက်ပြိုင် သရဲရထားဆီးတော့လည်း အသည်းငယ်စွာ ကြောက်လန့်ပြီး သူမကို မက်ထားသေး၏။

ဒီရင်မချန် သယ်ရင်ချန်မှာလဲ ...။

ကောင်းဆုံးထဲ မော်တွန်း၊ ယိမ်းက မင်းနဲ့ အလိုက်ဖက်ဆုံးပဲ”

“မင်းတို့ကလည်း လေးလေးလိုပြောနေကြပြန်ပြီ၊ အဲလိုလိုပဲ လိုက်ရင် ယိမ်းတို့အားနာစရာ ကောင်းတာပေါ့ကွ၊ ငါကတော်ဝင်သူနဲ့ ဖြစ်သူဖြစ်ပြီးသားကြီး”

“ချစ်သူရှိရတာ ဆန်းသလားကွ၊ မယားကြီးရှိလို့ အိမ်ထောင် မပျက် ဖောက်ပြန်နေတာမှ မဟုတ်တာ၊ ယိမ်းလည်း မင်းကို စိတ်ဝင် ကြားနေပုံပါ”

“မင်းတို့ဘာလည်း ဇွတ်ပြောနေ၊ သူက သူ့ဝတ္ထုကို ဘယ်လို ဝတ်ဆင်ဆင်ရမလဲ စိတ်ဝင်စားနေတာ၊ အဲဒါကြောင့် ငါ့ရင်ဖွင့်တာတွေ ပြားထောင်ပေးနေတာကွ”

“ဒါဆို မင်းစိတ်ကရော”

“ဘာလဲ ငါ့စိတ်”

နားမလည်သလို ကိုယ့်ရင်ဘတ်ကို လက်ညှိုးဖြင့် ထိုးပေးနေ ဝလာ မော်ကွန်းထင်ကို မင်းသူတို့စိတ်မရည်သလို ပြစ်သွားကြသည်။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်ချစ်စိတ်ကို အဲလိုတွေ မခန့်မှန်းတတ်၊ ဦးစား ဝလာ အလေးထားရမုန်းမသိလို့ ကျန်ရစ်ဖြစ်တာ၊ နည်းတောင်နည်းသေး ကြီး

“မင်းအဲလို အကြောင်းကြားလုပ်နေရင် ယိမ်းကလည်း ဇာတ် ပိုင်းကိုသိတာနဲ့ ထားသွားဦးမှာပဲ မော်ကွန်း”

“မင်းတို့ နိဗ္ဗိတိဖတ်တာကြီးကကွာ ငါကဘာလုပ်နေလို့လဲ”

“မင်းကိုယ်မင်း မသိဘူးဆိုရင်လည်း မသိဘူးလို့ပဲ ထားလိုက် ကိုကွာ၊ ယိမ်းက ခင်စရာကောင်းတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူလည်း မိန်းကလေးပဲ”

အခန်း (၁၃)

ထိုအကြောင်းကို သူငယ်ချင်းတွေကို ဇွတ်ပြောသည့်အခါမှာ မော်ကွန်း မင်းသူရော စိုးနောင်ရော အံ့သြနေကြသည်။

“ဟ မင်းတို့က သမီးရည်းစားတွေလို ကြည်နူးနေခဲ့ကြတာ ပါလား၊ နွဲ့ယိမ်းခင်က မင်းအပေါ် အလိုလိုက်တာတော့ လန်နေတာပဲ၊ မင်းတို့တကာယ် ရိုးသားကြပါတယ်နော်”

“ဒီလိုနေရုံနဲ့ မရိုးသားဘူးလို့ ဇွတ်ခွဲလို့ ခြစ်မလားကွ၊ ယိမ်းက အဖြူထည်လေးပါ၊ တော်ဝင်သူအတွက် ခံစားနေရတဲ့ ငါ့ကို ဝေးနာအေး သက်သာဖို့ ပျော်အောင်လုပ်ပေးနေတာ”

“မှန်ပါတယ်၊ သူ့ရဲ့စိတ်ထားလေးက သူ့ရုပ်ရည်လေးနဲ့ လိုက် ဖက်အောင် ပြည့်ဝဖြူစင်တယ်ဆိုတာ ငါတို့ ယုံကြည်သွားပါပြီ၊ ထာဝန် ဆုံရုံနဲ့ ခင်စရာကောင်းတယ်ဆိုတာလည်း သိတယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ တော်ဝင်သူကိုမေးပြီး ယိမ်းကိုတွဲလိုက်တာ အ

ဦးစားပေးခံချင်တယ်။ ကြင်နာယုယ ဂရုစိုက်တာခံချင်မှာပဲ”

“မသိဘူးကွာ မင်းတို့ပြောတာတွေ နားမလည်ဘူး၊ သင်တန်း တက်မှာလား သွားမယ်”

“ငါတို့မတက်ဘူး၊ စိုးနိုင်နဲ့ သွားစရာရှိလို့ မင်းလိုက်မှာလား”

“မလိုက်တော့ဘူး၊ မနေ့ကလည်း သင်တန်းပျက်ထားလို့ သွား လိုက်ဦးမယ်”

ကော်ဖီဆိုင်ကနေ အရင်ဆုံး ထထွက်လာခဲ့သည်။ သင်တန်းက ပြီးခါနီးမှ ပျက်ရက်တွေများပြီး မအောင်လျှင် လေးလေးအဆူခံရဦးမည် မို့ တစ်ယောက်တည်း ထွက်လာခဲ့သည်။

ကားပါကင်တိုးပြီးမှ သူငယ်ချင်းမပါစေတဲ့လည်း သင်တန်း တက်ရမှာ ပျင်းခြောက်ခြောက်ကြီးပင်။

“ရွတ် ရွတ် မော်ကွန်း”

“ဟင်”

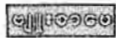
ကော်ရစ်ဒါ အကွယ်လေးကနေ တော်ဝင်သူ လှမ်းခေါ်နေ သည်မို့ မော်ကွန်းထင် အံ့ဩနေသည်။ အရင်နေ့တွေက မျက်နှာချင်း ဆိုင်ဆုံလျှင်တောင် ရှောင်ထွက်သွားတတ်သူက ဘာဖြစ်လို့ ခေါ်နေတာလဲ မသိ။

“ဘာလဲ”

“ပြောစရာရှိလို့ပါ။ မျက်နှာကြီးက ဘာဖြစ်နေတာလဲ”

သူ့လွယ်အိတ်ကြီးစကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး ငေးနေတဲ့ဘ ဘာပြုသနား ဖြစ်မထားသည်အတိုင်း။

သူ့မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီးကြည့်နေတာကလည်း ဟိုးအရ

ချစ်သူ ဘဝကို ပြန်သတိရစေသည်။

“တို့ ဟိုအုတ်ဘောင်လေး ခေတထိုင်ရအောင်”

ဆွဲခေါ်သွားတော့ တွန့်ဆုတ်စွာငါသွားရင်း ရည်းစားဟောင်း ခွင့် ပြန်ပတ်သက်တာ ဗတ်ဝန်းကျင်က အသင်လွဲမှာ မကြောက်ဘူးလား ဟု မေးပစ်လိုက်ချင်၏။

“မော်ကွန်း တို့စကယ် ဖိတ်မကောင်းဘူးသိလား”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“အဲဒါ နင် တို့အကြောင်း အရက်တွေသောက်ပြီး အရက်သမား ကြီးဖြစ်တော့မယ်ဆိုတဲ့သတင်းကြားတယ်။ ငိုလည်းငိုတယ်ဆို”

“အာ နင့်ကိုဘယ်သူပြောလဲ”

“ကျောင်းထဲမှာ ဒီလောက်တောင် အုတ်အော်သောင်းရင်း ဖြစ် နေတာဟယ်၊ ငါလေ အစက နင့်ကိုအဲလောက်ချစ်လိမ့်မယ်လို့ မင်းမိ ဘူးသိလား”

“ဟို ငါ ငါက”

မော်ကွန်းထင် ဘာပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေသည်။ သူ့ပခုံးပေါ် ပြန်ပြီးပြောနေတာမို့ ဟိုလူကြည့် ဒီလူကြည့်နှင့် မျက်နှာပူသလိုကြီးလည်း ဖြစ်နေသည်။

တော်ဝင်သူကတော့ သူမပြောထားတာတွေ မေ့နေဟန်တူ၏။

“မော်ကွန်း နင် ဘာပြောမလို့လဲ ပြောလေ”

“အခုလိုနေတာ ပတ်ဝန်းကျင်က အထင်သေးမှာ မကြောက် ဘူးလား၊ နင်က စေ့ပစ်ပြီးသားမိန်းကလေးလေ”

“အဲဒါကို ငါပြန်စဉ်းစားရမလိမ့်ဖြစ်နေတယ်။ နင့်အချစ်ကို ငါ

အခန်း (၁၄)

“ဘာ တော်ဝင်သူက ရှင်းကို ပြန်တွယ်ကပ်နေတယ်။ အဲဒါ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

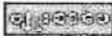
“ကျွန်တော်လည်း မသိဘူး။ သူ့ ခေ့စစ်ထားတာကိုတောင် ဖျက်မလား မသိဘူး။ အရင်လိုပြန်နေရအောင်တဲ့”

“ရှင့်စိတ်ကရော အဲလို ဖြစ်ချင်နေလား”

မော်ကွန်းထင်ခင်က ငြင်းဆန်သည့်အထဲ မကြားရသည့်အတွက် နှလုံးသားထဲမှာ နှမြောတာထဲခြင်းတွေ စိတ်ဝင်လာ၏။ မော်ကွန်းထင်ရဲ့ မပြတ်သားမှုများကြောင့် နောက်ထပ်နာကျင်ရမှာ သူမ တွေးပူနေမိသည်။

ဒါပေမဲ့လည်း မော်ကွန်းထင်ကို စိတ်ချမ်းသာစေချင်၏။

“မိန်းကလေးဘင်္ဂါက အဲလိုစဉ်းစားတယ်ဆိုတာ ရှင်ကိုဘာဘယ်ချစ်လို့လည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ခေ့စစ်ထောင်ဆိုတာ လက်ထောင်သေးတာမှ

ဣန္ဒာဓိကိန္ဒာ

မဟုတ်တာ၊ ပတ်ဝန်းကျင် ဝေဖန်ခံရရင်လည်း ခဏပါပဲ”

“ကျွန်တော်ကတော့ သူ ဘာကြောင့် ပြောင်းလဲလာတာလဲ ဆိုတာ နားမလည်နိုင်အောင်ပဲ”

“ဘာဖြစ်ဖြစ် ရှင် ကျေနပ်နေတယ်။ လက်ခံနိုင်တယ်မဟုတ်လား။ အစိကက ရှင့်စိတ်ပဲ”

“ကျွန်တော့်စိတ်”

“ဟုတ်တယ်လေ ရှင် လက်ခံပေးမှ သူ ဆုံးဖြတ်ချက်ချနိုင်မှာ”

“ကျွန်တော် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ”

“ယိမ်းကို တိုင်ပင်ရမယ့်ကိစ္စမဟုတ်ပါဘူး”

သူမအသံတွေ အများဆတ် တုန်ယင်ပြီး တိပ်ဝင်သွားသလားဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထိတ်လန့်မိသေး၏။ မော်ကွန်းထင်က သူမ ပျက်ပျက်လေးကို စောင်းညွှန်ကြည့်ကာ

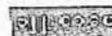
“ယိမ်းက ကျွန်တော့်အကြောင်းကို စိတ်မဝင်စားတော့ဘူးလား”

“ယိမ်း အဲလိုပြောမိလို့လား။ ရှင့်ကိုယ်ရေးကိုယ်တာက ရှင်ကိုယ်တိုင်ဆုံးဖြတ်ရမယ့်ကိစ္စပဲလေ”

“ယိမ်းက အပြတ်ခင်း အားပေးနေကျမို့ တိုင်ပင်တာပါ။ တော်ဝင်သူ ပြောင်းလဲလာတာ ကျွန်တော့်ကိုတာကယ်ချစ်လို့မှ ဟုတ်ရဲ့လားလို့”

“ရှင့်အချစ်ကို အလေးအနက် ယုံကြည်လာလို့လည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ သူ ပြန်ပြီး စိတ်ပြောင်းသွားအောင်ဘဲ ဆုတောင်းပေါ့”

“အင်း ယိမ်းပြောသလို ဆုတောင်းရတော့မှာပဲ။ ဒါနဲ့ ယိမ်းကစားကွင်းတွေဘက်သွားဦးမလား”

“ဟင် မသွားတော့ပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ယိမ်း မျက်နှာမလန်းလို့လေ၊ ကျွန်တော်တို့တို့တွေငြီး စိတ်ညစ်နေတဲ့နေ့က ကျွန်တော်ပျော်ရွှင်အောင် ယိမ်း လုပ်ပေးတယ်မဟုတ်လား၊ အခု ယိမ်းက”

“ဒီနေ့ ယိမ်း အိမ်စောစောပြန်ရမယ်၊ မေမေက မှော်ဘီမှာ တရားစခန်းဝင်မယ်ပြောလို့ ပြင်ဆင်ပေးရဦးမယ်”

“ယိမ်း ဒီနေ့ ကားပါမလာဘူးမဟုတ်လား၊ တွန့်တော့ကားနဲ့ အိမ်ပြန်လိုက်ပို့မယ်လေ”

“နေပါစေ ယိမ်းဘာသာ တက္ကစီငှားပြန်လိုက်မယ်၊ သွားပြီနော်”

ယိမ်း ဇွတ်ထွက်လာခဲ့သည်။ ဒီအတိုင်း တော်ဝင်သူအကြောင်း မတွေ့ ဝင်ပြောနေဖို့ အင်အားမရှိလို့ပါ။

ဘာကြောင့်ဆိုတာ ကိုယ့်ရင်ထဲမှာပဲ သိမ်းထားရတော့မည်မို့

အခန်း (၁၅)

ဖိုးတွယ်ထားခဲ့သည့်ဆီသော်လည်း တော်ဝင်သူနှင့် တတွဲတွဲ ဖြစ်လာခြင်းကို မင်းသူတို့ သတိထားမိသွားကြသည်။

ကင်နိုတင်းကနေ လက်ချင်းတွဲချိတ် ထွက်လာပြီး သင်တ၊ ဝမ်းခွေအရောက်မှာတော့

“ဟိတ်ကောင် မော်ကွန်း၊ မင်းကိုပြောစရာရှိတယ် လာဦး”

ခပ်လှင်းလှမ်းတာနေ မင်းသူ လှမ်းခေါ်တော့ တော်ဝင်သူကို

ကြည့်လိုက်တာ

“မင်းသွားနှင့်လိုက်နော်၊ ကိုယ် ဒီကောင်တွေနဲ့ စကားပြော လိုက်ဦးမယ်”

“အထန်းချိုနီးနေပြီနော် မြန်မြန်လိုက်လာခဲ့”

“အင်းပါ ခဏလေးပဲ”

တော်ဝင်သူ ထွက်သွားချိန်မှာ မင်းသူတို့အနား လျှောက်လာ

သူတို့မသိအောင်လုပ်လိုက်သလို ဖြစ်သွား၍ စိတ်ဆိုးသွားကြခြင်းလား။
သူငယ်ချင်းတွေမို့ နောက်ကျမှ ဖြေရှင်းပြသွင် အဆင်ပြေသွား
မှာပါ။

အခုတော့ တော်ဝင်သူ့စောင့်နေမည့် သင်တန်းခန်းမလေးခေါ်...

အခန်း (၁၆)

“အခု နှစ်စဉ် သူမလာတော့ဘူးပေါ့”

ပြီးပြီမို့ မေးခွန်းကို နွဲ့ယိမ်းခင် အသားအယာပဲ ခေါင်းညိုက်
ပြန်တို။ တော်ဝင်သူနှင့်အဆင်ပြေနေတာမို့ မနေ့က တစ်နေ့လုံး ကန်တော်
ကြီးမှာ စောင့်နေသော်လည်း မော်ကွန်းထင် ခဏလေးတောင် ရောက်
လော့ပေ။ သူမမှာတော့ စာလည်းရေးလို့မရဘဲ ဖုန်းဆက်ခေါ်ဖို့လည်း
ဖြေခံနိုင်ဘဲ ရင်ထဲမှာ လစ်ဟာလိုက်မောလျက် အိမ်ပြန်လာခဲ့ရသည်။

“ဟဲ့ မေးတာတောင် ပါးစပ်က မပြောနိုင်ဘူး၊ ဘာဖြစ်နေတာ
လဲ၊ ဟိုက ရုတ်စားဟောင်းနဲ့ အဆင်ပြေလို့ နှင့်ဆီမလာတော့တာ
ဟာသည်းနားနေတာလား”

“မဟုတ်ပါဘူး သူတို့ချင်း အဆင်ပြေသွားတော့လည်း ငါ
တော်လင်းအတွက် ဇာတ်ထိမ်းကောင်းသွားတာပေါ့၊ မဟုတ်ရင် ဘယ်လို
ဇာတ်ထိမ်းရမှန်းမသိ ပြန်နေတာ”

“အေး ဇာတ်လမ်းကြီးဆိုရင်တော့ ထားပါတော့၊ ဒါနဲ့ နင် မျက်နှာမကောင်းတာ နင့်အဖေ တရားစခန်းဝင်လို့ လွမ်းချွမ်းလွမ်းနာ ကျနေတဲ့ပုံစံမဟုတ်ဘူးနော်၊ ရည်စားပူမိ”

“မွန်မွန် နင်ကလေး စကားကိုများတယ်၊ ငါ ဒီမှာ အခန်းထဲ သွားပြီး စာရေးတော့မလို့”

“ဟဲ့ ထမင်းမစားတော့ဘူးလား၊ မနက်စာ ဘဏိုက်ပင်လည်း ဘာမှမစားထားဘူး”

“ငါ ရင်ပြည့်နေလို့ပါဘယ်”

“အစာမကြေရင် ဆေးသောက်လေ၊ အစားမစားဘဲ နေရမလား၊ ဆေးခန်းသွားမလား”

ပြီးပြီးမွန်က ရွဲနေတာလား၊ တကယ်စိုးရိမ်လို့ ဖျာယာခတ်ပေး တာလား မသိပေ။ သူမက စိတ်မရှည်သလို ထမင်းစားဆွဲခိုင်းကာ ထမင်း လိုက်ပြီး

“နင် စားသောက်ပြီးရင် ပန်းချီဆွဲရင်ဆွဲနော်၊ ငါ့အခန်းထဲ ဝင်မလားနဲ့၊ ငါ အိပ်ချင်အိပ်မှာချိုးလို့”

“ဧည့် အေး နေဦး”

ပြီးပြီးမွန်က သူမလက်ကို လှမ်းဆွဲထားကာ

“ငါ စားပြီးရင် ကန်ထော်ကြီးကိုသွားမှာ နင်လိုက်မှာလား”

“ငါ ဒီနေ့မလိုက်တော့ဘူး၊ ခေါင်းတွေအုံနေလို့”

“အမလေးဟဲ့ ခဏလေးအတွင်းမှာ ချော့က အမျိုးမျိုးပါထဲ မကောင်းဆိုးဝါးကပ်နေပြီထင်ထယ်၊ ပယောဂဆရာနဲ့ ပြောပြမလဲ ယိမ်း”

“ဘာလို့ ပြောမှာလဲ၊ နင် ငါ့ကိုရွံ့နေတာ ငါသိတယ်နော် မွန် မွန်”

“အေး အဲလိုရွံ့မှန်းသိရင်လည်း ကျွန်တို့လေးဘာလေး ဆောင် ပါလား၊ အခုတော့ ပုံပျက်ပန်းပုက၊ ကျွန်တို့ဆဲလ်နိုင်းဖြစ်နေတာ၊ ငါပြော တယ်နော် မော်ကွန်းထင်က စားကောင်းတဲ့အသီးလို့”

“လျှောက်ပြောပြန်ပြီ မွန်မွန်ရယ်၊ ငါက ဘာဖြစ်နေလို့လဲ”

“ဟိုက ရည်စားနဲ့ပြဿနာဖြစ်နေတဲ့အချိန်တွေက နင် တက် ကြည့်ဖို့ အခု အဆင်ပြေသွားတော့ လာအိုင်ပိုင်နေလို့လေ၊ နင်ပို့ ပြကြကောင်းဆဲလ်ရာ”

“နင်လေ ငါဆိုရင် ဒီးစိုးဆက်စက်ကို ပြောလွန်းတယ်၊ ဟုတ် ကယ်တော့ မော်ကွန်းထင် သူရည်းစားနဲ့အဆင်ပြေလို့ ငါ ကြေကွဲနေတာ လို့ပြီလား”

“အေး အဲလိုအမန်အတိုင်းဝန်ခံလိုက်စမ်းပါ”

ပြီးပြီးမွန်က ရွဲပြောမှ ကျေနပ်သွားပုံရပြီး သူမ မျက်နှာလေး ကို သနားကာရုဏာသက်စွာကြည့်၍

“ငါ့သူငယ်ချင်းလေး ရည်စားလု အခုကွဲခတ်သလို ခံစားနေရ ပြာပြီပေါ့၊ ရည်စားထားပြီး အတွေ့အကြုံမရှာခဲ့တော့ နင်အခု ပိုပြီး ကလေးနာတာ”

“မွန်မွန်”

“မွန်မွန်”

“မအော်နဲ့ နင့်ကိုငါ ခေတနာနဲ့ပြောနေတာ၊ အရင်ကသာ ငါ့ကိုရည်စားထားဖြစ်ခဲ့ရင် ဒီလိုကိစ္စက ထမင်းစားဆရာသောက် အပြောင် ပပျက် ကလေးကစားစရာအဖြစ်လောက်ပဲရှိမှာ၊ အခုတော့ သူများ

ရည်းစားကြီးမှန်းသိလျက်နဲ့ အဲဒီရည်းစားအတွက် ကြေကွဲနာကျင်ခံစားနေတဲ့သူကို နှလုံးသားတွေ အကြင်နာတွေပေးပြီး အတည်ကြီး သွားခံစားမိတော့”

မွန်မွန်ပြောမှ ငိုရမလို ရယ်ရမလို့နှင့် အီလည်လည်ကြီးဖြစ်ကာ ခုံမှာပြန်ထိုင်လိုက်မိသည်။ ဟန်ဆောင်ချင်စိတ်တွေလည်း မရှိတော့စွာဖြင့်

“ငါ တကယ်အဲလိုကြီးဖြစ်နေလား မွန်မွန်”

“ကာယကံရှင်ဖြစ်တဲ့ခင်က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မသိပေမယ့် နင့်ကိုအရိပ်လိုကြည့်နေတဲ့ငါက နင်ခံစားနေရတာကို သတိပေးထားမိတဲ့နေ့ပါ့မလား နင်လေ အရင်ဘဝက မော်ကွန်းထင်ခဲ့တဲ့ကြွေးတွေ ငါလာလို့ဖြစ်မယ်”

“ဟင် တကယ်”

“ဟုတ်တယ် အရင်ဘဝက နင် သူ့ကိုဘယ်လိုတွေ နှိပ်စက်ခဲ့မှန်းမှ မသိတာ၊ အဲဒါကြောင့် နင် အခုပြန်ခံစားနေရတာ”

“နေပါဦး အရင်ဘဝက ငါ သူ့ကိုတကယ်လုပ်ခဲ့မိတယ်ပေါ့”

“တို့နွဲ့ဘာသာမှာ အတုံးအလှည့်ဆိုတာ ရှိတယ်လေ၊ မကောင်းတာလုပ်ရင် မကောင်းတာခံရမယ်၊ ကောင်းတာလုပ်ရင် ကောင်းတဲ့အကျိုးပြန်ခံစားရမယ်၊ ပေးဆပ်စရာဝင်္ဂကြွေးပါလာရင် ကျေးအောင်ပြန်ဆပ်ရတာပဲ”

“မော်ကွန်းကို သနားလိုက်တာဟယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“အရင်က ငါ သူ့ကိုနှိပ်စက်ခဲ့မိတယ်ဆိုလို့လေ”

“အမလေးဟဲ့ အရင်ဘဝဟောင်းကို သွားဆုန်းနေသေးတယ်၊ နင့်စားနေရတာက နင်လေ၊ သူ့ကို မွေပစ်လိုက်တော့ သူ့အကြောင်း ပြစ်အားတွေနဲ့”

“နင်ပဲ တို့ကြွေးခိုရင် အကျွေးပေးဆပ်ရမယ်ဆို၊ ငါ နောင်ဘဝပါ သယ်မသွားချင်ဘူး၊ ဒီဘဝတင် အကျွေးဆပ်မှား၊ ဘယ်လောက်ပဲ မှားရ ခံစားရ အပြတ်အသတ်ကို ခံစားပစ်လိုက်မယ်”

“ပုခွေး”

ဖြူးဖြူးမွန် ကိုယ့်ရှူးကိုယ်ပတ် ကိုယ့်အတတ်ကိုယ်စူး ဖြစ်သွားသည်။ မျောင်းဖျလိုချေ ခွဲပြောလည်း နောက်ဆင့်တော်၊ တည့်တည့်ဝေဖန်လည်း ရှက်ရုန်းမသိတော့ဘို့ နွဲ့ယိမ်းခင်ရေ ရှေ့သာတိုးတော့...။

အခန်း (၁၇)

“ဟင်”

ကိုယ့်ရှေ့နားလောက်မှာ ထိုးရင်လာသော ကားပေါ်ကနေ တော်ဝင်သူ ဆင်းလာတာမြင်တော့ အံ့ဩဝမ်းသာ ဖြစ်သွားမိ၏။ တော်ဝင်သူ ကိုယ်ပိုင်ကားမေးနိုင်တာသိထားသော်လည်း ကားနဲ့လာတာ တစ်ယောက်ယောက်လိုက်ပို့လို့ဆိုတာ နားလည်နေသည်။ ဒါပေမဲ့ သင်တန်းအထိ လိုက်ပို့တာ၊ ဘယ်သူလဲဆိုတာ

“သူသူ သင်တန်းပြီးချိန်လောက်ကျရင် ဖုန်းလှမ်းဆက်လိုက် ကိုယ် ဒီနေရာမှာပဲ လာကြိုမယ်။ မာမိတို့ရောက်နေတာဆိုတော့ သူသူနဲ့ တွေ့ဖို့ ခေါ်သွားမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ကိုခေတ် အဲဒီကျမှ သူသူ လက်ဆောင်ဝင် ဝယ်လိုက် တော့မယ်။ ဪ အကြာကြီးစောင့်ရအောင် မလုပ်နဲ့နော်၊ ဖုန်းဆက် လိုက်တာနဲ့ တန်းခနဲ လာခဲ့နော်”

“ကောင်းပါပြီဗျာ ရွှေစိတ်တော်ငြိမ်ခံဘူးဆိုတာ သိတယ် မဟုတ်လား၊ မဖုရားလေး စိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်စေရပါမယ် တဲ့တာ”

ထိုလူရဲ့ကားလေး အဝေးရောက်သွားသည်အထိ တာတာပြ လို့မဆုံးဖြစ်နေသည့် တော်ဝင်သူက သူ့ကို မမြင်တာတော့ မဖြစ်နိုင်။ (ရွှေစိတ်တော်ငြိမ်နေတာလည်း မဖြစ်နိုင်ဘဲ သူ့ရင်ကို နာကျင်ခံရခက်စေသည်။

“တော်ဝင်သူ”

“ဪ မော်ကွန်း”

ဒေါသကြောင့် ခပ်ဆတ်ဆတ်ခေါ်ရင်း အနားရောက်လာသော သူ့ကို ဘာမှမဖြစ်သလို ပုံမှန်အတိုင်း မျက်ခုံးလေးပင့်ကာ ထူး၏။

“မင်း ဘာလဲ၊ ဒါဘာလဲ”

“ဘာဖြစ်တာလဲ ဒေါ်ကြီးမောကြီးနဲ့”

“ခုနကောင်က မင်းနဲ့စေ့စပ်ထားတဲ့ကောင် မဟုတ်လား”

“နင် မမြင်ဘူးပဲနဲ့ ခန့်မှန်းတာတော့ တော်သားပဲ၊ သူကလည်း ငှက်ကိုတွေ့ဖူးချင်တယ်လို့ ပြောနေတာ”

“ဘာ”

“ငါ့မှာ အရင်က ရည်းစားတစ်ယောက်ရှိတယ်ဆိုတာ သူ့ကို ဝန်ခံထားဖူးတယ်လေ၊ သူ့များပြောမှ သိရတာထက်စာရင် ငါက အသိပေး ထားတော့ ရိုးသားတယ်လို့ ထင်သွားတာပေါ့”

“ဪ နင် အရမ်းတော်နေတယ် ဟုတ်လား တော်ဝင်သူ၊ ဝါဆို အခု ငါ့ကို ပြန်ပြီး ဟိုလိုဒီလိုပြော တွယ်ကပ်နေတာကရော”

“ဘာ ငါက တွယ်ကပ်တယ် ဖြစ်ရပြန်တယ်၊ နင် အရက်တွေ သောက် ငိုယိုပြီး ခံစားနေရတယ်ဆိုလို့ အရင်လက်ကျန် သံယောဇဉ်တွေ

နဲ့ နှစ်သိမ့်ပေးနေတာ”

“ဒါဆို ဟိုကောင်နဲ့ စေ့စပ်တာကို ဖျက်သိမ်းဖို့ ကြိုးစားမယ် ဆိုတာကရော”

“နင့်ကို ငါ ပြောတယ်လေ၊ နှစ်သိမ့်တာပါလို့ နင် ခဏလောက် စိတ်ဖြေသာရာရတာ နည်းသလား။ စေတနာကို စေတနာမှန်းမသိဘဲ တွယ်ကပ်တယ်ဆိုတဲ့အထိ စွပ်စွဲတာတော့ နင် အရမ်းလွန်တယ် ဖော်ကွန်း မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို နင် အဲလောက်ထိ အထင်သေးစရာလား”

ကိုယ့်အပြစ်ဖြစ်အောင် ပြောတတ်လွန်းသော တော်ဝင်သူ စကားကြောင့် ဖော်ကွန်းထင် ဖျက်နာကြီးနီကာ အသားတွေ တဆတ် ဆတ်တုန်ယင်လာသည်။

ကိုယ်က တကယ်ကို နဲ့အလို့ ခံရတာလား။ သူမ ဒီလိုမလုပ် လေ။ ဘာမှထင်လို့ ယုံကြည်မိတာလား။

လက်တွေ့မှာတော့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်လှည့်ပတ်ကစား တာ ခံရခြင်းက မာနကိုရိုက်ချိုးခံရတာနှင့် တူနေသည်။ ကိုယ့်မှာတော့ သူငယ်ချင်းတွေကိုတောင် ရင်မဆိုင်ရဘဲ သူမရဲ့ပြောင်းလဲမှုကြောင့် ပျော်ရွှင်နေခဲ့တာ။

သူ မူထားမိသည့်အထဲမှာ နွဲ့လိမ်းခင်လည်း ပါဝင်နေခဲ့သည် ဖြစ်ကာ

“နင် အရမ်းကိုရွံ့စရာကောင်းတယ် တော်ဝင်သူ။ မိန်းကလေး တစ်ယောက်မှာ အဲလို ကလိမ်ကကျစ် ပရိယာယ်မာယာများပြီး အောက် တန်းကျလိမ့်မယ်လို့ ငါ မထင်မိဘူး။ စိတ်တတ်ရေးရာ နိမ့်ကျတာထက် ကိုယ့်ထိက္ခာကိုယ် မထိန်းသိမ်းနိုင်တာ တန်ဖိုးမရှိတဲ့မိန်းမပဲ တော်ဝင်သူ”

“ဘာ နင် ငါ့ကိုအဲလိုပြောဦး”

“ဖြန်း”

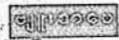
ပါးတစ်ဖက်ကို မထင်မှတ်ဘဲ အရိုက်ခံလိုက်ရတာကြောင့် ဖျက် နှလေး လည်ထွက်သွားသည်။ ရှက်ရွံ့ထူပူစိတ်နှင့် သူမ ပခုံးလေးကို နှိုးဆောင်ပစ်လိုက်၏။

“နင် မိန်းကလေးဖြစ်နေလို့ဟာ၊ ငါ့ပါးကို ငါ့မိဘတွေတောင် ချီကပ်ဖူးဘူး။ အေး အမျိုးမျိုးပြောင်းလဲနေတဲ့ နှင့်လိုမိန်းကလေးက ပါးတစ်ဖက်ကို နောက်ဆုံးပါပဲ။ တန်ဖိုးမရှိတဲ့ မိန်းကလေးနဲ့ပတ်သက်မိ တာ ငါ့ကိုယ်ငါ နောင်တရမိပါတယ်။ နင်တို့အဆင်ပြေပါစေလို့ ငါ ဆု တောင်းပါတယ်”

“နင် ဆုမတောင်းလည်း ငါတို့က အဆင်ပြေပြီးသားပါ။ သံ ဟောဇွဲလက်ကျန်နဲ့ နင့်ကို နှစ်သိမ့်တာကိုက ငါလည်းမှားတာ၊ ခုချိန်က ကိုယ့်လမ်းကိုယ်လျှောက်ကြတာပေါ့”

“စိတ်ချ နှင့်လိုမိန်းမကို ငါ ဘယ်တော့မှ သတိပြန်လည်လိမ့် မယ်ထင်နဲ့”

ပြောချင်တာတွေပြောပြီး ခြေလှမ်းကျဲဖြင့် လှမ်းထွက်လာခဲ့ သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်က အကြည့်တွေကို သူ ရင်မဆိုင်ပါ။ ရှက်ရွံ့စိတ် ကြောင့် ခြေလှမ်းတွေက မြေကြီးနှင့်လွတ်လျက်။

အခန်း (၁၈)

“ယိမ်း နွဲ့ယိမ်းခင် ယိမ်းရေ”

အိမ်ရှေ့က အော်သံကြောင့် နွဲ့ယိမ်းခင်နှင့်ပြုံးမွန် ထမင်းစားနေရာမှ ခေါင်းထောင်သွားကြသည်။

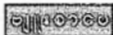
“ဟဲ့ အိမ်ရှေ့မှာ နှင့်နာမည်ကိုခေါ်နေတာ အော်ကြီးဟစ်ကျယ်နဲ့၊ ဘယ်က အမှူးသမားတွေလည်းမသိဘူး ထွက်ကြည့်ဦး”

“ဟုတ်ပါရဲ့ ဒီအချိန်ကြီး ဒီလိုအော်စရာလား၊ ရပ်ကွက်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးနဲ့ သွားတိုင်ရမယ်”

“ရဲနဲ့တစ်ခါတည်း ဖမ်းချုပ်ခိုင်းလိုက်၊ ဘယ်နှယ် သူများအိမ်ရှေ့မှာ သူများနာမည်ခေါ်ပြီး သောင်းကြမ်းနေရလား”

နှစ်ယောက်သား ပွစိပွစိပြောလျက် အိမ်ရှေ့ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

“ယိမ်းရေ ယိမ်း”

“ဟဲ့ မော်ကွန်းထင် မဟုတ်လား၊ မော်ကွန်းထင်”

“အေးဟဲ့ သူ ဘာလာလုပ်တာပါလိမ့်၊ အရက်တွေမှူးနေတာ ထင်တယ်၊ သော့ အိမ်သော့ရော”

“ဟဲ့ တံခါးသွားဖွင့်ပေးမလို့လား၊ မှူးကြောင်မှူးကြောင်နဲ့ ရောက်လာတာကို တံခါးမဖွင့်နဲ့”

“ဪ၊ ဒီလိုဆက်အော်နေရင် ပတ်ဝန်းကျင်က တစ်မျိုးထင်ပျာပေါ့၊ ဖယ်စမ်းပါဟယ်”

ပြုံးပြုံးမွန်ကို တွန်းဖယ်ကာ သော့ယူ၍ ခြံရှေ့ထွက်လာခဲ့သည်။ သော့ကို အလျင်အမြန်ဖွင့်၍

“မော်ကွန်း ဘာဖြစ်လာတာလဲ၊ ဘာလို့ အရက်တွေသောက်လာတာလဲ”

“ယိမ်း ယိမ်း”

ယိမ်းကိုမြင်မှ မော်ကွန်းထင် ဝမ်းနည်းပက်လက် ငိုချလိုက်၏။ ယိမ်းမှာ မျက်ကလေးဆန်ပျာဖြင့် မော်ကွန်းထင်ကြောင့် နာကျင်နေရတာ တွက်မေ့ကာ

“မော်ကွန်း အိမ်ထဲကိုလာ၊ ခြံရှေ့မှာဆိုတော့ ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ ကောင်းဘူး”

“ကျွန်တော် ဝင်လျှင်ဖြစ်ပါ့မလား၊ ကျွန်တော်တို့တခြားမှာ သွားကားပြော”

“ကဲ လာပါ အိမ်မှာမွန်မွန်ပဲရှိတယ်၊ မေမေက တရားစခန်းပွားဝင်တယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

မော်ကွန်းထင် အိမ်ထဲလိုက်လာသည်။ အရက်နဲ့က လှိုင်မွန်နဲ့ပေးမယ့် လူက ဒီလောက်ကြီး ရှုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ယိုင်ထိုးနေတာမျိုးတော့ မဟုတ်ပေ။

ပြုံးပြုံးမွန်က ဧည့်ခန်းဆိုဖာခုံမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သော မော်ကွန်းထင်ကို မျက်စောင်းဝင့်၍

“ရှင်ရည်းစားနဲ့ပြဿနာဖြစ်လို့ မဟုတ်လား၊ ပြေလည်နေရတော့ ကျွန်မသူငယ်ချင်းကို မေ့ထားပြီးတော့”

“မွန်မွန်ရယ် ဘာတွေလျှောက်ပြောနေမှန်းမသိဘူး၊ ကဲ ပြောပါဦး မော်ကွန်း ဘာဖြစ်လာတာလဲ”

“ကျ ကျွန်တော်”

“ဪ မော်ကွန်းရယ် ငိုပြန်ပြီ၊ မွန်မွန် သံပုရာရည်လေ တစ်ခွက်လောက် ဖျော်ပေးပါဟယ်၊ မော်ကွန်း နည်းနည်းအမူးဖြေ ဖြစ်မယ်”

“ဟွန်း”

ပြုံးပြုံးမွန် မျက်စောင်းဝင့်ကာ အခန်းတွင်းဝင်သွားသည့် မော်ကွန်းထင်က မျက်ရည်တွေကို ပွတ်သပ်သုတ်၍

“ကျွန်တော်လေ တော်ဝင်သူ ပါးရိုက်တာကို ခံလိုက်ရတာ”

“ဘာ”

“မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ပါးရိုက်ခံရအောင် ကျွန်တော် ဘာတွေများ မှားယွင်းစွာ နေထိုင်ခဲ့လို့လဲ၊ နှမသားချင်း စာနာ အပျော် လည်းမရှာခဲ့ပါဘူး၊ မွဲတစ်ပေါက်မစွန်းရအောင် ထိန်းသိမ်း အနမ်း တစ်ချက်တောင် မကျူးလွန်ခဲ့ပါဘူးဗျာ”

“မော်ကွန်းရဲ့ ယောက်ျားပီသတဲ့စိတ်ကို ယိမ်း နားလည်ပါတယ်၊ အခုက ဘာအကြောင်းပြချက်နဲ့ရှိက်တာလဲ”

“သူက ဒီနေ့ သင်တန်းကို သူ့ကောင်ကားနဲ့လာတယ်၊ ကျွန်တော်က ဘာသဘောလဲလို့သွားမေးပြီး ကောလိုက်တယ်၊ အဲဒါကို သူက လည်း ပိုးဆိုးပက်စက်ပြောပြီး ကျွန်တော့်ကိုရှိက်တယ်”

ငိုသံပါကြီးနှင့်ပြောနေတာကြောင့် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသလို တော်ဝင်သူကိုလည်း ဒေါသဖြစ်သွားမိသည်။ အမျိုးမျိုး ချိုလိုက်ခါးလိုက် ချဉ်လိုက်ဖြင့် မော်ကွန်းကို ကစားနေရလား။ အသည်းမှ စိတ်ပျော့သည့် မော်ကွန်းထင်က တော်ကြာငိုလိုက် တော်ကြာပျော်လိုက်ဖြင့် အရှူးတစ်ယောက်လို ဖြစ်နေတာ သနားဖို့တောင် ကောင်းသည်။

“မော်ကွန်း”

“ဗျာ”

“အခုထိ သူ့ကို စိတ်မကုန်သေးဘူးလား”

“စိတ်မကုန်လို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ သူ့ကိုနာကြည်းလို့ အပြတ်လည်း ပြာခဲ့ပါပြီ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် အရမ်းရှက်တယ်၊ သင်တန်းသူ သင်တန်းကားတွေရှေ့မှာဗျာ”

“မော်ကွန်းရယ်”

တွေ့ကြည့်ပြီး မော်ကွန်းကို စာနာမိကာ နှစ်သိမ့်သလို သူ့လက်ကိုဆုပ်ကိုင်ထားမိပြီး

“စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့တော့၊ ဒီကိစ္စပြီးပြတ်သွားတာ ကိုယ့်ပစ္စုပ္ပန် ကောင်းသွားတာပဲလို့ တွေးလိုက်ပါ”

“မဟုတ်သေးဘူး နောင်အတွက် ကောင်းချင်ကောင်းနိုင်ပေ

မယ့် အခုက ကျွန်တော်များမှာ ဘယ်လိုထားရမလဲ၊ ကျွန်တော်သိကွာ ကျွန်တော်မာန”

“မကောင်းတဲ့လူက ကိုယ်မှမဟုတ်တာ၊ ဘာရှက်စရာလိုလဲ သူက အပြစ်ရှိတဲ့သူ၊ ရည်းစားရှိရဲ့နဲ့ နောက်တစ်ယောက်ကို မျက်နှာ ပြောင်ပြောင်တွေ့ရဲတယ်၊ အဲဒီကြားထဲက ရည်းစားဟောင်းကို အရှက်မရှိ သိကွာမရှိ ပြန်ချည်းကပ်တာလည်း သူပဲ”

“အဲဒီလို မိန်းမကြောင့် သူငယ်ချင်းတွေရဲ့ အငြိငြိခံရတယ် သံယောဇဉ် အဖြတ်ခံရတယ်၊ အခု ကျွန်တော်သူငယ်ချင်းတွေကိုလည်း ကျွန်တော် ရင်ဖွင့်ချင်တယ်ဗျာ၊ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့တွေ့ချင်တယ်၊ သူတို့ စကားမယုံကြည်မိခဲ့တာကိုလည်း တောင်းပန်ချင်တယ်”

“မော်ကွန်းရယ်”

ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့မျက်ရည်ကြောင့် ဒီရင်က ထပ်စ နာကျင်မိတာ ဘယ်လိုအကြောင်းတရားကြောင့်လဲလို့ တွေးမိပြီး ကိုယ့် ကိုယ်ကိုယ် ထိတ်လန့်မိသွားစေ၏။

နှလုံးသားက ဆာလောင်မှုများဖြင့် ဆတ်ဆတ်ခါနေသည့် မျက်နှာချင်းအပ်ကာ နှစ်သိန်းမူတွေပေးလိုက်မိလျှင် သူမကို ဘယ်လိုမျှ ထင်မြင်သွားလေမလဲ။

“ဟဲ့ သံပုရာရည်ဆို ရော့”

မော်ကွန်းထင်ရဲ့မျက်ရည်တွေကို မင်တက်မိနေဆဲမှာ ပြုံးပြုံး အသံကြောင့် တုန်ခနဲ ဖြစ်သွားရသေးသည်။ ပြုံးပြုံးမွန် လက်ထဲက သံပု ရည်ခွက်ကိုယူကာ မော်ကွန်းထင် လက်ထဲထည့်ပေးလိုက်ပြီး

“မော်ကွန်း ဒါလေးသောက်လိုက်နော်၊ ပူလောင်နေတာပေါ့”

ရှည်းနည်းသက်သာသွားမယ်”

မော်ကွန်းထင်က နာခံစွာ သံပုရာရည်တစ်ခွက်လုံးကို ကုန် အောင်မော့သောက်သည်။ မျက်ရည်မဲတွလည်း ခမ်းခြောက်စပြုနေကာ

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ယိမ်းရယ်၊ ဒီအချိန်မှာ ယိမ်းသာ ဖေးမမှု ဖြိုရင် ကျွန်တော် သေများသွားမလားမသိဘူး”

“အဲလိုကြီး မပြောပါနဲ့ မော်ကွန်းရယ်၊ တို့ကို မိတ်ဆွေတစ် ယောက်လို သဘောထားတယ်ဆိုရင် မော်ကွန်းရဲ့နာကျင်မှုက ယိမ်းရဲ့ နာကျင်မှုပါပဲ၊ မော်ကွန်း ငိုရင် ယိမ်းလည်းငိုချင်တယ်”

“ယိမ်း”

မော်ကွန်းထင် ရောင်တက်မှာစိုး၍ ပြုံးပြုံးပွန်က ခပ်ကြိတ်ကြိတ် လိတ်ဆွဲ၍ ဟန်တား၏။ ဒါပေမဲ့ မျက်ဝန်းထဲက မျက်ရည်တွေ လိမ်းဆင်း ကျလာတော့မလို ဖြစ်နေသော ယိမ်းမျက်ရည်တွေကို မော်ကွန်းထင်က ဖွဲ့ညင်သာသုတ်ပေး၍

“မငိုပါနဲ့ ယိမ်းရယ်၊ ကျွန်တော်ကြောင့် ယိမ်း မနာကျင်ပါနဲ့၊

ကျွန်တော်ဆိုတဲ့ကောင်လေ ယိမ်းအပေါ်လည်း မကောင်းပါဘူး၊ သူငယ် ချင်းတွေအပေါ်လည်းမကောင်းပါဘူး၊ လူမိုက်ပါဗျာ ဒီလူမိုက်ကို ဒီလိုမျိုး ကြံပြစ်ပေးပါ ယိမ်းရယ်၊ အပြစ်ပေးပါ”

“အို မော်ကွန်း ဟင်အင်း မော်ကွန်း”

မူးမူးနှင့် ယိမ်းလက်ကိုဆွဲကာ သူ့တစ်ကိုယ်လုံးကို ထုနှက် ပိုက်ပုတ်ခိုင်းနေတာမို့ မော်ကွန်းထင် လက်ကိုရင်ဘတ်မှာကပ်၍ ချုပ်ကိုင် ထားရသည်။ ထိုသို့လုပ်မိတာကြောင့် ယိမ်းယိုင်သလိုဖြစ်သွားသော မော် ကွန်းထင်က နွဲ့ယိမ်းခင် ရင်ခွင်မှာမို့နွဲ့ချလိုက်သည်။

ပြုံးပြုံးမွန်က မျက်စိရှက်ကာ ကြက်သီးမွေးညင်း ထသွားပေမယ့် နွဲ့ယိမ်းခင်က မော်ကွန်းထင် ကျောပြင်လေးကို ပုတ်၍ နှစ်သိမ့်ဖေးမပေးနေ၏။

“သူငယ်ချင်းတွေဆီ မော်ကွန်းသွားချင်တယ်မဟုတ်လား။ ယိမ်းလိုက်ပို့မယ်။ သူတို့ကိုယိမ်းလည်း တောင်းပန်ပေးမယ်”

“ဟဲ့၊ ယိမ်း ညခုနစ်နာရီကျော်နေပြီ၊ မူးနေတဲ့သူနဲ့ ယောက်ျားလေးတွေကို သွားတွေ့မလို့လား။ ကိုယ့်မိန်းကလေးသိက္ခာလည်း ထည့်တွေ့ဦး”

“ငါ့ကိုယ်ငါ ယုံကြည်တယ်၊ မော်ကွန်းကိုလည်း ယုံကြည်တယ်”

“ပတ်ဝန်းကျင်ကတော့ ယုံကြည်မှာမဟုတ်ဘူး”

“အဲဒါ သူတို့အလုပ်လေ၊ မကောင်းတာ ကောင်းတာ ပုံကြီးချဲ့ဝေဖန်တာကို ဂရုစိုက်နေရင် ကိုယ့်စိတ်ခံစားမှု၊ ကိုယ့်လွတ်လပ်မှုတွေပါ မြောင်းထဲလွင့်ပစ်ရလိမ့်မယ်”

“နင့်အမေက ဘုရားတရားအလုပ် လုပ်နေတာ၊ နင်က အမူးသမားကို အိမ်မှာလက်ခံပြီး အပြင်ကိုလည်း အတူတူထွက်သွားတယ်ဆိုရင် နင့်အမေလည်း ဆိုဆုံးမမရှိဘူးဆိုပြီး အပြစ်တင်ခံရမှာ”

“မေမေက ငါမဟုတ်တာမလုပ်ဘူးဆိုတာ ယုံကြည်လို့ ငါ့ကို တစ်ယောက်တည်း ထားခဲ့တာ၊ လူဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကျင့်တရားကို ကိုယ်ယုံကြည်နေဖို့ပဲ အရေးကြီးတယ်၊ အခုလို သတိပေးတာ နင့်ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မွန်မွန်”

မော်ကွန်းကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်အထင်သေးခံရလည်း ရှိပါစေတော့ဆိုသည့် စကားကိုတော့ ပြုံးပြုံးမွန်ကို မပြောဖြစ်တော့။ ကိုယ့်ကို

မင်လွန်းလို့ အိမ်ကိုအဖော်ဖြစ်နေပေးရင်း ကူညီစောင့်ရှောက်နေခဲ့သူ မဟုတ်ပါလား။

ဒါပေမဲ့ မော်ကွန်းထင်အတွက် နွဲ့ယိမ်းခင် လူစိုက်စာရင်းဝင် သွားပြီဆိုတာတော့ ပြုံးပြုံးမွန် သိနေမှာပါ။

အခန်း (၁၉)

လာနေတာသိနေလျက်နှင့် မင်းသူတို့ဖျက်နှာသွားတော့ မော်ကွန်းထင်ကိုယ်စား နွဲ့ယိမ်းခင် စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားရသည်။ ဇနီးဆက်ပုဂံတော့ လက်ဖက်ရည်ခိုင်မှာ ရှိနေမည်ဆိုပြီး ရောက်လာသည့်အခါမှာ မော်ကွန်းထင်ပါ ဝါလာတော့ ထပြန်ခဲ့တောင် စိတ်ကျူးရှနေကြလိမ့်မည်ထင်သည်။

ဒါပေမဲ့ နွဲ့ယိမ်းခင်ကို အားနာစွာထိုင်နေကြတာပဲ ကျေးဇူးတင်ရသေး၏။

- “ယိမ်းတို့ ထိုင်မယ်နော် ကိုမင်းသူ”
- “ဪ... ထိုင်ပါ ယိမ်း၊ ဒီကောင်နဲ့ဘယ်လိုဆုံပြီး”
- “သူ အရက်တွေမှူးပြီး အိမ်ကိုရောက်လာတာ”
- “တော်ဝင်သူကြောင့်ပဲဖြစ်မှာပေါ့။ ဟိုက တင်းရင်း အရက်သောက်မယ်၊ ငိုမယ်၊ ရင်ဖွင့်မယ်၊ ဟိုကကြည့်ဖြူလိုက်လျော့လိုက်ရင်

ဂျမ်းအင်းကျိန်စာ

ယိမ်းနဲ့ကျွန်တော်တို့ကို အရေးတောင်လုပ်တာ မဟုတ်ဘဲနဲ့၊ ဘာလို့ ယိမ်းလက်သင့်ခံနေတာလဲ”

“ယိမ်းတို့ ဥပေက္ခာပြုလိုက်ရင် သူ ပျက်စီးသွားမှာပေါ့ မင်းသူရယ်၊ သူ့စိတ်နုတာ စိတ်ပျော့တာလည်း သိသားနဲ့”

“အဲဒါက အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိပဲ နားလည်ပေးလို့ရမယ် ယိမ်း၊ သူကတောင် ကျွန်တော်တို့ သူငယ်ချင်းတွေစကားကို ယုံကြည်လက်ခံပေးဖို့ စိတ်ကျူးမချီတာ”

“အဲလိုလည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ တစ်ဖက်ပိန်းကလေးကို သူ နှမချင်းစာနာတာ၊ အားနာတာပါ။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အနေနဲ့ အဲလိုစိတ်ဓာတ်အောက်တန်းကျမယ်လို့လည်း မထင်ဘူးလေ၊ ဒါကြောင့် ဟိုက အမျိုးမျိုးပြောင်းလဲဆက်ခံနေတဲ့အပေါ်မှာ သူလည်း ပြောင်းလဲခံစားနေရတာပါ”

နွဲ့ယိမ်းခင်ကို မင်းသူတို့ အံ့သြနေကြရသည်။ မော်ကွန်းထင်က ခေါင်းထိုက်ထိုက်နှင့် ဘာမှမပြောပေမယ့် နွဲ့ယိမ်းခင်က မော်ကွန်းထင်ဘက်ကနေ ရှေ့နေလိုက်၍ ရှင်းပြနေသည်။

မော်ကွန်းထင်လုပ်ရပ်တွေကြောင့် သူမလည်း နာကျင်နေသလိုပဲ လျက် ငြူစူမချံ အပြစ်ယူရမှန်းမသိဖြစ်နေတာ မအံ့သြဘဲနေနိုင်ပါ့ပဲလား။

“ယိမ်းက ဒီကောင်ကို အခုထိ အကောင်းမြင်နေတုန်းလား။ ဟိုက ပင်ပီပလာ မာယာတွေနဲ့ ဘာညာဖြစ်လာရင် ကျွန်တော်တို့ကို သူ ကနဦးမှာယိမ်း၊ ကျွန်တော်တို့ကတော့ သူငယ်ချင်းအဖြစ်တောင် ပထမဆုံးဆုံးရှုံးသောသူ”

“ဟို အဲ အဲလိုမလုပ်ကြပါနဲ့။ သူ နောင်တရနေပါပြီ။ မင်းသူ တို့ကို တောင်းပန်ချင်တယ်ဆိုလို့ ယိမ်း ခေါ်လာတာပါ။ ဖော်ကွန်း တောင်း ပန်လိုက်လေ။ တော်ဝင်သူနဲ့ကိစ္စလည်း ပြတ်ပြီလို့ပြောလိုက်”

“ဟုတ်ပါတယ်ကွာ။ မင်းတို့ကို ငါတောင်းပန်ပါတယ်။ ငါ့ဘဝမှာ မင်းတို့မရှိလို့ မဖြစ်ပါဘူး”

“တော်ဝင်သူ ကန်ထုတ်လိုက်လို့ မင်း ဒီစကားပြောတာ မဟုတ် လား။ တစ်ခါလည်းမဟုတ် နှစ်ခါလည်းမဟုတ်နဲ့။ ငါတို့က မင်းလို စိတ် ပျော့ပြီး ပြောင်းလဲနေတာတဲ့ ငပိန်းတွေမဟုတ်ဘူး။ ငါ့ကောင်”

“မင်းတို့ပြောချင်သလိုပြောပါကွာ။ အခု ငါကတိပေးနိုင်တာ ကတော့ တော်ဝင်သူ ဘယ်လိုပဲဖြစ်နေနေ ငါနဲ့မဆိုင်တော့ဘူး။ မပတ် သက်တော့ဘူးဆိုတာပါ။ မင်းတို့ပဲကားကလွဲရင် သူ့စကားကို ဖယ်တော့ ဘူး။ နီတစ်ခါ ငါတော်တော်လေးကို နားလည်သွားတာပါ။ တောင်းပန်ပါ ဘယ်ကွာ”

ဒီလောက်ဆိုမှတော့ မော်ကွန်းထင်ကို သူစိမ်းဆန်ဆန် ဥဒကွာ မပြုရက်ပေ။ အထက်တန်းကျောင်းသားဘဝထဲက သံသယာဇဉ်တွေ ရစ် ပတ်လျက် သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြတာမဟုတ်ပါလား။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်တွေက ယောက်ျားလေး သူငယ်ချင်းတွေကိစ္စမရှိသော်လည်း နွဲ့ယိမ်း ခင်ကို အားနာသင့်သည်။

“ဟိတ်ကောင် ငါတို့နဲ့အကန့်က ထားပါတော့။ နွဲ့ယိမ်းခင် အပေါ်တော့ ဒီလိုမလုပ်သင့်ဘူးကွာ။ မူးမူးရှူးရှူးနဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် အိမ် ရောက်သွားတယ်ဆိုတာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အတွက် ဘယ် လောက် သိက္ခာကျတယ်ထင်လဲ”

“ဟုတ်ပါတယ် ငါ အခုမှ တွေးမိတယ်။ ငါ တော်တော်မကောင်း တာတဲ့။ ဒါပေမဲ့ ငါ ဒီလိုဖြစ်တဲ့အချိန်မှာ ယိမ်းစီကိုသွားချင်တယ်။ ယိမ်းနဲ့ နှစ်သိမ့်ချောင်းဖျူးတွေကို ခံချင်တယ်။ ယိမ်းနဲ့တွေ့မှ အီရင်က ထားပြသွားတာ။ အေးချမ်းမှုကို ခံစားရတာကွာ”

“မူးမူးနဲ့အန်ထုတ်နေတာ တော်ဝင်သူနဲ့ မတွေ့သေးလို့များ လား”

ဦးနိုင်က နွဲ့ယိမ်းခင်ဘက်က မခံနိုင်စွာ ခနဲတော့ မော်ကွန်းထင် ခေါင်းယမ်းသည်။

“သိချားစီပါ။ သင်သပ်စီပါ။ ငါအခု အပူးပြောနေပါပြီ။ နောက် ကစစ်ဖို့ ယိမ်းခင်မှာ အရက်လည်းမသောက်တော့ဘူး။ ငိုလည်းမငိုတော့ ဘူး။ ကတိပေးတယ်ကွာ။ စိတ်ပျော့ပြီး ငါ့သွားအောင်လည်း ငါ့ကိုယ်ငါ ကာသန့်ယူတယ်”

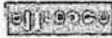
“မော်ကွန်း ထကားပဲပြောတာလား”

“တကယ်ပေါ့ ယိမ်း။ ကျွန်တော့်နားမှာ ယိမ်း ဒီလိုမျိုးရှိနေပေး ပယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် စိတ်ဓာတ်ခွန်အားတွေ မှိနေပါပြီ”

“ယိမ်းနဲ့မော်ကွန်းက အပြင်မှာပဲတွေ့လို့ရတာနော်။ သင်တန်း မှာ တော်ဝင်သူနဲ့တွေ့ပြီး ပြောင်းလဲသွားရင် မော်ကွန်းယောက်ျားကတိ ပ(၀) အလကားဖြစ်သွားမှာ”

“ယိမ်း စိတ်ချရင် သင်တန်းကို လိုက်ခဲ့ပေါ့”

“ဟင် ယိမ်းက မော်ကွန်းသင်တန်းထိ လိုက်စောင့်ရှောက်ပေး ချေရဦးမှာလား။ ယိမ်းမှာ ကိုယ့်အလုပ်နဲ့ကိုယ် မှီသေးတယ်။ အခုဆို ယိမ်းကွန်းကိစ္စတွေနဲ့ စာမေးရုံဖြစ်တာတောင် ကြာပြီ။ ကျွန်မ ပါပလစ်ကွာ”

ခဲ့ပြီသာနာဖြစ်လိမ့်မယ်”

“ကျွန်တော်ဆိုက ကုန်ကြမ်းတွေက ယိမ်းအတွက် အဆုံးအဖြတ် တော့ဘူးထင်တယ်။ အဲဒါကြောင့် အချိန်မပေးချင်တော့တာလား။”

“အဲလိုမဟုတ်ပါဘူး။ မော်ကွန်းနဲ့အပြင်မှာ အခြံလိုအတွဲနေမှာပဲ ဥစ္စာ၊ ဒါပေမဲ့ မော်ကွန်းလာစေချင်ရင် တစ်ခါတလေတော့ သင်တန်းကို လိုက်လာခဲ့ပါမယ်”

နွဲ့ယိမ်းခင်က မော်ကွန်းထင် ငြိုငြင်မှာစိုး၍ ချက်ချင်းပင် လိုက်လျောပေး၏။ မော်ကွန်းထင်မျက်နှာက ပြုံးသောင်သမ်းသွားကာ

“အစတည်းက အဲလိုပြောတာ မဟုတ်ဘူး၊ ယိမ်းရယ်၊ ကျွန်တော်ကလည်း ယိမ်းကို အမြဲတမ်း လာပါလို့ မပြောပါဘူး။ လိုအပ်တဲ့ အချိန်တိုင်းမှာ ကျွန်တော်အနားမှာ ရှိစေချင်တာ ကျွန်တော့်ဘဝမှာ ပိုမိုလို့ မဖြစ်ဘူးလေ”

“ဟိတ်ကောင် ခုနကတော့ ငါတို့မိန့်လို့မဖြစ်ဘူးဆို”

“အေးပါကွာ မင်းတို့ရော ယိမ်းရော မန့်လို့မဖြစ်ပါဘူး။ မင်းတို့ သံယောဇဉ်တွေကြောင့်ပဲ။ ငါ့ဘဝရှင်သန်ရာရတာပါ”

“အေး တော်ဝင်သူကြောင့်ဆိုရင်တော့ မင်းအသရင်သေ မသေ ရင်ရှားမှာပဲ။ နောက်တစ်ခါဆိုရင် ငါတို့ ကယ်တင်ပေးလိမ့်မယ် မထင်နဲ့”

“စိတ်ချပါ ယိမ်းနဲ့မင်းတို့ ငါနဲ့ပတ်သက်ပြီး စိတ်မဆင်းဆဲစေ ရတော့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အခုတော့ ငါ့ကို အိမ်ပြန်လိုက်ခိုင်းပါ”

“ဘာ”

“လေးလေးဆူဆူစိုးလို့ပါကွာ။ လေးလေးက ငါ့ကို အရက်အသောက် တာ မကြိုက်ဘူး။ သူ့လိုအချစ်ကြောင့် အသည်းကွဲတဲ့ ခွက်ပုန်သမား

ပြစ်နားကြောက်လို့တဲ့”

“ဟင် မင်းဦးလေးကလည်း အသည်းကွဲတဲ့ ခရစ်မာကြီးနဲ့လား”
“ဟိုအောင် အမေးကိုအော်ကွန်းထင် ခေါင်းညိုထဲပြု၏။ မင်းသူက

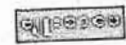
လည်း အံ့သြနေကာ

“မင်းဦးလေးနဲ့မင်းက ကံတူအကူပေးပေးပေါ့”

“ဟုတ်တယ် အဲဒါကြောင့် လေးလေးက ငါ့ကိုပိုပြီး ဂရုစိုက် တာ။ အဲဒါကြောင့် ယိမ်းနဲ့”

သဘောတူနေတာလို့ ပြောမတွက်တဲ့ နွဲ့ယိမ်းခင်ကို အားနာစွာ ကျညှစ်ကြည့်မိလိုက်သည်။ စိတ်နှလုံးသား ဖြင့်မြတ်ပြီး ရိုးသားဖြူစင်သူ လေးကို အရောင်ဆိုးလိုက်ရမှာ နှမြောနေလို့ပါ။

ဘဝဆိုတာ ရည်ရွယ်သလိုဖြစ်မလာပေမယ့် မျှော်လင့်ချက်ရှိနေ တော့သည်။ ရင်မှာထိခိုက်လို့ခတ် ခန္ဓာမြဲနေစေသည်။ ဆာလော့ဟာ ရုဗ္ဗတ်ဆန္ဒမပါဘဲ ငွေငွေလေးသံဝင်ပြောင်းတွေဖြစ်ပြေးလျက် ...။

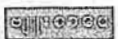
အခန်း (၂၀)

မော်ကွန်းထင်တို့အိမ်ရောက်လာချိန်မှာ ညဏ္ဍိန်နားရိပ်ကွင်းခင်း ခြံဖြစ်သည်။ ယောက်ျားလေးသုံးယောက်နှင့်ပါလာသော နွဲ့ယိမ်းခင်ကို ဦးထင်ကျော် အကဲခတ်၏။ တော်ဝင်သူဆိုလှည့် မိန်းကလေးကို မော်ကွန်း ထင် ခိုးလာသည် ထင်လိုပီ။

ဒါပေမဲ့ ဒီမိန်းကလေးရဲ့မျက်လုံးများက ခိုးသားဖြူစင်မှုများကို တွေ့လိုက်ရချိန်မှာ ရည်းစားရှိလျက်နှင့် နောက်အပျော်ရွှင်တတ်သူဟု မထင်ရက်အောင် ဖြစ်နေသည်။

“ဟိတ်ကောင်တွေ ဘာထိုင်လုပ်နေတာလဲ ဒီမိန်းကလေးစာ ဘယ်သူလဲ ငါ့နို့ဖိတ်ဆက်ပေးလေ၊ မော်ကွန်း မင်းစေ့စပ်ပြီးသား မိန်းကလေးကို ခိုးလာတာလား”

“ဟာ မ မဟုတ်ပါဘူး လေးလေး၊ သူက နွဲ့ယိမ်းခင်ပါ”
“ဘာ”

ဦးထင်ကျော် အံ့သြစွာနှင့် နွဲ့ယိမ်းခင်ကို နောက်ထပ်ပြန်ကြည့်ပြီး မျက်နှာတစ်ခုလုံး ပြူးသွားကာ

“နွဲ့ယိမ်းခင် မင်းပြောနေတဲ့ စာရေးဆရာမဆိုတာလား”

“ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့”

“မင်း ငါ့စကားကို နားထောင်ပြီး တစ်ခါတည်း အပြီးခိုးလာတာလား”

“ဟာ လေးလေး ဘာတွေပြောနေတာလဲ အဲလိုမဟုတ်ဘူး”

“အဲလိုမဟုတ်ရင် ဘယ်လိုလဲ ဒီအချိန်ကြီး အိပ်လိုက်လာတာပဲတော့”

“မင်းသူ လုပ်ပါဦးကွာ လေးလေးကတော့ စွတ်လွတ်နေပြီ၊

ဒါပေမဲ့ အားနာစရာကောင်းလိုက်တာ”

အခု မော်ကွန်းထင် တကယ်အမူးပြေသွားသည်။ ဒီလိုမှ

အလျှင် ယိမ်းကိုတောင် ခေါ်လာခြင်းမှာမဟုတ်ပေ။

မင်းသူက လေးလေးကို လက်ကုတ်ကာ တိုးတိုးလေးရှင်းပြနေ

၏။ လေးလေးချက်နှာကြီးက မင်းသူရှင်းပြီးမှ ခက်ထန်မာကျောသွားကာ မော်ကွန်းထင်ကို ဒေါသဖြင့်ကြည့်လိုက်ပြီး

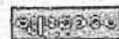
“မင်းက တော်တော်အမှတ်သည်၊ ခြေနည်းတဲ့ကောင်ပဲ၊ ကိုယ်

ထံထောင့်မချီလို့ နောက်တစ်ယောက်နဲ့စေ့စပ်လိုက်တဲ့သူအတွက် အပြင်သောက်လိုက် ငိုလိုက်၊ ပေါက်ကွဲလိုက်နဲ့ သူငယ်ချင်းတွေကိုတောင်

ပုဂံကွဲပြုထားလိုက်သေးတယ်”

“ဟာ မင်းသူရာ မင်းကို အကူအညီတောင်းခံရ ဘာတွေ

မဟုတ်ပြောနေတာလဲကွာ”

“မင်းပဲလုပ်ပါဦးဆိုတော့ လေးလေး နားလည်အောင် အဆုံး ရှင်းပြရတာပေါ့ကွာ၊ ဒါမှ မင်း ဘာကြောင့် အရက်သောက်ရတာဆိုတာ လေးလေး သဘောပေါက်မှာ”

“ဟိတ်ကောင် သူငယ်ချင်းတွေကို မင်းမရမ်းနဲ့၊ ငါ့လိုမပြုအောင်နေပါလို့ မင်းကို ငါအတန်တန်မှာထားတယ်၊ ယိမ်းဆိုတဲ့ မိန်းကလေးကို အစားထိုးပြီးချစ်လိုက်ပါ၊ ငါပြောပေးမယ်လို့ရော မပြောဘူးလား”

“လေးလေး”

နွဲ့ယိမ်းခင်ကို အားနာစွာ မော်ကွန်းထင် ဟန့်တားနေပေမယ့် ဦးထင်ကျော်က မရပေ။ မော်ကွန်းထင်ကို ဒေါသတွေဖြင့် ပေါက်ကွဲစွာ ဆန္ဒတွေရှိနေပြီး

“မင်း တော်တော်သောက်ရက်မရှိတဲ့ကောင်၊ ဟိုက ပလူးမင်းက မြူးတယ်၊ ဟိုကကန်လိုက်ရင် သူငယ်ချင်းတွေဆိုကို အရက်ပြီး ခေါင်းတိုးတွေတယ်၊ မင်း သောက်ရူးပဲ”

“အဲလိုမဟုတ်ပါဘူး လေးလေးရယ်၊ ကျွန်တော်က တော်ဝင်ကို အဲလိုမိန်းကလေးဖြစ်မယ်မထင်လို့ အားနာလိုပါ”

“မင်း အားနာရမှာ တော်ဝင်သူမဟုတ်ဘူး၊ နွဲ့ယိမ်းခင်က သူ့ခမြာ ဒီအချိန်ကြီး ဒီအိမ်ကိုရောက်အောင် လိုက်ဖို့တယ်ဆိုတာ နှုတ်နည်းနောနော သံယောဇဉ်လား၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား ယိမ်း”

“ရှင် ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့”

“သံယောဇဉ်မရှိရင် မခင်တွယ်ရင် တခြားမိန်းကလေးတွေ ခံစားနေတဲ့ကောင်ကို ယိမ်း ဂရုစိုက်ပါ့မလား၊ ကြင်နာပါ့မလား၊ ဒါ

“ကောင် မခံစားတတ်ဘူး၊ လွတ်တဲ့ငါးကြီးပြီး အနီးကိုမမြင်ဘဲ အဝေးကို လှမ်းမျှော်နေတဲ့ကောင်”

ဦးထင်ကျော်က မော်ကွန်းထင်အပြစ်ပြောသလိုလိုဖြင့် အောင်လွယ်ပေးသလို ဖြစ်နေတာကြောင့် နွဲ့ယိမ်းခင် ရှက်စိတ်တွေမွန်ကာ ပျက်နာလေး နီမြန်းလာသည်။ မော်ကွန်းထင်လည်း နွဲ့ယိမ်းခင်ကို အားနာပြီး လေးလေး ပါးစပ်ပေါက်ကို ဘယ်လိုပိတ်ရမှန်းမသိဖြစ်နေသည်။ မင်းသူတို့က သဘောကျနေကာ မြောက်ထိုးပင့်ကော်ဖြင့်

“ကျွန်တော်တို့ကလည်း အဲဒါပြောတာပေါ့ လေးလေးရာ၊ သစ္စာပေးတဲ့မိန်းကလေးအတွက် ဘာလို့ ခံစားကြေကွဲနေမှာလဲ မဟုတ်ဘူးလား၊ တကယ်ဆို သူ့အနားမှာ ဖြည့်ဆည်းနားလည်ပေးနေတဲ့ နွဲ့ယိမ်းခင်က စစ်ယောက်လုံးရှိတယ်၊ ဒါကို ဒုက္ခတွေမပေးဘဲ အချစ်တွေပေးပြီး ပျော်ပျင်အောင် စိတ်ချမ်းသာအောင်နေလိုက်ပါလား”

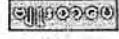
“ဟုတ်တယ် အဲလိုပဲ ဖြစ်သင့်တယ်၊ ရူးကြောင်ကြောင်အလုပ်တွေလုပ်မနေဘဲ ကိုယ့်ဘဝအတွက် အဓိပ္ပါယ်ရှိတာကို ဆုံးဖြတ်လိုက်ရရင် ပြီး လေးလေးလည်း စိတ်မဆင်းရဲရတော့ဘူးပေါ့”

“ငါလည်း အဲဒါပြောတာ”

မင်းသူတို့နှင့် ဦးထင်ကျော် အတိုင်အဖောက်ညီနေကြပေမယ့် နွဲ့ယိမ်းခင်မျက်နှာ ဘယ်ထားရမှန်းမသိအောင် ပူထူနေသည်။ လိုက်လာမိတာ မှားပြီဟု ထွက်ပြေးချင်လောက်အောင်ကို နောင်တတွေရနေ၏။

ဒါပေမဲ့ သူမခြေလှမ်းပင် မရွေ့မိပါ။

မော်ကွန်းထင်လည်း လုံးဝအမူးတွေပြေကာ သူမကို မဝံ့မရဲလေး လှမ်းကြည့်ပြီး

“ယိမ်း ဖြစ်ရဲ့လားဟင်၊ လေးလေးက အဲလိုပဲ ဘွင်းဘွင်းကြီး ပြောတတ်လို့ပါ”

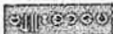
“ရ ရပါတယ် မော်ကွန်းကို လိုက်ပို့တာ အထင်လွဲနေတာ ထင်တယ်”

“မဟုတ်ဘူး ကျွန်တော်က နေ့တိုင်း ယိမ်းအကြောင်းပြောဖြစ် လို့ သဘောတူနေတာ”

“ဪ”

နွဲ့ယိမ်းခင် ပိုပြီးအရှက်ပိုရပြန်သည်။ ဒါပေမဲ့ ရင်မှာရှုန်းရှုန်း၊ နွေးနွေးလေး ခံစားရလျက် သိုဝှက်ထားရသော နှလုံးသား အသက်ဝင် လာသည်ဟု ထင်မိသည်။

ထိုနေ့ညရဲ့အိပ်စက်ခြင်းက အိပ်မက်လှလှများဖြင့် စိတ်ကူးယဉ် ဝိသုဒ္ဓါကောင်းနေတော့မည်ဆိုတာ . . .

အခန်း (၂၁)

မေမေ ပြန်ရောက်နေပြီဆိုတာကြောင့် ရင်မှာလှုပ်ခနဲ ထိ သွားရသည်။ ဒီနေ့မှ မိမိက မော်ကွန်းထင်ကို အိမ်ပြန်လိုက်ပို့နေ ကာနှင့် အရမ်းနောက်ကျနေတာ။

မော်ကွန်းထင်တို့သူငယ်ချင်းသုံးယောက် အိမ်အထိပြန်လိုက်ပို့ ပေးမယ့် မိုးချုပ်နေလို့ အိမ်ထဲအထိ အဝင်မခိုင်းဘဲ ပြန်လွှတ်လိုက်ပြီး မိမိထဲကို ခြေလှမ်းတုန်တုန်ဖြင့် ဝင်လာခဲ့မိခြင်းပင်။

“ထိုင်စမ်းပါဦး သမီး၊ ဘာတွေများ အရေးကြီးလို့ ဒီအချိန်မှ ပြန်ရောက်တာလဲ”

ပြုံးပြုံးမွန် လုံးစေ့ပတ်စေ့ ချွန်တွန်းလှုပ်ထားလျှင်တော့ မေမေ မှုန်း အေးဆေးနေမှာတော့ မဟုတ်ပေ။ အသာအယာပင် ခုံမှဝင်ထိုင် ကြီး

“ကိစ္စလေးရှိလို့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ဆီ သွားတာပါ မေမေ၊ အရမ်းနောက်ကျလို့ သူတို့လိုက်ပို့ကြပါသေးတယ်၊ မေမေ ရောက်နေမှန်း မသိလို့ အိမ်ထဲခေါ်ပြီး မိတ်ဆက်ပေးတာပါ”

“သူငယ်ချင်းတွေက ယောက်ျားလေးတွေလား မိန်းကလေးတွေလား”

“ရှင်”

“သမီးကို ယုံကြည်လို့ မေမေ စိတ်ချလက်ချ တရားအလုပ်တွေ သွားလုပ်နေတယ်ဆိုပေမယ့် ဒီလိုမျိုး အိမ်ပြန်နောက်ကျရာတွဲအကြောင်း ရင်းကိုတော့ မေမေ အမှန်အတိုင်း သိသင့်တယ်မဟုတ်လား”

မေမေက စကားပြောလျှင် ထိုသို့လိမ္မာပါးနပ်လေသည်။ စာရေးဆရာရဲ့အမေမို့ ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်း ပြောဆိုတာမျိုးမရှိဘဲ သိမ်မွေ့စွာ သန့်သင်ဆုံးမတတ်သူပါ။

“မေမေ့ကို အမှန်အတိုင်းပဲ အသိပေးမှာပါ။ ပုံးကွယ်တာ လောက်အောင် ယိမ်း အမှားလုပ်ထားတာလည်း မရှိပါဘူး၊ မေမေ ယောက်ျားလေးသူငယ်ချင်းပါ။ နာမည်က ဖော်ကျွန်းဝင် တဲ့ ဦးလေးတံ၊ ယောက်ျားနဲ့နေပါတယ်၊ လုပ်ငန်းရှင်အသိုက်အဝန်းမို့ ပြည့်စုံကြပါတယ်”

“ဘယ်လိုပတ်သက်မှုမျိုးလဲ”

“ရင်းနှီးမှုအဆင့်ပဲ ရှိပါသေးတယ်”

“ဒီထက်ပိုပြီး မျှော်လင့်ထားသေးလား သမီး”

“ရှင်”

မေမေ ဒီလောက်ထိ ဖွင့်လင်းစွာမေးလို့မည် မထင်တာကြောင့် နွဲ့ယိမ်းခင် ချက်ချင်းကြီး ပြန်မဖြေနိုင်အောင် အံ့အားသင့်သွားရသည်။

ပြင်အားနီးရိန်စာ

မေမေ့ရဲ့အတိအကျ သိချင်နေသည့် မျက်လုံးအောက်ကလည်း လွတ်ပြောက်ဖို့ လေ့ယုံကုလုပေး။

ဒါကြောင့်မို့ မျက်လွှာချထားလျက် မေမေ့မျက်နှာကို မဝံ့မရဲ မော့ကြည့်ကာ

“ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ အခြေအနေရှိပါတယ် မေမေ၊ ဒါပေမဲ့ မသေချာပါဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘာက အဟန့်အတားဖြစ်နေတာလဲ”

“အားလုံးက အဆင်ပြေပြေပါပဲ၊ ယိမ်းက သေချာမှုတစ်ခုကို စောင့်ကြည့်ချင်တာပါ”

မသားခြစ်နေလေး မသိပေးမယ့် ပိန်းသားတစ်ယောက်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာအတွက် ဒီလိုလေးကာကွယ်လိုက်ရတာ စိတ်ထဲ သိပ်ငယ်မှု ဝလေးတော့ ဖြစ်မိတယ်၊ မေမေက သူမ မျက်လုံးတွေကို အက်ခတ်ကာ

“နောက်ဆုတ်ပါလို့ မေမေ မပြောဘူးနော်၊ အသက်အရွယ်အရ လိုက်နာနေသလို စာရေးဆရာတစ်ယောက်ရဲ့အသိဉာဏ်က အမှားအယွင်း ဝင်ဖြစ်စိမယ်လို့ မေမေ မထင်ပါဘူး”

“ယိမ်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထိန်းသိမ်းနိုင်ပါတယ် မေမေ”

“ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဂရုစိုက်လွန်းရင်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို မေးသွားတတ်တယ်၊ ဘာဖြစ်ဖြစ် ငွေ့ချယ်မှုမှားဒိုက်တယ် သမီး၊ လူ့ဘဝ တို့တာ သက်တမ်းတို့ပေးမယ့် အလွယ်တကူ ဖြတ်သန်းလို့ရတာမဟုတ်ဘူး၊ ပါသားစုဆိုတဲ့ အသိုက်အဝန်းနဲ့ ရင်ဆိုင်ရုန်းကန်ရဦးမှာ၊ အဲဒီအချိန်မှာ ဖူးလည်မှုဆိုတဲ့သူနဲ့ဆုံဆည်းရရင် အရမ်းပင်ပန်းရလိမ့်မယ်”

“မေမေ့မေတ္တာကို နားလည်ပါတယ်၊ စေတနာနဲ့သတိပေးပေးမယ်”

တယ်ဆိုတာလည်း ယိမ်း သိပါတယ်။ မေမေကြောင့် ပင်ပန်းခဲ့ရတဲ့မေမေ ကိုယ်တွေ့ဝေဒနာတွေမဟုတ်လား။

မေမေ ခဏမျှငြိမ်သက်သွား၏။ ပြီးမှ စိတ်ရှုပ်ထွေးသော အမှုအရာဖြင့် သက်ပြင်းချကာ

“တချို့က ငွေရှိမှ အိမ်ထောင်ရေးသခု ပြည့်စုံတယ်လို့ ပြောကြတယ်။ အချစ်မပါရင် အချစ်ကို အာသာငမ်းငမ်းရှာဖွေရင်းနဲ့ မိသားစု သံယောဇဉ်တွေ ဖြတ်တောက်ဝံ့တဲ့ယောက်ျားတွေကြောင့် မိန်းမတွေ စိတ်ဒဏ်ရာရတာကို ဘယ်သူမှမသိကြဘူး။ အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်တယ်ဆိုတာ အချစ်က အဓိကပဲ သမီး။”

“မေဖေနဲ့မေမေက နှစ်ဦးသဘောတူချစ်လို့ လက်ထပ်ခဲ့ကြတာ မဟုတ်ဘူးလား။”

မေမေအပြုံးက မဲ့သလိုဖြစ်နေကာ

“မိဘတွေဆန္ဒကို သမီးလိုမျှလုပ်ပြီး လက်ခံခဲ့တာ။ ချစ်သူဘက်က ကြည့်ရင်တော့ သစ္စာမရှိတဲ့သူတစ်ယောက်ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ မိဘဆန္ဒကိုဖြည့်ဆည်းခွင့်ရတဲ့အတွက် မေမေ နောင်တမရခဲ့ဘူး။ မိဘဆိုတာ အစားထိုးမရတဲ့အရာလေ။”

“ဒါဆို မေမေ ဘာလို့မပျော်ရွှင်ခဲ့တာလဲ။”

“မိန်းမသားတွေက အဲလို ပေးဆပ်မှုတွေနဲ့ ရောင်ရဲနိုင်တာကြာပေမယ့် ယောက်ျားတွေအတွက် အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်ဖို့ အကြောင်းပြချက်ရသွားတာနဲ့ အတူတူပဲ သမီး။ မေမေက သားသမီးတွေမွေးဖွား မိသားစုမေတ္တာတွေနဲ့ အိမ်ထောင်ရေးခိုင်မြဲဖို့ ကြိုးစားနေချိန်မှာ သူကတော့ ရည်းစားဟောင်းဆိုတာနဲ့တွေ့ပြီး မိသားစုသံယောဇဉ်တွေကို ဖြတ်

တောက်ပစ်ဖို့ ကြိုးစားနေတယ်။ အဲဒီကနေပြဿနာတွေဖြစ်တော့ လွတ်လပ်စွာ ထွက်သွားဖို့ အခွင့်အရေးတွေ ရသွားတာပေါ့။”

မေမေတို့ အိမ်ထောင်ရေးပြိုကွဲရသည့် အကြောင်းအရင်းကို သိသွားရသည့်အချိန်မှာ မေမေကို ပိုပြီး သနားကရုဏာသက်သွားမိသည်။ သားသမီးတွေအတွက် မေမေ တော်တော်လေး ပင်ပန်းခဲ့ရတာပါ။

မေဖေနဲ့ ဒီအတိုင်း အိမ်ထောင်ရေး ပြဿနာတက်လို့ ကွဲခဲ့ကြတယ်ပဲထင်တာ။ အချစ်ကြောင့်မှန်း အစက မသိခဲ့ပေ။

မေမေက အခုမှ သူမရွေးချယ်မှုနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကိုက်ဆိုင်လို့ ပြောပြဖြစ်တာဖြစ်မည်။

“မေဖေ မဆုံးခင်ကတော့ ဒီမှာလာနေသွားခဲ့တာ ပေမေ ယက်ခံခဲ့တယ်နော်။”

“အသက်ငယ်ငယ်နဲ့ ရောဂါကြီးကြီးရပြီး လောကကြီးကို အရင်က စွန့်ခွာရမယ့်သူ့ကို သနားလို့ပါ။ ပြီးတော့ သူက နောင်တရပြီး ပါးသာရခဲအတူနေချင်နေတဲ့အချိန်လေး သူ့ရဲ့အချစ်ဦး အငယ်အနှောင်းက ပေမေလို စိတ်ရှည်သည်းခံမှုမရှိတော့ မေမေကို တမ်းတတာလည်းပါမှာပေါ့။”

“ယိမ်းက ငယ်ငယ်လေးရှိသေးတာဆိုတော့ အဲဒီအချိန်ကကိစ္စက သိပ်တော့ မသိပါဘူး။ မေမေ အခုလို တရားမွေ့နဲ့မွေ့လျော်နေတာ ကလေးချမ်းမှုရှာနေတာပါလားလို့တော့ တွေးမိတယ်။”

“တရားအပိုင်က အေးချမ်းတယ်။ လောကစံကို အဆိုးအကောင်း ချိတ်ဆိုင်တွေ့ပြီးပြီးပဲ သမီးရယ်။ ဒါပေမဲ့ သမီးလေးအတွက်တော့ မေမေ ချိတ်ဆိုင်မိတယ်။ ဒါက ယုံကြည်မှုနဲ့မဆိုင်ဘူးနော် သမီး။ ကိုယ်ရွေးချယ်ဖို့

အကျိုးအပြစ်ကို ကိုယ်ပဲခံရမှာ၊ မမှားရအောင် ဆိုရင်တော့ မေမေက လမ်းပြပေးရုံပါပဲ”

“မိုက်မဲတဲ့သမီး မဖြစ်စေရပါဘူး မေမေ”

ယုံကြည်ပေးပါလို့တော့ ကတိမပေးဖြစ်။ မော်ကွန်းကြောင့် မိုက် ဖြစ်သွားမလားဆိုတာ မသိလို့ပါ။ မေမေနှင့်စကားပြောပြီး အပေါ်ထပ် တက်လာခဲ့တော့ ပြုံးပြုံးမွန်းက အိပ်သေးဘဲ စောင့်နေ၏။

ခုတင်ပေါ်အတူယှဉ်တွဲလိုက်ပြီး ပြုံးပြုံးမွန်းပါးကို ရွတ်ခနဲ နှမ်းမွှေးလိုက်ပြီး

“နှင့် ဘာမှချွန်တွန်းလုပ်မထားလို့ ကျေးဇူးပဲ မွန်မွန်”

“ဖယ်ပါ ပွတ်သီးပွတ်သပ် လာမလုပ်နဲ့၊ ငါက ငါမပြောလည်း နှင်အမေ ဆုံးမသွန်သင်တော့မယ်ဆိုတာ သိလို့မပြောတာ၊ ဒီအချိန်မှာ ပြန်လာတဲ့သူကို နှင်အမေ မပြောဘဲနေမလား”

“ဘာဖြစ်ဖြစ်ပါ။ မေမေဆုံးမသွန်သင်မှုတွေက ကလေးတွေ အားလုံးကို အုပ်ချုပ်ခဲ့တဲ့ ကျောင်းဆရာမဖြစ်ခဲ့လို့လား မသိဘူး အရမ်း နားထောင်လို့ကောင်းတယ်”

“နာခံချင်တဲ့စိတ်လည်း ရှိမှဖြစ်မှာယိမ်း၊ နှင်က မော်ကွန်းထဲနဲ့ ပတ်သက်ရင် နားရောမျက်စိရောကန်းနေပြီ”

“အချစ်တွေနဲ့ အမှောင်ဖုံးနေတယ်လို့ နှင်မစွပ်စွဲပါနဲ့ဦး မွန်မွန်၊ ငါတို့ ရိုးရိုးသာသား ခင်မင်ရုံပဲ ရှိပါသေးတယ်”

“ဟိုဘက်က မကမ်းလှမ်းသေးလို့ နှင်စဝေစဝါ ဖြစ်နေတာ၊ ယိမ်း၊ မဟုတ်ရင် နှင်ပြတ်ပြတ်သားသား ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီး နေလော့ပါပြီ”

“တစ်ဖက်သတ်အချစ်ဆိုတာ အဲဒါမျိုးလား မွန်မွန်”

“ဟဲ့ ငါ့ထက်နှင့်လို စာရေးဆရာမက ပိုသိမှာပေါ့၊ ငါ့လာမေး ဝန်ခိုလား”

ပြုံးပြုံးမွန်ရဲ့ ရန်ထောင်မှုကြောင့် နွဲ့ယိမ်းခင် ပြုံးလိုက်မိသည်။ ပါပေမဲ့ မဲ့ပြုံးလေးဖြစ်နေကာ

“လူတွေက အနီးကပ်ကို မမြင်နိုင်တဲ့ အနီးမှုန်တွေဆိုတာ နှင်လည်းသိမှာပါ။ သူများကိုမြင်ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတိမထားမိတာတွေ ကိုယ်၊ ငါလေ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရရင် သူ့ကိုဘာကြောင့် တွယ်တာမိ သွားတယ်ဆိုတာ မသိဘူး”

“သူများထက် ထူးဆန်းပြီး ငိုတတ်တဲ့ယောက်ျားကို တွေ့သွားလို့ နှင်သတိထားမိသွားတာပါ။ အဲဒါဟာ အချစ်ဖြစ်နိုင်သလို ရေစက်ဆိုး ကပ်ရလည်း ဖြစ်နိုင်တယ် ယိမ်း”

“ဟင် ဘာကိုရေစက်ဆိုးလဲ”

လှဲနေရာမှ ထထိုင်မိလောက်အောင် ထိတ်လန့်သွားရသည်။ ပြုံးပြုံးမွန်လည်း ထထိုင်ကာ အကျိတ်တွေဆွဲဆွဲဆန်နေရင်းက

“နှင်က သူ့အချစ်ဦး မဟုတ်ဘူး၊ သူ့ရဲ့အချစ်ဦးအတွက် ခံစားပုံတဲ့သူကို ဘာကြောင့်ချစ်မိသွားတယ်ဆိုတာ ငါတော့ မတွေးတတ် တောင်ဘဲ၊ ယောက်ျားတွေက မိန်းမတွေအပေါ် အပြစ်ရှာတတ်တဲ့နေရာမှာ ပညာမသင်ဘဲ ဘွဲ့တွေရထားတာနော်၊ လုံလောက်တဲ့အကြောင်းပြ ချက်မရှိဘဲ ဖောက်ပြန်ဖို့ ဗီဇပါလာပြီးသား၊ နွားဖားကြီးအထိုးခံတဲ့ ယောက်ျား ဒီကမ္ဘာမှာရှားသွားပြီ”

“အဲဒီအထဲကမှ ထူးဆန်းတဲ့ ယောက်ျားကို ငါတွေ့ခဲ့တာ

မွန်မွန်၊ ရည်းစားသစ္စာဖောက်တာ သူငိုတယ်၊ ပြေလည်ဖို့တွေ ညှိနှိုင်း တယ်၊ တွန်းထုတ်ခံရတာလည်း စိတ်မပျက်ဘူး၊ စော်ကားမှန်းသိရဲ့နဲ့ လည်း စာနာတတ်တယ်၊ လမ်းခွဲတာကို ကြိုတင်ရှိုက်တဲ့ယောက်ျား ဘယ်မှာ ရှိလို့လဲ”

“စိတ်ပျော့ညံ့တဲ့လူလို့ နင်ဘာလို့ အပြစ်မမြင်တာလဲ ယိမ်း၊ လူတစ်ယောက်ကို ချစ်မိသွားရင် အရာအားလုံးက အကောင်းတိုင်းဖြစ် နေတတ်တာကို ငါနားလည်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ မော်ကွန်းထင်က နင်နဲ့ မတန်ဘူး”

ပြီးပြီးမွန်စကားကြောင့် မော်ကွန်းအတွက် ကျစ်ခနဲ ခံစားလိုက် ရတာ

“မတန်ဘူးဆိုတဲ့စကားက အရမ်းရိုင်းပါတယ်၊ ဘာလို့ အဲလို ပြောတာလဲမွန်မွန်”

“နင်အရမ်းချစ်နေတဲ့ မော်ကွန်းထင်က နင်မဟုတ်တဲ့ တခြား တစ်ယောက်အတွက် နာကျင်နေတဲ့သူနော်၊ ဖြေသိမ်ပေးရုံနဲ့ နင့်ကိုပြောင်း လဲပြီး ချစ်လာလိမ့်မယ်ထင်နေလား၊ အားနာပါးနာနဲ့ အစားထိုးရုံလောက် ပဲဆိုရင်”

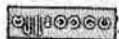
“မွန်မွန်”

“မာနကို ထိသွားတယ်ဆိုရင် ဆင်ခြင်ဖို့စဉ်းစားပါ ယိမ်း၊ ငါတိုက်တွန်းမှာ မဟုတ်သလို ကန့်ကွက်မှာလည်း မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ နင့်ကို ထပ်ရှုံးမှာတော့ စိုးရိမ်တယ်၊ အချစ်တွေလည်းပေးရမယ်၊ တ၊ သက်လုံးလည်း ဒဏ်ရာတွေနဲ့ ပေးဆပ်နေရဦးမယ်ဆိုရင် မတန်ပါဘူး”

စေတနာစကားမှန်း သိပေမယ့် နာခံချင်စိတ်မရှိစွာ နှုတ်ဆိုပါ

နေလိုက်မိ၏။
ဝေဒနာဆိုတာကို ကိုယ်တိုင်မွေးမြူမိပြီပို့ ...။

အခန်း (၂၂)

ခုတစ်ခါ မျက်နှာချင်းဆိုင်ဆုံရခြင်းက အရင်က ရိုးသားသင့်စင်မတွေ ပြန်ရှာဖွေလို့မရနိုင်ဘဲ စိတ်ခံစားမှုတို့ လှိုက်နှွေးနေသည်။ လေးလေးချဲ့ တိုက်တွန်းမှုများ၊ သူငယ်ချင်းတွေရဲ့ အားပေးမှုများကြောင့် နွဲ့ယိမ်းခင် မျက်နှာလေးကို ရဲတင်းစွာတောင် မကြည့်ရဲ၊ ထိုနေရာမှ ကန်ရေပြင်ဘက်ကို မျက်နှာမူ၍ လေတွေတစ်ဝှေ့သွင်း၊ ရှိုက်ယူလိုက်၏။ လတ်ဆတ်သော ကန်ရေပြင်က လေနအေးလေးကို ယိမ်းလည်း လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာ ခံစားမိပါစေ။

“မော်ကွန်း”

“ဟင်”

ယိမ်းရဲ့ခေါ်သံကြောင့် ထိုင်ခုံတန်းလေးမှာ ပြန်ထိုင်မိရင်း ယိမ်း၊ မျက်နှာလေးကို မဝံ့ရဲစွာ လှည့်မိ၏။ ယိမ်းက မျက်ခုံးလေးပင့်ပြီး

“ဘာကိုလှမ်းနေတာလဲ”

“ဗျာ”

“တော်ဝင်သူကို သတိရနေသလားလို့ပါ”

“ကျွန်တော်အသစ်က ပြန်စကြည့်ဖို့ အားယူနေပါတယ်၊ သူနဲ့ ပတ်သက်မိတာ အတိတ်ဆိုးတစ်ခုလို ချန်ထားခဲ့ဖို့ကြိုးစားရတာ၊ ယိမ်းရဲ့ ဝနလို အရမ်းကြီးတော့ မပင်ပန်းပါဘူး”

“ရှင်အနားမှာ ယိမ်းအမိပျိုယ်မရှိ ရှိနေမိပြီလားမသိဘူး”

“ယိမ်းရယ် ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ၊ ယိမ်းရှိနေပေးလို့ ကျွန်တော် အသက်ရှူသံတွေမှန်နေတာပါ။ ဒါဟာ တော်ဝင်သူအတွက် ခံစားဝနရတာ တစ်ခုတည်းကြောင့် မဟုတ်ဘူးနော်၊ ဘာကြောင့်မှန်း မသိဘဲ ကျွန်တော့်အတွက် ယိမ်းကို လိုအပ်နေလို့ပါ”

ရင်မှာ သိမ်ခနဲ လှုပ်ခတ်သွား၏။ ဘာအတွက်လိုအပ်တာလဲ၊ ဝမ်းဝံ့ဘဲ မျက်နှာလွှဲထားမိသည်။

“ယိမ်း”

“ဟင်”

အင်အားမဲ့နေတာ မဟုတ်ဘဲ တိုးလှစွာ ထူးမိသည်။ ရေမွှေးနဲ့ ဝမ်း ကိုယ်သင်းနဲ့လားမသိဘဲ နီးကပ်စွာရှုရှိုက်လိုက်ရသည်။

“ကျွန်တော်ပြောမယ့်စကားကို ဘယ်သူတိုက်တွန်းမှုမှ မပါဘဲ ခံစားချက်ကြောင့်လို့ ယိမ်း ယုံကြည်ပေးမလား”

“ဘာပြောမယ်မှန်း မသိဘဲနဲ့”

မျက်စောင်းနုနုလေးဖြင့် ကိုယ့်အသံနဲ့သွားတာကို သူမကိုယ်သူမ အံ့သြမိရသေးသည်။ ပွင့်လင်းစွာပဲ နေထိုင်တတ်ခဲ့သူမို့ မော်ကွန်းကို ယိမ်းကလီ ဆွဲဆောင်မိလိုက်သလားလို့ပါ။

မော်ကွန်းထင်ကတော့ သတိထားမိပုံမပေါ်ဘဲ

“ယိမ်းနွဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ တစ်ခုရှိနေတယ်။ ရှေ့ဆက်လျှောက်ရမယ့်လမ်းမှာ ယိမ်းမပါရင် ရဲရဲတင်းတင်း လျှောက်ရဲ ပါတော့မလားလို့ စိုးရိမ်စိတ်တွေလည်း ဝင်မိတယ်”

“အဲဒါ မော်ကွန်းက စိတ်ပျော့တတ်လို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ နဂို ကတည်းက မော်ကွန်း ဒီအတိုင်းနေခဲ့တာကြာပြီပဲ”

“နာကျင်ခံစားလွယ်တယ်။ ဝမ်းနည်းရင် ငိုတတ်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ဝန်ခံပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စိတ်ပျော့လို့ ယိမ်းကို တွယ်ကပ်ချင် တဲ့သဘောမျိုးတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ယိမ်းလက်ခံမယ်ဆိုရင် ယိမ်းကိုချစ်ခွင့် ရချင်ပါတယ်”

“ဟင်”

တောင်းဆိုတာလား အသိပေးတာလား။

ချည်ပြီးတုတ်ပြီး တစ်ခါတည်း အဖြေတောင်းသလို ဖြစ်နေတာ မို့ သူမ မှုနွဲ့ချိန်တောင်မရပေ။

“ယိမ်း ဘယ်လိုလဲ”

“လက်ခံမယ်ဆိုရင် ဆိုတဲ့စကားက လက်မခံရင် ချစ်ခွင့်မရ အောင် မကြိုးစားတော့ဘူးလို့ အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်နေသလိုပဲ။ ယိမ်းကို အပိုင်တွက်ထားတာလား။ ယိမ်းရဲ့လိုက်လျောမှုတွေက မော်ကွန်းအတွက် လွယ်မယ်လို့ ထင်နေတာလားဟင်”

“ဟာ အဲလိုသဘောမဟုတ်ပါဘူး ယိမ်းရယ်။ ကျွန်တော့်တာဝန်မှာ ယိမ်းမရှိရင် မဖြစ်ဘူးလို့ ယိမ်းကိုတန်ဖိုးထားပြီး ကျွန်တော်ပြောနေတာ ပါ”

“တော်ဝင်သူကို တကယ်ရော စိတ်ပြတ်လို့လားဟင်”

“ငါးရဲ့နှစ်ကောင်ဖမ်းမယ့်၊ လေ့နံ့နှစ်ဖက်နင်းမယ့်ကောင်လို့ ဝင်နေလို့လား ယိမ်း။ ကျွန်တော် အခုလိုဖွင့်ပြောဖို့ အများကြီး စဉ်းစားခဲ့ ပါတယ်။ လေးလေးနဲ့ မင်းသူတို့တိုက်တွန်း အားပေးတာကိုလည်း ကျွန်တော် ငြင်းခဲ့ပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ယိမ်းရဲ့လိုက်လျောမှုတွေကို မခွင့်အရေးယူတယ်လို့ ထင်မှာစိုးလို့လေ။ ကျွန်တော် ရင်ထဲကလာတဲ့ ဝဒ္ဒအမှန်ကို ယိမ်းအယူအဆ လွဲသွားမှာစိုးရိမ်တယ်”

“မော်ကွန်း”

“အမှန်တကယ်ဆိုရင် ဟိုတစ်ယောက်ကို မရလို့ ဒီတစ်ယောက် ကိုချစ်လိုက်တာမျိုး ဖြစ်မှာစိုးလို့ပါယိမ်း။ ကျွန်တော် ယိမ်းကိုဘာလို့ လိုအပ်တာလဲဆိုတာ အထပ်ထပ်အခါခါ စဉ်းစားခဲ့ပါတယ်။ ယိမ်းရဲ့ပုံ ကျွန်တော့်ဘဝ ပြည့်စုံမယ်လို့ အဖြေထွက်တယ်ယိမ်း”

သူမရင်ထဲ သိမ့်သိမ့်လှုပ်ခတ်အောင် ယိမ်းနွဲ့မိနွဲ့မူးသွားလေ ပြည်။ သူမကို မရှိမဖြစ်လိုအပ်နေတယ်ဆိုရင် အချစ်တွေနှင့် မပြည့် မတောင် ပေးဆပ်မှုတွေဖြင့် တစ်သက်လုံး အနီးကပ်နေချင်လှပါသည်။

“မော်ကွန်း”

“ဗျာ”

“တော်ဝင်သူကြောင့်ဆိုပြီး ရှင်မငိုရတော့ဘူးနော်”

“အင်း”

“သူ့ကြောင့် နာကျင်ခံစားတာတွေ မဖြစ်ရတော့ဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့”

“သူ့ကို သတိရတာတွေ အောက်မေ့တာတွေဖြစ်ရင် ယိမ်းမို့

မှာ”

“ယိမ်းရယ်”

ယိမ်းကိုယ်လေးကို ဖွဖွထွေးဖက်ပစ်လိုက်သည်။ ချစ်တယ်ဆိုသော အဖြေထက်ပိုပြီး ထိရောက်နက်နဲလှသည်မဟုတ်လား။

“ယိမ်း”

“ရှင်”

“ကျွန်တော့်ကို ခွဲမသွားပါနဲ့နော်၊ ကျွန်တော် ယိမ်းကိုချစ်တယ် ဒုတိယမြောက် ပြောမိခြင်းဖြစ်မလား၊ မသိပေမယ့် ကျွန်တော် ခုတစ်ကြိမ်ပြောတာ အလေးနက်ဆုံးပါ။ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရင် ယိမ်းယုံမလား”

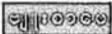
“ဘာကိုလဲ”

“တော်ဝင်သူကို အရွယ်ရောက်လို့ စိတ်ကစားပြီး ရည်းစားထားချင်တဲ့စိတ်တစ်ခုနဲ့ ဖြစ်သွားတာလို့ အောက်မေ့တယ်။ ဘာလို့လဲ ဆိုတော့ ချစ်တယ်ဆိုတဲ့စကားကို တစ်ခါလောက်ပဲ ပြောမိလိုက်တယ်လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတိထားမိလို့ပါ။ ယိမ်းကိုကျတော့ အဲလိုမဟုတ်ဘူး”

“ဟင်”

“ယိမ်းကို ဖွင့်ပြောသင့် မပြောသင့် အကြိမ်ကြိမ်ရွှေ့တိကြည့်မိရင် ရင်တွေတာအားခုန်တယ်။ မပြောဘဲနဲ့ ဒီအတိုင်းတွယ်ကပ်နေရမှာလည်း အားနာတယ်။ ယိမ်းမရှိရင်မဖြစ်ဘူးဆိုတဲ့အသိက အဲဒီလို ဖွင့်ပြောဖြစ်အောင် တိုက်တွန်းလိုက်တယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်။ ကျွန်တော် ယိမ်းကို ဆုံးရှုံးလိုက်ရမှာ ကြောက်တယ်လေ”

“မော်ကွန်းရယ် ရှင့်စကားတွေက ယိမ်း လှုပ်လို့မရအောင် တုတ်နှောင်နေသလိုပဲ။ ယိမ်းလည်း ရှင့်အနားက မခွာနိုင်ပါဘူး မော်ကွန်း”

ယိမ်းစားဦးကျိန်စာ

ယိမ်းတစ်ယောက်တည်း နေရတဲ့အချိန်တွေဆို အားမရှိသလိုပဲ မော်ကွန်းကို တွေ့ရဖို့ လာနေရတဲ့အချိန်တစ်ခုပဲ အသက်ရှူမှန်တယ်”

“တော်ဝင်သူထက် အရင်စောပြီးတွေ့ရရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲနော်”

“အခုလည်း နောက်မကျပါဘူး ယိမ်း၊ ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ ယိမ်းက အရင်ဦးဆုံးပါ။ သူ သစ္စာမဲ့လို့ ယိမ်းနဲ့တွေ့ရတာ၊ သူ့ကိုတောင် ကျေးဇူးတင်ရမယ်၊ ဟုတ်လားဟင် ယိမ်း”

ယိမ်း ပြုံးပြုံးလေးနှင့် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်မိ၏။

“သူ သစ္စာကုန်လို့ ဖူးစာဆိုရတာ ယိမ်းတို့အတွက် ကံကောင်းပြိုင်းတွေ ဖြစ်ချင်ပါတယ်”

“ဖြစ်ရမှာပေါ့ ယိမ်းရယ်၊ ဖြစ်ရမှာပါ။ ကျွန်တော် ယိမ်းကို ဟယ်တော့မှ စိတ်ဆင်းရဲအောင် မလုပ်ဘူးနော်၊ ကျွန်တော် ငိုကြွေးဒေသနာလည်း မထားခဲ့ပါနဲ့ ယိမ်း”

“ဟင်အင်း ရှင့်အနားမှာ ယိမ်းအမြဲနေမှာ”

သစ္စာစကားများဖြင့် နှစ်ယောက်သား တစ်လောကလုံး မေ့မလျော့သွားကြသည်။ တစ်ယောက်ရင်ခွင်မှာတစ်ယောက် ခိုနားလို့ ရင်ခုန်ထွက်တွေ့ကိုလည်း နားထောင်ဖြစ်၏။

အချစ်က လရောင်ဖြစ်ခဲ့သော် အနမ်းက ဝတ်ရည်စုတ်သော ပျားပိတုန်းမို့ ငြိတယ်ခြင်းဆိုတာ သူမနှင့်သူ့ရဲ့ ကမ္ဘာငယ်လေးတစ်ခု...။

အခန်း (၂၃)

“စိတ်ကူးယဉ်တယ်ဆိုတာ ခဏလေးနဲ့ ပျက်ပြယ်သွားတတ် တယ် မော်ကွန်း၊ မင်း ယိမ်းကို တကယ်ချစ်တာရော ဟုတ်ရဲ့လား။”

“အကန်းရေတွင်းထဲကျသလို ရေထဲထဲရေထဲထဲ ဆင်း တာပါလို့ အရှက်ပြေတော့ မပြောနဲ့ကွာ၊ ယိမ်းကို လွယ်လွယ်ရတယ်လို့ မအောက်မေ့စေချင်ဘူး။”

ဦးနောင်နှင့်မင်းသူစကားတွေက ယိမ်းကို တန်ဖိုးထားစေချင်လို ဆိုတာ သူ နားလည်နေသည်။ ယိမ်းဆီက အဖြေရတာ မြန်သားပဲလို့ ခန့်မည်ထင်ထားသော်လည်း သူ့ကိုသာ ဝေဖန်နေကြ၏။ ကိုယ့်အတွက် လည်း ယိမ်းက ဘယ်လောက်တန်ဖိုးရှိသည်ဆိုတာ သိစေချင်သည်။

“မင်းတို့ပြောတာတွေ ငါ နားလည်ပါတယ်၊ အချစ်ဆိုတာ တစ်ယောက်က မုန်းလို့ တစ်ယောက်ကိုချစ်သွားရတာမျိုး မဟုတ်ဘူး၊ နီးစပ်မှုကြောင့်ဆိုတာထက် ယိမ်းရဲ့ပေးဆပ်မှုတွေက ငါ့နှလုံးသားကို

ပြောင်းလဲအမြစ်တွယ်ခွင့်ပေးခဲ့တာ၊ ဒါကို လွယ်လွယ်ရတယ်လို့ သဘောထားလိုက်ရင် အချစ်နတ်က ငါ့ကို အပြစ်ဒဏ်ပေးခံရမှာပေါ့ကွာ။”

“မင်း နားလည်တယ်ဆို ပြီးတာပါပဲ၊ ယိမ်းက တော်ဝင်သူ မဟုတ်ဘူးနော်၊ မင်းအတွက် အချစ်ဦးမဖြစ်တောင် နှလုံးသားအတွက် ပစ္စာရှိမယ့် အဖြည့်ခံပဲ မော်ကွန်း။”

“ငါ ယုံပါတယ်၊ ယိမ်းရဲ့ဖြူစင်ရိုးသားမှုလေးက ငါ့နှလုံးသား ပဲ့ဆောင်လှုပ်ကိုင်လိုက်တာပဲ”

“ဟာ ဟိတ်ကောင် တော်ဝင်သူ ဒီဘက်လျှောက်လာနေတယ်၊ ကာမွေဦးမလို့ထဲမသိဘူး၊ ဒီနေ့ သူ့ပါတနာနဲ့ လိုက်မပို့ဘူး ထင်တယ်”

မင်းသူ ပြောနေဆဲမှာ သူတို့အနားကို တော်ဝင်သူ ရောက်လာ ပြည်။ မမြင်ချင်ဟန်ဆောင်၍ ကျော်သွားစဉ်မှာ

“မော်ကွန်း”

ဘာမှမဖြစ်ထားသလို မျက်နှာပြောင်စွာ လက်ကိုလှမ်းဆွဲကာ ပေါ်တော့ တော်ဝင်သူ လက်ကို ဖျတ်ခနဲပုတ်ချမိရင်း

“ငါ နင်နဲ့ပြောစရာရှိလို့ အပြင်သွားရအောင်”

“နင့်မှာဘာပြောစရာရှိနေလဲ မသိပေမယ့် ငါ့မှာတော့ မရှိဘူး။ တဲတန်းသွားတက်မှာဖို့ အချိန်လည်းမရှိဘူး”

“အဲလောက် သူ့စိမ်းမဆန်ပါနဲ့ မော်ကွန်း၊ နင်နဲ့ငါက”

“သုံးနှစ်လောက် တွဲခဲ့တာပါလို့ ပြောဦးမလို့လား၊ ပြီးသွားပြီ နင် အရင်ဆုံးလမ်းခွဲခဲ့တာ တော်ဝင်သူ၊ ငါ ဝမ်းနည်းလို့ ကြွေး

ပြန်နေတာမဟုတ်ဘူး၊ ဘာမှမဆိုင်တော့ဘူးဆိုတာ နင်သိစေချင်တာ” ပြောရင်းနှင့်ရှောင်ထွက်လိုက်ပြန်တော့ တော်ဝင်သူက ရှေ့က

ပိတ်ရပ်လိုက်၏။ ခပ်လှမ်းလှမ်းက ရပ်ကြည့်နေသော မင်းသူတို့က အဖေအနောက် အကဲခတ်နေသည်။

“နင့်ကို ပါးရိုက်မိလို့ ငါ့ကိုစိတ်နာနေတာလား။ အဲဒီအတွက် နင့်ကိုတောင်းပန်ချင်နေတာပါ”

“အဲဒီအတွက်ဆိုရင်တော့ ထားလိုက်ပါတော့၊ ငါ မေ့ထားလိုက်ပြီ”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ငါ့မှားတာ ငါလွန်တာ ငါတောင်းပန်ရမှာပေါ့။ အဲဒီနေ့က ငါ စိတ်လွတ်သွားလို့ပါ။ နှင့် အရမ်းစိတ်နာသွားမှာပဲနော်”

“ကျွတ် ဒီကိစ္စ ငါ မေ့ထားလိုက်ပါပြီဆိုတာ ပြန်အစဖော်တောင်းပန်မနေနဲ့”

“မော်ကွန်း”

“အာ”

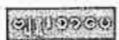
ရင်ခွင်ထဲ တိုးဝင်မတတ် နီးကပ်စွာရပ်ပြီး သူ့မျက်နှာကို ငြိမ်ရုံနေသော မျက်ဝန်းများဖြင့် ကြည့်နေတာမို့ သူ နောက်ခြေတစ်လှေ ဆုတ်လိုက်ရသည်။ တော်ဝင်သူပုံစံက သူ့ကို မရမက ခေါ်ထုတ်သွားဟန်တူသည်။

ဒီလိုအခုတစ်မျိုး တော်ကြာတစ်မျိုး မျက်နှာပြောင်ပြောင် ပြောင်းလဲတတ်သော မိန်းကလေးကို သူ အရမ်းမုန်းသွား၏။

“မော်ကွန်း၊ ဟိတ်ကောင် သွားမယ် လာ”

သူ ဘေးကျပ်နံကျပ်ဖြစ်နေတာကို မင်းသူက စိတ်မရှည်၊ ပန်းလာဖက်၍ခေါ်၏။ ဒါကို တော်ဝင်သူက မင်းသူကို မျက်စောင်းထင်။

“ဟဲ့ ဒီမှာ မော်ကွန်းကို ငါ စကားပြောမလို့ ခေါ်နေတာ”

မတွေ့ဘူးလား”

“သူ မလိုက်ဘူးလို့ပြောနေတာရော နှင့် မကြားဘူးလား”

“အဲဒါ နှင့်ကိစ္စမဟုတ်ပါဘူး။ သူနဲ့ငါ ဘာဆိုတာ”

“အေးသိတယ်။ နှင့်က မော်ကွန်းထင်ဆိုတဲ့ ချစ်သူရှိလျက်နဲ့ အင်တာနက်ကနေ ဖူးစာရှင်ရှာပြီး စေ့စပ်ပြီး ဒီကောင်ကို ရင်ကွဲနာကျအောင် လုပ်ထားတာမဟုတ်လား။ အေး ဒီကောင်လည်း အခုသူ့မှာ ချစ်သူရှိနေပြီ”

“ဘာ”

“မကြားလိုက်ဘူးလား။ ထပ်ပြောမယ် နွဲ့ယိမ်းခင်ဆိုတဲ့ စာရေးဆရာမနဲ့ သူနဲ့ ချစ်သူတွေဖြစ်နေကြပြီ။ မကြာခင် လက်ထပ်တော့မှာ နှင့်ထက်အရင်တောင် မင်္ဂလာဆောင်ဖြစ်မလားမသိဘူး”

“မင်းသူ”

ပခုံးချင်းတိုက်ကာ ဟန့်တော့ မင်းသူ ဆတ်ခနဲခါ၏။

“ငါပြောတာ မဟုတ်လို့လား။ မင်းမှာချစ်သူရှိတာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောလိုက်လေ”

“ဟုတ် ဟုတ်တယ် တော်ဝင်သူ၊ နှင့်လည်း နှင့်လမ်းနှင်လျှောက် ဖို့ရွေးချယ်ထားသလို ငါလည်း ငါ့ချစ်သူနဲ့ ငါ့လျှောက်ဖို့ ရွေးချယ်ထားတယ်။ တစ်လမ်းစီဖြစ်သွားကြချိန်မှာ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်အောင် မလုပ်ပါနဲ့”

“နင့်ကိုငါ သနားလိုက်တာ မော်ကွန်းရယ်”

“ဘာ”

စိတ်မကောင်းသလို သူ့မျက်နှာကို ကရုဏာသက်စွာ ကြည့်ပြီး

ပြောတော့ နားမလည်နိုင်အောင်ဖြစ်သွားရပြန်၏။ မင်းသူနှင့်စိုးနော်လည်း တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ကြောင်ထောင်တွေဖြစ်သွားကြသည်။

တော်ဝင်သူက သူ့လက်ကလေးကို ညင်သာစွာ ဆုပ်ကိုင်ထားပြီး

“ငါ့ကြောင် နှင် အဲလောက်တောင် သွေးရွေးသွေးတန်း လျှော့လုပ်နေပြီနော်၊ ငါ့ကိုအရွံ့တိုက်တာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ့ကြောင့်ခံစားနာကျင်မှုတာတွေ သက်သာချင်တဲ့စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် နှင် အဲလိုတွေ လုပ်နေတာ ငါ အပြစ်မယူပါဘူး”

“ဟာ အဲဒါကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။ အဲလိုစိတ်ကြောင့် ငါလုပ်တာမဟုတ်ဘူး။ ငါ တကယ်ချစ်တဲ့သူကို ငါတွေ့သွားတာ”

“အေးလေ မာနကိုထိခိုက်ထားတာဆိုတော့ နှင် အဲလိုဆုံးဖြတ်ချင်လည်း ဆုံးဖြတ်နိုင်တာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ နှင်လည်း ငါ့လိုပဲ နောင်တရအဖြစ်မျိုးကြုံရမှာပါ။ အဲဒါကြောင့် ငါ့လိုအချိန်မီ ပြင်လိုက်ပါမော်ကွန်း”

“ပြင်ရမယ် ငါက ဘာကိုပြင်ရမှာလဲ”

“ငါ ဟိုလူနဲ့ လက်မထပ်တော့ဘူး”

“ဟင်”

“အချစ်နဲ့ရွေးချယ်ခဲ့တာမဟုတ်တဲ့အတွက် ငါ အခုအပင်ပန်းနေတယ်။ အဲဒီဒဏ်ကို ငါမခံနိုင်တော့ဘူး။ အဲဒါကြောင့် နောက်ဆုတ်လိုက်တာ။ နှင်ပြောသလိုပဲ ငါတို့နှစ်ယောက်လုံး စိတ်ဆုံးရမယ့်လမ်းကို ငါ အစတည်းက မရွေးချယ်သင့်ဘူး”

သူ စိတ်ရှုပ်သလို ခေါင်းကိုစုံကုတ်ပစ်လိုက်သည်။ တော်ဝင်

က တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး မရိုးနိုင်အောင်ကို ပရိယာယ်တွေများလွန်း၏။ မင်းသူက သူ့လက်မောင်းကို ဖတ်ခနဲ လက်သီးနှင့်ထိုးကာ

“သူပြောတဲ့စကားတွေ မင်းဆက်နားထောင်နေဦးမှာလား မော်ကွန်း၊ နားထောင်မယ်ဆို နေခဲ့တော့”

“မ မနေပါဘူး ငါ မင်းတို့နဲ့လိုက်မှာပါ”

“မော်ကွန်း”

ဆွဲခေါ်ခဲ့တာတောင် တော်ဝင်သူ အသံကြားတော့ လည်ပြန်လှည့်ကြည့်နေသေးသည့် မော်ကွန်းထင်ရဲ့မပြတ်သားမှုကို မင်းသူတို့အားမရချေ။ ဒီမိန်းကလေး ဒီလိုတွေလုပ်နေတာ ဒီတစ်ပါပဲ ခံရတာလိုလား။

နွဲ့ယိမ်းခင်သိလျှင် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေပေဦးမည်။ ဒါပေပဲ နွဲ့ယိမ်းခင်ကို အသိမပေးလို့လည်း မဖြစ်ပေ။ ဒီအတိုင်းဆိုလျှင် မော်ကွန်းထင်က တော်ဝင်သူကျော့ကွင်းမှာ မိသွားနိုင်သည်မို့ ...။

အခန်း (၂၅)

“ကျွန်တော်တို့လည်း မပြောချင်ပေမယ့် ယိမ်း သိသင့်တယ်လို့ပါ။ တော်ဝင်သူက အရမ်းကိုမျက်နှာပြောင်လွန်းတယ်။ မော်ကရှောင်ရင် ပိုပြီးတွယ်ကပ်မှာ။ သူ့ကြောင့်သာ မော်ကွန်း ကယောင်ချေချား သွေးရှူးသွေးတန်း ဖြစ်နေတယ်ထင်နေတာလေ”

“တော်ဝင်သူစိတ်ထဲမှာ မော်ကွန်းကို ကစားစရာအရပ်တစ်ခုလို့ ထင်နေတာ။ သူ ဆော့ချင်တဲ့အချိန်ဆော့မယ်။ မဆော့ချင်ရင် ထားလိုက်၊ စိတ်ပါလာပြီဆို ပြန်ကောက်ဆော့လိုက်နဲ့ မပြတ်မသာ။ ဝေအားနာတတ်တဲ့ မော်ကွန်းတော့ ရှားမှာပဲ ယိမ်း”

စိုးနောင်နှင့်မင်းသူပြောသော စကားတွေ နားထောင်ပြီး ယိမ်းခင် စိတ်တွေ လှုပ်ရှားတုန်ယင်လာသည်။ တော်ဝင်သူက ဇွတ်ကပ်လျှင် မော်ကွန်း ရုန်းထွက်နိုင်မှာမဟုတ်ပေ။

“ဒါဆို ယိမ်း ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဟင် ကိုမင်းသူ”

“အခုဟာက ယိမ်းလုပ်ရမှာမဟုတ်ဘူး။ မော်ကွန်း ပြတ်သားရတာတော်ဝင်သူ ကလိမ်ကကျစ်ပြောတာ တစ်ခါနှစ်ခါခံရတာလည်း မဟုတ်ဘဲနဲ့ တွေဝေသွားတာကို မကြိုက်တာ။ တကယ်ဆို နင် ဘာပြောပြောစိတ်မဝင်စားဘူး။ ငါ့မှာချစ်သူရှိတယ်ဆိုပြီး ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောလိုက်ရမှာ”

“ဟင် သူ့အဲလို မပြောဘူးလား”

“သူ တုံ့ဆိုင်းနေလို့ မင်းသူက ဝင်ပြောပေးရတယ်။ ဒါပေမဲ့ တော်ဝင်သူ မယုံဘူး။ သနားလိုက်တာလို့တောင် အလှောင်ခံရတယ်။ သူ့ကြောင့်ပဲ မော်ကွန်းက ကယောင်ချောက်ချား ရှူးကြောင်ကြောင် သွေးရှူးသွေးတန်း လျှောက်လုပ်နေတဲ့ပုံစံမျိုး”

“ဒါဆို ယိမ်းက မော်ကွန်းချစ်သူပါလို့ တော်ဝင်သူကို သွားပြောရမှာလား”

“မော်ကွန်းကို ဒီအတိုင်း လွှတ်မထားသင့်တာတော့ သေချာပဲ ဖြစ်နိုင်ရင် သင်တန်းကို လိုက်လာပါလား ယိမ်း”

“ရှင်”

“မဏ္ဍပ်တိုင်တက်ပြသင့်ရင် တက်ပြရမှာပဲယိမ်း။ မော်ကွန်းက သူ့ဆိုတာ တော်ဝင်သူ သိသွားအောင်လို့ပေါ့”

“အဲလိုလုပ်ရမှာ ရှက်စရာကောင်းမနေဘူးလား ကိုမင်းသူရယ်။ မော်ကွန်းကိုယ်တိုင်က ရည်းစားဦးကိုအားနာနေတယ်ဆိုရင်”

“ယိမ်း မော်ကွန်းကို စွန့်လွှတ်နိုင်သလား”

“ဟင့်အင်း”

ကဗျာကသီ ခေါင်းယမ်းမိ၏။ ရှက်ဖို့သတိမရတာက မော်ကွန်း

ကို တော်ဝင်သူ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရအောင် ကြိုးစားလိုက်မှာစိုးရိမ်လို့ပင်။
မင်းသူ က နားလည်စွာဖြင့်

“ဒါဆိုရင် ယိမ်း သတ္တိရှိသင့်တယ်၊ တော်ဝင်သူနဲ့လည်း မျက်နှာ
ချင်းဆိုင်သင့်တယ်၊ မော်ကွန်းရဲ့အားနည်းချက်က အားနာတတ်တာနဲ့
စိတ်ပျော့တာပဲ၊ ယိမ်းကိုမချစ်လို့မဟုတ်ရင်တောင် တော်ဝင်သူ မျက်ရည်
ခံထိုးလာရင် ခံနိုင်ရည်ရှိမှာမဟုတ်ဘူး”

အားလျော့စွာ သက်ပြင်းတွေ တိုးခွေထွက်သွား၏။ တော်ဝင်သူ
ကို သံယောဇဉ်ကင်းစွာ မဖြတ်တောက်နိုင်လျှင် သူမရဲ့လိုက်လျောမှုများက
ပေးဆပ်မှုသက်သက်သာ ဖြစ်ပေတော့မည်။ စွန့်လွှတ်ဖို့ကျတော့လည်း
ရင်မှာအမြစ်တွယ်ကာ ချည်နှောင်ပြီးပြီလို့ လွမ်းလောက်လို့လာဟု ဥပေက္ခာ
ပြုဖို့ အင်အားမရှိ။

မင်းသူတို့က လမ်းထိပ်က လက်ဖက်ရည်ဆိုင် လာခဲ့ပါဆိုတော့
အကြောင်းပြောဖို့လို့ မထင်မိ။

“ကိုမင်းသူ”

“ပြောလေ ယိမ်း ဘာမေးချင်လို့လဲ”

“သူ အခုဘယ်မှာလဲ”

“သင်တန်းတက်ဖို့တော့ အတူတူထွက်လာကြတာ၊ ယိမ်းကို
ဒီအကြောင်းတွေပြောချင်တာနဲ့ ငါတို့ဝင်စရာရှိလို့ဆိုပြီး ချန်နေခဲ့လိုက်တာ
လေ”

“ဒါဆို သူသင်တန်းမှာပေါ့”

“အင်း ရောက်နေပြီပေါ့”

ဘာလို့ စိတ်ချလက်ချ တစ်ယောက်တည်းလွှတ်လိုက်တာလဲလို့

သူတို့ကို အပြစ်တင်မနေချင်တော့၊ စားပွဲပိုင်းကနေ ထလိုက်ပြီး

“ကိုမင်းသူတို့ ယိမ်းကားနဲ့ လိုက်ကြမလား”

“ဘယ်ကိုလဲ သင်တန်းကိုလား”

“မော်ကွန်းကို တွေ့ချင်ရင် ဖုန်းဆက်ခေါ်လိုက်လေ”

“သူ့အခြေအနေကို သိချင်တာ၊ သူနဲ့ချိန်းမထားဘဲ သွားလိုက်
တာတွေဖြစ်လာမလဲလို့”

“အဲဒါဆို ယိမ်း သွားလိုက်ပါ၊ ဒီကသွားမှာနဲ့ဆိုရင် သင်တန်း
ခန်းချိန်လောက်တောင် ရောက်နေပြီဆိုတော့ ပြန်လိုက်တော့ပယ်၊ ကျွန်
တို့က မော်ကွန်းကားကို ယူလာတာ”

“ဒါဆို သူ့ကိုကြိုရင်းနဲ့ ယိမ်း သွားလိုက်တော့ပယ်နော်”

မင်းသူတို့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်လာခဲ့သည်။ မော်ကွန်းကို
ပျံ့ရဖို့ သူမစိတ်တွေ လှုပ်ရှားနေ၏။

ရှင်ကို ဘယ်လိုမှ မစွန့်လွှတ်နိုင်လို့ပါ မော်ကွန်းရယ်။

အခန်း (၂၅)

“ဟင်”

သင်တန်းခန်းမတွေက အဆင်းလှေကားထစ်အဆုံးမှာ ကြိုစောင့်နေသော တော်ဝင်သူက သူ့ရှေ့ကနေ ပိတ်ရပ်ထားတာမို့ ရှောင်ဖယ်သွားဖို့ အခက်တွေ့နေသည်။

“မော်ကွန်း”

“ဘာလဲ ဘာပြောဦးမလို့လဲ တော်ဝင်သူ။ နင်နဲ့ငါကြားမှာ ဘာအကြောင်းမှမရှိတော့ဘူးနော်”

“နင် စိတ်ဆိုးနေတာ ငါသိပါတယ်။ အဲဒီကိစ္စ နင်နဲ့အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောချင်တယ် မော်ကွန်း”

“ငါ နားမထောင်ချင်ဘူး”

“မရဘူး မပြောရရင် နင့်နောက်ကနေ ငါ အခုလို တွယ်ကပ်လိုက်နေမှာပဲ”

“အာ ရှုပ်လိုက်တာဟာ”

“ရန်သူတောင် အလံဖြူဖြူ လက်နက်ချအနံ့ပေးရင် ကျေအေးသေးတာပဲ။ နင်နဲ့ငါက ချစ်သူတွေတောင် ဖြစ်ခဲ့သေးတာ။ ဘာလို့ ပြောတဲ့စကားလေးတောင် နားမထောင်ချင်ရတာလဲ”

“ကျွတ်”

ရှောင်ထွက်ပြီး လျှောက်လျှင် တော်ဝင်သူက ဘေးကနေကပ်ရိုက်ပြီး တတွတ်တွတ် ပြောသည်။ တချို့က စိတ်ဝင်စားကာ ကွက်ကြည့်လျက်ကြည့်။

တော်ဝင်သူစေ့မိလိုက်တာလည်း အားလုံးသိသလို သူ ပါးရိုက်တာလည်း အားလုံးကသိနေကြသည်။ အခုလိုဖြစ်လာပြန်တော့ မစပ်စုပုံစံ နေပါတော့မလား။

“နင် ဘာပြောမှာလဲ။ ဒီမှာပဲ ပြောစရာရှိတာပြောပြီး သွားတော့တာပဲ”

အထွက်လမ်း အုတ်တံတိုင်းအကွယ်လေးမှာ ရပ်၍ ပြောလိုက်သည်။ လူရှင်းသည့်နေရာလေးမို့ သူမပြောချင်တာပြောပြီး ပြန်သွားတာက လွတ်ပေးလိုက်၏။

တော်ဝင်သူက သူ့မျက်နှာကို စူးစူးလေးလေး စိုက်ကြည့်နေကာ “အခုတလော နင့်မျက်နှာလေး ချောင်သွားတယ်နော်။ ငါ့ရဲ့ မျက်မဲမှုတွေအတွက် နင် အရမ်းခံစားလိုက်ရလား မော်ကွန်း”

“အဲဒီအကြောင်းအရာတွေ ငါ အားလုံးမေ့ထားလိုက်ပြီ တော်ဝင်သူ။ ငါ့မှာချစ်သူရှိတယ်။ ငါ့မှာရှိသမျှ အချစ်တွေအားလုံး ငါ့ချစ်သူကို ပေးထားလိုက်ပြီ။ နင့်အတွက် ခံစားစရာ ဘာမှမကျန်တော့ဘူး”

“ဒီလောက်အချိန်တိုတိုလေးမှာ လွယ်လွယ်လေးတွေ့ပြီး ချစ်သွားတဲ့သူက ငါ့လို သုံးနှစ်သုံးရိုး တွဲခဲ့တဲ့သူထက် သံယောဇဉ် ခိုင်မြဲ ခိုင်မှာလား”

“အဲဒါ ငါ့အကြောင်းပါ။ ငါ့ကိစ္စကို စိတ်မဝင်စားဘဲ နင့်ဘဝမှာ နှင် ပျော်အောင်နေပါ”

“ငါပျော်အောင် မနေနိုင်လို့ စေ့စပ်ပွဲကိုတောင် ဖျက်ဖို့စဉ်းစားနေတာ”

“အဲဒါ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ဆင်ခြေမဟုတ်လား။ ဟိုတစ်ခါလည်း နှင် ဒီအတိုင်းပဲပြောခဲ့တာပဲ။ ငါ နှင့်ကိုအားနားပြီး ပြန်လိုက်လျောမိတာ၊ ပါးရိုက်ခံလိုက်ရတာ အဖတ်တင်သွားတယ်လေ”

“မော်ကွန်းရယ်”

တော်ဝင်သူ ခံစားမှုအပြည့်ဖြင့် မျက်ရည်များပင် လည်နေ၏။ ဖုန်ယာယ်တွေ မာယာတွေဆိုတာ သိနေ၍ မော်ကွန်းထင် မျက်နှာလွှဲလိုက်သည်။ မင်းသူတို့ပြောသလို ဒီလိုကိစ္စက တစ်ခါနှစ်ခါ ခံရတာမှ မဟုတ်တာ။

ဒါမေ့ သူများမျက်ရည်ကို မြင်လျှင်လည်း ဝမ်းနည်းတတ်သူပို့ရင်ထဲမှာမကောင်းပေ။

“တော်ဝင်သူ ငါသွားတော့မယ်”

“နေ နေပါဦး မော်ကွန်းရယ်၊ ငါပြောတာလေးကို သေချာနားထောင်သွားပါဦး။ အခု ငါနဲ့စေ့စပ်လိုက်တဲ့သူက အခု ငါနဲ့နှင်ကိစ္စကို သဘောထားသေးပြီး မေးတယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကပြောတာတွေကို နားယောင်တယ်။ ဟိုတစ်လောက အဲဒါကြောင့် သင်တန်းကို သူ လိုက်လိုက်

ကတာ။ ငါလည်း နှင်ကို ပါးရိုက်မိတဲ့အထိတောင် သူယုံအောင် လုပ်ပြတာပဲ”

“ဘာ ငါ့ကိုပါးရိုက်တာ သူယုံကြည်အောင် ဟုတ်လား”

“အဲဒါကြောင့် ငါပိုပြီး နောင်တရတာပေါ့ဟာ။ အဲလိုလုပ်ပြတာကင် သူ သံသယဝင်နေဆဲပဲဆိုတော့ ငါတို့ လမ်းခွဲတာ ဘာအဓိပ္ပါယ်ကုန်မှာလဲ”

“ငါ သူ့ကို နှင်နဲ့ငါက ဘာမှမသက်ဆိုင်ဘူးဆိုတာ ရှင်းပြလိုက်သူ နားလည်သွားပါလိမ့်မယ်”

“ဟင့်အင်း နှင် အဲလိုလုပ်ပေးစရာမလိုဘူး။ ငါ့ရင်တွေ ထပ်ပြီး ပျက်ကျင်ချင်တော့ဘူး မော်ကွန်းရယ်။ နှင်လိုစိတ်သဘောထား ပြင်ပြတ်သူ၊ ငါ့အပေါ် နားလည်မှုပေးပြီး ချစ်နိုင်တဲ့သူမဟုတ်ဘဲနဲ့ ငါ သူ့ကို ကိုယ်ထပ်တော့ဘူး။ နော် မော်ကွန်း ငါတို့အရင်လိုပျော်စရာ ကြည့်နဲ့။ ပြောကောင်းတဲ့အချိန်လေးကို ပြန်သွားရအောင်”

“ကျွတ် တော်ဝင်သူရာ”

ရင်ခွင်မှာ တိုးကပ်လာတော့ ရှေ့တိုးဖို့ခက်၊ နောက်ဆုတ်လို့မရ အုတ်နံရံမှာ ကပ်လျက်။ သူ အသက်ရှူကြပ်နေရသည်။

“မော်ကွန်း”

“ဟင် ယိမ်း ယိမ်း”

“အဲဒါ ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ၊ ဒီကိုလာခွဲ”

“အဲဒါ ဘယ်သူလဲ မော်ကွန်း”

မြင်ကွင်းက အသည်းနှလုံးတွေ ဆတ်ဆတ်ခါသွားစေတာပိုပဲပဲတွေ တုန်ပျားအောင် ခေါ်လိုက်မိ၏။ တော်ဝင်သူက မော်ကွန်းထင်ကို

လွတ်မြောက်ခွင့်မပေးဘဲ မထိမ့်မြင် မေးခွန်းထုတ်သည်။
မခံရပ်နိုင်စွာ မော်ကွန်းထင် လက်ကိုဆောင့်ဆွဲခေါ်လိုက်ပြီး
“သူမေးနေတယ်လေ၊ ဖြေလိုက်ပါလား။ ဘာလို့ ပြူးကြောင်
ပြီးကြည့်နေတာလဲ”

“ယိမ်း ယိမ်းရောက်လာတာ အံ့ဩလို့ပါ။ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး”

“ယိမ်းကို မေးမနေနဲ့။ သူမေးတာကို ဖြေလိုက်ဦး။ မဟုတ်ရင်
သူ ရှင့်ကိုတွယ်ကပ်နေဦးမယ်”

“ဪ ဟိုလေ ယိမ်းက နွဲ့ယိမ်းခင်တဲ့။ ငါ့ချစ်သူလေ”

“နင်ပြောတာ သူလား။ မဆိုပါဘူး။ စာရေးဆရာမဆိုပေမယ့်
ကြည့်ပျော်ရုံပျော်ရိုသားပဲ။ တို့က တော်ဝင်သူပါ မော်ကွန်းထင်ရဲ့သုံးနှစ်
လောက် သံယောဇဉ်ကြီးကြီးနဲ့ တွဲခဲ့တဲ့ချစ်သူ”

မခိုးမခန့်ပြူးလျက် လက်ကိုပင်ကမ်းပေးနေသေး၏။ လက်ဆွဲ
နှုတ်ဆက်ခြင်းမပြုဘဲ နွဲ့ယိမ်းခင် မသိချင်ဟန်ဆောင်ကာ မော်ကွန်းထင်
ကို မော့ကြည့်ပြီး

“သွားကြမယ်လေ မော်ကွန်း။ လေးလေးက အိမ်လည်ခေါ်ထား
လို့ ယိမ်း ဒီနေ့မော်ကွန်းအိမ်ကို လိုက်ခဲ့မယ်”

“ဟင် ဪ လိုက်ခဲ့လေ ယိမ်း”

“ငါ့ရှေ့မှာ ယောင်တောင်တောင် သရုပ်ဆောင်ပြနေလည်း
အပိုပဲ မော်ကွန်း။ ငါ ခုနကပြောပြီးပြီလေ၊ အခုမှ ငါ့ကြောင့်စိတ်လေ
ပြီး ကောက်ခါငင်ခါ အစားထိုးလိုက်တဲ့ နွဲ့ယိမ်းခင်က ငါ့လောက်ချစ်နိုင်
ပါ့မလားလို့”

“တော်ဝင်သူ မင်းအရှက်မရှိ တိုက်ခိုက်မနေနဲ့ မော်ကွန်းထင်”

ကို ဒဏ်ရာတွေပေးနေတာ ရပ်တန့်ကရပ်လိုက်ပါတော့။ မော်ကွန်းက
အားနာလို့ လိုက်လျောတာကို အတယ်လို့ ထင်ပြီး အကြိမ်ကြိမ်စော်ကား
ဖို့ ကြံစည်နေတာလား”

“သံယောဇဉ်မပြတ်လို့ အခုချိန်ထိ ငြိတွယ်နေကြတာကို တို့
နှစ်ယောက်အချစ်ကို မခန့်မနမ်းမိဘူးလား။ မော်ကွန်း ငါ နင့်ကိုမစွန့်လွှတ်
ဘူးနော်။ ငါ့သိက္ခာအကျခံပြီး စေ့စပ်ပွဲဖျက်မယ်လို့ ပြောပြီးပြီ”

“ဟို ငါက”

မော်ကွန်းထင် တုံ့ဆိုင်းတွေဝေပြီး မပြတ်မသားဖြစ်နေတာကို
နွဲ့ယိမ်းခင် အားမရပေ။ မော်ကွန်းထင် လက်ဟောင်းကို ဖက်တွယ်ထား
လျက်နှင့်

“မော်ကွန်းရဲ့အားနည်းချက်က လူတစ်ယောက်ကို အားသာ
တတ်တာ၊ စာနာတတ်တာပဲ။ အဲလို အားနာလို့ လိုက်လျောတာကို အ
တယ်လို့ထင်ပြီး ကစားနေတာ အရမ်းအောက်တန်းကျပါတယ် တော်ဝင်
သူ။ အခု တို့နဲ့သူနဲ့ ချစ်သူတွေဖြစ်သွားကြပါပြီ။ သက်တမ်းနုတာ ရင့်တာ
ပဝေဖန်ဘဲ ဘယ်လောက်ပေးဆပ်ပြီး ချစ်နိုင်တယ်ဆိုတာက အဓိကကျ
တယ်လို့ တို့ထင်တယ်”

“မော်ကွန်းထင်ကို မင်း လွှမ်းမိုးထားနိုင်တယ်လို့ ထင်နေလား။
ပင်းကိုမင်း ပေးဆပ်နိုင်သူကြီးလို့ အောက်မေ့မနေပါနဲ့။ တို့လည်း သူ့ကိုချစ်
လို့ စေ့စပ်ပွဲကိုတောင်ဖျက်တော့မှာ၊ တို့ သူ့ကိုဘယ်လောက်ချစ်တယ်ဆို
တာ နောက်နေ့သတင်းစာမှာပဲ ပါလာပါလိမ့်မယ်။ မော်ကွန်း”

“ဟင်”

စကားပြောရင်း တော်ဝင်သူ ခေါ်လိုက်တော့ မော်ကွန်းထင်

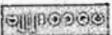
ချာခနဲ လှည့်ပြီးထူး၏။

“တို့အချစ်ကို သက်သေပြနိုင်ရင် တို့ကိုစွန့်ခွာလို့မရတော့ဘူးနော်၊ အခုစကားက အပြောင်အပျက်မဟုတ်ဘူး။ အလေးအနက်ပြောတာ၊ မော်ကွန်း တို့ကိုချစ်တယ်ဆိုတာ ယုံကြည်လို့ ဒီလိုဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်တာကိုလည်း မမေ့နဲ့၊ တခြားတစ်ယောက်ကြောင့် သူစိမ်းသိသွားမယ်ဆိုရင် တို့ လုံးဝမော်ကွန်းကို ခွင့်လွှတ်မှာမဟုတ်ဘူး”

ပြောပြီး ထွက်သွားလိုက်တာ နွဲ့ယိမ်းခင်ကို အရေးလုပ်စရာမလိုဘူးဆိုသည့် ပုံစံမျိုးပင်။

တော်ဝင်သူအရေးမလုပ်လည်း သူမအတွက် ကိစ္စမရှိပဲ အဓိက က မော်ကွန်းထင် စိတ်ယိုင်မသွားဖို့ပင်။

ဘာကြောင့်များ မော်ကွန်းရဲ့စိတ်တွေက နူးညံ့သိမ်မွေ့လွန်းတာလဲ။ မပြတ်သားတာက ပျော့ညံ့တာနှင့်အတူတူပဲဆိုတာ မော်ကွန်းမသိလေရောသလား။

အခန်း (၂၆)

“မသိလို့တော့ မဟုတ်ဘူး၊ ငါမှမစွန့်လွှတ်နိုင်တာ၊ သူပျော့ညံ့တာ တွေဝေတာက ငါ့အတွက် အန္တရာယ်တော့ မရှိလောက်ပါဘူး”

“သူ့အတွက် တိုက်ပွဲဝင်မယ်လို့များ စိတ်ကူးထားတာလား၊ ယိမ်း၊ နှင့် ဇွတ်တိုးတာကို ငါ့အပြစ်မပြောချင်တော့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အမြဲတမ်း အကာအကွယ်ပေးနေရမယ့်သူ့ကို နှင့်သိက္ခာအတွက် ဆုံးဖြတ်ချက် မချသင့်သေးဘူးလို့ ငါ ထင်တယ်”

နွဲ့ယိမ်းခင် လေးပင်စွာ ခေါင်းယမ်းရင်း အဝေးကိုမျှော်ငေးကြည့်ကာ သက်ပြင်းတွေလည်းချမိ၏။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တောင် မရေရာလှလိုကြီး ဖြစ်နေသည်။

“ငါ ဘာလုပ်ရမှာလဲ မွန်မွန်ရယ်၊ သူ့ကိုငါ မစွန့်လွှတ်နိုင်ဘူး၊ တော်ဝင်သူ လူယူသွားမှာကို စိုးရိမ်နေတယ်”

“အဲဒါက မော်ကွန်းထင်ရဲ့ပြတ်သားမှုက အဓိကပဲ ယိမ်း”

သူ နှင့်ကိုရွေးချယ်မှာလား။ တော်ဝင်သူဆီကရုန်းမထွက်ချင်တာလား ရုန်းထွက်ဖို့ ခက်နေတာလား။ သုံးနှစ်သက်တမ်းရဲ့သံယောဇဉ်က နောက်ဆံတင်းနေတာလားဆိုတာ သေချာသိဖို့လိုတယ်”

“တော်ဝင်သူကို သူ ငြင်းနေတာ ငါ့ကိုယ်တိုင်မြင်ခဲ့ကြားပါပါတယ်။ တော်ဝင်သူကိုက ပရိယာယ်တွေ မာယာတွေများနေတာ”

“အဲဒါ သူ့ရဲ့ကိုယ်တိုင်စတိုင်တစ်ခု ဖြစ်နေလားမှမသိတာ။ ဘက်နဲ့စေ့စပ်ပွဲဖျက်မယ့်ကိစ္စကရော သေချာလား”

“မင်းသူတို့တော့ တော်ဝင်သူကိုမယုံလို့ စုံစမ်းနေကြတာ။ တော်ဝင်သူပြောတာက မော်ကွန်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး သဘောထားသေးသလိုတဲ့လေ”

“အဲဒါက ဖြေရှင်းလိုက်ရင် ပြီးသွားမှာ။ မော်ကွန်းထင်ခဲ့တာမဆိုင်တော့တဲ့အကြောင်း ဟိုဘက်ကိုသိအောင်ပြောလိုက်ပေါ့”

“မော်ကွန်းကို သွားပြောခိုင်းရမှာလား။ မော်ကွန်းမာန ထိပါတာပေါ့ဟယ်”

ပြီးပြီးမှန် မျက်စောင်းဝေပြီး ကော်ဖီပန်းကန်ကို ဆော်ဖို့

“အဲဒါဆိုလည်း နင် သွားပြောလေ။ ကျွန်မရည်းစားကို ဖို့ကြိုးစားနေတာ ထိန်းပေးပါလို့”

“မငေါ့ပါနဲ့ မွန်မွန်ရယ်။ ငါအရမ်းစိတ်တွေရှုပ်နေလို့ပါ”

“ရည်းစားတစ်ခုလပ်ကို သွားကြိုက်မှတော့ ဒီဒဏ်ကို ခံဖို့လိုအောင် ကြိုးစားပေါ့ဟယ်။ ကဲ ငါလည်း နင့်အမေရောက်လာပြီဆို အိမ်ပြန်အိပ်တော့မယ်။ နင့်အကြောင်းတွေလည်း နားမထောင်ချင်ဘူး”

“နေဦးလေ။ မေမေ ညနေစာချက်နေတယ် စားပြီးမှပြန်တော့ပေါ့။ ပြီးရင် ငါပြန်လိုက်ပို့မယ်”

“လမ်းကြောင်းရှာမလို့မဟုတ်လား။ ငါက တရားခံဖြစ်ဦးမယ်”

“ထင်ချင်သလိုထင်။ သူငယ်ချင်းဖြစ်ပြီး ဒီလောက်တောင် ကားမကိုးရဘူးလား”

“အေးပါ လုပ်ထားဦးပေါ့”

နှစ်ယောက်သား လက်ချင်းချိတ်၍ ထမင်းစားခန်းထဲဝင်လာခဲ့ကြသည်။ မေမေက ထမင်းပွဲပင် ပြင်ပြီးနေကာ

“လာကြ သမီးတို့၊ အခုပဲ မေမေ လာခေါ်တော့မလို့”

“မွန်မွန်နဲ့ စကားကောင်းနေလို့ပါ မေမေ။ သူက ဒီနေ့အိပ်ပြန်တော့မလို့တဲ့လေ”

“ဟုတ်လား မွန်မွန်၊ အန်တီမရှိတဲ့အချိန်တွေ သမီးကိုအဖော် လုပ်ပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ သမီးအနားမှာ မွန်မွန်ရှိတော့ အန်တီလည်း စိတ်မြောင့်မြောင့်နဲ့ တရားအလုပ်တွေ လုပ်နိုင်တာပေါ့”

“ဒါဆို မွန်မွန် ကုသိုလ်ရတာပေါ့နော် အန်တီ”

“ရတာပေါ့ကွယ်။ အန်တီလုပ်သမျှ မွန်မွန် တစ်ဝက်ရပါတယ်”

“ဟင်း ဟင်း ဒီကော်ဖီခွက်လေးဆေးပြီးရင် သမီး ထမင်းစားပယ်နော် အန်တီ၊ ပြီးရင် ယိမ်းကို အိမ်လိုက်ပို့ခိုင်းမလို့”

“အေးပါ စားစား။ အပြန်တော့ နောက်မကျန်နေနော် သမီး”

“ဟုတ်ကဲ့ မေမေ၊ လာ မွန်မွန် ဆွဲမယ်”

ထမင်းပိုင်းမှာ ထိုင်ပြီးလျှင်တော့ မွန်မွန် အားမနာတတ်တာပဲ။ မိသားစုလိုဖြစ်နေတာမို့ မွန်မွန်ကို မေမေက သူမလုပ်ယုံကြည်

လေသည်။

ထိုသို့ ယုံကြည်မှုတွေရှိနေတာကြောင့်လည်း အမှားမလုပ်ဖြစ်အောင် မွန်မွန်က အနီးကပ်သတိပေးခြင်းဖြစ်၏။

“စားလို့ကောင်းလား မွန်မွန်”

“ဟုတ်ကဲ့ စားလို့ကောင်းတယ် အန်တီ၊ ဗိုက်ကိုတင်းသွားတာပဲ။ သမီး ပန်းကန်တွေဆေးပေးခဲ့မယ်နော်”

“ဒီနေ့တော့ ဘာမှမလုပ်ပါနဲ့၊ ပြန်မှာဆို စောစောပြန်၊ နောက်တစ်ခါ အန်တီ တရားစခန်းဝင်ရင် မွန်မွန်ပဲ တာဝန်ယူရမှာ”

“စိတ်ချ အန်တီ ဘယ်တော့မှ နောက်ဆံမတင်းနဲ့”

“မွန်မွန်ရှိလို့ စိတ်ချပါတယ်။ ဒါနဲ့ မော်ကွန်းထင်ဆိုတဲ့ ကော်လေးနဲ့ကိစ္စ မွန်မွန်ရော ဘယ်လိုမြင်လဲ။ သမီးနဲ့အဆင်ပြေပါ့မလား”

“ရှင် အဲ အဆင်ပြေပါတယ် အန်တီ”

“သူငယ်ချင်းနဲ့ပတ်သက်နေတဲ့သူဆိုတော့ မွန်မွန်လည်း လေလာထားမယ်လို့ ထင်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

မွန်မွန် အပြစ်ရှိသူတစ်ယောက်လို ရင်တထိတ်ထိတ်ဖြင့် ယိမ်းလှမ်းကြည့်သည်။ ယိမ်းက မျက်စိပစ်ပြီး ကူဇွေရရနေရန် သတိပေးပေးဒေါသတာလွင်က ထမင်းစားခြင်းကို လက်စသတ်ပြီး

“မိန်းမသားဘဝဖြစ်ရတာ အရှုံးကြီးပဲ။ အိမ်ထောင်ပြုတဲ့အခါ ယောက်ျားလေးကို လူပျိုလူရွတ်သလား ရွေးချယ်တတ်ရသလို ချစ်ရည်းစားဘဝမှာလည်း ရည်းစားဟောင်း ချစ်သူဟောင်းရှိသလားဆိုတာ သေချာလေ့လာစုံစမ်းသင့်တယ်”

“ရှင် မေမေ”

ဒီတစ်ခါ မေမေ ဘာတွေသိထားလို့လဲဟု ယိမ်းကိုယ်တိုင် ထိတ်လန့်သွား၏။ မေမေက သတိမထားမိဟန်ဖြင့်

“ရည်းစားဟောင်းရှိတဲ့သူက အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်ဖို့ ပိုပြီး လွယ်ကူတယ် သမီး၊ သမီးအဖေကိုပဲကြည့်လေ၊ မေမေနဲ့လူကြီးချင်း ပေးစားလို့ယူလိုက်ရတာကို အကြောင်းပြပြီး သားသမီးတွေရနေတာ တောင်မှ ရည်းစားဟောင်းနဲ့ ပြန်တွေ့တဲ့အချိန်မှာ ဒီသံယောဇဉ်တွေကို ဖြတ်သွားနိုင်ခဲ့တယ်”

“ရည်းစားမဟုတ်လည်း အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်ချင်တဲ့သူက ဖောက်ပြန်တတ်ကြတာပဲ။ ရည်းစားဟောင်းရှိမှမဟုတ်လောက်ပါဘူး”

“ရည်းစားဟောင်းရှိရင် ပိုလွယ်တယ်လို့ မေမေပြောတာ၊ အချစ်တွေက အဲဒီမှာ ကျန်ခဲ့တာလေ၊ ပူးစာဆုံလို့ ကိုယ်နဲ့ယူဖြစ်တောင် စိတ်ကတော့ အတိတ်ကိုပြန်တွေးပြီး မိသားစုကိုတောင် မေ့နိုင်ကြတယ်။ ဝဲဒါကြောင့် ရည်းစားဟောင်းရှိတဲ့သူ အိမ်ထောင်မရှိတဲ့သူကိုရွေးပါ။ ဝေမေက ဒီထက်ပိုပြီး သမီးကို မချုပ်ကိုင်ပါဘူး။ ပြည့်စုံချမ်းသာမှုက ဝင်ကမဟုတ်ဘူး သမီး၊ ကိုယ့်ကိုတစ်သက်လုံးချစ်ပြီး စိတ်ချမ်းသာမှု ရေးနိုင်သူကိုပဲရွေးပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ မေမေ”

ပြောသာပြောလိုက်ရပေမယ့် လေသံက တိုးလာပြီး အားမရှိလှ

မွန်မွန်က သဘောပေါက်စွာ ထရပ်လိုက်ပြီး

“အန်တီ သမီးတို့သွားတော့မယ်နော်”

“အေးအေး သွားကြ သွားကြ”

ခပ်မြန်မြန်ပင် နှစ်ယောက်သား ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ ကားပေါ်ရောက်တော့ မွန်မွန်က သူမအရင် သက်ပြင်းချပြီး

“ယိမ်းရေ နှင်ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ”

“ဘာကိုလဲ”

“နင့်အမေ သတိပေးနေတယ်လေ၊ အခုတည်းက မော်ကွန်းထင်က မပြတ်မသားနဲ့ နင် ရှေ့ဆက်ဖို့ သတ္တိရှိသလား”

“ငါ နောက်ဆုတ်မိမှာတော့ မဟုတ်ဘူးထင်တယ်”

“အေး ကောင်းတယ်၊ ကြိုက်သလိုသာလုပ်တော့ ဟဲ့ ကားရပ်လိုက်စမ်း၊ ဟိုမှာတော်ဝင်သူနဲ့စေ့စပ်ထားတဲ့သူဟဲ့”

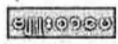
“ဟင်”

မွန်မွန် ပြောတာကြောင့် ကားကိုလမ်းဘေး ထိုးရင်လိုက်တာမျက်လုံးက စိတ်ဝင်တစား ဝေ့ဝဲသွားသည်။ အသက်သုံးဆယ်ဝန်းကျင်ခန့်ရှိမည်ထင်ရပြီး အသားညိုညို ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းပူယောက်ျားပီသသော လူတစ်ယောက်ပင်။ ဒါပေမဲ့ ကုန်တိုက်ပေါ်က ဆင်းလာသည့် ထိုလူက တော်ဝင်သူမဟုတ်သော မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် ရယ်ကာမောကာ

“အဲဒီလူလား နှင်ဘယ်လိုလုပ်သိလဲ”

“မင်းသူတို့တစ်ခါပြုဖူးတယ်၊ အခု သူတို့စေ့စပ်ပွဲ ဖျော်မယ်တာ တကယ်လားမသိဘူးနော်၊ အခုတွဲလာတဲ့ကောင်မလေးက တွဲနေတာထင်တယ်”

“မသိတော့ဘူးဟာ၊ ဘာတွေဖြစ်လာမလဲဆိုတာ ရင်ထဲကတောင် ထိတ်လာပြီ”

“ဟဲ့ တွေ့လား ယခုတွေ့တာတွေတောင် ဖက်လို့ တော်ဝင်သူလည်းလွန်းတဲ့ဘီး ချေးသင့်တာတော့ ကိစ္စမရှိဘူး၊ ဟိုကားကလို့ မော်ကွန်းကို တွယ်ကပ်တော့မှာဆိုရင် နှင်တော့ကားမကောင်းတော့ဘူးနော်”

ခွဲငါစေတော့လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြည်သိန်လိုက်ရတော့မလား၊ အသက်ရှုမဝတာ မော်ကွန်းရင်ပတ်သက်ပြီးကတည်းကပါ။ ဒါလည်း ဝမ်းကြွေးတစ်ခုပေလား။

အခန်း (၂၅)

“စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းဖျက်သိမ်းခြင်း ဟာ တော်ဝင်သူ တကယ် လုပ်ချလိုက်ပြီကွ”

မင်းသူအသံကြောင့် ကော်ဖီခွက်ကို ဆတ်ခနဲချကာ ထက်ထဲက သတင်းစာကို ဆွဲလု၍ ဖတ်ကြည့်လိုက်သည်။ တကယ်အဘုတ်သေချာ နေတော့ စိတ်ထဲတော်တော်မကောင်း ဖြစ်သွား၏။

“အဲဒါ ငါ သေချာသွားမရှင်းပြလိုက်လို့လား မသိဘူးကွာ တော်ဝင်သူကောင်က ငါနဲ့အထင်လွဲနေတာတဲ့”

“မဆိုင်ပါဘူး၊ အထင်မလွဲအောင်ဆိုပြီး မင်းကို တော်ဝင်သူ အကန်တွေ့စွတ်လွှတ်ပြီး တင်းခဲ့တာမဟုတ်ဘူးလား၊ ပါးနွဲ့ကပ်ခံတာတွေ မနာတတ် မရှက်တတ်ဘူးလား၊ အင်တာနက်မှာတွေ့တဲ့မိန်းကလေးကို ဘယ်ကောင်မှ အထင်မကြီးဘူး၊ ငါတို့ကအစပဲ အေး အခုလည်း မိဘချင်း ရင်းနှီးလို့ စေ့စပ်တဲ့အထိဖြစ်သွားပေမယ့် တော်ဝင်သူ အကျင့်စာရိတ္တကို မကြိုက်လို့ စောစောခွာလိုက်တာလည်း ဖြစ်မှာပေါ့”

“စိုးနောင် အဲဒီကိစ္စ အတိအကျ သွားမေးမယ်ဆိုတာ အခုထိ မလာသေးဘူးနော်”

“ပြောရင်းနဲ့ ဟိုမှာလာနေပြီ”

စိုးနောင်လည်း သတင်းစာတစ်ခုကိုင်ပြီး သူတို့ထိုင်နေသော ကားခွဲခိုင်းတိုလျှောက်လာ၏။ မျက်နှာကလည်း သူနဲ့မူနီတင်းမာနေကာ

“မင်းတို့ ဖတ်ပြီးကြပြီလား”

“အေး အခု အဲဒီအကြောင်းပြောနေတာ၊ မင်း ဘာသိခဲ့ရလဲ”

“သူတို့ရပ်ကွက်ထဲက ကျော်အေးကို သွားပေးတာကွ၊ တော်ဝင် ပုဂ္ဂလိက မပိုင်ပါဘူး၊ ဘိုးတော်ကြီးတစ်ယောက်ရဲ့စပွန်းတာလို့လည်း ပြော တယ်၊ အခုဒီကောင်နဲ့က အင်တာနက်မှာတွေ့တယ်၊ အိမ်ကိုလာလည်ခေါ် တော့ မိဘချင်းရင်းနှီးတာသိပြီး စေ့စပ်လိုက်တာတဲ့၊ ဒါပေမဲ့ ဘိုးတော် ကြီးက အိမ်မှာအဝင်အထွက် ရှိနေတုန်းပဲ၊ အခုနေနေတဲ့အိမ်ကောင် မယ်ပေးထားတာလို့ သတင်းထွက်တယ်”

“ဟုတ်လား အဲဒါတောင် ဘာလို့ မော်ကွန်းကို ကလီကမာတွယ် ကင်နေတာလဲ”

“ဘိုးတော်ကြီးက အသက်အရွယ်မမျှလို့ လက်ထပ်ဖို့တော့ တံတားပုံမပေါ်ဘူး၊ အဲ မော်ကွန်းကိုလည်း စိတ်ပျော့လို့ ဦးဆောင်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုပြီး အခုကောင်ကို ရွေးလိုက်တာ၊ လျှော့လိုက်တင်းလိုက် လုပ်နေတာက ဝေလန်နစ်ဖက်နင်းနေတဲ့သဘောပေါ့ကွာ၊ အခုကျတော့ ကိုကောင်က နောက်တစ်ယောက်ကို အတည်တွဲလိုက်ပြီလေ၊ သူ ရှက် ပြီးရမ်း သိက္ခာဆယ်ပြီး စေ့စပ်တာကို သူ့ဘက်ကနေ ဖျက်လိုက်တာလို့ ပြောတယ်”

စိုးနောင်က စကားပြောပြီးမောသွားသလို မင်းသူရှေ့က ကော်ဖီ
ခွက်ကိုယူပြီး မော့သောက်၏။ မင်းသူက စိုးနောင်ကို ရန်လုပ်ချိန်မခတ်
မော်ကွန်းထင်ဘက်လှည့်၍

“မင်းကြားတယ်နော် မော်ကွန်း၊ တော်ဝင်သူက မင်းကို နဖား
ကြိုးထိုးဖို့ လုပ်နေတာ၊ မင်း အားနာတယ်ဆိုရင် ခံလိုက်”

“ဟုတ်တယ် ဒီလိုမိန်းကလေးမျိုး အနားကပ်လာရင်တောင်
ငါတို့ကတော့ ရွံတယ် မုန်းတယ်”

“ငါကရော ချစ်တယ်လို့ပြောနေလို့လား။ ငါ့မှာချစ်သူရှိတယ်
လို့လည်း ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောတာပဲ။ သူ့ကိုယ်က အရှက်မရှိတာ”

“သူက မင်းရဲ့အားနည်းချက်ကို သိတယ်လေ၊ မျက်ရည်ခံထိုး
ပြီး တွယ်ကပ်နေမှာ မယုံမရှိနဲ့၊ မင်း သူ့ကို စိတ်မပါဘူးဆိုရင်တော့
နဲ့ယိမ်းခင်ကို အမြန်ဆုံး လက်ထပ်လိုက်တာ အကောင်းဆုံးပဲ”

“ဟုတ်တယ် မော်ကွန်း၊ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့အမိဖမ်းခံရရင်
ရှက်စရာကောင်းပါတယ်ကွာ၊ ယိမ်းကိုပဲ မင်းလက်ထပ်ပါ၊ စိတ်ဓာတ်
အဆင့်အတန်းရှိတဲ့ ယိမ်းက မင်းနဲ့အသင့်တော်ဆုံးပါ မော်ကွန်း”

“ယိမ်းက အခုလောလောဆယ်ကြီး လက်ထပ်ချင်ပါ့မလား”

“ငါတို့လည်း ဝိုင်းတိုက်တွန်းမှာပေါ့၊ ယိမ်းကမင်းကိုချစ်ပါတယ်
နားလည်မှုလည်းရှိတယ်။ သူ့အမေနဲ့ အရင်ဆုံးတွေ့ရမယ်ထင်တယ်”

“အေးလေ ယိမ်းနဲ့တိုင်ပင်ကြည့်ပါမယ်၊ ဒီနေ့သတင်းစာကို
ဖတ်ပြီး ယိမ်းလည်း စိတ်ပူနေမှာ”

“အခု ဖုန်းဆက်ခေါ်လိုက်ကွာ၊ နံပါတ်ပြော ငါခေါ်လိုက်မယ်”

“အခုလား”

“အေး အခုပဲ”

မင်းသူက စိတ်မြန်လက်မြန်ပင် သူပြောသော ဖုန်းနံပါတ်ကို
ယူပြီး ယိမ်းကို လှမ်းခေါ်၏။ ယိမ်းကလည်း ဆယ့်ငါးမိနစ်လောက်
ပတွင်းမှာပင် ရေးကြီးသုတ်ပျာနှင့် ရောက်ချလာသည်။

သုံးယောက်လုံးရဲ့မျက်နှာကိုလည်း အကဲခတ်ကာ

“ဘာဖြစ်ကြလို့လဲဟင်၊ မော်ကွန်း ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ အေးအေးဆေးဆေး တိုင်ပင်စရာရှိလို့ပါ။

ယိမ်း လန့်သွားတယ်ထင်တယ်၊ အပူလားအအေးလား ယိမ်း တစ်ခုခု
လုပ်ပါဦး”

“ဖျော်ရည်တစ်ခွက်လောက်ပဲ မှာပေးပါ”

ယိမ်းပြောတာကို စိုးနောင်က စားပွဲထိုးလေးကို မှာပေး၏။
ပတင်းစာလည်း ဖတ်ပြီးပြီမို့ ယိမ်းမှာ စိုးရိမ်စိတ်တို့မပြေသေးပေ။

“ယိမ်း”

“ဟင်”

“ကျွန်တော်တို့ လက်ထပ်ရအောင်”

“ဟင် ဘယ်လို”

ဒီစကားပြောမည် မထင်တာကြောင့် ယိမ်း အံ့အားသင့်သွားရ
၏။ စိုးနောင်က စားပွဲထိုးလေး လာချပေးသော ဖျော်ရည်ခွက်ကို ယိမ်း
ယူတိုးပေးပြီး

“ဒီနေ့သတင်းစာ ဖတ်ပြီးပြီလား ယိမ်း”

“ဟုတ်ကဲ့ ဖတ်ပြီးပါပြီ”

“ယိမ်းနဲ့ မော်ကွန်း လက်ထပ်မှုဖြစ်တော့မယ်ဆိုတာရော တွေး

မိရဲ့လား”

“အင်း အဲဒါက မော်ကွန်းဆန္ဒက ရှိသေးတယ်လေ၊ သူက တော်ဝင်သူကို သနားတယ်ဆိုရင်”

“ယိမ်း”

မော်ကွန်းထင်က ယိမ်းကို စကားအဆက်မခံဘဲ လက်ကလေးကို ဖွဖွလေး ထွေးဆုပ်ကိုင်ကာ

“ကျွန်တော့်မှာ စိတ်ပျော့ညံ့ပြီး အားနာတတ်တဲ့စိတ်ရှိတာ ဝန်ခံပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ဘဝတစ်ခုလုံး ထိုးကျွေးရဲလောက်အောင်အထိ တော့ ဝိုက်ရှုရမဆန်ပါဘူး။ ယိမ်းနားလည်လက်ခံပေးမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် ယိမ်းနဲ့လက်ထပ်ချင်ပါတယ်”

“တော်ဝင်သူကို ရှောင်ချင်တာကြောင့်လား”

အလေးအနက်မရှိဘဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်မှာစိုး၍ စိုးရိမ်တကြီးပင် မေးမိသည်။ မင်းသူတို့ကလည်း မော်ကွန်းထင် ဘာဖြေမလဲ အကဲခတ် နေကြ၏။

“ယိမ်း ကျွန်တော့်ကို မယုံဘူးလား”

“ယုံချင်လို့ မေးနေတာလေ၊ ကောက်ခါငင်ခါ လက်ထပ်ပို့ ဆုံးဖြတ်တာ တော်ဝင်သူ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းတာ ဖျက်လိုက်တာကြောင့် ဆိုရင် ယိမ်းဘဝတစ်ခုလုံးအတွက် အာမခံချက်ရှိပါ့မလား”

“ဟုတ်တယ်ကွ အဲဒါ ယိမ်းမေးသင့်တဲ့စကားပဲ၊ တော်ဝင်သူဆို က လွတ်မြောက်လို့စိတ်တစ်ခုတည်းနဲ့ ယိမ်းကိုလက်ထပ်ချင်တာဆိုရင် ဘဝတစ်ခုလုံး ပုံပေးရမယ့် ယိမ်းအတွက် နှစ်နာတာပေါ့ကွာ”

“ငါ ယိမ်းကိုချစ်တာ မင်းတို့ဘာလို့ ထည့်မတွက်ကြတာလဲ”

“ဒါဆို မင်းက ယိမ်းကိုချစ်လို့ လက်ထပ်ချင်တာပေါ့”
မင်းသူ စကားကို မော်ကွန်းထင် ခပ်မုန်မုန်ပင် ခေါင်းညိတ်ပြပြီး

“ငါ အမှန်အတိုင်းခန့်ခံပယ်၊ တော်ဝင်သူကို အပျော်ရည်းစားထားမိပြီး ယိမ်းကိုတော့ အလေးအနက် တန်ဖိုးထားမိတာ၊ ယိမ်းရှေ့မှို ဒီစကားပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ငါ အချိန်တိုင်း စဉ်းစားလည်း ဒီအဖြေပဲ ထွက်တယ်”

သူမရင်ထဲ လှုပ်ခနဲ နွေးမြသွားလေသည်။ မင်းသူတို့ရှေ့မှာ မဟုတ်လျှင် မော်ကွန်းထင် ရင်ခွင်မှာ မှိခွံ့ပီမလားမယိပေ။

အခုတော့ သူမ ကျေနပ်စွာပင်ပြီးလိုက်ကာ

“မော်ကွန်း အခုလိုပြောတာ ယိမ်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“ကျွန်တော်နဲ့ယိမ်းကြားမှာ ကျေးဇူးတင်တယ်ဆိုတဲ့ စကား ပြောစရာလား ယိမ်းရယ်၊ ကျွန်တော် ယိမ်းကို မြတ်မြတ်နိုးနိုး တင့်ဖိုးထားပါတယ်၊ တော်ဝင်သူကိုတော့ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ကျွန်တော့်ကြောင့် ပုစိန်နာသွားမှာစိုးလို့ပါ”

“သူနစ်နာအောင် မော်ကွန်းက ဘာလုပ်ခဲ့ဖူးလို့လဲ၊ တကယ်ဆို ပျူကသာ မော်ကွန်းကို မာနကျိုးအောင် နှစ်နာအောင်လုပ်ခဲ့တာ၊ ဘေးက လူတွေတောင် စိတ်နာတယ်ဆိုရင် မော်ကွန်းတွေ့ကြည့်ပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ် ကျွန်တော့်မှာလည်း မာနရှိပါတယ်၊ ကျွန်တော် ကို အရှူးလုပ်တာလည်း နာတတ်ပါတယ် ဒါပေမဲ့”

“ရည်းစားဦးသံယောဇဉ်ကြောင့်ဆိုရင်တော့ မပြောနဲ့တော့ မော်ကွန်းရယ်၊ ယိမ်းကို တန်ဖိုးထားတယ်ဆိုတဲ့စကားလေးနဲ့ပဲ ကျေနပ်နေပါရစေ”

“ကဲ ဟုတ်ပါပြီ အခုအဆင်ပြေသွားပြီဆိုတော့ ယိမ်းကို ဘယ် နေ့သွားပြီး တောင်းရမ်းရမှာလဲ”

“အဲဒါ ယိမ်းကိုမေး”

မော်ကွန်းထင်က ယိမ်းပန်းလေးကိုဖက်၍ပြော၏။ ယိမ်းရင်တွေ ခုန်နေသော်လည်း မေမေ့ကိုတိုင်ပင်ကြည့်ဖို့တော့ စဉ်းစားရဦးမည်။

“ယိမ်း မေမေ့ကိုပြောကြည့်ပါ့မယ်။ မော်ကွန်းနဲ့ကိစ္စ အသိ ပေးပြီးပြီဆိုပေမယ့် လက်ထပ်ဖို့ပြောလိုက်ရင်တော့ မော်ကွန်းအကြောင်း မေမေ စုံစမ်းဦးမယ်ထင်တယ်”

“ဘာကိုလဲ”

“အင်း သူ့သမီးကို တစ်သက်လုံးသစ္စာရှိရှိ ပေါင်းသင်းမယ့်သူ လားဆိုတာ လေ့လာတဲ့သဘောလည်း ဖြစ်မှာပေါ့လေ။ ဟို မော်ကွန်း လေးလေးဘက်ကရော အဆင်ပြေပါ့မလား”

“လေးလေးကတော့ ယိမ်းနဲ့အရမ်းကိုသဘောတူနေတာ။ လက် ထပ်တော့လို့လည်း ခဏခဏတိုက်တွန်းတယ်။ ယိမ်းကိုလည်း အလည် ခေါ်လာခဲ့ဖို့ပြောနေတာ”

“ယိမ်း နောက်တော့ လိုက်ခဲ့ပါ့မယ်။ မေမေလည်း ကန့်ကွက် မယ်တော့မထင်ပါဘူး”

“ဒါဆို ကျွန်တော် အားရှိသွားပါပြီ”

“ဘာကိုအားရှိတာလဲ”

“တော်ဝင်သူကို ရင်ဆိုင်ဖို့လေ။ ကြောက်လို့မဟုတ်ပေမယ့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ မာယာကိုတော့ ရှောင်လွှဲဖို့ခက်တယ်မဟုတ် လား”

“ယိမ်းလက်ကို ရဲရဲဆွဲထားလေ။ ဘယ်သူမှ လာလုလို့မရစေ ရဘူး”

“အဟင်း ဟုတ်ပါပြီ အခုတည်းက မလွှတ်တော့ဘူး”

“ဟိတ်ကောင်တွေ ငါတို့ရှိသေးတယ်”

“ငါတို့ပျက်စိရှက်တယ်နော်”

အားလုံး ရယ်ပွဲခွဲ၍ ပျော်ရွှင်သွားကြ၏။ သူမ ပန်းလေးကို ဖက်တွယ်ထားသော မော်ကွန်း လက်တွေကို ယိမ်း ပြန်လည်၍ ဖက်တွယ် ထားလိုက်သည်။

ဘယ်တော့မှ မခွဲတမ်း ဒီလိုလေးနေခွင့်ရပါရစေ ...။

အခန်း (၂၈)

“အဲဒါ သမီးရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်လား”

“မေ့မော့ကိုတိုင်ပင်အသိပေးတာပါ မေမေ၊ မေမေလက်ခံမယ် ဆိုရင် သမီးတို့လက်ထပ်ချင်ပါတယ်”

ဒေါ်သီတာလွင် သက်ပြင်းမချပါ။ သမီးလည်း အိမ်ထောင်ပြု သင့်သည့်အရွယ်ရောက်နေပြီပဲ။

သားကြီးသမီးကြီးတွေလည်း သူ့အိမ်ထောင်နှင့်သူ အဝေးကို ရောက်နေကြသည်မို့ ဒီသမီးသာ သူ့အိမ်ထောင်နဲ့သူ ဖြစ်သွားလျှင်လည်း နောက်ဆံမတင်းဘဲ တရားအလုပ်ကို အာရုံစိုက်လုပ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ အခုတော့ သမီးအပျိုလေးရိုပါသေးလားဆိုပြီး အိမ်ကိုပြန်လိုက် ခိုဝင် လိုက်။ မအေးချမ်းနိုင်ဖြစ်နေရတာ။

ဒါပေမဲ့ သမီးငယ်ကို သစ္စာရှိနိုင်မည့် လူတော်လူကောင်းလေး နှင့်တော့ တွေ့စေချင်သည်။

“သမီးကောင်လေး နာမည် မော်ကွန်းထင်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“မေမေ တစ်ခါလောက် တွေ့ကြည့်ချင်သေးတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ယိမ်း ခေါ်လာခဲ့ပါမယ် မေမေ”

“လက်ခံလိုက်ပြီလို့ မေမေပြောတာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ အနည်း ဘာကျည်း စုံစမ်းကြည့်ဦးမယ်၊ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လေ့လာစုံစမ်းမှုမရှိဘဲ ချစ်တာတစ်ခုတည်းနဲ့ မျက်စိစုံမှိတ် လက်ထပ်လိုက်ရင် နောင်ဖြစ်လာ မယ့်အကျိုးဆက်က သမီးပဲခံစားစံစားရမှာ၊ မေမေကတော့ မေပေသမီး ငလားကို တစ်သက်လုံး စိတ်ချမ်းသာရတာမျိုးပဲ ပြင်စေချင်တယ်”

“သူ သမီးကိုချစ်ပါတယ် မေမေ၊ မိဘတွေမရှိတော့ဘူးဆိုပေ မယ့် ဦးလေးစောင့်ရှောက်မှုအောက်မှာ လူလိမ္မာတစ်ယောက်လို့ ပြောလို့ ပျပါတယ်”

“ချစ်နေတဲ့သူတစ်ယောက်အနေနဲ့တော့ အပြစ်ရှိမှာ မဟုတ် ဘူးပေါ့၊ မေမေကလည်း သမီးကိုချစ်တဲ့အတွက် တော်တန်ရုံကို အပြစ် လို့မြင်မှာမဟုတ်ပါဘူး”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မေမေ၊ သူ့ကိုတွေ့ရင် မေမေလည်း ချစ်သွားမှာပါ”

ဒေါ်သီတာလွင် ပြုံးလိုက်ပြီး သမီးရဲ့ခေါင်းလေးကို ဖွဖပုတ် လိုက်သည်။

“မေမေ ချစ်ပေးနိုင်မယ့်သူကို သမီးရွေးချယ်ခဲ့တာဆိုရင်တော့ မေမေက သမီးကို ကျေးဇူးတင်ရမှာပေါ့ကွယ်၊ မေမေလည်း မိဘတွေကို မှတ်ဆင်းရဲအောင်မလုပ်ခဲ့ဘူး၊ သူတို့ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေးဆပ်နိုင်ဖို့

အတွက် ချစ်သူကိုတောင် စွန့်လွှတ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီလို မိဘကျေးဇူး သိတတ် ခဲ့လို့လည်း အခုလို ပြည့်စုံတဲ့ဘဝမျိုးနဲ့ မတောင့်မတ မကြောင့်မကြ နေနိုင်တာပေါ့ကွယ်။ သမီးအိမ်ထောင်ရေး အဆင်ပြေမယ်ဆိုရင် မေမေ ပိုပြီး စိတ်ချမ်းသာရတာပေါ့”

“စိတ်ချပါ မေမေ၊ ယိမ်းကြောင့် မေမေ ဘာအုပူအပင်မှ မရှိစေရပါဘူး”

“အဲဒီလို ဖြစ်ဖို့က ဟိုတစ်ဖက်က ပိုပြီးအဓိကကျမယ်ထင် တယ်။ သမီးရဲ့အိမ်ထောင်ဘက်ဖြစ်မယ့်သူက သမီးကို စိတ်ချမ်းသာ အောင်ထားမှ မေမေလည်း စိတ်ချမ်းသာနိုင်မှာလေ”

မေမေရဲ့နောက်ဆံတင်းမှုများကြောင့် ယိမ်း ပင်ပန်းလာသည့် မော်ကွန်းအပြစ်မကင်းတာကို မေမေ မသိစေချင်လို့ပါ။

“မေမေ ယိမ်း ပြို့ထဲသွားလိုက်ဦးမယ်၊ ဖွန်ဖွန်ဆီလည်း ဝမ်း ဖြစ်ချင်ဝင်မှာဆိုတော့ အပြန်နောက်ကျမယ်နော်”

“အင်း အပြန်ခေါ်ခဲ့ချင် ခေါ်ခဲ့လေ၊ မေမေ မုန့်ဟင်းခါးချုပ် ထားမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ မေမေ”
ထွက်သာလာခဲ့ပေမယ့် ဖွန်ဖွန်ဆီသွားဖို့ ရည်ရွယ်ချက်မပါဘဲ

လမ်းမှာပင် မော်ကွန်းကို ဖုန်းဆက်ပြီး သင်တန်းကိုလာခဲ့မည်ဟု ပြော လိုက်ရသည်။

သူမရောက်သွားမည့်အချိန်နှင့် မော်ကွန်းတို့သင်တန်းဆင် သည့်အချိန် တိုက်ဆိုင်နေတာမို့ မော်ကွန်းက အရင်ကြိုစောင့်နေသလို

သူမ ကားလေး မော်ကွန်းရှေ့ ထိုးရပ်လိုက်ချိန်မှာ မော်ကွန်း

ကားထံခါးကို အပြေးလေး လာဖွင့်ပေး၍ သူမ ကြည့်နှူးသွားရသည်။

“ကိုမင်းသူတို့ဇော”

“ကိုယ့်ကားကိုယူပြီး လစ်သွားကြပြီလေ၊ ယိမ်းက ကိစ္စရှိလို့

ကိုယ့်ကိုလာတွေ့တာလား”

“မေမေ့ကို အသိပေးပြီးပြီဆိုတာ လာပြောတာ”

“ဘာပြောလဲ ယိမ်းအမေက”

“မေမေ့ကိုလာတွေ့ပါလို့ မှာလိုက်တယ်”

“အခြေအနေ ကောင်းပါ့မလား”

“ကောင်းပါတယ် ဆော်ကွန်းကို အကဲခတ်ချင်လို့ ခေါ်တွေ့တာ၊ ယိမ်းကို တကယ်ချစ်လို့ လက်ထပ်ချင်တာ သိရရင် သဘောတူမှာပါ”

“စိတ်ချ ယောက္ခမကြီးရှေ့မှာ ပိုပြီးချစ်ပြလိုက်မယ်”

“သွား အရမ်းကဲတယ်”

သူမ အမူဦးသွားကာ မော်ကွန်းရင်ခွင်ထဲ ရောက်သွား၏။ ဖော် ကွန်းက အလိုက်သင့်လေး ဆွေးဖက်ကာ သူများတွေမမြင်အောင် သူမ နဖူးလေးကို ဦးနှင်းလိုက်သည်။ ဒါပေမဲ့

“သိပ်ဖျော်နေကြတယ် ထင်တယ်၊ လူရှေ့သူရှေ့မရှောင်နိုင် အောင် ပလူးခြေနကြပါလား”

“ဟင် တော်ဝင်သူ”

အနားရောက်လာသော တော်ဝင်သူအသံကြောင့် ကိုယ်ချင်းစွာ ကာ အံ့အားသင့်နေကြသည်။ တော်ဝင်သူ မျက်ဝန်းများက စူးရှအရည် လွဲကာ အစိမ်းရောင်သင်းနေသည်။

“တို့ ဘယ်လိုနေနေ မင်းဝေဖန်စရာမလိုပါဘူး၊ မင်းလမ်း

မင်းသွားပါ တော်ဝင်သူ”

“သင်တန်းအထိလာပြီး ကံပြနေလို့ မော်ကွန်း စိတ်ပြောင်းတာကို အံ့ဩလို့ပါ။ တို့နဲ့စိတ်မချလို့ မင်းလိုက်လာတာ မဟုတ်လား”

“တို့ဘာသာ လိုက်လိုက် မလိုက်လိုက် မင်းနဲ့မဆိုင်ဘူးထင်တယ်”

“ဘာလို့မဆိုင်ရမှာလဲ။ တို့က မော်ကွန်းရဲ့အချစ်ဦးပဲ။ မော်ကွန်းတို့ သက်သေပြပြီးပြီနော်။ သတင်းစာဖတ်ပြီးတည်းက တို့ မော်ကွန်းကို သယ်လောက်ချစ်တယ်ဆိုတာ သိပြီးရောပေါ့”

“သိတော့ရော ဘာထူးလာမှာမို့လို့လဲ။ ငါက မိဘချင်းတွေပြီးရင် ယိမ်းနဲ့လက်ထပ်တော့မှာ”

“ဘာ”

တော်ဝင်သူ ဆတ်ခနဲ ခါသွား၏။ မော်ကွန်းထင် ထပ်ပြီးတွေဝေနေစရာအကြောင်းမရှိတော့ပါ။

“နင့်ကိုအားနာလို့ လိုက်လျောခဲ့တာတွေက နဖားကြီးအထိုးခံဖို့မဟုတ်ဘူး တော်ဝင်သူ။ ငါက ယိမ်းလို့ မိန်းမကောင်းမိန်းမမြတ်လေးကိုပဲ လက်ထပ်ချင်တာ”

“ဘာ ငါ့ကိုမကောင်းတဲ့မိန်းမလို့ ပြောလိုက်တာလား”

“လို့ရာဆွဲမတွေးပါနဲ့။ ငါ အဲလောက်မရှိုင်းစိုင်းတတ်ပါဘူး။ နင့်ဘဝလေး အဆင်ပြေဖို့လည်း မျှော်လင့်ပါတယ်”

“တောက် နင့်ဟာမ သင်ပေးထားလို့ နင် စကားတွေ တော်တော်နေပါလား မော်ကွန်း။ ဟွန်း နင့်ဟာမနဲ့နင်နဲ့ လက်ထပ်ရမယ်ထင်နေလား”

“ဘာလို့ လက်မထပ်ရမှာလဲ။ နင့်လိုမိန်းမရဲ့အမိဖမ်းမခံရဖို့အတွက် ငါတို့ အမြန်ဆုံးလက်ထပ်မှာ”

“မော်ကွန်း အဲလိုမပြောရဘူး”

ဒေါသထွက်လာသော မော်ကွန်းရဲ့စကားတွေ ရင့်သီးလာသည်မို့ ယိမ်း တိုးတိတ်စွာ သတိပေးရသည်။ တော်ဝင်သူက မကျေမချမ်းဖြင့် ရဲစွာကြည့်ပြီး

“ဆုံးနှစ်စာ အချစ်က အဲလောက် အပြောင်းအလဲမြန်သွားတာ အံ့ဩစရာပဲ မော်ကွန်းထင် ငါ ဘယ်လိုမိန်းမဆိုတာ နှင်အသေအချာပသိသေးဘူးထင်တယ်။ အချစ်ကြီးရင် အမြတ်ကြီးတယ်ဆိုတာ ပသိသေးဘူးထင်တယ်”

“ပါးရိုက်ခံထားရတာနဲ့တင် သင်ခန်းစာကောင်းကောင်းရနေပါပြီ။ နောက်တစ်ခါ အလိမ်ခံရရင် ငါ လူမိုက်ဖြစ်သွားမှာပေါ့”

“အဲဒီအတွက် မကျေနပ်လို့ ပြောင်းလဲတာဆိုရင် နင်တို့ လက်ထပ်ပွဲ မဖြစ်မြောက်စေရဘူး မော်ကွန်း။ လက်ထပ်ဖြစ်ရင်လည်း နင်တို့ ဝိမ်ထောင်ရေး မမြဲစေရဘူး”

“တောက် နင် ကျိန်စာတိုက်နေတာလား တော်ဝင်သူ။ နင် ဝိန်းမယုတ်ပဲ”

“အဲလို အဖြစ်မခံနိုင်ရင် စောစောစီးစီး ဆင်ခြင်လိုက်ပေါ့။ ဝယ်သူမှ ရင်နာစရာအကြောင်းမရှိတော့ဘူး”

“အာ ကျွတ်”

“မော်ကွန်း အေးဆေးနေ”

မော်ကွန်း လက်ကိုဆွဲ၍ နောက်ကိုတွန်းလိုက်ပြီး တော်ဝင်သူအပါ

ယိမ်း မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်သည်။ တော်ဝင်သူက မထီမဲ့မြင် မျက်စောင့်ဝင့်ပြီး

“ငါ့လောက်တောင် မလှတဲ့ ရွက်ကြမ်းရေကျချိန်က မော်ကွန်းကိုဖမ်းထားနိုင်တယ်ဆိုပြီး မာန်တက်မလို့ပေါ့လေ။ မော်ကွန်းကို ပိုင်ဆိုင်ရမယ်များ ထင်နေလား”

“သတ္တမနှင့်ရင် ချစ်တာမှန်ရင် ဘာလို့မပေါင်းဖက်ရမှာလဲ တော်ဝင်သူ။ နင်လည်း မိန်းကလေးပါ။ ကောင်းတဲ့လူကို အတည်တကျရှေ့ချယ်ပြီး လက်ထပ်လိုက်ရင် ရပါတယ်”

“ဟုတ်တယ် ငါက မော်ကွန်းကို လူကောင်းသူကောင်းမို့ လက်မလွှတ်ချင်တာ။ စေ့စပ်ပွဲတောင် ဖျက်လိုက်တယ်ဆိုတာ ငါ မော်ကွန်းကို သိပ်ချစ်လို့ပဲ”

“ဟိုတစ်ဖက်က နင့်ရဲ့အခြေအနေ စစ်မြစ်ကို သိသွားနောက်တစ်ယောက်တဲ့လိုက်တာ ငါတို့သိထားပါတယ်။ ဒါတွေကို ဖုံးကွယ်ပြီး မော်ကွန်းကိုချစ်လို့ဆိုတာချည်း ပြောမနေပါနဲ့။ ရှက်ရမ်းရမ်းစေ့စပ်ပွဲကို အရင်ဖျက်လိုက်သလို သိက္ခာရှိရှိ ကျန်ခဲ့တာ အကောင်းဆုံးပဲ တော်ဝင်သူ”

“ဘာ”

ဆတ်ခနဲ ခါသွားသော တော်ဝင်သူကို ယိမ်း ခပ်တင်းတင်းကြည့်လိုက်ကာ

“နင့်လို မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကြောင့် တို့မိန်းကလေးတွေ သိက္ခာကျရတာမျိုး မဖြစ်ပါစေနဲ့ တော်ဝင်သူ။ အရှက်နဲ့သိက္ခာဆိုတာ မျက်နှာပန်းလှဖို့ထက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကာကွယ်ဖို့ပါ။ သူများကို နင်း

ဝက် ကိုယ့်ဂုဏ်သိက္ခာကို ကိုယ်ထိန်းနိုင်ရင် အကောင်းဆုံးပါပဲ”

“စာရေးဆရာမဆိုပြီး တို့ကို ဆရာလာမလုပ်နဲ့ နွဲ့ယိမ်းခင်၊ ကတ်လမ်းထဲမှာ နင်မပါဝင်ခင်က ငါ့နောက်ကွန်းအချစ်က အေးဆေးပဲ။ ကာပြောပြော သူနားလည်ပေးတယ်”

“အဲဒါ နင့်ရဲ့အောက်တန်းကျတဲ့လုပ်ရပ်တွေ သေချာမသိသေးပါလို့လိမ့်မယ်။ သူလည်း အသိဉာဏ်မဲ့တဲ့သူမဟုတ်တဲ့အတွက် အားနာတာတတ်ပေမယ့် အရှုံးလုပ်တာတော့ ကြာရှည်ခံမယ်မထင်ပါဘူး။ အဲဒီကတော့ ငါတို့နှစ်ယောက်ကို ထပ်ပြီး ကသိကအောက်ဖြစ်အောင် မနှောင့်နှက်ပါနဲ့တော့။ လာ မော်ကွန်း သွားရအောင်”

မော်ကွန်း လက်ကိုဆွဲ၍ လှည့်ထွက်ဖို့ ပြင်လိုက်မည်မှာ တော်ဝင်သူ ရှေ့တိုးရပ်ကာ ဟန့်ထားလိုက်သည်။ ပြုံးကြည့်နေပုံက မထိတပျိုရင်ပိုပဲ။

“နင်တို့အတူယှဉ်တွဲနေတဲ့ပုံကို ဒါ နောက်ဆုံးကြည့်ခြင်းပဲ။ တို့ဘယ်တော့မှ လက်မထပ်ဖြစ်စေရဘူး သိလား။ ဟား ဟား ငါ့လုပ်ပြပယ်ဆိုတာ စောင့်ကြည့်နေ။ နင်တို့ ဘယ်တော့မှ စိတ်ချမ်းသာပဲပဲပျိုးနဲ့ မနေစေရဘူး”

တော်ဝင်သူ ရှူးသွားပြီလားလို့တောင် အောက်မေ့ရလေသည်။ မျှင်တာတွေ မဖြစ်ရလို့ ကျိန်စာတိုက်နေတာလည်း မြစ်နိုင်၏။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူမတို့နှစ်ယောက်ရဲ့အချစ်ကို တော်ဝင်သူ လှယူမရအောင် အမြန်ဆုံး မေမေနှင့်တွေ့ပေးပြီး...။

အခန်း (၂၉)

“မင်းကို အန်တိုသမီးနဲ့ လုံးဝသဘောမတူနိုင်ပါဘူး”

“ဗျာ”

“မေမေ”

အိမ်တိုင်ရာရောက် ရောက်လာသူကို တစ်ခါတည်းနှင့် ပြောလိမ့်မည် မထင်တာကြောင့် မော်ကွန်းရော ယိမ်းရော အံအား သွားကြရသည်။ မေမေ ပြောထားသည့် စကားတွေ ကြားယောင် တကယ်ပင် နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်ရတာပါ။

မေမေက စကားတစ်ခွန်းကို ဒီလိုမျိုး လက်လွတ်စပယ် ချုပ် မှုမရှိ ပြောတတ်တာမျိုးမဟုတ်ပေ။ အခုတော့ မော်ကွန်းကို ရင်း၊ ဟန်လည်းမရှိဘဲ

“မင်းမှာ ချစ်သူရည်းစားရှိတယ် မဟုတ်လား”

“ဗျာ အဲဒါက ဟို”

“ရည်းစားရှိတာ ဆန်းသလားလို့ ဆင်ခြေပေးချင်ပုံရတယ်၊ မှားယွင်းပြီနွန်းမှုရှိ မရှိဆိုတာတော့ မင်းအသိဆုံး ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ အန်တို ကတော့ အန်တိုသမီးအတွက်ပဲ စဉ်းစားရမှာပဲ”

“မေမေ မော်ကွန်းက အဲဒီရည်းစားနဲ့ ပြတ်သွားပါပြီ၊ ယိမ်းတို့ တကယ်ချစ်ကြတာပါ”

“သမီးကို မေမေ ဝင်ဖြေရှင်းခိုင်းနေလို့လား၊ သူနဲ့ခေါ်တွေ့တာ ဟုနဲ့စကားပြောဖို့ပဲ သမီး၊ နောက်မှာ မွန်မွန် ချက်ပြုတ်နေတယ် သွား ကူလုပ်လိုက်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့”

မေမေစကားကို မလွန်ဆန်နိုင်၍ ထထွက်လာရသော်လည်း မားငယ်တတ်သော မော်ကွန်းကို မျက်ရည်ဝဲလောက်အောင် သမားပိ လာသည်။

“မောင်မော်ကွန်း”

“ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ အန်တို”

“မင်းရည်းစား နာမည်က တော်ဝင်သူနော်”

“ဗျာ ဟုတ်ကဲ့ အန်တို”

“ဘာကြောင့် ပြတ်သွားတယ်၊ ဘာကြောင့် ပြန်ဆက်တယ်၊ ငယ်လို့ကြောင့် သမီးနဲ့ ဒီလိုဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာ မင်းကို မေးမနေချင် တာပါဘူး၊ ဖြစ်နိုင်ရင်တော့ ကိုယ့်ရည်းစားနဲ့ကိုယ် လက်ထပ်ရင် အ ကောင်းဆုံးပါပဲ”

“ကျွန်တော် နည်းနည်းလောက် ရှင်းပြပါရစေ အန်တို”

“မင်းမှာ ပြောစရာတွေ ရှိနေတယ်ဆိုရင်တော့ ပြောပါ၊ ဒါပေမဲ့

အန်တီ ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုတော့ ပြင်မှာမဟုတ်ဘူးနော်”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ယိမ်းကို တကယ်ချစ်လို့ လက်ထပ်ခွင့်တောင်းတာပါ။ ရည်းစားရှိခဲ့တယ်ဆိုတာလည်း စိတ်သဘော ထားချင်းမတိုက်ဆိုင်လို့ ပြတ်သွားပါပြီ။ သူက တခြားတစ်ယောက်နဲ့တောင် စေ့စပ်လိုက်ပါသေးတယ်”

“အခု စေ့စပ်ပွဲ ပျက်သွားပြီမဟုတ်လား”

“ဗျာ”

ဒီလောက်ထိ တိတိကျကျ သိနေတာ အပေါ်ယံ စုံစမ်းလို့မဟုတ်ဘဲ တစ်ယောက်ယောက်က သေချာလာပြောထားလို့ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ နေရထိုင်ရတာတောင် ကျဉ်းကျပ်လျက် မော်ကွန်း ဝမ်းနည်းအားငယ် လာသည်။

အသက်ရှူမဝတော့တာမို့ ငိုချချင်စိတ်တွေလည်း ပေါက်လာတဲ့ ဒေါသိတာလွင်ကတော့ အေးဆေးစွာပင် ကြည့်နေပြီး

“အန်တီက ဂုဏ်ပကာသန မမက်ပါဘူး။ နောက်ခံအင်အား တောင့်တင်းတာလည်း အန်တီတို့အတွက် အဓိကမဟုတ်ဘူး။ နောက်ပိုင်း အချိန်ထိ အတူနေသွားရမယ့်အိမ်ထောင်တစ်ခုမှာ စိတ်မချမ်းမြေ့မှုတွေ ကြုံမှာကိုတော့ အန်တီ မလိုလားဘူး။ အန်တီက အိမ်ထောင်ရေးမှာ ဒဏ်ရာရခဲ့သူပါ။ သမီးကိုတော့ အဲလိုမဖြစ်စေချင်ဘူး”

“ကျွန်တော် ယိမ်းကို သစ္စာရှိရှိ ရိုးမြေကျပေါင်းမှာပါ”

“လူတိုင်းပြောတတ်ကြတဲ့စကားပါ။ အဲလိုလုပ်ပေးပါလို့ မင်းက အန်တီ မတောင်းဆိုပါဘူး။ ဒီကိစ္စကို အန်တီ လက်မခံဘူးဆိုမှ မင်းသိရင် တော်ပါပြီ”

“ကျွန်တော့်ကို စောင့်ကြည့်လေ့လာပါဦးလား အန်တီ၊ ကျွန်တော် ဝေခချက်ချင်း ဇွတ်အတင်းကြီး လက်ဆုပ်ပါရစေလို့ မတောင်းဆိုပါဘူး”

“အန်တီစောင့်ကြည့်နေရမယ့်အချိန်အတွင်းမှာ မင်းရည်းစားနဲ့ အဆင်ပြေဖို့ပဲ ကြိုးစားပါ။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်က မင်းကိုမချစ်ဘဲ ဂုဏ်သိက္ခာအကျခံပြီး မိဘတွေ သဘောတူထားတဲ့ စေ့စပ်ပွဲကို ဖျက်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သမီးနဲ့ လက်ထပ်ဖြစ်ရင် မင်းလည်း တစ်ချိန်ချိန်မှာ ယိမ်းကို နောင်တတွေပြေး မိဘားစုကို စွန့်လွှတ်ရတဲ့အထိ ရည်းစား မဟောင်းကို သနားနေလိမ့်မယ်”

“အဲဒီလိုဖြစ်စရာ အကြောင်းမရှိပါဘူး အန်တီ၊ သူက”

မော်ကွန်းရဲ့မြေရှင်းမှုကို လက်မခံဘဲ ဒေါသိတာလွင် လက်ကာ နှ့် တားလိုက်သည်။

“အခုချိန်မှာပေးတဲ့ ဆင်ခြေတွေက နောင်တစ်ချိန်မှာ အိပ်မက်ထင်ရေးဖောက်ပြန်ဖို့ လက်နက်တစ်ခုလို့ အန်တီထင်တယ်။ အပြောင်းမလဲမြန်တဲ့သူက ပိုပြီး သစ္စာမဲ့တတ်ကြတယ်။ မင်းအနေနဲ့ ရည်းစား မဟောင်းဖြစ်တဲ့သူအပေါ်မှာပဲ သစ္စာရှိကြည့်ပါဦး”

တိုက်ခိုက်မှုတွေက တိုက်တွန်းမှုရှိလို့ဆိုတာ နားလည်လိုက်ပြီး ဝယ်ယူကြောင့် အတိအကျသိနေလဲဆိုတာလည်း စိတ်ဝင်စားနေမိသည်။ ယိမ်းရော ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ။

“မော်ကွန်းထင် အန်တီပြောတာ ကြားရဲ့လား”

“ဗျာ ကြား ကြားပါတယ် အန်တီ”

“အေး မင်းလည်း ပညာတတ်ပဲ။ အန်တီပြောတာကို သဘော ပေါက်မှာပါ။ သမီးကို အဆက်အသွယ်မလုပ်ပါနဲ့”

“အန်တီ”

“သမီးအတွက် အန်တီကို အတ္တကြီးခွင့်ပေးပါ မော်ကွန်းထင်၊ တရားဓမ္မလုပ်နေတယ်ဆိုပေမယ့် အန်တီလိုခုကုမျိုး သမီးကို မခံစားစေချင်လို့ပါ။ ပြီးတော့ တစ်ဖက်မိန်းကလေးကို လျှစ်လျူရှုလိုက်တဲ့ မင်းကိုလည်း အန်တီ မယုံကြည်ဘူး”

ဒီလောက် သေချာစွာပြောနေမှတော့ သူ ဘယ်လိုစောဒကတက်ရဦးမှာလဲ။ ဒေါ်သိတာလွင်က သူ့မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ကာ

“မင်း ပြန်နိုင်ပါပြီ အခုလို လာတွေ့တာကို ကျေးဇူးတင်တယ်၊ အန်တီကို နားလည်ပါလို့ မပြောပါဘူး။ မင်းတစ်နေ့နေ့ မိဘနေရာကို ရောက်လာရင် အန်တီကို ကိုယ်ချင်းစာတတ်လာမှာပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ ခွင့်ပြုပါဦးခင်ဗျာ”

နှုတ်ဆက်ခြေလှမ်းတွေက ယိုင်နဲ့စွာမခိုင်ချင်။

ရင်က တလှိုက်လှိုက်ဖြင့် ဝမ်းနည်းစွာ လှည့်ကြည့်မိသော်လည်း ယိမ်းအရိပ်အရောင်ကို မတွေ့ရ။ နောက်ဆုံးမဖြစ်ပါစေနဲ့ ယိမ်းရယ်။

အခန်း (၃၀)

တအင်အင် တအီးအီးဖြင့် မော်ကွန်းထင် ငိုသံက စိတ်ချောက်ချားဖွယ်တောင် ကောင်းနေသည်။ မော်ကွန်းထင်အနားမှာ စိုးနောင်နှင့် မင်းသူ ဒူးထောက်ထိုင်ချလိုက်ပြီး

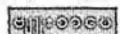
“မင်း အဲလောက်ကြီး ဝမ်းနည်းမနေနဲ့၊ ဒီနောက်ပိုင်း ယိမ်းနဲ့ တွေ့ပြီးပြီလား၊ ယိမ်း ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုရော နားထောင်ပြီးပြီလား”

“ယိမ်းနဲ့မှ မတွေ့ရတော့တာ၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ယိမ်းဆန္ဒကို သိရမှာလဲ”

“အေးလေ အဲဒါကြောင့်ပြောတော့ ယိမ်းက အရွယ်ရောက်နေပြီ မင်းကိုချစ်ရင် မိဘဆန္ဒကိုလည်း လွန်ဆန်ရမှာပဲ တွေးပူမနေပါနဲ့ကွာ”

“ဟုတ်သားပဲ မော်ကွန်းရာ ယိမ်းက မင်းကိုချစ်ပါတယ်၊ ဘယ်လိုအကြောင်းပဲရှိရှိ မင်းကိုစွန့်လွှတ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ မင်းဆီကို တစ်နည်းနည်းနဲ့ရောက်အောင်လာလိမ့်မယ်”

“သူ့အမေက သံကွန်ချာနဲ့အုပ်ထားတာ မဟုတ်ဘူး၊ မေတ္တာ

တရားနဲ့ ထိန်းချုပ်ထားတာ၊ ယိမ်းက သမီးလိမ္မာတစ်ယောက် မင်းသူ၊ ပြီးတော့ အတိုက်အခံလုပ်ပြီး ထွက်လာပါလို့ လူ့ဦးကအားပေး ငါ မလုပ်ရက်ဘူး။ တောက် ဒီကိစ္စ ကယနဏ သေချာသိနေတာ တစ်ယောက် ယောက်ပြောလို့ကွ။ အဲဒါ ဘယ်သူဖြစ်မလဲ”

စိုးနောင်နှင့်မင်းသူ တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်ကာ စဉ်းစားခန်းဝင်သွားကြ၏။ ဖြစ်နိုင်သည်က ဒေါ်သီတာလွင်နှင့် အနီးဆုံး ရှိနိုင်မည်သည်။

“မွန်မွန်က မင်းကို သိပ်မကြည်ဘူးနော်၊ သူ့ချွန်တွန်းလုပ်ချင် လုပ်နိုင်တယ်”

စိုးနောင်စကားကို မင်းသူ ခေါင်းယမ်းသည်။

“မွန်မွန်က သူငယ်ချင်းကိုခင်ပေမယ့် အဲလိုအောက်တန်းကျ တဲ့စိတ်တော့ မရှိလောက်ဘူးကွ။ သူ ယိမ်းကို အရမ်းခင်တာ၊ ယိမ်း စိတ်ဆင်းရဲအောင် လုပ်မှာမဟုတ်ဘူး”

“မင်းကလည်း မွန်မွန်ကိုကြွေးပြီး မွန်မွန်ဘက်က ကာကွယ် ပေးနေသေးတယ်၊ ဒေါ်သီတာလွင်ကို ပြောနိုင်တဲ့အနီးကပ်လူဆိုလို့ မွန်မွန် တစ်ယောက်ပဲရှိတယ်”

“ဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်နိုင်တယ်၊ သူ ငါ့ကိုတော်ဝင်သူနဲ့ပတ်သက် ပြီးအမြင်စောင်းနေတာ၊ ယိမ်း ပြောပြဖူးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အခုနောက်ပိုင်း တားဆီးကန့်ကွက်တာမျိုးတော့ မလုပ်ဘူးတဲ့”

“ယိမ်းအမေနဲ့ လှည့်တိုက်ချင်လို့ အချို့သတ်ငြိမ်နေလိုက်တာ လည်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒါက ထားပါ၊ မင်း ယိမ်းနဲ့တွေ့ဖို့တော့ လိုတယ်”

“ငါ အခုအချိန်မှာ အရမ်းတွေ့ချင်နေတာပေါ့ကွာ၊ ဒီနေရာ လေးမှာ တော်ဝင်သူကြောင့် ငိုကြွေးနေမိတဲ့အချိန်တုန်းက ယိမ်းကြောင့် ငါ စိတ်ဖြေသာရာရခဲ့တာ၊ အခုလည်း သူ ငါ့ကိုလာပြီး ဖျောင်းဖျာနှစ်သိမ့် ပေးရင်ကောင်းမှာပဲ၊ ယိမ်းက ငါ့မျက်ရည်တွေ ခမ်းခြောက်အောင် လုပ် ပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းအစတွေရှိတယ်”

ယောက်ျားတန်ခိုး ဝမ်းနည်းလွယ် မျက်ရည်ကျလွယ်သော မော် ကွန်းထင်ကိုကြည့်၍ မင်းသူတို့ နာခေါင်းရှုံ့မိကြသည်။ ခွဲခွာရဖို့ သေချာ သေးတာလည်း မဟုတ်ဘဲနှင့် ဒီလောက်ထိ ဝမ်းနည်းကြေကွဲဖို့ မလိုသေး ကူးဟု ထင်မိသည်။

“ဟိတ်ကောင် ထ၊ အဲဒါတွေ အခုချိန်မှာ ပြောမနေနဲ့ဦး၊ ယိမ်းက မင်းကို ဒီလိုမျိုး မပစ်ထားဘူးဆိုတာ ငါတို့ယုံကြည်တယ်၊ ကရမ်းဝမ်းနည်းမနေပါနဲ့ကွာ”

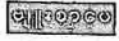
“မင်းတို့ သင်တန်းတက်မယ်ဆို သွားကြကွာ၊ ငါဒီမှာနေနဲ့ ဦးမယ်”

“မင်း သင်တန်းမတက်ဘူးလား”

“ဒီလိုရုပ်နဲ့ မတက်ချင်ပါဘူး၊ ယိမ်းနဲ့အမြဲတမ်း ဒီနေရာလေး ကထိုင်ပြီး စကားတွေပြောနေကြဆိုတော့ ငါ လွမ်းနေလိုက်ဦးမယ်”

“မင်းကတော့ နှစ်ခါကွဲတဲ့အသည်း မနာဘဲရှိပါ့မလား ဖြစ်နေ ကြ ကဲ ငါတို့သွားမယ်၊ ယိမ်းနဲ့ဆက်သွယ်လို့ရအောင်လည်း ငါတို့လုပ် ပေးမယ်”

“ကျေးဇူးပါပဲကွာ၊ မင်းတို့သွားကြတော့ သင်တန်းနောက်ကျ ဦးမယ်”

“အေးပါ ငါတို့သွားပြီ၊ ထပ်ငိုမနေနဲ့ဦးနော်”

မင်းသူတို့ပြောသွားပေမယ့် သူ့စိတ်က ဘယ်လိုမှ ထိန်းချုပ်လို့ မရပေ။ တွေးမိရင်း မျက်ရည်ကလည်လာပြီး ယိမ်း မျက်နှာလေးကိုလည်း မြင်ယောင်နေသည်။

အချိန်တွေ ဘယ်လောက်ကြာသွားပြီလဲမသိဘဲ ဝိုက်ထဲက လည်း ဆာလောင်လာသလိုဖြစ်နေ၏။

“မော်ကွန်း”

“ဟင်”

ယိမ်းအသံမှတ်၍ ထိုင်နေရာမှ ကပျာကယာပင် ထရပ်လိုက် ၏။ ဒါပေမဲ့ သူထင်သလို ယိမ်းမဟုတ်ဘဲ တော်ဝင်သူ ဖြစ်နေသည်။ တော်ဝင်သူက သူ့မျက်နှာကို သနားကာရုဏာသက်သလို ဆွေးငေးစွာ ကြည့်နေပြီး

“ဘာတွေဝမ်းနည်းပြီး ဒီလိုပုံဖြစ်နေတာလဲ မော်ကွန်း”

“နင်နဲ့မဆိုင်ပါဘူး။ နင်က ဘယ်လိုလုပ် ဒီနေရာကို ရောက် လာတာလဲ”

“မင်းသူတို့ သင်တန်းလာတက်ပြီး နင်ပါမလာလို့လေ၊ ဒီနေရာ က ယိမ်းထက်အရင် နင်နဲ့ငါ့ရဲ့ အမှတ်တရနေရာလေးပါ။ နင်ဒီမှာ နေမယ်ထင်လို့ပေါ့ မော်ကွန်းရယ်”

ကြော့မှုများနှင့်ပြောနေသော တော်ဝင်သူကို သူ မျက်နှာ ကာ ကန်ရေပြင်ဘက် မျက်နှာမူလိုက်၏။ ဒီအချိန်မှာ တော်ဝင်သူ စကားသံတွေကို သူမကြားချင်။

ယိမ်းရဲ့နှစ်သိမ့်မှုတွေကိုသာ လိုအပ်နေတာ တော်ဝင်သူထံ

ယိမ်းကို ပိုချစ်လို့ဆိုတာ ကျိန်တွယ်ပြောစရာတောင် မလိုတော့ပေ။

“နင် ငါ့ကိုစိတ်နာချင်နာပါ။ မချစ်ရင်လည်း ငါမမျှော်လင့်တော့ ဘူး။ ဒါပေမဲ့ အရင်က သံယောဇဉ်တွေကြောင့် တစ်ယောက်နာကျင်တဲ့ ပျိုနို့မှာ တစ်ယောက်က ဖေးမပေးကြရင် မကောင်းဘူးလား”

“ဘာ”

“နင်အခု ယိမ်းကြောင့် ခံစားနေရတယ်မဟုတ်လား”

“ယိမ်းကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။ ယိမ်းနဲ့ငါက သိပ်ချစ်ကြတာ၊ ပျိုပြဿနာတက်စရာအကြောင်းမရှိဘူး”

“အေးပါ သူ့အမေက နင်တို့ကို သဘောမတူဘူး ပြောလိုက် မဟုတ်လား”

“ဟင် နင် ဘယ်လိုလုပ်သိတာလဲ”

“ဟိုလေ နင်နဲ့ယိမ်း တခြားပြဿနာတက်စရာမရှိရင် နင်တို့ကို ဘာမတူနိုင်တဲ့ သူ့အမေကြောင့်ပဲဆိုတာ တွေးမိလို့ပါ”

“အင်း ဟုတ်တယ်၊ ငါ့မှာရည်းစားဦးရှိခဲ့လို့ သူ့သမီးအတွက် ပပယုံကြည်နိုင်တာ၊ စိတ်မချနိုင်တာတဲ့လေ”

“ဒါဆို နင်ရဲ့ရည်းစားဦးဖြစ်တဲ့ ငါ့ကြောင့်လည်း ပါတာပေါ့နော်၊ ကံမကောင်းလိုက်တာဟယ်၊ ဟို ငါနဲ့ဘာမှမဆိုင်တော့ဘူးဆိုတာ ကမေကို ငါသွားရှင်းပြပေးရမလားဟင်”

တော်ဝင်သူ ဒီလိုနဲ့ညှိသိမ်မွေ့မှုတွေနှင့် ပြောလာတော့ ဟုတ်မှ လှလားဟု အံ့အားသင့်ရသေး၏။ သူ စိတ်ရှုပ်စွာ ခုံတန်းလေးမှာ ငိုနေတော့ တော်ဝင်သူလည်း သူ့ဘေးမှာ ဝင်ထိုင်ကာ

“ငါ တကယ်ပြောတာပါ၊ နင် စိတ်ချမ်းသာမယ်ဆိုရင် ငါ

ဘာမဆို လုပ်ပေးချင်ပါတယ်။ နင့်အပေါ်မှာ ငါ အများကြီး မှားခဲ့တာဟာ တောင်းပန်တဲ့သဘောဖြစ်ဖြစ် ငါ နင့်ကိုနှစ်သိမ့်ပေးခွင့် ရချင်ပါတယ်။
“တော်ဝင်သူ နှင့် တကယ်ပြောနေတာလား”

“တကယ်ပါ ငါက နှင့်ပြောသလို မိန်းမကောင်း မိန်းမပြု ဖြစ်ချင်မှလည်း ဖြစ်မယ်။ ဒါပေမဲ့ မိန်းမယုတ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလိုခံစားနေရတဲ့အချိန်မျိုးမှာ နင့်အနားမှာ ရှိနေပေးမယ်လေ။ နင့်အရမ်းစိတ်ပျော့တော့ အရမ်းဝမ်းနည်းနေမှာစိုးလို့ပါ။”

ဒီလောက် သူ့ဘက်က တွေးပေးနေတာ ဟိုနေ့က ဒေါသကြီးပြီး ကျိန်စာတိုက်ခဲ့တာတွေ မေ့လိုက်ပြီလားဟု မေးကြည့်ချင်လှပေမယ့် ဒါပေမဲ့ တကယ်ပဲ သုံးနှစ်လောက်တွဲခဲ့သည့် သံယောဇဉ်လက်ကျန်ကြောင့်ဆိုလျှင်တော့ ထိုမေးခွန်းက အားနာစရာကောင်းလှသည်။
“ရပါတယ် ငါတစ်ယောက်တည်းနေလည်း ဖြစ်တယ်။ သွားစရာရှိတာ သွားပါ။”

“ငါက ဘယ်သွားရမှာလဲ။ နှင့် ဒီမှာရှိမယ်ထင်လို့လာတာ ငါ့ကို နှင်မထုတ်ပါနဲ့”
“မဟုတ်ပါဘူး ငါတစ်ယောက်တည်း နေချင်လို့ပါ။ ဒါ နှင့် ထိုင်ချင်လည်းထိုင်ပါ။”

မော်ကွန်းထင် လေသံပျော့သွားတော့ တော်ဝင်သူ ခပ်ကြိတ် ပြုံးလိုက်ပြီး ဆလင်းဘတ်အိတ်ထဲက ကိတ်နှင့်အအေးထုတ်၍ မော်ကွန်းလက်ထဲ ထည့်ပေးကာ

“နှင့် ဗိုက်ဆာနေမှာပဲ။ စားလိုက် မော်ကွန်း၊ အအေးသောက်”

“ငါ ဗိုက်ဆာနေတာ နှင့် ဘယ်လိုလုပ်သိလဲ”
“နှင့် အရင်တည်းက ငါနဲ့ထိုင်နေရင် ဗိုက်ဆာတတ်တာပဲလေ။ ငယ်ငယ်က ငိုပြီးရင် ဗိုက်အရမ်းဆာတာပဲလို့လည်း ပြောဖူးတယ် မဟုတ်လား”

အလေးအနက် အမှတ်ရနေပါသေးလားဟု အံ့ဩရသေး၏။ ရန်လို တိုက်ခိုက်နေတာမျိုး မဟုတ်တော့လည်း နှင့်ထုတ်ဖို့လည်း ခက်နေသားပင်။

ဒါကြောင့်မို့ ဘာမှမပြောတော့ဘဲ တော်ဝင်သူပေးသော ကိတ်နှင့်အအေးကို သောက်လိုက်စားလိုက် လုပ်နေလိုက်သည်။ တော်ဝင်သူက သူ့ကို ပြုံးကြည့်နေပြီး

“မော်ကွန်းက အရမ်းကို အပြစ်ကင်းတဲ့ကလေးလေးကုန်တာပဲ။ ဝမ်းနည်းစရာရှိရင် ဝမ်းနည်းတယ်။ ငိုချင်ရင် ငိုချတယ်။ ဗိုက်ဆာတော့လည်း ရှက်ရမှန်းမသိဘဲ စားနေတော့တာပဲ။ ပြီးတော့ အကြာကြီး ရန်ပြီးဖွဲ့ပြီး မုန်းမနေတတ်ဘူးနော်။ အရမ်းချစ်ဖို့ကောင်းတယ်”

“အဲဒီစကားကိုတော့ နှင့် မပြောပါနဲ့ တော်ဝင်သူ။ ငါတို့ နှစ်ယောက်ကြားမှာ အဲဒီချစ်တယ်ဆိုတဲ့စကား မသုံးတော့ရင်ကောင်းမယ်။ ငါက ယိမ်းနဲ့ပဲ လက်ထပ်မှာ”

“သူ့အမေ သဘောမတူဘဲနဲ့ နှင့်တို့ ဘယ်လိုလုပ် လက်ထပ်မှာလဲ”

“ယိမ်းက ငါ့ကိုစွန့်လွှတ်မှာမဟုတ်ဘူး။ ထားခဲ့မှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ ငါယုံတယ်။ အခု အနီကိတ်အတန် ပြုသောနာဖြစ်နေပေမယ့် တစ်နေ့ဝူ ပြေလည်သွားမှာပါ”

“ဪ အင်း ဟုတ်ပါတယ်၊ အခုမပြေလည်ခင်အတောအတွင်းမှာတော့ နင် စိတ်သက်သာအောင် ငါ့အတူရှိနေပေးမယ်နော် ဖြစ်ခဲ့လား”

“အခုလို ပြောတာတော့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ငါ့မှာ ငါ့သူငယ်ချင်းတွေရှိတယ်၊ သူတို့ ငါ့ကိုအားပေးမှာပါ”

“အဲဒါတော့ သိပါတယ် ဒါပေမဲ့”

“နင့်ဘာသာ အဆင်ပြေအောင်နေပါ၊ ငါ့အတွက် စိတ်ပူမပေးနဲ့၊ ယိမ်း ငြိငြင်မှာ ငါ မလိုလားဘူး”

“မော်ကွန်းရယ် ရက်စက်လိုက်တာ၊ ငါလေ နင့်ဆီက အချစ်တွေ ပြန်တောင်းနေတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီအချိန်မှာ ငါလည်း အဖော်ပဲနေလို့ ကိုယ်ချင်းစာပြီး ပြောတာပါ”

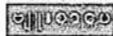
“နင် ဟိုနေ့က ကျိန်စာတိုက်ခဲ့တာတွေကို မေ့ပြီး ဒီစကားတွေ လာပြောနေတာလား”

တော်ဝင်သူ မျက်ရည်တွေဝဲလျက် ခေါင်းယမ်းကာ

“ငါ အဲဒီနေ့က စိတ်တွေလွတ်ပြီး ပြောမိပြောရာ လျှောက်ပြောလိုက်မိတာပါ။ နင်က ယိမ်းနဲ့ယှဉ်ပြီး တိုက်ခိုက်လို့ မနာလိုစိတ်တွေ ပေါက်ကွဲမိတာ၊ ယိမ်းနဲ့တွေ့ရင်လည်း ငါတောင်းပန်ပါမယ်”

တော်ဝင်သူ မာန်တွေချကာ ထိုသို့ ပြောတော့ မော်ကွန်းထံ ငြိမ်သက်သွားရသည်။ အရင်လို မထီမဲ့မြင် အပြုအမူများ မဟုတ်တော့တာမို့ တော်ဝင်သူနှင့်ပတ်သက်သည့် နာကြည်းစရာတွေကို သူလည်း မထေ့ထေ့ချင်။

အခုဆန္ဒရှိနေတာက ယိမ်းနဲ့တွေ့ဖို့...။

အခန်း (၃၁)

“တွေ့ဖို့တောင် မလွယ်ဘူးဆိုတော့ မင်းတို့ ဘယ်လိုဖြစ်ကြကလဲ၊ အရွယ်ရောက်နေတဲ့သမီးကို လှောင်အိမ်ထဲထည့် သော့ခတ်ထားသလား”

“သော့အထပ်ထပ် ခတ်ပြီး လှောင်အိမ်ထဲထည့်ထားတာ မဟုတ်ပေမယ့် မေတ္တာနဲ့ ထိန်းချုပ်ထားတာ လေးလေး၊ ယိမ်းပိုပြီး ကျက်ရခက်တယ်”

“မင်း ဘာတွေအမှားလုပ်လို့ ယိမ်းအမေက သဘောမတူတာလဲ”

“ရည်းစားရှိခဲ့လို့တဲ့”

“ဘာ”

ဦးထင်ကျော် မျက်ခုံးနှစ်ဖက် မြင့်တက်သွားလောက်အောင် ဩရလေသည်။ ဒီခေတ်မှာ ရည်းစားနှစ်ယောက် သုံးယောက်ရှိတော့ ပျာ ထူးဆန်းလို့လား။

မိန်းမနှင့်သားသမီးတွေ ရှိလျက်နှင့်တောင် နောက်အိမ်ထောင်
တွေပြုနေကြသေးတာ။

“နေပါဦး ရည်းစားရှိတာ ယိမ်းတစ်ခုလပ်ဖြစ်သွားမယ့်ကိစ္စ
မဟုတ်တာကွ၊ ယိမ်းအမေ ဘယ်လိုစိတ်ကူးတွေ ဝင်နေတာလဲ”

“အဲဒါနဲ့ပတ်သက်တဲ့ စိတ်ဒဏ်ရာတွေရခဲ့လို့ ယိမ်းကို အဲ
မဖြစ်စေချင်တာတဲ့လေးလေးရယ်၊ ကျွန်တော် ရှင်းပြတာကိုလည်း န
မထောင်ဘူး၊ ခေါ်ပြီး ရန်တွေတာမဟုတ်ပေမယ့် မိဘရဲ့မေတ္တာကို န
လည်ပေးပါလို့ တောင်းဆိုတာက ပိုပြီးရှေ့တိုးရ ခက်အောင်လုပ်လို့
သလိုပဲ”

“မင်း ယိမ်းကိုစွန့်လွှတ်မှာလား”

“ဟင့်အင်း ဘာလို့စွန့်လွှတ်ရမှာလဲ”

“ဒါဆို အားမရှိသလို မပြောနဲ့လေကွာ၊ ဘယ်လိုရှေ့ဆက်
ကြည့်ရမလဲဆိုတာပဲ စဉ်းစားပေါ့”

“ယိမ်းအမေကို ဘယ်လိုကျော်လွှားရမလဲ လေးလေး၊ ယိ
သိကွာနဲ့ ခိုးပြေးဖို့လည်း စိတ်မကူးရဲဘူး၊ ယိမ်းက တော်ဝင်သူလို
ကလေးမျိုးမဟုတ်ဘူး”

ဦးထင်ကျော် ဒါကိုတော့ လက်ခံသည်။ ယိမ်းက ဂုဏ်သိ
ရှိပြီး အဆင့်အတန်းရှိသည့် မိန်းကလေးဆိုတာကိုလည်း သိနေသည့်
ဒါကြောင့်လည်း တူတော်မောင်နှင့် လက်ထပ်ပေးချင်တာပါ။

ကိုယ့်ဘက်က အဆင့်အတန်း အသိုက်အဝန်းကြောင့်
ငြင်းဆန်လိမ့်မည်ဟုလည်း မထင်မိပေ။ အခုတော့ ရည်းစားရှိ
အကြောင်းပြတာတော့ သိပ်မဟုတ်သေးဘူး ထင်သည်။

“ဒါဆို ယိမ်းအမေကို လေးလေး သွားတွေပေးရမလား”

“ထူးခြားလာပါ့မလား လေးလေး၊ ယိမ်းအမေက ဘယ်သူ
ကပြောပြော ခေါင်းမာမယ်ထင်တယ်၊ ဒီကိစ္စက ယိမ်းနဲ့တွေ့ပြီး ယိမ်း
အဖို့ကို သိရမှ ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ သိမှာ”

“ယိမ်းတို့တွေ့ရဖို့က မလွယ်ဘူးဆို ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ၊ ယိမ်း
အဖို့ကို လူကြီးလူကောင်းပုံစံနဲ့ သွားတွေ့ရင် ရိုက်တော့မလွှတ်လောက်
မဟုတ်လား”

“ယိမ်းအမေက ကျောင်းဆရာမကြီးလုပ်ခဲ့တာဆိုတော့ အဲလို
ကု ရိုင်းမှာမဟုတ်ပါဘူး”

“ဒါဆို လေးလေး သွားတွေပေးမယ် မပူနဲ့၊ ဒီနေ့တော့ အား
လေးမှာမဟုတ်ဘူး၊ နောက်နေ့ သွားပေးမယ်ကွာနော်”

သူ့မျက်နှာညှိုးနွမ်းနေတာမို့ လေးလေးက ပန်းဖက်ကာ နှစ်သိပ်
လေးလေးကို အသိပေးလိုက်ရ၍ သူ့ရင်ထဲလည်း အနည်းငယ်
လွှားသည်။

“လေးလေး ယိမ်းအမေနဲ့တွေ့လည်း ပြေပြေလည်လည်တော့
ကဲ့ပါနော်၊ ကျွန်တော့်ဘက်ကလည်း အာမခံခဲ့ပါ၊ ယိမ်းကို ကျွန်တော်
ကယ်ချစ်တာပါ လေးလေး”

“အေးပါကွာ လေးလေး မင်းတို့အဆင်ပြေအောင် သေချာ
ပေးနဲ့ပါ့မယ်၊ ယိမ်းနဲ့တွေ့ရင်လည်း ယိမ်းဆန္ဒကို သေချာပေးခဲ့ပါ
ငါ့တူလေးစိတ်ချမ်းသာရမှာပါ”

“ယိမ်းအမေက ဒေါသနဲ့ အမိန့်ပေးတာမဟုတ်ဘဲ မေတ္တာနဲ့
ပိုင်ထားတာဆိုတော့ ယိမ်း လွန်ဆန်ပြီး ယိမ်းကျွန်တော့်ကို လက်ထပ်

ရဲယိုမလား ဟင် လေးလေး”

“လေးလေးလည်း မေတ္တာနဲ့သိမ်းသွင်းကြည့်မှာပေါ့ကွာ၊ ရည်းစားထားဖူးတယ်ဆိုတာ အပြစ်ကြီးတစ်ခုမှမဟုတ်ဘဲ”

“ပြောတဲ့သူက ကျွန်တော့်ကို ရည်းစားဦးနဲ့မလွတ်မကင်းပုံ၊ မျိုးတောင် ပြောထားတာထင်တယ်၊ ကျွန်တော်က အဲဒီမိန်းကလေးအပေါ် စာနာမှုမရှိ သစ္စာဖောက်တယ်ပေါ့၊ အဲဒါကြောင့် သူ့သမီးအတွက် ကျွန်တော့်ကို ယုံကြည်မှုမရှိဘူးတဲ့”

“အဲဒါကို ယိမ်းကရော ရှင်းမပြဘူးလား”

“နောက်တော့ ရှင်းပြခွင့်ရမလား မသိဘူး၊ အခုတော့ ယိမ်းက စကားပြောခွင့်မပေးဘူး၊ သူ ကြားထားတဲ့သတင်းနဲ့ပဲ ကျွန်တော့်ကို တိုက်ခိုက်လိုက်တာ၊ သူ့သမီးကို သူ့လိုမျိုးဒဏ်ရာတွေနဲ့ တစ်သက်လုံး စိတ်မဆင်းရဲစေချင်ဘူးတဲ့လေ”

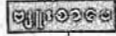
“ဘယ်လိုဒဏ်ရာတွေရခဲ့လို့ ဒီလောက်တောင် ဆန္ဒတွေ ပြင်၊ နေရတာလဲ”

“မသိဘူး လေးလေးရယ်”

ဖြေရတာ လေသံပျော့ပေမယ့် လေးလေး သွားကြည့်ပေးယူ ဆို၍ အားတော့ရှိပါသည်။ ယိမ်းနဲ့ဝေးရမှာစိုး၍ ရင်မှာလောင်ကျွမ်းတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တောင် ထိတ်လန့်မိသည်။

ယိမ်းကို သူတကာယ် နှစ်နှစ်ကာကာ မြတ်မြတ်နိုးနိုး ချစ်မပါလား။ အမြဲလို ဖေးမ နားလည်ပေးတတ်လွန်းသော ယိမ်းကို သူ့အဖွဲ့မှာပဲ အမြဲပဲရှိစေချင်သည်။

တော်ဝင်သူရဲကျိန်စာကြောင့် သူတို့ဒီလိုမျိုး ဖြစ်နေကြတာ။

လျှင်တော့ တော်ဝင်သူကို သူ ဘယ်လိုမှ ခွင့်လွှတ်နိုင်မှာမဟုတ်ပေ။
ယိမ်းရေ ရည်းစားဦးရဲ့ကျိန်စာကြောင့် ကျွန်တော်တို့ မဝေးပါ
ရစေနဲ့...။

အခန်း (၃၂)

မွန်မွန်ကို မေးစရာတွေရှိနေ၍ အခန်းထဲမှာ ခေါက်တံခေါက်ပြန်လမ်းလျှောက်ရင်း စောင့်နေမိသည်။ မေမေက ဒီရက်အတွင်း အပြင်ကို မထွက်ဘဲ အိမ်မှာပဲနေပါဟု သတိပေးထား၍ မော်ကွန်းကိုလည်း သွားမတွေ့နိုင်ပေ။

မော်ကွန်း ဝမ်းနည်းကြေကွဲနေမည်။ နာကျင်ခံစားနေရမည်ဆိုတာ သိသော်လည်း မေမေ့ကိုဖြေရှင်းပြဖို့ အခွင့်အရေးမရသေး၍ ဒီအတိုင်း ငြိမ်နေရတာ၊ ရင်ထဲမကောင်းနိုင်။

ဒီကိစ္စ ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး မေမေ အတိအကျသိနေသည်ဆိုတာ မွန်မွန်ကို သေချာမေးကြည့်ရမည်။ မွန်မွန်ပြောတာဆိုလျှင်တော့ မွန်မွန်ကို သူမသူငယ်ချင်းအဖြစ် သတ်မှတ်မှာမဟုတ်တော့။

“ဒေါက် ဒေါက်”

“မွန်မွန်လား ဝင်ခွဲ”

မေမေ ဈေးသွားတာ မကြာသေး၍ မွန်မွန် ရောက်လာသည်

ဆိုတာ သိလိုက်ပြီး ဝင်ခိုင်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ မွန်မွန်က မျက်နှာဝသာယော ရေးကြိုဆုတ်ပျာ ပုံစံဖြစ်နေသည်။

“ဟဲ့ သာဖြစ်အောင် အမြန်လာပါဆိုလို့ ဘာတွေများဖြစ်နေလဲလို့ ငါ့မှာ ရင်တွေကိုထိတ်နေတာပဲ၊ ဘာဖြစ်နေတာလဲ ယိမ်း”

“အေး ပြောမှာပါ။ နင့်ကို မမေးရမချင်း ငါ့ရင်ထဲ ရှင်းမှာမဟုတ်ဘူး ထိုင်ဦး”

“ဘာတွေလဲဟယ်၊ အောက်ထင်မှာလည်း တိတ်ဆိတ်နေတာပဲ၊ နင်က ဒီအချိန် အောက်ထပ်မှာလုပ်စရာရှိတာမလုပ်ဘဲ ဘာလို့ အခန်းအောင်းနေတာလဲ”

မွန်မွန်က ခုတင်မှာဝင်ထိုင်ရင်း မေးခွန်းတွေ ထုတ်နေ၏။ မွန်မွန်ရဲ့ စိုးရိမ်တကြားပုံစံကြည့်ပြီး ယိမ်းအသက်ကို ၀၀၅၂ သွင်းရသည်။

“နင် မေမေ့ကို မော်ကွန်းအကြောင်း ဘာတွေပြောလိုက်တာလဲ မွန်မွန်”

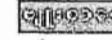
“မော်ကွန်းအကြောင်း”

“အေး အခုအိမ်မှာ ငိုးမီးလောင်နေတယ်၊ မေမေက အပြင်ကောင်ထွက်ခွင့်ပေးဘူး၊ တံခါးမိတ်ထား၊ သော့ဖွက်ထားတာမဟုတ်ပေဘူး၊ မြေရှင်းခွင့်မရသေးလို့ အခန်းထဲကကို တမင်မထွက်ဘဲနေတာ”

“ဆန္ဒပြနေတာပေါ့”

“ငါမေးတာပဲဖြေပါ။ နင် ဘာတွေချွန်တွန်းလုပ်ထားတာလဲ”

“ငါက သာကီချွန်တွန်းလုပ်ရမှာလဲ။ နင့်အမေနဲ့ မော်ကွန်းအကြောင်း တစ်ခါမှများများစားစား မပြောဖူးဘူး။ နင့်အမေလည်း မေးဖူးပါဘူး”

“သေချာလို့လား၊ ဟုတ်လို့လား”

“ငါ့ကို မယုံသကား မေးခွန်းတွေ မထုတ်ပါနဲ့ ယိမ်း။ ငါ နင့် အမေကိုတိုင်ပြီး တားဆီးခဲ့မယ်ဆိုရင် နင်တို့ချစ်သူတောင် ဖြစ်လိုက်ရမှာ မဟုတ်ဘူး”

“ဒါဆို ဘယ်သူက မေမေ့ကို အတိအကျပြောတာလဲ”

“အတိအကျ ဘာတွေလဲ”

မွန်မွန် ဘာမှမသိသလို စိတ်ဝင်တစားဖြစ်သွားတော့ မွန်မွန် ဘာမှမပြောဘူးဘူးဆိုတာ ယုံလိုက်ရမလို့ ဖြစ်နေသည်။

“မော်ကွန်းမှာ ရည်းစားရှိတာ စိတ်ပျော့ညံ့တာ၊ ပြီးတော့ ရည်းစားဟောင်းနဲ့ အခုထိ မရှင်းမရှင်းဖြစ်နေသေးတာ အကုန်လုံး မေမေသိတယ်”

“ဟင် နင့်အမေ ဘယ်လိုများ စုံစမ်းထား”

“စုံစမ်းလိုက်ရုံနဲ့ သိတယ်ဆိုရင် အပေါ်ယံပဲ ဖြစ်မှာပေါ့။ အခုက မော်ကွန်းက သစ္စာမဲ့တတ်တဲ့သူ ဖြစ်နေတာ ရည်းစားဟောင်းကတော့ အပစ်ခံရတဲ့သနားစရာလေး။ ပြီးတော့ ငါက ဒါတွေမသိဘဲ မော်ကွန်းရဲ့ လှည့်စားခံနေရတာလို့လိ”

“အဲဒါတွေ နင့်အမေကို ရှင်းမပြဘူးလား”

“မေမေက သူ့ရဲ့ဒဏ်ရာဟောင်းကြောင့် စိတ်လှုပ်ရှားနေတဲ့ အချိန်မှာ ငါ ဖြေရှင်းနေရင် ဆင်ခြေပေးတယ်လို့ပဲ ထင်မှာပေါ့။ သေ၊ အေးသွားမှ မေမေ့ကို နားလည်အောင်ပြောရမှာ။ သတင်းမှားကြီးဆိုတာ ကို အခုက မော်ကွန်းက သစ္စာမဲ့တာမဟုတ်ဘူး။ ရည်းစားဟောင်းက(က) သစ္စာဖောက်တာ အောက်တန်းကျပြီး နောက်တစ်ယောက်နဲ့ စေ့စပ်ပါ”

အထိ ဖြစ်သွားတာ”

“အေးပါ အဲဒါကို ငါလည်းသိပါတယ်။ နင် ရှင်းပြတဲ့အချိန်ကျ ငါလည်း ဝင်ပြောပေးပါမယ်”

မွန်မွန်မှာ ဒီလိုဆန္ဒရှိနေလျှင်တော့ မွန်မွန် မပြောတာ သေချာ နေသည်။ ဒါဆို ဘယ်သူဖြစ်မလဲ စဉ်းစားရခက်သွား၏။

“နေဦး တော်ဝင်သူများ ဖြစ်နေမလား”

“ဘာကိုလဲ”

“မေမေ့ကိုပြောတာ ငါတို့တော်ဝင်သူနဲ့ ပြဿနာဖြစ်ကြသေး တယ်ဟ၊ ငါနဲ့မော်ကွန်းကို လက်မထပ်စေရဘူး။ လက်ထပ်ဖြစ်တောင် အိမ်ထောင်ရေး မမြဲစေရဘူးလို့ ကျိန်စာတိုက်တယ်”

“ဒါဆို သေချာတယ်။ အဲဒီမိန်းမ ဖြစ်ရမယ်။ နင့်အမေကို သူ ကိုယ်တိုင်လားပြောလို့ ချွဲကားသွားတာပေါ့”

“ဟုတ်ပါ့မလား။ တော်ဝင်သူ အဲလောက် ယုတ်ညံ့ပါ့မလား ဟယ်”

“နင့်အမေက လူတိုင်းစကားကို ယုံတတ်တဲ့သူမဟုတ်ဘူး။ စဉ်း စားဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိတယ်။ တစ်ဖက်သတ် ဘယ်တော့မှ မပြောဘူး”

“စေ့စပ်ပွဲပွဲကတော့ပေါ့၊ ထည့်ပြောသွားတာဆိုတော့ ဖြစ်တော့ ဖြစ်နိုင်တယ်။ မိန်းကလေးက စေ့စပ်ပွဲအပျက်ခံပြီးကို ချစ်လျက်နဲ့ မော် ကွန်းက သစ္စာမဲ့တာဆိုပြီး မေမေက တော်ဝင်သူကို သနားနေတာ”

“မော်ကွန်းရည်းစားက တော်ဝင်သူဆိုတာလည်း သိတယ်ပေါ့”

“အင်း”

“ဒါဆိုရင်တော့ အများကြီးတောင် တွေးစရာ မလိုဘူး။ သေချာ

တယ် ဒီမိန်းမ တော်တော်ယုတ်ညံ့တာပဲ။ နင် ဘာလုပ်မလဲ ယိမ်း”

မွန်မွန်မေးတာကို ချက်ချင်းမဖြေနိုင်။ မေမေ့ကို အခုချိန် သွားပြောလျှင် မော်ကွန်းဘက်က ကာကွယ်သည်ဟု စွပ်စွဲခံနေရဦးမည်။

“ငါ တော်ဝင်သူနဲ့သွားတွေ့ရမလား”

“စိတ်အေးအေးထား မလောနဲ့ဦး။ နင့်အမေကို ဖြေရှင်းလို့ ရရင် သူ့စကားတွေ အလကားဖြစ်သွားမှာပဲ။ အဓိကက နင့်အမေကို ရှင်းပြဖို့ပဲ ကြိုးစား”

“မေမေက ငါ့အတွက်တွေ့ပြီး ဒီလိုဖြစ်နေတာပါ။ အခုလို သွေးပူနေတဲ့အချိန်မှာ မေမေ့ကို ကလန်ကဆန်မလုပ်ချင်ဘူး။ သူများ စကား နားယောင်တတ်တဲ့သူ မဟုတ်ဘူးဆိုပေမယ့် စိတ်ဒဏ်ရာအခံရှိတဲ့ မေမေက ငါ့ကိုစိုးရိမ်မှာပဲပေါ့ဟာ။ တကယ်ဆို မော်ကွန်းဘက်က မပြတ် သားတာတွေရှိခဲ့တော့ တော်ဝင်သူဘက်ကလည်း အားရှိမှာပဲ”

ယိမ်းပြောတာလည်း ဟုတ်နေတာပင်။ ယိမ်းအမေက အမိန့် အာဏာတွေနှင့် ဖြတ်တောက်နိုင်နေတာ မဟုတ်ဘဲ မေတ္တာနှင့်သိမ်းဆွမ်း ဖျောင်းဖျာနေတာမို့ အတိုက်အခံလုပ်ဖို့ ခက်နေသည်။ တော်ဝင်သူအနေနှင့် ကလည်း အားလုံးကို စွန့်လွှတ်ရတော့မလို ဖြစ်နေတာမို့ မော်ကွန်းကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့မဆို ကုတ်ကပ်တွယ်ဖက်ထားမှာပင်။

အောက်တန်းကျ ယုတ်ညံ့နေတယ်လို့လည်း ရှက်တတ်ရမှန်း သိမှာမဟုတ်။ အခုလိုပြဿနာများနှင့် ပွဲလန်နေသည့်အချိန်မျိုးမှာ တော်ဝင်သူ အလှအယက် ဖျာဝင်ခင်းဖို့ စဉ်းစားနေမလား။

“ယိမ်း”

“ဟင်”

“နင်ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲ”

“တော်ဝင်သူ အကြံအစည်တွေကို ငါကြောက်နေတာ။ အခုငါနဲ့ မော်ကွန်းဝေးနေတဲ့အချိန်မှာ မော်ကွန်းကို သူ့ဘယ်လိုစည်းရုံး သိမ်း သွင်းနေမလဲ မသိဘူး”

“အေး အဲဒါတော့ဟုတ်တယ်။ မော်ကွန်းက စိတ်ပျော့တယ်။ နင့်အတွက် ခံစားနေရတဲ့အချိန်မှာ သူ့ဘာတွေဘယ်လိုလုပ်မယ်ဆိုတာ မပြောနိုင်ဘူး”

“မင်းသူတို့နဲ့ တစ်ချက်စုံစမ်းကြည့်ပါဦး မွန်မွန်ရယ်။ ငါအခုမှ တွေးမိပြီး ရင်တွေပူလိုက်တာ”

“နင်လည်း ချစ်သူတစ်ယောက်ထားမိတယ် ဒုက္ခပါပဲ။ အရှူးဖီး ဝိုင်းဖြစ်နေပြီ”

မွန်မွန်ပြောမှ စိတ်ဓာတ်တွေကျချင်လာသည်။ သူ့ပဘယ်လို လုပ်ရမလဲ။

သက်ပြင်းတွေတောင် ခြောက်သွေ့လို့...။

နှစ်ယောက်သား မျက်နှာချင်းဆိုင်ကြည့်ပြီး အံ့အားသင့်နေကြသည်။ ဘာမှမပြောနိုင်အောင် ခဏတာမျှ ငြိမ်သက်သွားကြပြီးမှ -

“ဒီအိမ်က”

“ကျွန်မအိမ်ပါ ကိုထင်ကျော်၊ ခုနက ယိမ်းနွဲ့ခင်လို့ ပြောလိုက်တယ်နော်၊ သမီးနဲ့တွေ့ချင်တာ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ”

“ဪ ယိမ်းက သိတာရဲ့သမီးလား၊ ကိုယ့်ကိုအိမ်ထဲဝင်ဖို့ ပခေါ်တော့ဘူးလား သိတာ”

“ဪ အင်း ဝင်ပါ၊ အိမ်မှာခြံစောင့်မထားတော့ ကိုယ်တိုင်ပဲ တံခါးဖွင့်ရမှာ ကိုထင်ကျော် ကားမောင်းဝင်လာခဲ့လေ”

ဒေါ်သိတာလွင် ခြံတံခါးဖွင့်ပြီး ဦးထင်ကျော်ကားကိုပါ မောင်းဝင်စေလိုက်သည်။ ကားပေါ် ဈေးဝယ်လာသည့် ပစ္စည်းတွေပျံ့နှံ့နေသေးတဲ့ ချော့ခန်းထဲထိ ခေါ်လာခဲ့၏။

“ထိုင်ပါ ကိုထင်ကျော်၊ အပူလား အအေးလား”

“နေပါစေ ကိုယ်တာမှ မသောက်တော့ပါဘူး၊ ဒါနဲ့အိမ်သားရောပစ္စည်းပါလား”

“သူ ဆုံးတာ ဆယ့်ငါးနှစ်ကျော်ပါပြီ”

“ဪ တစ်မြို့တည်းနေပြီး ကိုယ် မသိခဲ့ပါလား၊ အင်းလေ ကိုယ်လည်း အပေအတေလို လေလွင့်ခဲ့တဲ့ အချိန်တွေက ကြာခဲ့တာကိုး၊ (ကခုနောက်ပိုင်းမှ မမတို့ဆုံးပြီး ကုမ္ပဏီကို ဦးစီးရတော့မယ်ဆိုမှ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်လာတာ”

“ဇနီးသည်ကရော”

“ကိုယ်အခုထိ တစ်ယောက်တည်းပါ သိတာ”

အခန်း (၃၃)

“ဟင်”

မိမိရှေ့ကားက မိမိအိမ်ရှေ့မှာ ရပ်သွားတာမို့ ဒေါ်သိတာလွင် အံ့ဩသွားသည်။ ဘယ်သူ့ကားလဲ၊ ဘာလာလုပ်တာလဲ၊ ကားကို ထိုးကာ အနီးမှာပင် ရပ်လိုက်ပြီး ကားပေါ်ကဆင်းလိုက်သည့် အချိန်မှာ ရှေ့ကားက လူဆင်းလိုက်တာလည်း တွေ့ရ၏။

မိမိအိမ်ကိုလာတာမို့ မိမိညွှန်သည့်များလား။ အသက်က လေးဆယ့်ငါး၊ ငါးဆယ်ဝန်းကျင်ခန့်မှန်းလို့ရသည်မို့ သမီးနှင့် ပတ်သက်သည့် သူတော့မဖြစ်နိုင်။

ထိုလူ လူခေါ်ဘဲလဲတီးဖို့ ပြင်နေစဉ်မှာပင် ထိုအနားရောက်သွား

ပြီး

“ဘယ်သူနဲ့တွေ့ချင်လို့လဲ ဘာကိစ္စလဲရှင်”

“ဟို ယိမ်းနွဲ့ခင်နဲ့ ဟင် သိ သိတာ”

“ဟင် ကို ကိုထင်ကျော် မဟုတ်လား”

ဦးထင်ကျော် အဖြေကြောင့် ဒေါ်သီတာလွင် ရင်မှာလှိုက်ခဲ ဖြစ်သွားပြီး ဦးထင်ကျော်မျက်နှာကိုကြည့်ရမှာ အားနာသလိုကြီး ဖြစ်နေ သည်။

“သမီးနဲ့ဘယ်လို ပတ်သက်မှုရှိလို့ ရောက်လာတာလဲ ကိုထင် ကျော်”

မျက်လုံးတစ်ချက် လှန်ကြည့်ကာ စကားလွှဲသလို မေးလိုက် ၏။ ဦးထင်ကျော်က အိမ်ကြီးကို ဝေ့ဝဲကြည့်ပြီး

“မော်ကွန်းထင်က ကိုယ့်ရဲ့တူပါ။ မမကမွေးတာ၊ ကိုယ်ထိန် ကျောင်းအုပ်ချုပ်လာခဲ့ရတဲ့ ကလေးပေါ့”

“ဟင် မော်ကွန်းထင်က ကိုထင်ကျော်ရဲ့တူ”

“ဟုတ်ပါတယ် ယိမ်းကို သီတာရဲ့သမီးမှန်း မသိခင်တည်းက ကိုယ့်ရဲ့တူနဲ့ သဘောတူနေခဲ့တာ အခုတော့ ဘယ်မှပြောစရာမလိုအောင် ကို ကိုယ်သဘောတူတယ် သီတာ”

“ကျွန်မကတော့ ကိုထင်ကျော်ရဲ့တူနဲ့ လုံးဝသဘောမတူပါ သွား”

“ဟင် ဘာ ဘာဖြစ်လို့လဲ သီတာရယ်”

အားနာမှုမရှိ ပြောချလိုက်တာကြောင့် ဦးထင်ကျော် မျက်နှာ ပျက်သွားသည်။ ဒေါ်သီတာက သက်ပြင်းတစ်ချက်ရှိက်ကာ

“မော်ကွန်းထင်မှာ ရည်းစားရှိခဲ့ဖူးတာ ကိုထင်ကျော်သိတာ မဟုတ်လား”

“အင်း သိပါတယ် အဲဒါဘာဖြစ်လို့လဲ၊ သူ့အိမ်ထောင်ပြုပြီး တာမှ မဟုတ်တာ သီတာရယ်”

“အိမ်ထောင်ပြုခဲ့ဖူးတဲ့သူကမှ နောက်အိမ်ထောင်နဲ့ မြဲဦးမလား မသိဘူး။ ရည်းစားဦးရှိခဲ့တဲ့ သူကတော့၊ မိသားစုရှိနေတာတောင် ရည်း စားဦးကို တမ်းတပြီး အိမ်ထောင်ရေး ဖောက်ပြန်တတ်ကြတယ်”

“ကောလဟလတွေကို မယုံပါနဲ့ကွာ တခြားလူဖြစ်ခဲ့ရင်တောင် ကိုယ့်တူကိုတော့ ကိုယ်အာမခံပါတယ် သီတာ”

“ဒီလိုအဖြစ်အပျက်က ကောလဟလာမဟုတ်ဘူး ကျွန်မရဲ့ ကိုယ်တွေ့ပါ။ အဲလိုဖြစ်ရင် ကျွန်မတို့မိန်းမသားတွေပဲ နစ်နာကြတာ ကိုထင်ကျော်၊ ကျွန်မယောက်ျားအဲလို လုပ်သွားလို့ တစ်ခုလပ် တစ်လင် ကွာဘဝနဲ့ သားတွေသမီးတွေအတွက် ပင်ပန်းဆင်းရဲ ဒုက္ခတွေခံပြီး ပျန်းကန်ခဲ့ရတယ်။ သူ့ရည်းစားဟောင်းနဲ့ တစ်အိုးတစ်အိမ်ထောင်ပြီး မပျက်နေတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်မတို့မိသားစု မျက်ရည်နဲ့မျက်ခွက် ဖြစ်ခဲ့ရတယ်”

“အဲဒီအချိန်တွေမှာ ကိုယ်လည်း မင်းကိုလွမ်းရင်း ဘာကျင့်ကြံ ကွဲရင်းနဲ့ တစ်ယောက်တည်း အဖော်မဲ့နေတာပါပဲ”

“ဟင်”

ဒေါ်သီတာလွင် ငိုငံကျသွားသည်။ မိမိကို စိတ်နာပြီး ဦးထင် ကျော် လက်ထပ်ကာ မိသားစုနဲ့ရှိနေမည် ထင်ထားသော်လည်း အခုချိန် ကို တစ်ယောက်တည်း တစ်ကိုယ်တည်းဆိုတာကြောင့် အနည်းငယ် စိတ်လှုပ်ရှား စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားရသည်။ ဒါပေမဲ့ မိမိမှာ တစ်ခုလပ် ပုထိုးမ သားသမီးတွေနှင့် ဒီလိုမျိုး ခံစားလို့ သင့်တော်ပါ့မလား။

“အဲဒီအကြောင်းတွေက ပြီးခဲ့ပါပြီ ကိုထင်ကျော်၊ ပြောမနေပါနဲ့ တော့”

“မင်းလို ရည်းစားဟောင်းကို ဥပေက္ခာပြု မေ့ထားနိုင်တဲ့သူရှိ

ရင် မိသားစုကို သစ္စာဖောက်ပြီး ရည်းစားဟောင်းနဲ့ ရွှေလက်တွဲတဲ့သူ ဂိုဏ်းက ဆန်းလို့လား သိတာ၊ မင်းကိုယ့်ကို ထားခဲ့တဲ့အချိန်တွေတုန်းက ကိုယ် ဘယ်လို အသည်းကွဲနာကျင် ခံစားနေရမလဲဆိုတာ မင်းမတွေ့ခဲ့ဘူးမဟုတ်လား”

“မတွေ့မိဘဲ ရက်စက်ခဲ့တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မိဘကို စိတ်ချမ်းသာစေချင်လို့ သူတို့ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေးနေရတဲ့ အချိန်တွေမှာ ကျွန်မလည်း ချစ်သူကိုထားခဲ့ရလို့ နာကျင် ကြေကွဲနေရတာပါပဲ။ အဲဒါကြောင့်လည်း သမီးတို့အဖေ ရည်းစားဟောင်းနဲ့ ရွှေလက်တွဲသွားတာကို ပိုပြီး နာကြည်းမိတယ်။ ကျွန်မက ချစ်သူကိုစွန့် နာကျင်ကြေကွဲခံပြီး သူနဲ့လက်ထပ်ခဲ့တာတောင် သူကတော့ လုပ်ရက်ခဲ့တယ်လေ။ တစ်ခုလပ်ဘဝနဲ့ ကျွန်မတို့မိသားစု ဘယ်လောက်တောင် မျက်နှာငယ် သိမ်ငယ်ခဲ့ရလဲ ပင်ပန်းဆင်းရဲဒုက္ခတွေ ခံခဲ့ရလဲ”

“အဲဒီအချိန်တွေက ကိုယ့်ကို မင်းအနားမှာနေဖို့ ဘာလို့မရှာခဲ့တာလဲ သိတာ”

“ကိုထင်ကျော်”

ဒီလိုစကားပြောလိမ့်မည် မထင်တာကြောင့် ဒေါ်သိတာလွင် မျက်လုံးလေးပင် ပြူးသွားရသည်။ ရင်ခုန်ရမည့် အရွယ်မဟုတ်တော့ပေမယ့် ကြည်နူးမှုကြောင့်လား မသိဘဲ ရင်ထဲတလှုပ်လှုပ် ဖြစ်သွားရသည်။

“ကျွန်မကို စိတ်နာမနေဘူးလား ကိုထင်ကျော်၊ ကျွန်မကတော့ ရှင့်ကို မိသားစုတွေနဲ့ ပျော်နေမယ်ပဲ ထင်ခဲ့တာပါ”

“မင်းထားခဲ့တဲ့အတိုင်း နေဖို့ ကိုယ့်ဘဝတစ်ခုလုံးတော့ စုတ်

ပြတ်သတ်သွားတယ် သိတာ၊ ကိုယ်တူလေး မိဘမဲ့ဖြစ်သွားလို့၊ ကိုယ်ဘဝကိုယ် ပြန်ပြီးထူမတ်ထားရတာ၊ အဲဒါကြောင့် ကိုယ့်ကိုအားနာကယ်ဆိုရင် ယိမ်းနဲ့မော်ကွန်းထင် ကိစ္စကို ခွင့်ပြုပေးစေချင်ပါတယ်”

“အဲ အဲဒါတော့ ဘယ်လိုမှမဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ကျွန်မ သမီးလေး၊ ကျွန်မလို မဖြစ်စေရဘူး ကိုထင်ကျော်”

“မင်းအတွေးတွေ တစ်ဖက်စွန်းရောက်မနေဘူးလား သိတာလား၊ ကိုယ့်တူကို မင်း မယုံဘူးလား။ ကိုယ့်အုပ်ချုပ်မှုအောက်မှာ လိမ္မာယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့ရွာနေလာခဲ့တဲ့ ကလေးပါ။ ကိုယ့်ကိုအားနာပြီးတော့ပဲ ဖြစ်ဖြစ်”

“ရှင်ကို အားနာပေမယ့် သူ့ကိုမယုံကြည်ရတဲ့ အကြောင်းရင်းက ဘာလဲ ကိုထင်ကျော်၊ လုံးဝမဖြစ်နိုင်တဲ့ အကြောင်းရှိတယ်”

“ဟင် အဲဒါဘာများလဲ”

“မော်ကွန်းထင်ရဲ့ အချစ်ဦး မိန်းကလေးကို ကျွန်မ သမီးချင်း ဘာမှာရမယ်၊ မိန်းမသားချင်း နားလည်မှုပေးဖို့ ဝတ္တရားတွေရှိတယ် ကိုထင်ကျော်”

ဦးထင်ကျော် စိတ်ဝင်တစား ကိုယ်ခန္ဓာမတ်သွား၏။ ဒေါ်သိတာထင်ရဲ့ ယိုပွင်းမှုမရှိသေးသော အလှတရားက ခုချိန်ထိ၊ ကိုယ်ရင်ကို ချစ်ရှားစေနိုင်ကာ အပြစ်တွေကို မေ့ထားနိုင်အောင်လည်း ဆွဲဆောင်ကားနိုင်ဆဲဖြစ်၏။

“ဘာတွေလဲ၊ ကိုယ့်ကိုပြောပါ။ ကိုယ်လည်းသိသင့်တယ် မဟုတ်ဘူး”

“မသိသေးရင်တော့ သိအောင်ပြောရမှာပေါ့လေ၊ ဒါမှလည်း

ရှင် ကျွန်မကို နားလည်နိုင်မှာမဟုတ်လား”

“ပြောပါ”

“မော်ကွန်းထင်ရဲ့ အချစ်ဦး၊ တော်ဝင်သူဆိုတဲ့ မိန်းကလေး ကျွန်မကိုလာတွေ့တယ်။ သူနဲ့မော်ကွန်းနဲ့ အခုထိ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မပြတ်ကြသေးဘူးတဲ့။ သုံးနှစ်လောက်တွဲလာခဲ့တဲ့ သံယောဇဉ်ကြောင့်၊ စေ့စပ်ပွဲကို ဖျက်လိုက်တဲ့အထိ သူ့ဘက်က သတ္တိတွေရှိခဲ့တယ်တဲ့လေ။ အဲဒါကိုသိနေတဲ့ မော်ကွန်းထင်ကလည်း သူ့ကိုအားပေးတယ်။ ကြင်နာတယ်။ ဒါကိုသမီးက ဆွဲဆောင်စည်းရုံးလို့ မော်ကွန်းထင်က ဒီဘက်မှာ ဒီလိုကိစ္စတွေဖြစ်အောင် လုပ်နေတာလို့ပြောတယ်”

“မဟုတ်တာဘဲ။ အဲဒီကောင်မလေးက မော်ကွန်းနဲ့ချစ်နေရင် က နောက်တစ်ယောက်နဲ့ပွဲပြီး စေ့စပ်လိုက်တာပါ။ ကိုယ့်တူက အသည်း ကွဲပြီး ကျန်ခဲ့တာ”

“အခုစေ့စပ်တာကို ဖျက်လိုက်ပြီဆိုတော့ အဲဒီကောင်မလေး ပြောသလို မဖြစ်နိုင်ဘူးလား ကိုထင်ကျော်၊ အခု အဲဒီကောင်မလေး မတွေ့ဘဲနေသလား။ ဒီလောက်အချိန်တွေ အကြာကြီးတွဲလာပြီးမှ လွယ်လွယ်နဲ့ ပြတ်တောက်နိုင်ကြမှာလား။ ဒီမှာ သမီးရဲ့လို့ ပြတ်တောက်တယ် ပဲထားဦး နောင်တစ်ချိန်မှာ အိမ်ထောင်ရေးဖောက်ပြန်လို့ကောင်းတဲ့ အခြေအနေပဲ ကိုထင်ကျော်”

ဦးထင်ကျော် ခေါင်းကိုအခါခါယမ်းမိကာ

“အဲဒီကောင်မလေး ပြောတာတွေယုံပြီး မင်းအတွေးမှားနေတာပါ သိတာရယ်။ မော်ကွန်းက အဲလိုလုပ်မယ့်ကောင် မဟုတ်ပါဘူး”

“မိန်းကလေးတစ်ယောက်က သူ့သိက္ခာ သူ့မာနအကျုံး”

ကျွန်မကို လာပြောခဲ့တာ။ တော်ရုံအချစ်ကြောင့် မဟုတ်ဘူး ကိုထင်ကျော်၊ ဝန်လွှတ်မှုတွေရင်းနှီးပြီးပြီဆိုရင် သူ ဘယ်အဆုံးရှုံးခံချင်ပါ့မလဲ”

“ဘာလို့ သူ့များအတွက် တွေးပေးနေတာလဲ သိတာရယ်။ ယိမ်း စိတ်ဆင်းရဲရင် မင်းစိတ်ချမ်းသာနိုင်မှာလား။ ကိုယ်လည်း ကိုယ့်တူ ဝံစားရရင် ထပ်တူနာကျင်ရတာပဲ။ သူတို့အတွက်ပဲ စဉ်းစားပေးရအောင် ပါ”

“လူ့ဘဝက တိုတောင်းတယ်ဆိုပေမယ့် လောကခံကို ရင်ဆိုင်ရတဲ့အချိန်ကတော့ အရမ်းကြာလွန်းပါတယ်။ အိမ်ထောင်တွေပြုမယ်။ သားသမီးတွေ မွေးမယ်။ မြေးမြစ်တွေရလာမယ်။ အဲဒီမှာ ပျော်ရွှင်မှုရဖို့ အတွက် အချစ်နဲ့နားလည်မှုက အရေးကြီးဆုံးပဲ။ မိသားစုကို မငဲ့ကွက်ဘဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပျော်ရွှင်မှုရှာဖွေတာ တစ်ကိုယ်ကောင်းသမားတွေပဲ ကိုထင်ကျော်၊ အိမ်ထောင်ရေး ဖောက်ပြန်တဲ့သူတွေဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ချစ်တဲ့သူတွေပဲ”

“မင်းရော ကိုယ့်ကို ချစ်တယ်ပြောပြီး ကိုယ် ဘယ်လိုခံစား ကျန်ခဲ့လဲဆိုတာ စာနာကြည့်ဖူးလို့လား”

ရင်ဘတ်ကို ပုတ်ကာ နာကျင်စွာ မေးလိုက်မိသည်။ မော်ကွန်း အတွက် ကာကွယ်ပေးချင်တာထက် နှစ်ပေါင်းများစွာ ခံစားလာခဲ့ရသည့် ဝေဒနာတွေအတွက် ရင်ဖွင့်ရတာကို ရင်မှာကျေနပ်ရသေး၏။

“ပြောပါ သိတာ။ မင်းကိုယ့်ကို စာနာခဲ့တယ်ဆိုရင် မော်ကွန်း ကိစ္စ ငြင်းမှာမဟုတ်ဘူးလို့ ကိုယ် ထင်တယ်”

“ကိုထင်ကျော်က အိမ်ထောင်မကျ သားသမီးမွေးဘူးတော့ ပါင်တစ်ယောက်ရဲ့မေတ္တာကို နားမလည်တတ်ဘူးပဲ”

“ကိုယ် ဘာတွေမှားနေလို့လဲ”

“ကျွန်မ ရှင့်ကိုခွဲထားခဲ့ပြီး မိဘတွေ သဘောဆန္ဒအရ လက်ထပ်ခဲ့တာ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူနဲ့ လက်ထပ်ပြီးတည်းက ရှင့်ကိုယ်ထားပြီး မိသားစုတဝှမ်း ပျော်ရွှင်နိုင်အောင် ကြိုးစားခဲ့တယ်။ သူကလည်း ပြီး တခြားယောက်ျားကို စေ့စေ့မကြည့်ဘဲ သစ္စာရှိခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ နောက်ဆုံး ကျွန်မပြန်ရတာ တစ်ခုလပ်တာပဲလေ။ သူကတော့ သူ့ထားခဲ့တဲ့ ချစ်သူကို ပြန်ရှာတွေ့ပြီး မိသားစုကျောခိုင်းသွားနိုင်ခဲ့တယ်”

“မင်းပြောချင်တာက”

“အခုတည်းက ရည်းစားဦးနဲ့မပြတ်မသား ဖြစ်နေသေးတဲ့ မော်ကွန်းကို သမီးအတွက် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး မျက်စိစိုမှိတ် ယုံလိုက်ရမှာလဲ ဘယ်လိုမှ အတိုက်အခံလုပ် ပြေငြင်းသိမ်းသွင်းလို့မရတာ တော်ဝင်သူ သွေးထိုးခဲ့တာကြောင့်ဖြစ်မည်။ ဒီကိစ္စကို ယိမ်းနှင့်လည်းဆောင်တာနဲ့ ဘယ်လိုရှေ့ဆက်ညှိနှိုင်းရမှန်းလည်း မသိတော့ပေ။

“ဟို ယိမ်းရော အိမ်မှာမရှိဘူးလား သိတာ”

“ပြောစရာရှိရင် ကျွန်မနဲ့ပဲပြောပါ။ သမီးနဲ့တွေ့စရာအကြောင်း ရှိလို့လား”

“ကိုယ့်ကို ဘာလို့ သူ့စိမ်းဆန်တဲ့စကားတွေ ပြောနေတာ သိတာရယ် ကိုယ်တို့က”

“နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ကျော် တစ်လမ်းစီလျှောက်ခဲ့တာ၊ သူ့စိမ်းဆန်ပဲပေါ့။ ကျွန်မမှာ မိသားစုရှိတယ်။ တခြားစိတ်ကြောင့် သာသမီးအသိုက်ထားတဲ့ ကျွန်မရဲ့မေတ္တာတွေ အရောင်မပြောင်းနိုင်ပါဘူး ကိုထင်ကျေ”

“ပြတ်သားရဲလှသည်လား သိတာရယ်”

ရှင်က မချီတင်ကံ ညည်းညူမိလိုက်သည်။ ဒီလိုအခြေအနေ နှင့်ပြန်ဆိုရတာထောင်း တုလေးအတွက် ကိုယ် ဘာမှလုပ်မပေးနိုင်ပါလား။ ဒီတစ်ခါ နှုတ်ဆက်ခြင်းက လမ်းဆုံးမဟုတ်သေးဘူးဆိုရင် ပြန်ဆုံကြသေးတာပေါ့ သိတာရယ်။

အခန်း (၃၄)

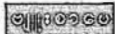
ပြောနေတာတွေ အားလုံးကြားပြီး အဲဒါအားသင့်နေတာနှင့် ခြေလှမ်းတို့က ဦးထင်ကျော် နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်သွားသည်တိုင်အောင် ရှေ့ဆက်မတိုးနိုင်။

ကားသံကြားလို့ မေမေပြန်လာသည်အထင်နှင့် အောက်ထပ် ဆင်းလာခဲ့တာပါ။ ဧည့်သည် ပါလာတာမို့ ဘယ်သူလဲ စိတ်ဝင်စားပြီ။ ဧည့်ခန်းထဲ လှမ်းကြည့်မှ မော်ကွန်းဦးလေးမှန်း သိလိုက်ရတာ။ မေမေမှာ ပြောနေသည့် စကားတွေက တရင်းတနီး နိုင်လှသည်မို့ မိတ်ဆွေအဆင့် ထင်လိုက်သော်လည်း ဤသို့မဟုတ်တာက မေမေရဲ့မှိုင့်တွေမှုကြောင့် သေချာသွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

“မေမေ”

“ဪ သမီး”

“ခုန မော်ကွန်း ဦးလေး”

“အင်း အင်း ဟုတ်တယ်”

“မေမေရည်းစားဟောင်းလား”

“ဟင် ဟို အဲဒါက”

“မေမေတို့ပြောနေတာတွေအားလုံး ယိမ်း ကြားပါတယ် မေမေ”

ရှက်သွေးကြောင့် မျက်နှာလေးနီမြန်းနေသော မေမေဘေးမှာ ယိမ်း ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး

“မေမေကို ယိမ်း ပိုပြီးလေးစားသွားပါပြီ”

“သမီး”

“နှစ်ပေါင်းများစွာ စွန့်လွှတ်ခဲ့ခွာထားခဲ့ရတဲ့ချစ်သူကို အမှတ် တမဲ့ ပြန်တွေ့တာတောင် ယိမ်းအတွက် အားမနာနိုင်ဘဲ ဆက်ဆံရေး ကြံလိုက်တာ မေမေမေတ္တာက ယိမ်းအပေါ် ပိုပြီး ကြီးမားလို့ပေါ့။ ဟုတ် တယ်မဟုတ်လား မေမေ”

“ဒါကတော့ သမီးရယ်”

“နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာနေပြီလို့ မေမေ ဆင်ခြေပပေးပါနဲ့။ ရည်းစားဟောင်းကို မေမေရင်ထဲ ခုချိန်ထိ ရှိသေးတယ်ဆိုတာ ယိမ်း သိပါတယ်။ မမျှော်လင့်ပေမယ့် အပြစ်ရှိသူတစ်ယောက်လို မေမေ မေ့ မပစ်နိုင်တာ ဝန်ခံတယ် မဟုတ်လား”

“မေမေ အပြစ်လုပ်ခဲ့တာကိုတွေ့ပြီး စိတ်မကောင်းနဲ့ပါ။ ကိုယ့် ရင်က လွယ်မွှေးလိုက်ရတဲ့ သားသမီးတွေလောက်တော့ မေမေ တန်ဖိုး ပထားခဲ့ပါဘူး”

“လေးလေးမှာ မိသားစုရှိနေတယ်ထင်လို့ မဟုတ်လား မေမေ”

ယိမ်း မေးတာကို မေမေ ပြန်မဖြေဘဲ နှုတ်ဆိတ်နေ၏။

“အခု မေမေ အပြစ်ပိုကြီးသွားတာပေါ့၊ သူက အိမ်ထောင်မပြုဘဲ မေမေကြောင့် လေလွင့်ကြေကွဲနေခဲ့တာတဲ့လေ”

“ဒါတောင်မှ မေမေ ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောလွှတ်လိုက်တယ်နော်၊ ယိမ်းအတွက် မေမေ အဲလောက်တောင် စိုးရိမ်နေခဲ့တာလားဟင်”

“ကိုယ့်အသွေးအသားက ဖြစ်တာပဲ သမီးရယ်၊ အချစ်ဆိုတာလည်း နောက်ထပ် ရှာဖွေလို့ရနိုင်တယ်၊ နောက်အိမ်ထောင်ဆိုတာလည်း ယူချင်ရင် ရနိုင်တယ်၊ သားသမီးကို အစားထိုးဖို့ စိတ်ကူးမရှိဘူး သမီး”

“တော်ဝင်သူ စကားတွေက မှားယွင်းနေတယ်ဆိုရင်ရော နောက်ထပ် ပြန်စဉ်းစားပေးနိုင်မလား မေမေ”

“ဘာကိုလဲ သမီး”

“မော်ကွန်းနဲ့ပြတ်ပြတ်သားသား မဖြစ်သေးဘူးဆိုတာကိုပါ သူက သစ္စာမဲ့ခဲ့လို့ မော်ကွန်းနဲ့ယိမ်း ဆုံဆည်းဖြစ်ခဲ့ကြတာပါ။ စေ့စပ်မှု ပျက်တာလည်း မော်ကွန်းကို အချစ်သက်သေပြလိုက်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ အသက်ကြီးကြီး လူတစ်ယောက်နဲ့ နေတာကို ဟိုဘက်က သိသွားလို့ ဖြစ်ခဲ့သမျှ အကြောင်းတရားတွေက မော်ကွန်းအပြစ်တွေ မဟုတ်ပါဘူး မေမေ”

“ချစ်တဲ့စိတ်နဲ့ ကာကွယ်ပေးချင်တာကို မေမေ နားလည်တယ်၊ သူများကို အပြစ်ပုံချချင်တာဆိုရင်တော့”

“မေမေ”

သမီးပြောတာထက် တော်ဝင်သူပြောတာပဲ ယုံကြည်နေတာလား ဟု မေးလိုက်လျှင် မေမေမေတ္တာကို အားနာစရာကောင်းလိမ့်မယ် ထင်သည်။ မေမေက သူမမျက်လုံးတွေထဲ အက်ခတ်နေလျက်နှင့်

“ငယ်ငယ်တည်းက သမီးကို မေမေသင်ပေးခဲ့တာ၊ စာနာစိတ် ရှိဖို့နဲ့ သူတစ်ပါးကို ငဲ့ညှာသနားတတ်ဖို့ပဲ၊ မိန်းမသားချင်းဆိုရင် ပိုပြီး ကိုယ်ချင်းစာပေးတတ်ရမယ် သမီး”

“မော်ကွန်းကိုချစ်တဲ့စိတ်နဲ့ တော်ဝင်သူကို အပြစ်မြင်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး မေမေ၊ သူ အပြစ်လုပ်နေတာတွေက မော်ကွန်းကိုရော ယိမ်းကိုရော ထိခိုက်နေလို့ပါ”

“အဲဒါ မော်ကွန်းထင် မပြတ်သားခဲ့တာတွေကြောင့် မဟုတ်ဘူးလား သမီး၊ အခု သူတို့ချင်း ပြန်အဆင်ပြေနေတာ သမီး သိသလား”

“ရှင်”

“သမီးနဲ့ ဒီကိစ္စအဆင်မပြေရင် သူတို့လက်ထပ်ဖြစ်ဖို့ သေချာသလောက်ပဲ၊ သူတို့တွဲလာတာ သုံးနှစ်တောင်ရှိပြီဆို”

“ဟုတ်ကဲ့”

“သမီးနဲ့တွေ့တာ အခုမှ လပိုင်းပဲရှိသေးတယ်မဟုတ်လား၊ သံယောဇဉ်ကို တိုင်းဆကြည့်စမ်း သမီး၊ သမီးမှာ ရှက်တတ်တဲ့စိတ်ရှိရင် ဒီလိုအခြေအနေမျိုး ရောက်လာမှာမဟုတ်ဘူး”

မေမေစကားတွေက သူမကို ခေါင်းမဖော်နိုင်လောက်အောင် အရှက်ရစေသည်။ ဒါပေမဲ့ မော်ကွန်းထင်ကို သူမ ယုံကြည်နေဆဲပဲဖြစ်သည်။ တော်ဝင်သူ လုပ်ကြံဖန်တီးပြောတာတွေကို မေမေ ယုံကြည်နေတာ ဖြစ်မှာပါ။ တော်ဝင်သူ တွယ်ကပ်နေလည်း မော်ကွန်း စိတ်တွေပြောင်းလဲသွားမှာမဟုတ်ပေ။

မေမေနှင့်စကားပြောပြီး အခန်းထဲပြန်ဝင်လာချိန်မှာ ထိုအကြောင်းတွေ မွန်မွန်ကို ပြန်ပြောပြဖြစ်သည်။

“ဒါဆို တကယ်ဟုတ်မဟုတ် မင်းသူတို့နဲ့ စုံစမ်းကြည့်ဦးမှပဲ
မော်ကွန်းက စိတ်ပျော့ညံ့ညံ့နဲ့ တော်ဝင်သူ သိမ်းသွင်းတာကို ပါမသွား
နိုင်ဘူးလို့ မပြောနိုင်ဘူး။ အားနာတတ်လို့ ပြတ်ပြတ်သားသား မရှိတာက
လည်း အရမ်းကြောက်စရာကောင်းတယ်။ အားနာလို့ ခါးပါတယ်ဆိုတဲ့
စကား နှင်ကြားဖူးတယ်မဟုတ်လား”

“အင်း ငါ မော်ကွန်းထင်ကို ချစ်မိတာ မှားပြီလား မသိဘူးနော်”

“နောင်တရတယ်ဆိုရင်လည်း အချိန်မီသေးတယ် ဒီအတိုင်းပဲ
နောက်ဆုတ်လိုက်မလား”

ဒါကျတော့ ယိမ်း ခေါင်းညိတ်ဖို့ ဝန်လေးနေသည်။ ရင်နှင့်အမှု
ရင်းနှီးထားသော အချစ်တွေကို ဘယ်လိုပြန်နှုတ်သိမ်းယူရမလဲ။

အချစ်တွေ အကုန်ပေးပြီးသားပါ။

အဲဒီအချစ်တွေကို ခြတ်နီးစွာ သိမ်းယူထားပါ မော်ကွန်းရယ်။

အခန်း (၃၅)

“ဘာပြောတယ် လေးလေး။ ယိမ်းအမေ ဒေါ်သီတာလွင်က
လေးလေး ရည်းစားဟောင်း ဟုတ်လား။ တ တကယ်လား”

“မင်းကို ငါက ညာတော့ ဘာရမှာမို့လဲ”

“လေးလေး ပျော်သွားသလား”

“ရင်တော့ခုန်တယ်။ မြင်လိုက်ရတာ အရင်တုန်းက အချိန်တွေ
ကို ပြန်သတိရလိုက်တာကွာ။ သီတာက အရင်လို ချောတုန်းလှတုန်းပဲကွ”

“ဒါဆို ကျွန်တော်နဲ့ယိမ်းကိစ္စအဆင်ပြေပြေ ပြောခဲ့ရမှာပေါ့နော်။
လေးလေး ယိမ်းအမေက ဘာပြောလိုက်လဲဟင်၊ မင်္ဂလာရက် တစ်ခါတည်း
လတ်မှတ်ခဲ့ပြီလား”

မော်ကွန်းမေးတာကို ဦးထင်ကျော် အဖြေမပေးနိုင်။ မျက်ဝန်း
ပဲမှာ ဒေါ်သီတာလွင်ကိုသာ မြင်ယောင်နေပြီး ပြတ်သားမှုများအတွက်
ပျင်ထဲလည်းမကောင်းနိုင်ပေ။

“လေးလေး ကျွန်တော် မေးတာ ဖြေပါဦး။ ကျွန်တော်တို့ကိုစွဲ အဆင်ပြေခဲ့လားလို့”

ဦးထင်ကျော် ခေါင်းယမ်းပြုရင်းနှင့် ကော်ဖီခွက်ကို မသောက်ဘဲ တစ်ဖက်တိုးရွှေ့ထားလိုက်၏။

“ဟင် လေးလေး ဘယ်လိုအဆင်မပြေခဲ့တာလဲ၊ ယိမ်းနဲ့ရော မတွေ့ခဲ့ဘူးလား၊ ယိမ်း ဘာပြောလိုက်သေးလဲဟင်”

မော်ကွန်းထင် အားတက်သရော မေးနေတာကို ဦးထင်ကျော် သက်ပြင်းတွေချကာ

“မင်း လက်လျှော့ရတော့မလား မသိဘူး မော်ကွန်း။ ယိမ်း အမေ ခါးခါးသီးသီးဖြစ်နေတယ်”

“ဗျာ”

“တော်ဝင်သူက မင်းတို့အကြောင်းတွေ အကုန်ပြောပြထားလို့ မင်းနဲ့ယိမ်း လက်ထပ်ရဖို့ မလွယ်တော့ဘူး”

“ဟာ တော်ဝင်သူ ဘာတွေရှုပ်နေတာလဲ၊ ယိမ်းအမေကို”

“အေး၊ မင်းနဲ့မပြတ်သေးဘူးဆိုတဲ့အကြောင်း၊ သုံးနှစ်လောက် တွဲခဲ့တဲ့ သံယောဇဉ်ကြောင့် သူက ဓမ္မစပ်ပွဲကိုတောင် ဖျက်လိုက်တယ် ပြောတော့ သမီးချင်းကိုယ်ချင်းစာသွားတယ် ထင်ပါတယ်”

“အာ လေးလေးရာ မဟုတ်တာ၊ ကျွန်တော်နဲ့တော်ဝင်သူ ဘာလို့မပြတ်ရမှာလဲ၊ အဲဒါပိုမရှိတာ”

“အဲဒါကို ဖြေရှင်းတာ လက်မခံဘူး။ တော်ဝင်သူကိုယ်တိုင် သူ့ကိုလောပြောထားတာတဲ့။ ယိမ်းနဲ့သာ ပတ်သက်မှုမရှိရင် မင်းနဲ့သူ လက်ထပ်တော့မှာလို့ပြောတယ်။ အဲဒီတော့ စိတ်ရင်းစေတနာကောင်းတဲ့

ယိတာက ဗီလိန်လိုဖြစ်နေတဲ့ သူ့သမီးကို ဟန်တားကန့်ကွက်တော့မှာပေါ့”

“အာ ကျွတ် ဘာတွေက မှားနေတာလဲ”

“မင်းမှားနေတာ၊ မင်း အခုထိ တော်ဝင်သူနဲ့ ဆက်သွယ်ပတ် လက်နေတုန်းမဟုတ်လား”

မော်ကွန်းထင် ခေါင်းတွင်တွင်ယမ်း၍ ရွေးတွေ့ပါပြန်နေသည်။ လေးလေးကပါ ကိုယ့်အပေါ် နားမလည်သလို ဖြစ်နေတာမို့ ဖြေရှင်းရ မက်နေ၏။ တော်ဝင်သူ ဒီမိန်းကလေး ဂြိုဟ်မွှေနေတာ။

“လေးလေးကပါ ကျွန်တော်ကို မယုံဘူးလားဟင်၊ အဲဒါ တော် ဝင်သူ အောက်တန်းကျနေတာ လုပ်ကြံလိမ္မော်ပြောနေတာ လေးလေးရဲ့”

“ဒါဆို သူနဲ့မင်း ကင်းကင်းရှင်းရှင်းနေလေ၊ အခုလိုတွေဖြစ် မရတာ မင်း မပြတ်သားတာတွေကြောင့် မဟုတ်ဘူးလား”

“မဟုတ်ပါဘူး လေးလေးရာ၊ ယိမ်းကိုလွမ်းနေတာကို သူက ခြစ်သိမ့်ပေးနေတာပါ”

“ဟာ တော်ဝင်သူ ဘယ်လိုမိန်းကလေးလဲဆိုတာ မသိလို့ ခြစ်သိမ့်မှုတွေ ခံယူနေတာလား၊ ဘယ်လောက် မြင့်မြတ်နေနေ တော် ဝင်သူနဲ့ အနာအကျပ်မရှိရင် အဲဒီလူက သောက်သုံးမကျတဲ့လူပဲကွ၊ နား လည်လား၊ တစ်ခါခံရရင် လုပ်တဲ့လူရဲ့အပြစ်၊ ထပ်ခါထပ်ခါ ခံနေရင်

မပုတုံးလူက သောက်ရှူးမို့လို့ပဲ”

“လေး”

လေးလေး ဒေါသဖြစ်ပြီး ပြောနေတာ၊ ထိုကြိတ်ခံရတာထက် ပိုကျင်စရာကောင်းလေသည်။ လေးလေးက မကျေနပ်နိုင်သေးဘဲ

“မင်းကိုငါ ခဲကျွမ်းမွှေးပြုစောင့်ရှောက်လာတာ၊ နဲ့ဥပုသ်ပဗ္ဗ

ပါစေတော့လို့ ဆုံးမသွန်သင်လာတာက ဒီလောက်ထိ ထုံဖို့အဖို့မဟုတ်ဘူး။ သူများကို အားနာတာလည်း ကိုယ့်ဘဝပျက်တဲ့အထိ လိုအပ်လား။”

“မဟုတ်ပါဘူး။ အဲလိုမဟုတ်ပါဘူး။ လေးလေး၊ ကျွန်တော်လေ”

“ဆင်ခြေပေးတတ်တဲ့သူက ကိုယ့်ပိုင်အစွမ်းအစ အရည်အချင်း မရှိလို့ပဲ မော်ကွန်း၊ နှစ်သိမ့်ခံချင်တာလည်း ကိုယ့်နှာခေါင်းပေါက်နဲ့ အသက်မရှူတတ်တဲ့သူမျိုးပဲ။ မင်းကွာနွားဖြစ်ချင်တဲ့ကောင်”

“လေးလေး၊ ကျွန်တော့်အပေါ် ဘာလို့ ဒီလောက်ထိ ပေါက်ကွဲနေတာလဲ။ ဘာကိုမကျေနပ်နေတာလဲ။ ယိမ်းအမေကြောင့်လား။”

“ဘာ ဟိတ်ကောင်”

အနာပေါ်တုတ်ကျသလို ဦးထင်ကျော် ဆတ်ခနဲ ခါသွား၏။ မော်ကွန်းထင်က ရှက်စိတ်ကြောင့်လား။ ခံပြင်းစိတ်ကြောင့်လား။ မသိဘဲ မျက်လုံးတွေနီရဲနေကာ

“တော်ဝင်သူ လှည့်စားတာဆိုရင် တော်ဝင်သူမှာ အပြစ်ရှိတာပဲ လေးလေးရဲ့။ ပျော့ညံ့တာ တွေးလား။ ကျွန်တော့်အားနည်းချက်ဆိုပေမယ့် ယိမ်းအပေါ်တော့ ကျွန်တော် သစ္စာစောက်မှာမဟုတ်ဘူး။ လေးလေး၊ ကျွန်တော် ကျိန်တွယ်ပြောရဲ့။ ဒါပေမဲ့ လေးလေးကတော့ ကျွန်တော့်ကိုမယုံရင် ယိမ်းနဲ့ကျွန်တော် ပိုဝေးရုံပဲရှိတော့မှာပေါ့ လေးလေး။”

“မဝေးချင်ရင် တော်ဝင်သူနဲ့ ဘယ်လိုကင်းရှင်းအောင်ပေးဖြစ်မယ်ဆိုတာ မင်း မသိဘူးလား။”

“သူက ကျွန်တော် ခံစားနေရတာကို အားပေးနေတယ်ထင်ပါ။ အခု ယိမ်းအမေကို အခုလို သွားပြောတယ်ဆိုတာ ယိမ်းနဲ့ဝေးအောင် အထင်လွှဲအောင်လုပ်တာလို့ ကျွန်တော် သဘောပေါက်သွားပြီ။”

“တော်သေးတာပေါ့။ လွန်ကဲပြီးမှဆိုရင် ကလေးတောင် ထွက်လာမလားမသိဘူး။”

လေးလေး တိုက်ခိုက်မှုတွေက ပုံမှန်မဟုတ်တော့။ ဒေါ်သိတာလွင်နှင့် ညှိနှိုင်းမရခဲ့လို့ သူ့ကိုပိုပြီးမဲနေတာ ဖြစ်မည်။

“လေးလေး၊ ကျွန်တော်အခု ဘာလုပ်ရမှာလဲပြော။ အပြစ်မတင်ဘဲ ဖြစ်သင့်တာကို ပြောကြည့်စမ်းပါ။”

“ယိမ်းအမေက ငါ့လိုအချစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သူကိုတောင် အားမနာဘဲ ခါးသီးနေမှတော့ မင်းဘာလုပ်လို့ရဦးမှာလဲ။ အဲဒါ မင်းအသုံးမကျလို့”

“လေးလေးရယ် လေးလေးပြောတာနဲ့ ကျွန်တော် ရှက်လို့သေတော့မှာပဲ။ အသုံးမကျအောင် ကျွန်တော် ယိမ်းကို ခိုးပြေးရမလား။”

“ဘာ”

မော်ကွန်း စိတ်မရှည်စွာပြောတော့ လေးလေး ထိတ်လန့်သွားဟန်တူသည်။ အားလုံးကို သူ့ကိုပိုပြီးအရွံ့တိုက်မှ ဖြစ်တော့မည်။

“ကျွန်တော် ဝမ်းနည်းတာပဲ။ ပြာတာ လေးလေး၊ ကျွန်တော့်ကို အားလုံး မယုံမကြည်ဖြူတာ။ ကျွန်တော် ယိမ်းကိုခိုးပြေးမယ်”

“ဟိတ်ကော... လုပ်လို့ ဖြစ်မလားကွာ။ သူ့အမေနဲ့ ငါနဲ့ မျက်နှာပျက်စရာတွေ ပါ။ မင်း အဲလိုမလုပ်ရဘူး။”

“ဒါဆို လေးလေး အဆ... အောင်လုပ်ပေးဖို့ တာဝန်ယူလား။”

“မော်ကွန်း မင်း ငါ့ကိုပြု ပြီးအကျပ်ကိုင်နေတာလား။”

“ထင်ချင်သလိုထင် လေးလေး၊ အားလုံးက ကျွန်တော့်ကို လူပျော့လှည့်လို့ထင်နေကြတာ။ ကျွန်တော့်မှာလည်း မာနရှိပါတယ်။ တော်ဝင်သူကိုလည်း ကျွန်တော် အပြတ်ရှင်းမယ်”

“ဟိတ်ကောင် ဟိတ်ကောင် မင်း လျှောက်မလုပ်နဲ့နော်၊ အခု ပြန်တွေ့တဲ့ သီတာနဲ့ ငါအဆင်ပြေချင်သေးတယ်”

“လေးလေးက ဘာကိုမျှော်လင့်နေတာလဲ၊ ဒီအသက်အရွယ် ရောက်နေပြီ လေးလေးက လူပျို ဟိုက အရွယ်ရောက်တဲ့ သားသမီးတွေ ရှိတဲ့အပျို”

“အချစ်မှာ အိုတယ်ပျိုတယ် မရှိဘူး၊ အမြဲတမ်း လတ်ဆတ် ပြီးသား၊ နှစ်ဆယ့်ငါးနှစ်ကျော် သွေ့ခြောက်ထားခဲ့တဲ့ ငါ့နုလုံးသားက သူ့ကိုပြန်တွေ့မှ စိမ်းလန်းလာတာကွ”

“ရုပ်ကြမ်းကြီးနဲ့ နွဲ့နေပြန်ပြီ လေးလေးရာ၊ ကျွန်တော်ကတော့ အခု စိန်ခေါ်လိုက်ပြီနော်၊ လေးလေး အဆင်ပြေအောင်လုပ်မပေးနိုင်ရင် ယိမ်းအမေ ခါးခါးသီးသီး ငြင်းဆန်ပြီး လက်မခံဘူးဆိုရင် ယိမ်းကို ရတဲ့နည်းနဲ့ ခိုးပြေးမယ် မယုံမရှိနဲ့”

“ဟ”

ဦးထင်ကျော် ပြောမှာကဲ့သို့ပင် ဦးထင်နားမထောင်တော့ သူ့ကို အထင်လွဲပြီးပြောနေတာကို အစွဲမဲ့ ခြိမ်းခြောက်ပြီး ခြေလှမ်းပြ ဖြင့် ထထွက်သွားသည်။

သူ့ဆီမှာ ဘယ်လိုအတော် ပိုလှပသွားသည်မထိနိုင်အောင် ဦးထင် ကျော် တထိတ်ထိတ် ...။

အခန်း (၃၆)

ရင်ထဲမကျေနပ်ခြင်းများအတွက် သင်တန်းကို ရောက်လာခဲ့ချိန် မှာ တော်ဝင်သူ့ကို အခန့်သင့်တွေ့လိုက်ရသည်။ တော်ဝင်သူ့မျက်နှာက ကျေငယ် သကာလောင်ထားပြီး အပြုံးတွေဆင့်နေ၏။

ခြေလှမ်းကြမြင် လာသော သူ့ရှေ့ကနေ မခွဲတရှိ ပီတိရပ်ပြီး

“တို့နဲ့တွေ့အောင် ကို အစောကြီးထွက်လာတာလား မဟိကွန်း”

“ဟုတ်တယ် နင်နဲ့ပြော တွေ့ရှိလို့”

“ဒါက မိမိပိုင်တာ တို့နဲ့ ဟက်ရဲအမှတ်တရနေရာလေးကို မွေးကြမလားဟင်”

“အင်း ကောင်းသားပဲ”
သင်တန်းဝင်းထဲမှာ ပြဿနာတေတက်စေချင်၍ သူ့ကားနှင့်ပင်

တော်ဝင်သူကိုခေါ်လာခဲ့သည်။ မင်းသူတို့ မြင်သွားပြီး ဒေါသတကြီး သူ့နောက်က လိုက်လာကြတာကိုတော့ သူ့လည်းမသိ။

ကန်ပေါင်က ခါတိုင်းနေတွေထက် လူရှိခြင်းနေအိမ်၊ ထောင်ထဲသို့ က ကားပေါ်ကဆင်းကာ ခုံတန်းလေးမှာထိုင်ထိုင်ပြီး

“ဒီနေရာလေးကိုရောက်တော့ အရင်ကအချိန်တွေကို အနုတ် မရဘူးလား မော်ကွန်း”

“အမှတ်ရတယ်၊ နှင် စေ့စပ်တဲ့နေ့က ဒီနေရာလေးမှာ ငါ့လှိုင် ငိုနေတော့ ယိမ်းနဲ့ပထမဦးဆုံး ဆုံရတာလေ”

“ဘာ”

“ဟုတ်တယ် သူက ငါ့ဘဝရဲ့ကယ်တင်ရှင်၊ ငါ့ဘဝအမှောင် မကျအောင် အလင်းရောင်ပေးတဲ့ မီးအိမ်ရှင်၊ အဲဒါကြောင့် ငါ့ဘဝထက် သက်လုံး လက်တွဲသွားဖို့အထိ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာ”

“ငါ ငါကရော”

“နင့်ဘဝ နှင်မကျေနပ်၊ နှင်က ယိမ်း အမေကို မဟုတ်တာတွေ လုပ်ကြီး ယိမ်းနဲ့ငါ့ကို အေးအောင် လုပ်တယ်ပေါ့၊ နှင်ကနိနိစာအတိုလို အေး သွေးထိုးနှောပျက်စား အောင်မြင်မယ်ထင်လား၊ တော်တော် ပိုအားပေးပေးတာ အချစ်ကို ချစ်ရမယ် ထင်နေလား”

“မော်ကွန်း နှင်ဘာလေးပြောနေတာလဲ၊ ဘာမှ မဟုတ်ဘူး၊ နှင် နဲ့ ငါတို့နှစ်ယောက် ဝေးအေး သာ ပါဗီနက် သွေးခွဲခဲ့တာပါ”

“တော်စမ်းပါ နှင် ကတန်းကျသလို ယိမ်းက အေး တန်းကျခဲ့တာမဟုတ်ဘူး၊ အေး နှင်ထက် မြင့်မြတ်တဲ့ ယိမ်းကို ငါ့အေး

ဘာ၊ နှင်ကနိနိစာ မမြင်မြောက်စေရဘူး၊ မအောင်မြင်စေရဘူး တော်ဝင် သူ၊ နှင်လိုပီနိမ်းမက အချစ်ဆိုတာနဲ့ မတန်ဘူး”

“မော်ကွန်းရယ် ပြောရက်လိုက်တာ၊ နှင် အရမ်းရက်စက်တာပဲ”

“ဖယ်စမ်းပါ”

မျက်ရည်ဝဲလျက် ရင်ခွင်မှာ တီးဝင်လာတာမို့ စိတ်လိုက်မာန်ပါ ခွဲဖယ်လိုက်သော်လည်း တော်ဝင်သူက ဇွတ်တွယ်ကပ်ထားသည်။ ထို အချိန်မှာပဲ

“မော်ကွန်း မင်းကွာ”

“ထောက် မျက်မြင်ကိုယ်တွေမြင်ပြီဆိုတော့ မင်းဘာငြင်းပွား လဲ”

“ဟင် မင်းသူ ခိုးနောင်”

မင်းသူတို့ အထင်လွဲသွားသည်မို့ တော်ဝင်သူ ကိုယ်ကို ဇွတ် တွတ်လိုက်ရသည်။ နှစ်ယောက်လုံး ခဲမက်နာကဒေါသများဖြင့် နီမြန်းလို့ပါ။

“မင်း ငါတို့ကို ဘာ ချစ်သေးသလိုလဲ၊ ဘာဆင်ခြေတွေ ပြောမလို့လဲ”

“ယိမ်းနဲ့မတွေ့၊ ကိုမှတောင် မရှိသေးဘူး၊ တော် သူနဲ့ ဒီအခြေအနေပြန်ရ တယ်၊ အံ့ဩစရာပဲကွာ ငါတို့ကို နှင်သူငယ်ချင်းလို မအောက်မေ့နဲ့”

“ဟာ မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ တော်ဝင်သူနဲ့ငါနဲ့ အခြေအနေက နှင်ထင်ထင်ပပ မဟုတ်ပါဘူး၊ ငါ ထင်မယ်ပြောတာပါ”

“အဲလိုစကားတွေကို အချစ် ချစ်ကို မမြင်ရရင်တော့ ယုံချင် ပြီးမလား၊ မသိဘူး၊ အေး ငါတို့ အ ချစ်မခံတော့ဘူး မော်ကွန်း”

ယိမ်းလည်း ဒီကိစ္စကိုပဲ စိုးရိမ်နေတာ။ ယိမ်းကို ဒီလိုလိုက်လာဖို့ ငါတို့ ဖုန်းဆက်ထားပါတယ်။ အခြေအနေကိုလည်း ပြောပြထားတယ်။ မင်း အောင်ဖြေရှင်းပေါ့”

“ယိမ်းက ငါတို့ပြောတာနဲ့တင် စိတ်နှောနေပါပြီ။ ဒီလိုနှစ်ယောက် တွဲမြင်လိုကတော့ တစ်သက်စာ မုန်းလောက်အောင် နားကြည့်သွားမှာ အသေအချာပဲ”

“အား”

မော်ကွန်း စိတ်ရှုပ်စွာ ခေါင်းတွေကုတ်၍ အော်သစ်လိုက်သည်။ သူ့ကိုပဲ အားလုံးက အထင်လွဲစရာတွေ ခြစ်နေတာ ခံရခက်လွန်းတဲ့ အဲဒါ တော်ဝင်သူကြောင့်။ တော်ဝင်သူ ပြီးလိမ္မော်ပို့ သူ့ဘဝ သောက်ထိုး မကျဖြစ်နေတာ။

“တော်ဝင်သူ နင်သွားစမ်း သွားစမ်းဃာ။ ဒီမှာဖြေရှင်းရအောင် နေပြီ။ နင်အခု ထွက်သွားစမ်း”

“မော်ကွန်း”

“မခေါ်နဲ့၊ အဲဒီလို သွားခွာယာများထဲ ပျက်စီး အိမ်ကလီလေသံ တွေကို ငါ နဲ့ ဒါ အခြေခံလွန်းလို့ပါ။ နှင့်ဘာသာ ဘယ်ယောက်ျားတွေကို ဘယ်ဘက် ပိုကောင်းတဲ့ မလုပ်စမ်းပါနဲ့။ နှင့်ဘာသာ ကောင်းအောင်နေချင် လည်းကောင်း နေချင်လည်း နှင့်ကံတရားအတိုင်း ပါနဲ့မပတ်သက်ပါနဲ့။ မဆက်တမ်းပါနဲ့။ ရှက်တတ်ရင် သွားစမ်းပါ။ မင်းသူ မင်းတို့လည်း သွားပြ ဒီမှာ ငါ့အင်ယောက်ထည်း နေချင် ပါအနားမှာ တစ်ယောက် ကြည့်နဲ့ သွားကြပါ”

“ဒီကောင် တော့ နားကွဲနေပြီ သွားရအောင်”

“ဘောက်”
တော်ဝင်သူက မကျေမချမ်း တက်ခေါက်ထွက်သွားသလို မင်းသူတို့ကလည်း ထစ်ယောက်နှစ်ယောက် မျက်နှာပင့်ကာ ယောင် ဖေထဲဖြင့် ထွက်သွားကြသည်။ အခု ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း။ ကန်ရေပြင်ကို ချွန်ငေးကြည့်ရင်း လွမ်းလို့ကောင်းပြီထင်ပါရဲ့ ယိမ်းရယ်။

www.burmeseclassic.com

ဒီကိစ္စမှာတော့ တကယ်ကို သွေးပူနေသည်။ မော်ကွန်းအခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ခိုင်းထားသော မင်းသူတို့က ဇတော်ဝင်သူကို မော်ကွန်းကား ပေါ်တင်ခေါ်သွားတယ်ဟု ဇနီးဆက်ပြောကာတည်းက ယိမ်းစိတ်တွေ ဂနာ မုဗြိမ်သောတာ။

တော်ကြာ ငိုချာသောမလား၊ တော်ကြာ ပေါက်ကွဲတော့မလားဟု ငိုးရိမ်နေဆဲမှာပဲ ကန်ပေါင်က ဆုံနေကျနေရာကိုသွားကြတာလို ထပ်ပြီး ဇနီးဆက်သောအခါ ထိုဆုံဖြတ်ချက်ကို ဖြတ်ဖြတ်သားသား အခိုင်အမာ ချင်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

မျက်နှာတစ်ခုလုံးက ပြိုတော့မည့်မိုးလို အုံ့ခိုင်းညှို့ဆိုင်းနေကာ မျက်စိနှစ်ဖက်မှာ မျက်ရည်တွေကအပြည့်။

“ငါ တကယ်ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ မွန်မွန်၊ ငါ သူ့ကို တကယ်ချစ်ခဲ့တာ၊ ဘယ်သူ့တာပြောပြော သူ့ဘက်က ကာကွယ်ပေးပြီး နောက်ဆုံး အချိန်ထိ ပျံ့ကြည့်ခဲ့တယ်။ အခုလို စွန့်လွှတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ရတာ ဝါရင်တွေ အစိတ်စိတ်အမွှားကုန်မှာပါ၊ မွန်မွန်ရယ်”

“ယိမ်းရယ်”
ထုံးထက်မှာ ဘယ်ကိစ္စတာကို ယိမ်းကို ဖက်တွယ်ကာ မွန်မွန် ဘယ်လိုနှစ်သိမ့်တာပဲ၊ တာပေ။ ထိုအချိန်မှာပဲ ဒေါသိတာလွင် သူမတို့အနားရော၊

“အဲဒါ ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ၊ သမီး ဘာလို့ငိုနေတာလဲ”

“အန်ထီ”

“မေမေ
နှစ်ယောက်လုံး လန့်လန့်နေတယ်။ ဒေါသိတာလွင်က စိုးရိမ်ကြပြီး ယိမ်းပရုံလေးကို လှမ်းက

အခန်း (၃၇)

“ငါသွားမယ်”

“နင်မသွားနဲ့၊ မင်းသူတို့က သေချာလို့ ဇနီးဆက်ပြောတာ သူတို့ချင်း အဆင်ပြေနေတာကို နင်က ဘာသွားလုပ်နေဦးမှာလဲ၊ နင် အမေနဲ့ ပြသနာတက်မယ်နော်”

“မေမေ့ကိုပြောပြီး ငါသွားတာပဲ”

“ဟင် ဘယ်လိုပြောပြီး သွားမှာလဲ နင်အခေက လုံးဝကို ကန့်ကွက်မှာကို”

“သူ့ကိုအပြတ်ပြောပြီး ဘာ ပိုအားပြုတ်ချမှာကို မေမေ ပိုပြီး သဘောကျမှာပါ”

“ဘာ နင် တကယ်”

ယိမ်းပါးစပ်က ဒီလိုစကား ထွက်ပြီး နင်ပထမသက်တမ်းချစ်ဆိုတာ အောင် ဖြစ်နေသည်။ မော်ကွန်းကလေး သွားတိုင်တည်းသူက ဒီလို ပါးစပ်ဖျားကမချ။ မစွန့်လွှတ်အ

“ယိမ်း သမီးလေး ဘာဖြစ်တာလဲ၊ မေမေ့ကိုပြောစမ်း၊ မော်ကွန်းနဲ့ မပတ်သက်ရဘူးပြောလို့ ဝမ်းနည်းနေတာလား သမီး၊ မေမေက သမီးလေး မေမေ့လို ခံစားနာကျင်ရမှာစိုးလို့ တားဆီးနေမိတာပါ၊ မေမေ့ ရဲ့ပင်ပန်းဆင်းရဲမှုမျိုး”

“မပြောပါနဲ့တော့ မေမေရယ်”

“မပြောလို့မဖြစ်လို့ ပြောရတာပါ သမီး၊ သမီးက ငယ်သေးတော့ စွန့်ပစ်ခံရတဲ့ မိန်းမသားဘဝကို သမီး နားလည်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ငွည်းစား ဟောင်းနဲ့ဆက်သွယ်ပြီး မိသားစုကို ရန်လုပ်နေတဲ့အချိန်တွေမှာ ခံရခက် ပြီး နာကျင်နေခဲ့ရတယ်၊ သားသမီးတွေ မျက်နှာနဲ့ မိသားစုကို မထားခဲ့ဖို့ သမီးတို့အဖေကို မေမေ ခူးထောက်တောင်းပန်ခဲ့ဖူးတယ် သမီး ဒါပေမဲ့ ဟိုဘက်က အတိတ်က ကြည့်နားစရာအကြောင်းတွေနဲ့ ဆွဲဆောင် စည်းရုံးသိမ်းသွင်းတဲ့နောက် ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်သွားခဲ့တာပါ”

“ယိမ်း နားလည်ပါပြီ မေမေ ခံစားခဲ့ရတာကို ယိမ်း ကိုယ်ချင်းစာတတ်ပါပြီ”

“ဘယ်လို သမီး၊ ကိုယ့်... ပြီးဆိုတော့”

မေးတာကို မဖြေနိုင်ဘဲ စက်ပုံက... ခံစားရ နှိုက်၏။ ခဏ... ပါးပြင်လေးပေါ် လိမ်းဆင်းနေသော... ရည်တွေကို လက်ဖမိုးလေးဖြင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်းပင် ပွတ်သုတ်ပြီး”

“ယိမ်း မော်ကွန်းကို သက်မထင်... သူ့ကိုဖွဲ့... အောင် ကြိုးစားပါမယ်”

“သမီး”

“မေမေက အိမ်ထောင်ကျပြီး သားသမီးတွေမွေးပြီးမှ ဒီဝေဒနာ တွေ ခံစားရပေမယ့် ယိမ်းကတော့ အခုတည်းက ခံစားနေရပါပြီ မေမေ၊ ရည်းစားဦးရှိတဲ့သူလို ချစ်ခဲ့မိတာ ယိမ်း နောင်တရပါပြီ”

“သမီးလေး မေ့သမီးလေး”

သမီးကို ဖက်တွယ်၍ ဒေါ်သီတာလွင် မျက်ရည်ဝဲလာသည်။ အချစ်ကြောင့် ဖြစ်တည်လာသော အိမ်ထောင်ရေးမဟုတ်ဘဲနှင့်တောင် မိမိ ဒီလောက်ထိ ခံစားခဲ့ရတာ။

အခု မော်ကွန်းထင်ကို အသက်လောက်ချစ်နေသည့် သမီးရဲ့ ရင်ထိ သယ်ဆောင်တောင် နာကျင်ကြေမွနေရှာမလဲ။ ဒါဟာ သစ္စာမရှိ သည့် မော်ကွန်းထင်ကြောင့် သမီး ဒီလိုခံစားရတာ။

“မေမေ”

“ငြော သမီးလေး”

“မော်ကွန်းနဲ့ယိမ်း... ကိုယ်တယ်ဆိုပြီး လေးလေးဦးထင်ကျော် ကိုတော့ မေမေ စိတ်န... နဲ့အနာ”

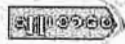
“ဘာဖြစ်လဲ သမီး”

“လေးလေး... နဲ့ပစ်ထားခဲ့တာတောင် မနာနိုင်ဘဲ လှူချိုကြီးဘဝနဲ့ မေမေ့ပ... ခုနေခဲ့တာပါ။ မော်ကွန်းလို သစ္စာမဲ့ ထင်တဲ့သူမျိုး မဟုတ်ပါဘူး”

“...ကတော့ စုချိန်... ကိုယ့်သားသမီး ကိုယ့်ရင်သွေးကလွဲ ပြီး အချစ်ကို မတော့... တွေ့ပုံ... သမီး”

“အဲလိုတော့ မလုပ်... မေ၊ အချစ်နဲ့ကင်းကွာနေခဲ့ရလို့

မေမေ နာကျင်နေခဲ့ရတာကို ယိ... လှုပ်ပါတယ်၊ ယိမ်းကို မခွဲကွက်

နဲ့ ယင်းအတွက် မတွေ့ပါနဲ့၊ လေးလေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဆန္ဒရှိသလိုလုပ်ပါ မေမေ”

“သမီး အဲလိုခွင့်ပြုပေးတာကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အချစ်မရှိဘဲ နေခဲ့တာ နေသားကျနေပါပြီ သမီး၊ တရားဝင်နဲ့ပဲ မေမေ နေပါတော့မယ်”

“အဲဒါ မေမေရင်ထဲက ဆန္ဒအမှန်ဆိုရင်တောင် လေးလေး ဘက်ကို ထည့်တွေ့ပေးသင့်တယ်မဟုတ်လား မေမေ”

ဒေါ်သီတာလွင် ခဏမျှငြိမ်သက်သွား၏။ စိတ်ခံစားမှုကို ပြီးစား ပေးရမည့်အရွယ်မဟုတ်သော်လည်း နှလုံးသားဆိုတာ သေဆုံးသွားဘယ် လို့မရှိတာကြောင့် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားတော့ ဖြစ်မိပါသည်။

ဒါပေမဲ့ ဒါဟာ ဘာဝမဟုတ်တော့ပေ။ အချစ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ရော အဖြစ် ယုံကြည်နေဖို့ထက် ဂုဏ်သိက္ခာဆိုတာကို ပိုပြီးဆန်းစစ်ထားရမည့် အရွယ်ပဲမဟုတ်ပါလား။

ဒါကြောင့် ခေါင်းယမ်းလို့ရ

“သမီးကြောင့်မဟုတ်တော့ သူ့အပေါ် မေမေ မစဉ်းစားတော့ ပါဘူး သမီး၊ သူလည်း မေမေမရှိချေ။ ဒါပေမဲ့ ရှင်သန်ပြီးနေခဲ့ပြီပဲ သမီးရယ်၊ ပေါင်းစပ်မှုရှိမှ အချစ်မဟုတ် ပိုဒဏ်ပေးဘက်ကလည်း ချွန် ထားခံရတာတောင် မမှန်းနိုင်ဘဲ ပြင်သို့သာက်တည်း နေခဲ့တာပဲ”

“အဲဒါကြောင့် လေးလော့က်က တွေးပေးသင့်တယ်လို့ ပြော တာပေါ့ မေမေ”

မေမေ မချီတစ်ပြုံးက

“မေမေအတွက်မငြေ ဖမ်းရဲတဲ့ပြတ်ချက်ကိုပဲ အကောင်

အထည်ဖော်ဖို့ ကြိုးစားပါ”

“အခုပဲ သူ့ကို သွားပြီးအပြတ်ပြောမှာပါ”

“ယိမ်း၊ ငါလိုက်ခဲ့မယ်”

မွန်မွန် ဝင်ပြောတော့ ယိမ်း ခေါင်းယမ်းပြုလိုက်သည်။

“ငါတစ်ယောက်တည်း သွားပါမယ်၊ အားမနာတမ်းဖြေရှင်းလို့ ရတာပေါ့ဟာ”

“အော်ကွန်းထင်ကို သွားတွေ့မှာလား သမီး၊ ဖော်ဝင်သူနဲ့တွေ့ ရင် ပြဿနာများတက်နေမလား”

“သူတို့နှစ်ယောက် စိတ်ချမ်းသာသာ ပေါင်းစည်းနိုင်ဖို့အတွက် သံယောဇဉ်ဖြတ်ပေးမသင့်သူကို ကျေးဇူးတောင်တင်နေဦးမှာပါ”

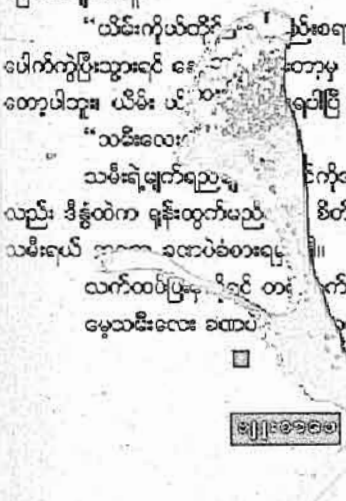
“သမီး တကယ်ကို ဆုံးဖြတ်ချက်ချနိုင်ပြီလား သမီး၊ မေမေဆံ့ နှု ကို နာခံချင်ရုံသက်သက်ဆိုရင် သမီး အရမ်းနာကျင်မှာကို မေမေ မဖြစ်စေချင်ပါဘူး”

“ယိမ်းကိုယ်တိုင် ပြီးစရာကြာလာလို့ပဲ မေမေ၊ အခု ပေါက်ကွဲပြီးသွားရင် နေထိုင်တာမှ အချစ်ဆိုတာကို မတောင့်တ တော့ပါဘူး၊ ယိမ်း ယိမ်း”

“သမီးလေး”

သမီးချဲ့ချွတ်ရည်ချွတ် ကိုအဆမတန် နာကျင်စေသော် လည်း ဒီနှုတ်က မုန်းထွက်မည် စိတ်သက်သာရာရမိသေးသည်။

သမီးရယ် ဘာက သင်တန်းခံစားရမည်။ လက်ထပ်ပြန် နိုင်တင် ကိုလုံး ပုလောင်ရလိမ့်မယ်။ မေ့သမီးလေး ခဏပဲ ခဏပဲ ခဏပဲ

လုပ်ပါကွယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

မွန်မွန်က ချက်ချင်းပင် နောက်ခန်းထဲဝင်သွား၏။ ဒေါ်သိတာ လွင်ရဲ့ ခပ်တည်တည် အနေအထားကြောင့် ဦးထင်ကျော် ဘာကစပြော ရမှန်းမသိ စကားစရရက်နေသည်။

“ကိုထင်ကျော် အလည်သက်သက်တော့ မဟုတ်ဘူးမဟုတ် လား။ တူတောင်မောင်ကိစ္စ ကျွန်မကို ဖျောင်းဖျားနားချဖို့ဆိုရင်တော့ ပလိုတော့ပါဘူး။ ကျွန်မ နောက်ဆုံးစကားတွေ ပြောပြီးပြီလို့ထင်ပါတယ်”

“ကိုယ်ပြောမယ့်စကားကို အရင်ဆုံး နားထောင်ကြည့်ပါဦးလား သိတာရယ်။ ကိုယ့်တူရဲ့အကြောင်းကိစ္စဆိုပေမယ့် မပြောမဖြစ်လို့ ကိုယ် လာခဲ့တာပါ”

“ဘာကို မပြောမဖြစ်တာလဲ”

“မော်ကွန်းက ပျို... ကိုယ်ချစ်တာပါ။ ကိုယ်တို့ပင်းတို့ ထင်နေသလို တော်ဝင်... ဒီလို ပတ်သက်မှုမျိုးမဟုတ်ဘူးလို့ ပြောတယ်”

“ကိုထင်ကျော်... ကိုထင်ကျော် ယုံနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်မကတော့ သမီးကဲ့ချ... မျက်လုံးစုံကန်းနေပြီပဲပြောပြော သမီးအတွက်ပဲ တွေးနိုင်ပါမယ်”

“... သိတာ... ကိုထင်ကျော် သိတာတို့အိမ်က ပြန်သွား ပြီး မော်ကွန်းနဲ့ကိုယ် အပ... အခဲ စ... တွေများကြတယ်။ သူကလည်း ကိုယ်တို့စွပ်စွဲသလို တော်ဝင်... သလို မဟုတ်တဲ့အကြောင်း ပေါက်ကွဲတယ်။ သူတကယ်ချစ်တာ... ယိမ်းကိုပဲ သူလက်ထပ်မှာ

အခန်း (၃၈)

ယိမ်းထွက်သွားပြီး အချိန်တွေကြာလာတဲ့အထိ ဒေါ်သိတာလွင် နှင့် ဘာစကားမှမပြောဖြစ်ကြဘဲ အတွေးများဖြင့် ငြိမ်နေမိကြသည်။ ဘယ်လိုတွေရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ပြီး ပေါက်ကွဲခဲ့မည်မသိပေ။

ထိုအချိန်မှာပင် အိမ်ရှေ့က လူခေါ်ဘဲလဲသံကြောင့်

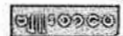
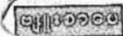
“အိမ်ရှေ့က ဘယ်သူလဲ... တံခါးသွားဖွင့်ချည်ပါဦး မွန်မွန်ရယ်”

“ဟုတ်ကဲ့အန်တီ”

မွန်မွန် တံခါးသွားဖွင့်ပြီး... ပါလာသူက ဦးထင် ကျော် ဖြစ်နေ၍ ဒေါ်သိတာလွင်... သွားသည်။ ဦးထင်ကျော်က သူ့ရဲ့တူတော်မောင်အတွက် နေ... အယူခံဝင်ဖို့ ရောက်လာတာဖြစ် မည်။

“ကိုယ် ထိုင်မယ်ဧ”

“ဪ ထိုင်ပါ။ ကော်ဖီလေးတစ်ခွက်လော။”

လို့ပြောတယ်။ ယိမ်းကလည်း သူ့ကိုစွန့်လွှတ်မှာမဟုတ်ဘူးတဲ့”
ဦးထင်ကျော် စကားကြောင့် ဒေါ်သီတာလွင် ဟွန်းခနဲရယ်လိုက်
သည်။

“ယိမ်းက စွန့်လွှတ်မှာ မဟုတ်ဘူးတဲ့လား။ အခုယိမ်းဘယ်ကို
သွားတယ်ထင်လဲ”

“ဘာ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘယ်သွားတာလဲ”

“မော်ကွန်းနဲ့ တော်ဝင်သူ သူတို့တွေနေကျနေရာမှာ ချိန်းတွေ
နေကြတာကို သူငယ်ချင်းတွေက ဖုန်းဆက်ပြောလို့ အဲဒီကိုလိုက်သွား
တယ်”

“ဘာ”

“သမီးမျက်ရည်တွေကို မြင်ရတော့ ကျွန်မလည်း ထပ်တူပူ
လောင်ခဲ့ရတယ်။ ဒီနေ့က မော်ကွန်းနဲ့ပတ်သက်မှု နောက်ဆုံးပါပဲ။ တော်
ဝင်သူနဲ့ အဆင်ပြေနေတဲ့ မော်ကွန်းနဲ့ သူပေါက်ကွဲလိုက်ရရင်တော့
ကျွန်မနေခဲ့ရလည်း သူစိတ်သက်သာ နေပါ့မယ်။ နောက်ထပ်ဘယ်
တော့မှ အလိမ်ခံတော့မှာ မဟုတ်ဘူး”

“ဟင်္ဂုအင်း မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ကျွန်းက တော်ဝင်သူ
အပြတ်ရှင်းမယ်ဆိုပြီး ကြိမ်းဝါးတံ ပုံကောက်ပုံမဟုတ်တာတွေ လုပ်ကြ
ပြောပြီး ယိမ်းနဲ့ဝေးအောင်လုပ်ပိုင်ခွင့်ရမ်းကို တော်ဝင်သူကို စိတ်ချ
နေတယ်။ အောက်တန်းကျတဲ့ ကလေး၊ ယုတ်ကံလေးနဲ့ကလေးတွေ
တော်ဝင်သူကို တော်တော်မုန်တာ”

“ဟင်္ဂု အဲဒါတကယ်တော့ ချစ်စရာပဲ။ ဦးကျော်ထင် ခေါ်အမည် ပြီး မွန်မွန်ယူလာသော ကော်စီဇွန်”

မြို့တော်

ကို တစ်ငုံခန့် မော့သောက်၍ ဖန်ခွက်ကို စားပွဲပေါ်ပြန်ချကာ
“အခုလည်း ကိုယ့်ကို ယိမ်းအမေနဲ့ အဆင်ပြေအောင်ပြောခဲ့
ပါ။ တကယ်လို့ ယိမ်းအမေက လက်မခံဘူးဆိုရင် ယိမ်းကိုသူ ခိုးပြေးမယ်
တဲ့”

“ဟင်္ဂု ခိုးပြေးမယ်၊ သူက သမီးကို”

“ဟုတ်တယ် အားလုံးက တော်ဝင်သူ လုပ်ကြံလိမ္မော်ပြောတာ
တွေယုံပြီး သူ့ကိုအထင်လွဲနေတော့ မခံမရပ်နိုင်တွေ ဖြစ်နေတာလေ။
စိတ်တွေဆိုးပြီး တော်တော်လေး သွေးဆူနေတယ်။ အခုသူပြောသလို
ဖြစ်အောင်လုပ်တော့မယ် ထင်တယ်။ တကယ်ဆိုရင်တော့ ခိုးပြေးတဲ့အထိ
တော့ မဖြစ်စေချင်ဘူး ကိုယ့်တို့အသိုက်အဝန်း ဂုဏ်သိက္ခာ၊ သိတာတို့ရဲ့
အသိုက်အဝန်း ဂုဏ်သိက္ခာက ရှိသေးတယ် မဟုတ်လား”

“အို ဘာလို့အဲလို ဖြစ်ရမှာလဲ။ အဖြစ်မခံနိုင်ပါဘူး သမီးက
သူ့ကို စိတ်နာနေပြီး အခုသူ့ကို အပြတ်သွားပြောပြီးရင် ပြန်လာမှာ
အရမ်းကို ခံစားနေရတဲ့အခါ ကျွန်းကို လွယ်လွယ်နဲ့ခွင့်လွှတ်မှာ
မဟုတ်ဘူး”

“အန်တီ”

“ဟင်္ဂု မွန်မွန် လို့လဲ”

မွန်မွန်ခေါ်လိုက်တာလေ ဒေါ်သီတာလွင် မွန်မွန်ဘက်လှည့်
လိုက်သည်။ သမီးနှင့်ပတ်သက်ပြီး ကာတွေများ သိထားသလဲလို့ပါ။
မွန်မွန်က ပေးတော်မူတာတွေနဲ့ နေဟင်္ဂု

“မော်ကွန်းပြောသလို ခိုးပြေးမယ်လား
မသိဘူးနော်”

မြို့တော်

“ဟင် ဘယ်လိုကြောင့်လဲ မွန်မွန်”

“တော်ဝင်သူက တကယ်မကောင်းတာ မွန်တယ်၊ လူကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ စပွန်ဆာ လုပ်နေတာ အစက မော်ကွန်းမသိဘူး။ အဲလိုနဲ့ မော်ကွန်းနဲ့တွေ့နေရင်းက နောက်တစ်ယောက်နဲ့ဖြစ်တယ်။ စေ့စပ်ဖြစ်တဲ့ အထိပဲ ဆိုပါတော့။ ဒါပေမဲ့ သူနဲ့စေ့စပ်တဲ့ ကောင်လေးက သူ့အကျင့် စာရိတ္တတွေမကြိုက်လို့၊ နောက်ကောင်လေးတစ်ယောက်နဲ့ တွဲနေတဲ့ အချိန်မှာပဲ သူ့သိက္ခာကို ဆယ်တဲ့အနေနဲ့ သူ့ဘက်ကနေစပြီး စေ့စပ်တာကို ဖျက်လိုက်တာ”

“အဲဒါတွေ မွန်မွန်သိနေတာလား”

“ယိမ်းပြောတုန်းကတော့ မော်ကွန်းကို ကာကွယ်ပေးချင်တယ် ထင်ပြီး သိပ်မယုံခဲ့ဘူး။ အခုမှ မင်းသူတို့ကလည်း ပြောပြတယ်။ ကိုယ်တိုင်လည်း မြင်တွေ့တာတွေ ဖြစ်လာတော့၊ ဝိုသီလာတာပေါ့။ တကယ်တော့ တော်ဝင်သူက မိန်းမကောင်းမဟုတ်ဘူး အန်တီ”

“အဲဒါကို မော်ကွန်းက ... ကွပ်ပြတ်သားသား မဆက်သနိုင်ရတာလဲ”

ဒေါ်သီတာလွင် စိတ်ချမ်းသာအောင် ပြောပြီး ဦးထင်ကျော်ဘက် လှည့်မေးပြန်သည်။

“မော်ကွန်းက အားနင်သလိုပဲ၊ နှမသားချင်းလည်း စာပေတယ်၊ လူတစ်ယောက်ကို အကျွမ်းမြင်တတ်လွန်းတယ် ပြောရမှာပေါ့။ အဲဒါကြောင့်ပဲ ငတ်ငေအ လူ့လူညာသလို ငြိမ်နေတာ၊ ယိမ်းကိုတွေ့သူ တကယ်ချစ်ပါတယ်။ ရင်ကလေးကလေးလို့လည်း ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားတယ်လို့ ထင်တာပဲ”

“ဟင် ဒါဆို အခုသွားတာ ဘယ်လိုဖြစ်မှာလဲ”

“တွေ့ရင်တော့ မပြောတတ်ဘူးလေ၊ သူငယ်ချင်းတွေက တော်ဝင်သူနဲ့တွေ့နေတာကို သိအောင်လို့ လှမ်းခေါ်တာဆို”

“အင်း မင်းသူတို့ကတော့ ညာခေါ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ တော်ဝင်သူကို မုန်းနေသလို မော်ကွန်းကိုလည်း သိပ်အားရကြတာ မဟုတ်ဘူးလေ ယိမ်းကို တော်တော်ခင်ကြတယ်။ ပြောစရာရှိရင် မော်ကွန်းကိုပဲ အပြစ်ပြောကြတာ”

“ယိမ်းဆီ ဖုန်းဆက်ကြည့်ပါဦး မွန်မွန်၊ တွေ့နေပြီလား၊ ဘယ်လိုတွေများ ဖြစ်နေပြီလဲလို့”

ဒေါ်သီတာလွင် အခုမှ ဝိုးရိမ်ထိတ်လန့်မိသလို ဖြစ်နေသည်။ မွန်မွန်က ဖုန်းခေါ်ပြီး ခေါင်းယမ်းပြ၏။

“ဖုန်းမကိုင်ဘူး အန်တီ၊ နေဦး ယိမ်းဖုန်းသံက ဒီနားဝန်းကျင်ကြားနေသလိုပဲ”

“ဟုတ်ပါ ကျန်းနဲ့ မသိဘူး ရှာကြည့်ပါဦး” မွန်မွန် ဟိုဟိုဒီးဒီး ယိမ်းဖုန်းလေးကို တိစွာစစ်ပေါ်သွားတွေ့၏။

“ယိမ်း အရေးတကြီး သွားလို့ ဖုန်းမမူကျန်ခဲ့တာ ဖြစ်လို့”

“ဒု... လိုလုပ်ကြမလဲ မွန်မွန်၊ သမီးပြန်လာမှာပါနော်”

“အရမ်းလည်း စိတ်ချမ်းသာ ပြီးချင်းချစ်တယ်ဆိုရင် မင်းသားကတူ မပေးနိုင်ဘူးလား၊ မော်ကွန်းကိုယ်ရဲ့အသက်ကိုရင်းပြီး ကလေးမယ်ဆိုရင်ရော မဖြစ်ဘူးလား”

“ကိုထင်ကျော်”

“ကိုယ်တို့တုန်းကလည်း မင်းဆန္ဒအတိုင်း လုပ်ခဲ့တာ။ ကိုယ့်ဘဝတစ်ခုလုံး နာကျင်ခဲ့ရပြီးပါပြီ။ ကလေးတွေကိုတော့ နားလည်ခွင့်လွှဲပေးလိုက်ပါလား သိတာရယ်”

ဒေါ်သိတာလွင် ဘာပြောရမှန်း မသိတော့ပေ။

သမီးရှိရာကိုပဲ ပြေးလိုက်ရမလား။ သမီးပြန်လာကိုပဲ စောင့်

မလား။

အတွေးတွေက မရေရာစွာဖြင့် ...။

အခန်း (၃၉)

“ဟင်”

ငိုသံ။ ယောက်ျားတစ်ယောက် ဝမ်းနည်းဆိုးနှင့် ရှိုက်ကြီးတင်ငိုနေသောအသံ။

ခုံတန်းလေးမှာ မော်ကွန်းထင်လည်းမရှိ၊ တော်ဝင်သူကိုလည်း မတွေ့။ မင်းသူတို့က အတိအကျ ရာမှာ ရှိနေသည်ဆိုပြီး ဖုန်းဆက်ခဲ့တာ။

ဖုန်းဆိုမှ မိမိလည်းလည်းပါမလာပါလား။ စိတ်လောပန်း ထွက်လာတာမို့ မှည်းသည်။

အခုဘယ်ရောက်သွားမိပြီး မင်းသူတို့ကို ဖုန်းဆက်မေးလို့လည်း မရတော့။ သူတို့လည်း ဖုန်းဆက်မေးလို့လည်း မလာလည်း ငိုသံကြားနေသော ကုတ္တီပင်ကြီးရဲ့ အကွယ်ကိုပဲ လျှောက်လာခဲ့သည်။ ဒီနေ့မှာပင် မော်ကွန်းရဲ့ငိုသံကို ကြားခဲ့ပြီး ထုတ်မဆုံး ဆုံးဆည်းဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

အခု တော်ဝင်သူ့ရဲ့ရင်ခွင်မှာ မော်ကွန်း မှီတွယ်ကာ ငိုနေခြင်းလား။ မိမိရဲ့ပခုံးထက်မှာတော့ မှီတွယ်ကာ ငိုခဲ့ဖူးသည်။ ဒီငိုသံလေး၊ အပေါ်မှာ စိတ်ဝင်စားမှုများဖြင့် သနားကရုဏာသက်ခဲ့ရပြီး နောက်ဆုံး နှုတ်ဆက်ရမည့် အချိန်မှာလည်း ဒီငိုသံကို ကြားနေရသည်။ ရင်တွေထဲမှာ လှိုက်ဆူစွာဖြင့် ထိုနေရာလေးကို အရောက်မှာ

“မော် မော်ကွန်း”

တော်ဝင်သူ့ကို မတွေ့ရဘဲ၊ တစ်ယောက်တည်း ကြိုက်ရှိက်ပိုနေတာမို့ ကုက္ကိုပင် အမြစ်ဆုံမှာ ထိုင်ငိုနေသော မော်ကွန်းထင် အနား ဗြဲနန်းခနဲ ဝင်ထိုင်လိုက်မိသည်။

“ဟင် ယိမ်း”

ယိမ်းကို မြင်လိုက်သည်နှင့် မော်ကွန်းထင် ချက်ချင်းမျက်ရည် တွေသုတ်၏။

“တော်ဝင်သူ ဘယ်ရောက်သွားလဲ၊ သူ့ဘာပြောလို့ ဒီလောက် တောင် ဝမ်းနည်းပက်လက် ငိုနေ

လား”

“မသိနိုင်ဘူးလေ၊ အဝတ် ငိုနေရာလေးကို ကားပေါ် တင်ခေါ်လာတာ မဟုတ်လား”

“မင်းသူတို့က အဲလောက် ဖုန်းဆက်ပြောတာလား၊ တော်ဝင် သူ့ကိုရော သူတို့ကိုရော ကျွန်ုပ် ခွဲနေရာက နုတ်ပြီး ယိမ်း ကိုပဲ စောင့်နေမယ်ဆိုတာပဲ ခြားနားလား”

“ဟင်”

မင်းသူ ဖုန်းဆက်ချင်လည်း ဆက်မှာဖြစ်ပေမယ့် သူမဆီမှာ ဖုန်းမှပါမလာတာ။

“ဒါဆို ရှင်က ယိမ်းကို စောင့်နေတာပေါ့”

“မင်းသူက ယိမ်းကို ဖုန်းဆက်ခေါ်ထားတယ်လို့ ပြောတယ် လေ၊ ကျွန်တော်အဲဒါကြောင့် စောင့်နေတာ”

“ဘာလဲ တော်ဝင်သူနဲ့ လက်ထပ်တော့မယ်လို့ ပြောမလို့လား”

“ယိမ်း”

မော်ကွန်းအသံက ခပ်ဆတ်ဆတ်ဖြစ်သွားကာ ယိမ်းပခုံးလေးကို ခပ်ဖိဖိ ဆုပ်ညှစ်လိုက်သည်။

“ယိမ်းကပါ အဲလိုမျိုး ကျွန်တော့်ကို မယုံကြည်တော့တာလား၊ ယိမ်းမှနားလည်မှုမရှိရင် သူများတွေက အထင်မလွှတ် နေပါတော့မလား”

“ယိမ်း အစွမ်းကုန် နားလည်မှုပေးခဲ့ပါတယ်၊ အတတ်နိုင်ဆုံး ယုံကြည်ခဲ့ပါတယ်၊ သူများတော့ကို အတိုက်အခံလုပ်ပြီးလည်း ကာကွယ် ပေးခဲ့ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဆုံးအထိ တော်ဝင်သူဆီကနေ ပလွတ်မြောက်နိုင်ခဲ့ဘူး”

“ဘယ်သူလဲ”

“အဲဒါ ပြောဖူးတာပဲ၊ ငါ့သူ ခြားယောင်းသိမ်းသွင်းမှုတွေ မှာ ကျရှုံးနေတယ်လို့... ယိမ်းနဲ့မတွေ့ခင်က ကျွန်တော် အဲလို ဖြစ်နေမလား မသိပေမယ့် ခုကျွန်တော် ယိမ်းကို ချစ်တယ်၊ တော်ဝင်သူကို မန်းတယ်၊ အဲဒါ ကိုတော့ရဲ့သစ္စာတရားပဲ”

“ယိမ်း ဆက်... နန်းထဲလို... ဘယ်... မင်တက်နေရာမှ မော်ကွန်း လည်း သူမနှင့်မျက်နှာချင်းဆုံ... မျက်ရည်တွေ ခမ်းခြောက် သွားပြီဆိုပေမယ့် မျက်နှာတစ်ခု... နိမ့်နိမ့်နေကာ

“ဘာလဲ ယိမ်း မယုံဘူးလား”

“အင်း ယိမ်း အရမ်းပင်ပန်းနေပြီ မော်ကွန်း၊ တော်ဝင်သူကို လည်း မယုံပြီချင်တော့ဘူး။ မော်ကွန်းရဲ့ မပြတ်သားမှုတွေက တော်ဝင် သူ အနိုင်ရဖို့ အခွင့်အရေးပေးသလို ဖြစ်နေတယ်”

“အဲဒါတွေ မပြောနဲ့တော့ယိမ်း၊ အဲဒါတွေပြောဖို့ မလိုတော့ဘူး။ ယိမ်းအမေက သဘောတူတာ မတူဘူး ယိမ်းကိုကျွန်တော်လက်ထင်မယ်”

“ဘာ”

“ယိမ်း ကျွန်တော့်နောက်ကို လိုက်ခဲ့ပါ”

“ဟင် ခိုးရာလိုက်ခိုင်းနေတာလား”

“အဲလိုမလုပ်ရင် ကျွန်တော့်နဲ့ယိမ်း ဝေးရဖို့ပဲရှိတော့တယ်။ ကျွန်တော်ယိမ်းကို မခွင့်ဘူး ယိမ်း၊ ကျွန်တော်အခုလိုနေတာ ယိမ်းကိုလွှမ်း လို့ အောက်မေ့လို့၊ ကျွန်တော့်နားမှာ ယိမ်းရှိမှဖြစ်မှာပါ ယိမ်းရယ်”

“ဟင့်အင်း မဖြစ်ဘူး”

“ဘာလို့မဖြစ်ရမှာလဲ၊ ယိမ်း ကျွန်တော့်ကိုချစ်တယ် မဟုတ် လား၊ တော်ဝင်သူ ကျိန်စာအတိုင်း သွားခေါ်ဝေးကြမလို့လား ယိမ်း ရယ်၊ ယိမ်း”

ယိမ်းပခုံးလေးကို ထွေးတာ ပိုကပ်လာသည်။ မျက်နှာဖူးဖူးလေး ကို နမ်းမည်ပြင်တော့ သူ့ရင်ဘတ်ထဲ ခွဲဝန်းထားကာ မျက်နှာလေးလှည့် လျက် ရှောင်တိမ်း၏။

“မော်ကွန်း ရှင် ယိမ်း မဖြားအေးဖူးနော်၊ ရှင်ကို ယိမ်း နောက်ဆုံးအနေနဲ့ လာတွေ့”

“ဘာ နောက်ဆုံး”

ဒီကကောင်ကို ယိမ်း ဘာလို့ချစ်ခဲ့သေးလဲ”

“ရည်းစားဦးရှိတဲ့သူကို ချစ်ရတာ၊ ဒီလောက်ထိ ပင်ပန်းမယ် မထင်လို့ပေါ့”

“ကျွန်တော်က ယိမ်းကို ရည်းစားဦးထက်ပိုချစ်တယ်လေ ယိမ်း ရယ်၊ အရာအားလုံးထက် ယိမ်းကိုပိုချစ်ပါတယ်၊ မခွင့်ဘူး ယိမ်းရယ် နော်”

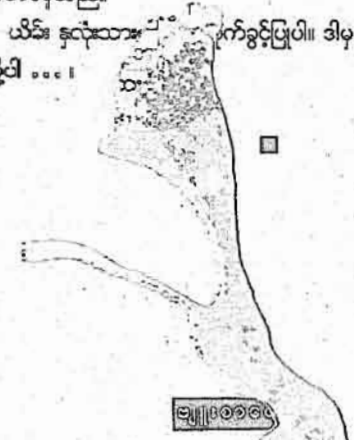
“ဟင့်အင်း”

“ယိမ်း”

သူမ နှုတ်ခမ်းလေးကို ဘာမှပြောခွင့်မပေးတော့ဘဲ သူ့နှုတ်ခမ်း ထေးဖြင့် ပိုကာပိတ်လိုက်သည်။ ရင်ခုန်လှိုက်မောနေသော အသက်ရှူသံ မှတစ်ပါး၊ စကားသံတွေ ခဏတာမျှ တိတ်ဆိတ်သွား၏။

ကန်ခြေငုံကြီးက ငြိမ်သက်စွာဖြင့် သူတို့နှစ်ယောက်ကို အားကျ ပြီး ထေးမောနေသည်။

ယိမ်း နှလုံးသား... ကပ်ခွင့်ပြုပါ။ ဒါမှ ရည်းစားဦးကျိန်စာ ပြည်မှာပို့ပါ ...

အခုလည်း ခြံထဲကို ကားဝင်လာသံကြားသည်။ ဦးထင်ကျော်ပဲ ရိုက္ကပါ။ စိတ်ကထင်မိလိုက်သလို တကယ်လည်း ဦးထင်ကျော် ရောက်လာ သည်။

“နေကောင်းတယ် မဟုတ်လား သီတာ”

“လူကကောင်းတယ်၊ စိတ်ကမကောင်းဘူး သမီးတို့သတင်း ဘာကြားသေးလဲ”

“ကိုယ့်ကိုတော့ ဆက်သွယ်လာတယ်၊ မင်းခွဲမှာကြောက်လို့ သူတို့မလာရဲသေးတာတဲ့”

“ဒီအခြေအနေရောက်မှ ကျွန်မခွဲတော့ရော၊ ကျွန်မသမီးပဲ နစ်နာမှာပေါ့၊ လက်ခံပေးဖို့ စဉ်းစားပြီးသားလို့ ရှင်မပြောလိုက်ဘူးလား”

“ပြောလိုက်ပါတယ်၊ မော်ကွန်းနဲ့ရော ယိမ်းနဲ့ရော ပြောဖြစ်တယ် သူတို့လာကြပါလိမ့်မယ်၊ သူတို့က ပဲခူးဘက်ကို ခိုးပြေးကြတာတဲ့၊ ညက ဖုန်းဆက်တော့ သူတို့ရောက်နေလောက်ပြီတောင်ထင်တာ”

“ဒါဆို သူတို့ဒီ... ကျမှာပေါ့၊ မွန်မွန်ရေ ထမင်းဟင်းတွေ ချက်ဖို့လုပ်ပါဦး သမီး... ”

ဒေါ်သီတာ... ဝက်သာသွားသည်။ မော်ကွန်းကို မကျေနပ်ချင်သော်လ... တာ့ စိတ်မဆင်းရဲစေချင်။

“သီတာ”

“ရှင်”

“ကျေးဇူး... ဝယ်”

“ဘာကိုလဲ”

“ကလေးတွေကို လက်... ကိုယ့်တိုတုန်းကတော့

အခန်း (၄၀)

တစ်ရက် နှစ်ရက် သုံးရက်။

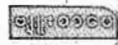
နာရီစက္ကန့်နှင့်အမျှ စောင့်နေခဲ့သော်လည်း သမီးဆီက ဘာသ တင်းသဲ့သဲ့မျှမရပေ။ မော်ကွန်းထင်လည်း အတူတူ ပျောက်သွားတာမို့ ခိုးရာလိုက်ပြေးကြတာတော့ သေချာ...

မိမိမှာ အရှက်နှင့် ဂုဏ်... က် ဘယ်ကိုမှမတိုင်ရဲ၊ ဘယ်သူကိုမှ မပြောရဲဖြင့် ဖုံးဖိသို... ည်။

ဦးထင်ကျော်ကတော့... သူတို့ပြန်လာမှာပါဟု မော်ကွန်း ဖုန်းဆက်ထားကြောင်... မှသည်။

မအေကို တစ်ချက်လေ... ည်စောင်းမခတ်ဘဲ ထွက်သွားရက် သော သမီးကို ဒေါ်သီတာလွင်... ယ်လိုမှစိတ်...

ဦးထင်ကျော်ကတော... တို... အမိလာပြီး ဖျောင်းဖျနှစ်သိပ် အားပေးဖော်တော့ရ၏။

ဒီလိုတွေ အဆင်မပြေခဲ့ဘူးနော်၊ သူတို့ကကောင်းကြပါတယ်”
ဦးထင်ကျော်နှင့် ဒေါ်သီတာလွင် အတိတ်ကို ပြန်လွှမ်းသွားကြ
၏။ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ဖို့ အားတုံ့အားနာ မဝံ့မရဲ
ဖြစ်နေကြသည်။

“သမီးလေးကို တစ်သက်လုံးပဲ ကံကောင်းစေချင်ပါတယ်၊
ကျွန်မလိုဖြစ်မှာစိုးလို့သာ တားခဲ့တာ၊ ချစ်တဲ့သူနဲ့ရတာကိုတော့ ဝမ်းသာ
ကြည့်နူးမိတယ်”

“အဲလိုတစ်သက်လုံး ဖြစ်စေရမယ်လို့ ကိုယ်အာမခံပါတယ်၊
ကိုယ့်ကိုရော သိတာဘယ်လို သဘောထားမှာလဲ”

“အဲဒီအတွက်တော့ ဝမ်းနည်းပါတယ်၊ ကျွန်မတို့ မိတ်ဆွေ
အပေါင်းအသင်းတွေအဖြစ်ပဲ နေကြရအောင် သားသမီးတွေကြီးမှ အချစ်
နလန်မထတော့ပါဘူး၊ ကျွန်မကို နားလည်တယ်မဟုတ်လား”

“နားလည်ပေးချင်ပါတယ် ဒါပေမဲ့”

“ဒီလိုအတိုင်းလည်း ချစ်လို့တော့ပဲ လောဘမတက်ပါနဲ့
တော့၊ ဒဏ်ရာတွေကို ကုသဖို့လိုအပ်တာတွေအား အဆင်ပြေပါစေလို့ ဆု
တောင်းရင်းနဲ့ ကျေနပ်နိုင်အောင် အားပေးပေး ဖြစ်ဘူးလား”

ဦးထင်ကျော် ဝိုင်းတွေ့သွားတဲ့ ဒေါ်သီတာလွင်ကို စော
ဒကထပ်တက်ဖို့တော့ ဆန္ဒမရှိတော့ပေမယ့် သူတို့မူတွေနှင့် ချစ်ခဲ့ပြီးမှ ဘာ
လို့ရယူပိုင်ဆိုင်ဖို့ ကြိုးစားတော့မှာလဲ။ အတွေးဖြင့် ငြိမ်သက်နေမိစဉ်
မှာပဲ ခြံထဲဝင်လာသော ကားသံ၊ မီးလိုက်ရပြီး ဘာကွန်းယင်နှင့် ယိမ်း
မဝံ့မရဲဖြင့် ဧည့်ခန်းထဲ ရောက်
သည်။

“မေမေ”

“သမီးလေး”

လက်အုပ်ချပြီး ဝင်လာသော သမီးကို ဒေါ်သီတာလွင် အပြစ်မ
ယူရက်တော့။ မော်ကွန်းထင်ကိုပါ ဆိုဖာခုံမှာ ထိုင်စေလိုက်ပြီး

“မိဘဆန္ဒကို လွန်ဆန်တယ်၊ ဆန့်ကျင်ကြတယ်လို့ အပြစ်မ
ပြောတော့ပါဘူး၊ ရိုးမြေကျ ပေါင်းပါမယ်ဆိုတဲ့ ကတိတော့ပေးပါ မော်ကွန်း
ထင်”

“ယိမ်းကို တစ်သက်လုံး ရိုးမြေကျ ချစ်သွားမယ်လို့ ကတိပေးပါ
တယ် အန်တီ”

“အေးပါ သမီးရဲ့ အိမ်ထောင်ဘက်ဖြစ်လာမှတော့ သမီးအပေါ်
ကြင်နာနိုင်မယ်ဆိုရင် အန်တီကျေနပ်ပါပြီ စိတ်ချမ်းသာနိုင်ပါပြီ”

“လေးလေးကိုရော စိတ်မချမ်းသာစေချင်ဘူးလား အန်တီ”

“ဪ အရေးထဲမှာ ဦးလေးနဲ့ အောင်သွယ်နေသေးလား၊
လူကြီးတွေကိစ္စက လူကြီးတွေပဲဆုံးဖြတ်မယ်၊ မင်းတို့နဲ့မဆိုင်ဘူး”

“မော်ကွန်း ကိုလျှောက်ပြောနေတာလဲ၊ မေမေစိတ်ဆိုး
သွားမယ်”

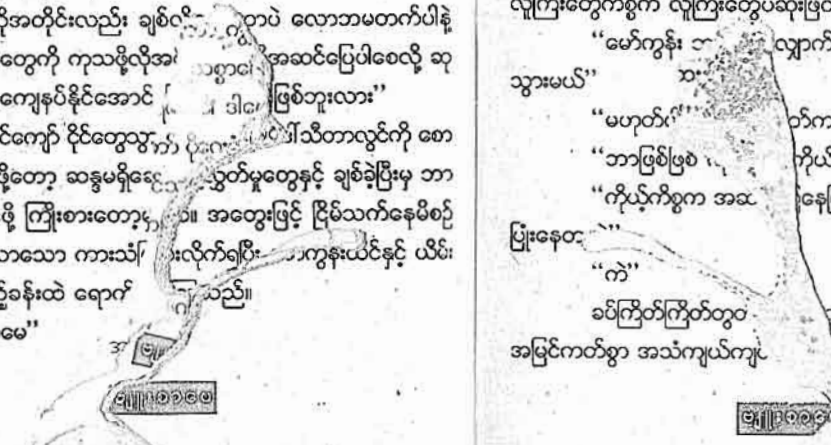
“မဟုတ်ဘူး”

“ဘာဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်ပြော”

“ကိုယ့်ကိစ္စက အဆင်ပြေနေပြီပဲ၊ ယိမ်းအမေမျက်နှာကိုကြည့်
ပြီးနေတယ်”

“ကဲ”

ခပ်ကြိတ်ကြိတ်တွတ်တွတ် သာ ယိမ်းနှင့်မော်ကွန်းကို မေမေ
အမြင်ကတိစွာ အသံကျယ်ကျယ် နှစ်လိုက်၍ ပခုံးတွန်းကာ ငြိမ်သက်

လှိုက်ရ၏။

လေးလေးမျက်နှာကလည်း ပြုံးနေကာ

“မင်းတို့ အဆင်ပြေရင်ပဲ လေးလေးက ကျေနပ်နေပါပြီ၊ လေးလေးအဖို့လည်း သိတာရဲ့သမီးလေးက ကိုယ့်တူလေးနဲ့ ပေါင်းဖက်ခွင့်ရတဲ့အတွက် အချိန်ဟောင်းမှာ ကျန်ခဲ့ရတာကို ကျေနပ်နိုင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်တော့”

“ဘာလဲ”

“ဪ သိတာနဲ့ တရားဓမ္မအလုပ်တွေ လိုက်လုပ်မယ်လို့ ပြောမလို့ပါ”

“ဒါဆိုပြီးတာပဲ”

လူကြီးတွေ ပြေလည်နေတာ မြင်တွေ့ရ၍ သူတို့နှစ်ယောက် စိတ်ပျော်ရွှင်သွားကြသည်။ အချစ်ကရယူ ပိုင်ဆိုင်ခြင်း သက်သက်မဟုတ်သလို ပေးဆပ်စွန့်လွှတ်ပြီး ကျန်ခဲ့ရတာလည်း အချစ်ပင်ဖြစ်သည်။

ရည်းစားဦးရဲ့ကျိန်စာက လွှတ်ပေးလိုက်သွားသော သူတို့အတွက် အချစ်တွေ နောင်တည်းခိုင်မာစွာဖြင့် သစ္စာပေးတိုင်းရဲ့ အနာဂတ်ဟာ လည်း...။

စာရေးဆရာမ လုံမ၏ ထွက်ရှိပြီးသော လုံးချင်းဝတ္ထုများ

- ၁။ ရင်ခွင်စားငှက်
- ၂။ ရင်ထဲရှိတဲ့အတိုင်း - သစ္စာနှင့်ဆီမီဒီယို
- ၃။ အရောင်ကွဲပုံရိပ်
- ၄။ အခမဲ့ရင်ပြင် - အောင်သီရိဗိဒီယို
- ၅။ ခြယ်သမမိတိမ်ပန်းချီ - အောင်သီရိဗိဒီယို
- ၆။ ရှိုက်သံကင်းမဲ့စုန် - အောင်သီရိဗိဒီယို
- ၇။ အလင်းမဲ့ည - မာန်ထက်ချီဗိဒီယို
- ၈။ ရွှေရင်သိမ်းသစ်စကဗျာ - အောင်သီရိဗိဒီယို
- ၉။ စိတ်မျှော်စင်
- ၁၀။ မိန်းမလှဋီကာ - အောင်သီရိဗိဒီယို
- ၁၁။ အနာတရလေပြည် - ဝါဝါကင်းဗိဒီယို
- ၁၂။ ပင်လယ်ရေနဲ့ဆေး
- ၁၃။ ပန်းနုရောင်နီဒါ - မျက်ခြယ်ဗိဒီယို
- ၁၄။ တိမ်ပြာပြာနေတစ်နေ့
- ၁၅။ ရင်ခုန်သံအမိပ္ပယ် - ဝူပါစတားဗိဒီယို
- ၁၆။ အချစ်အလင်း - Heart & Soul ဗိဒီယို
- ၁၇။ အသည်းကွဲအောင်လင်း - သစ္စာနှင့်ဆီမီဒီယို
- ၁၈။ အနမ်းများနှင့်ရှေ့ဆက်ခွယ် - အောင်သီရိဗိဒီယို

- ၁၉။ အရောင်မဲ့သင်္ကေတ
- ၂၀။ ပြောဖို့လိုသေးလား - အောင်သီရိဗိဒီယို
- ၂၁။ မင်းအတွက်ဆို - မာန်ထက်ချိုဗိဒီယို
- ၂၂။ သက်တမ်းရင့်သမုဒယ
- ၂၃။ မေ့ဖို့မလွယ် - အောင်သီရိဗိဒီယို
- ၂၄။ အကြင်နာလက်တစ်ကမ်း - ရွှေစင်ဦးဗိဒီယို
- ၂၅။ မေ့လို့မရသည့်အကြောင်းအရင်း - အောင်သီရိဗိဒီယို
- ၂၆။ လက်ကလေးရဲ့မီးပြတိုက် - အောင်သီရိဗိဒီယို
- ၂၇။ မကြုံဘူးလို့ ချစ်မိတာပါ - အောင်သီရိဗိဒီယို
- ၂၈။ နှလုံးသားထဲ တိုးဝင်ကြည့် - အောင်သီရိဗိဒီယို
- ၂၉။ ငြိတွယ်ခြင်းသင်ခန်းစာ - အောင်သီရိဗိဒီယို
- ၃၀။ ရင်ဘတ်ချင်းနီးနီးလေး - အောင်သီရိဗိဒီယို
- ၃၁။ မင်းမရှိရင်ကိုယ့်ဘဝမရှိ - အောင်သီရိဗိဒီယို
- ၃၂။ နောင်ဖွဲ့မိုး - အောင်သီရိဗိဒီယို
- ၃၃။ ချစ်ခြင်းဖွဲ့ရာသီ - အောင်သီရိဗိဒီယို
- ၃၄။ ချစ်တယ်လို့ပြောပါဦး - အောင်သီရိဗိဒီယို
- ၃၅။ မျက်ရည်မြစ်ဖျား
- ၃၆။ မြတ်နိုးတတ်မယ်ဆိုရင် ယခုလ
- ၃၇။ ရည်းစားဦးကျိန်စာ

ကျွန်ုပ်

ရည်းစားဦးကျိန်စာ

BURMESE
CLASSIC
.com